

24. møde

Fredag den 1. februar 2002 kl. 9.00

Dagsorden

Første behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til finanslov for finansåret 2002.

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 29/1 2002).

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til finanslov for finansåret 2002.

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 29/1 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden:

Den eneste sag på dagsordenen i dag er første behandling af lovforslag nr. L 70, forslag til finanslov for finansåret 2002, af finansministeren.

Der er, som alle ved, ved første behandling af finansloven en taletid på indtil 20 minutter. Med hensyn til de korte bemærkninger har vi jo en regel om indtil tre korte bemærkninger for hvert medlem til hver ordfører.

Jeg håber, det bliver til at administrere, uden at debatten kommer til at strække sig over flere dage. I modsat fald forbeholder formanden sig ret til på et tidspunkt at regulere lidt efter skøn.

Forhandling

Kristian Jensen (V):

Folketingsvalget den 20. november 2001 var på mange måder historisk. Det var første gang overhovedet, at valg til kommuner, amter og Folketing fandt sted på samme tid. Det var første gang i 70 år, at rollen som landets største parti skiftede fra Socialdemokratiet til Venstre. Men ikke mindst var det første gang i over 25 år, at vælgerne direkte vragede en regering og benyttede folketingsvalget til at sammensætte et nyt

parlamentarisk flertal og sikre en ny regering. Vælgerne valgte et sporskifte i dansk politik.

I respekt for vælgernes dom over den tidligere regering var det en rigtigt, ja, nødvendig beslutning fra regeringens side at feje den tidligere regerings forslag til finanslov af bordet. Selv om det har været en kæmpeopgave for ansatte i ministerier og styrelser, som vi skylder stor ros for, at opgaven er lykkedes, var det nødvendigt for at kunne præsentere en finanslov, der afspejler folketingsvalget og de løfter, Venstre og Det Konservative Folkeparti har afgivet, og dermed borgernes ønsker.

Vi har fået folkeligt mandat til at skifte spor og til at søge at gennemføre de løfter, vi gav forud for og under valgkampen. Det er Venstres opfattelse, at det mandat skal bruges. Men samtidig vil vi lægge op til fordomsfri forhandlinger med alle de partier, der ønsker at have indflydelse på den endelige udformning af finansloven.

Venstre ser finansloven som en afgørende hjørnesten i gennemførelsen af de visioner, vi har for et bedre og friere Danmark. Vores rolle er ikke kun at bevare og forsvare det bestående, men vi skal tværtimod hele tiden have mod til at udfordre det eksisterende for på den måde at reformere og forbedre samfundet.

Vi vil til enhver tid stille os på borgerens side mod forstenede systemer for at sikre størst mulig hensyntagen til individet. Det er vores mål at skabe et Danmark, hvor hver enkelt dansker har øget valgfrihed til at indrette sin hverdag, som han eller hun finder det mest hensigtsmæssigt, et Danmark, hvor flere beslutninger er overladt til hver enkelt borger, og hvor færre regler begrænser valg og beslutninger.

Det gælder i miljølovgivningen, hvor begrænsende regler og centralistiske beslutninger unødvendigt har bestemt hverdagen for alt for mange. For eksempel skal danskerne naturligvis have mulighed for at drikke deres læskedrikke og øl af dåser, hvis bare et effektivt pantsystem sikrer, at miljøet ikke lider under beslutningen.

Kl. 9.05

Det gælder på kirkeområdet, hvor kirkeministeren i løbet af de første 2 måneder har fundet over 50 cirkulærer, regler og bekendtgørelser, der unødigt besværliggør menighedsrådets arbejde.

Det gælder på arbejdsmarkedet, hvor unødvendige begrænsninger i medarbejdernes ret til at aftale deltid skal fjernes, og hvor det naturlig-

vis skal være muligt at være medlem af en tværfaglig a-kasse, hvis arbejdstagerne ønsker det.

Det gælder generelt i samfundet, og derfor er det meget tilfredsstillende, at der allerede er nedsat en regelforenklingsenhed under Finansministeriet, der kritisk skal gennemgå lovgivningen for at rydde op i gamle love, bekendtgørelser, cirkulærer m.v.

I Venstre tror vi nemlig på, at hver enkelt dansker er den bedste dommer over, hvilken tilværelse han eller hun ønsker. Vi tror, at vi alle vil være mest tilfredse ved at have størst mulig indflydelse på vores egen hverdag. Vi har samtidig modet til at omsætte visionerne til konkret politik og aktiv handling.

Derfor sikrer finanslovsforslaget øget valgfrihed blandt de offentlige ydelser, sådan at forstå, at når kommuner eller andre myndigheder har godkendt en borger til en bestemt ydelse, skal der naturligvis være valgfrihed for borgeren til at vælge præcis den løsning, der passer ham eller hende bedst.

Det sker inden for sundhedsområdet, hvor patienterne fra den 1. juli i år får mulighed for at vælge at tage pengene med til behandling andre steder, hvis det offentlige sygehusvæsen ikke kan levere en behandling inden for 2 måneder.

Det sker inden for ældreplejen, hvor ældre, som er visiteret til hjemmehjælp, skal have retten til at bestemme, hvem der skal komme, og hvorfra hjælpen skal komme. Det er jo grotesk, at mennesker, der hele livet har været myndige og har haft retten til at bestemme, hvem der kom i deres hjem, bliver umyndiggjort og frataget retten til at bestemme selv.

Større frihed i de offentlige tilbud og øget brug af valgfrihed er i sig selv med til at give større tilfredshed og livsglæde, idet valgfrihed gør mennesker myndige, mens stive systemer og offentlige monopoler umyndiggør mennesker.

Den fremsatte finanslov er af automatpiloterne blevet døbt en nedskæringsfinanslov, og historier om blodbad og massefyringer har frit floreret i pressen. Sandheden er, at under denne finanslov vil der blive gennemført nogle omprioriteringer for at styrke kerneydelserne i velfærdssamfundet. Vi fjerner midler på områder, hvor vi mener der bør slankes og effektiviseres, og vi tilfører midler på de områder, der for Venstre er bærende for målet om en god offentlig service.

Sandheden om denne finanslov er, at der i år 2002 ikke vil blive færre offentligt ansatte, tvært-

imod vil der være ansat 6.000 flere offentligt ansatte, men de vil være ansat i områder tæt på borgerne for at løse hverdagsproblemer for de mennesker, der har behov for hjælp.

I Venstre anser vi det for kernen i velfærdssamfundet, at vi sikrer trygheden for vores borgere, tryghed, hvis man bliver ramt af sygdom, mister sit arbejde eller på anden måde havner i en situation, hvor man ikke er i stand til at klare sig selv. Et samfund er ikke et velfærdssamfund, hvis vi ikke tager hånd om de svageste, men det er samtidig Venstres ønske, at hjælpen skal være målrettet mod at bringe de mest udsatte i en situation, hvor de bliver selvhjulpne.

Det er Venstres indstilling, at hele råderummet i satspuljeforliget i de kommende år skal gå til en øget og målrettet indsats over for de aller-svageste og mest udsatte i samfundet. Det vil i de kommende år give et løft stigende fra 140 mio. kr. i år til 240 mio. kr. næste år og 300 mio. kr. i de kommende år, som skal gavne hjemløse, misbrugere og sindslidende.

Det nye Beskæftigelsesministeriet er et glimrende afsæt til at øge fokuseringen på at få flere i arbejde. Aktivering og uddannelse skal være målrettet mod at få gjort ledige hænder aktive. Vi skal turde sige, at målet med aktivering rent faktisk er at få ledige i arbejde.

En særlig opgave i de kommende år bliver at sikre en langt bedre integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet. Hvis vi ikke løser opgaven bedre end den tidligere regering, mister vi et stort potentiale på arbejdskraft, og derfor skal vi tage ved lære af de dygtigste kommuner som f.eks. Greve og Trehøje.

For Venstre er det en vigtig prioritet at få skabt plads til selvstændighed og virkelyst i Danmark. Grundlaget for vores velfærdssamfund er et godt og initiativrigt erhvervsliv, som skaber vækst og arbejdspladser og dermed de indtægter, som også det offentlige bygger på.

Kl. 9.10

Det har været tiltrængt med en hjælpende hånd til vores erhvervsliv efter mange år med konstant stigende byrder. Derfor er det glædeligt, at konkurrenceevnepakken for erhvervslivet har vakt begejstring langt ind i fagbevægelsen, og jeg er helt enig med Dansk Metals næstformand, Thorkild E. Jensen, når han til Dagbladet Børsen siger, at der skal gøres alt for at understøtte den danske iværksætterkultur.

Vi ønsker et konkurrencedygtigt erhvervsliv, hvor samarbejdet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere bliver omdrejningspunktet i mod-

sætning til den gammeldags tænkning, hvor forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere skulle bygge på mistillid og modsætninger. Det er baggrunden for, at vi ønsker at styrke dialogen på arbejdspladserne om arbejdsmiljø og forbedre mulighederne for, at flere ansatte bliver medejere af deres arbejdsplads.

En anden vigtig forudsætning for et effektivt erhvervsliv er en velkvalificeret arbejdsstyrke, både hvad angår grundskolerne og de videregående uddannelser. Vi anser år 2002 for en form for mellemår, hvor det er nødvendigt at gennemgå universiteter, forskningscentre og sektorforskningen med det mål at samle og styrke kræfterne allerede fra den 1. januar næste år. Området vil blive en central del af finanslovforhandlingerne. Jeg ved, at der allerede i mandags er startet en undersøgelse i ministerierne, og invitationerne til finanslovforhandlingerne er sendt ud.

I regeringsgrundlaget er målet at få uddannelser i top. Jeg vil gå så langt som til at ønske uddannelser i verdensklasse, og derfor ser vi med fortrøstning frem til regeringens handlingsplan om bedre uddannelser, som vil blive grundlaget for dét løft i uddannelserne, der skal sikre, at målet nås.

Regeringens skattestop er også et udtryk for sporskifte. Ved at indføre det lovede skattestop og fejle den tidligere regerings finanslov af bordet sparer VK-regeringen samtidig borgerne for planlagte udgifter og skatteforhøjelser på 2,2 mia. kr.

Det er i erhvervslivet, at samfundet får skabt de værdier og tjener de penge, der finansierer vores kernevelfærd. Derfor har erhvervslivets konkurrenceevne og virksomhedernes ve og vel en helt afgørende betydning for samfundet.

For borgerne betyder skattestoppet, at de tidligere planer om nye afgifter på over 1 mia. kr. også er fejlet af bordet, og det betyder for en almindelig gennemsnitsdansk familie, at der er sparet 500 kr. allerede i år. Skattestoppet er første skridt på vejen til lavere skatter og et skridt, der allerede i år giver kontante fordele for borgerne. Skattestoppet sikrer nemlig, at vi endelig får begyndt den helt nødvendige prioritering af, hvad skatteborgernes penge skal bruges til, hvilket også IMF konkluderede efter deres besøg i Danmark i sidste uge. I stedet for blot at lede efter nye områder, der kan beskattes, eller regulere satsen og afgifter, er der nu lukket for yderligere skatter og afgifter til de i forvejen hårdt plagede skatteborgere.

Jeg kan med tilfredshed notere mig, at regeringen allerede er begyndt at tage fat på at prioritere midlerne til velfærdssamfundets kerneydelser på bekostning af overflødige råd, nævn, puljer og tilskud. Der har været en årelang uskik med bevidstløst at nedsætte råd og nævn, når problemer skulle behandles eller politikere skulle vise handlekraft. Den uskik har regeringen haft modet til at gøre op med, og det bakker Venstre fuldt ud op om.

Der er ikke brug for eksperter eller særlige centre til at fortælle befolkningen, hvad der er godt og skidt. Det er ikke nødvendigt at nedsætte et udvalg, hver gang et problem dukker op i et ministerium, og det er absolut ikke nødvendigt at have en lønnet formandspost for at rette kritik hverken mod denne eller tidligere regeringer. Det er jeg faktisk ret sikker på at mange mennesker gerne vil gøre på helt frivillig basis.

I Venstre ser vi fortsat gerne, at eksperter og lægfolk med solid viden bidrager til en god og levende debat. Gode råd modtages med kys hånd, og vi lytter gerne til kritik, men vi ønsker at gøre op med statsstøttede smagsdommere, og vi mener, at der er behov for et brud med den tradition, der har været i årtier. Venstre ønsker at flytte indsatsen fra bureaukrati og administration til service og velfærdsydelser. Vi vil hellere bruge pengene på øget valgfrihed og på mennesker end på sekretariater og nævn.

Et andet særligt kendetegn for Danmark er, at danskerne er villige til at gøre en indsats for frivilligt, ulønnet arbejde i foreninger og idrætsklubber, hvilket er meget væsentligt for Venstre. Det er en indsats, som både fortjener den største ros og også en klar opbakning gennem de beslutninger, Folketinget træffer, og Venstre er yderst tilfreds med de tiltag, der allerede er taget og bl.a. indarbejdet i finansloven for at forbedre vilkårene for frivillige foreninger, og vi ser frem til yderligere forslag, der vil styrke det frivillige Danmark.

KL 9.15

Danmark er heldigvis ikke nogen isoleret ø, hvor omverdenen hverken har betydning for eller indflydelse på vores hverdag. Tværtimod er Danmark et af de mest globaliserede lande i verden, og om få måneder overtager vi formandskabet i EU og dermed ledelsen af et af verdens mest indflydelsesrige fællesskaber.

Det skal naturligvis udnyttes til at sætte de danske mærkesager på dagsordenen og sikre, at vores prioriteter kommer til behandling. Det drejer sig om udvidelsen mod øst, om sikringen

af et frit erhvervsliv, hvor statsstøtte og protektionisme afløses af frihandel og markeds kræfter, ikke mindst når det gælder EU's forhold og samhandel med resten af verden.

Det er særlig i forhold til ulandene, at det er vigtigt med en øget og hurtigere åbning af markederne. I alt for lang tid har den vestlige verdens indgangsvinkel til udviklingslandene taget udgangspunkt i bistand i stedet for hjælp til selvhjælp.

Et blik ud over verdens lande og udviklingen de sidste årtier viser med al tydelighed, at de lande, der har forberedt sig på globaliseringen, åbnet deres økonomier og droppet socialistisk styring til fordel for markedsøkonomi, har klaret sig godt og har en yderst positiv udvikling. I modsætning hertil har lande, der har forsøgt at forhindre globaliseringen med planstyring og protektionisme, tabt i forhold til resten af verden.

Også her gennemfører vi et sporskifte. Venstre har i lang tid arbejdet for at lave en kritisk gennemgang af ulandsbistanden. Det er efter vores mening nødvendigt for at stramme op på kravene til de modtagerlande og til de modtagerorganisationer, vi samarbejder med. Derfor er hele bistandsområdet gennemgået med tættekam for at finde ud af, hvilke projekter og samarbejdslande der ikke længere skal have del i dansk bistand.

At vores beslutning om en kritisk gennemgang er rigtig, har vi senest fået bekræftet af Rigsrevisionen og statsrevisorerne, der i sidste uge udgav en yderst kritisk rapport om manglende kontrol med, formålsbeskrivelse for og opfølgning af resultaterne af danske bistandskroner, bl.a. slår rapporten fast, at den tidligere rapportering: »... indeholder ikke dækkende redegørelse for aktiviteter og resultater samt en samlet vurdering af, i hvilken grad udviklingsbistanden er blevet anvendt i overensstemmelse med strategien.«

Det betyder på jævnt dansk, at man arbejder i blinde og ikke aner, om man i tilstrækkelig effektivt omfang har nået de opstillede mål.

I Venstre er vi tilfredse med og stolte over, at Danmark fortsat ligger i den absolutte verdenstop, når det drejer sig om bistand til ulandene. Og vi er lige så tilfredse med, at der gennemføres en kritisk revision, så vi sikrer, at bistandshjælpen går til de rigtige, nemlig dér, hvor nøden er størst, og hvor vi hjælper flest mulige og bedst muligt.

Det gælder i valget af lande, hvor vi mener, at støtten skal gives til dem, der ønsker at udvikle sig i respekt for og i retning af markedsøkonomi, af åbne økonomier, i respekt for menneskerettigheder og demokrati samt afstandtagen fra kvindeundertrykkelse og censur.

Der er stadig mange områder, hvor bistandshjælp er yderst relevant og nødvendig, og derfor er vi også helt i verdenstoppen, når det gælder ulandsbistand. Men Venstre ønsker at stoppe op og kigge kritisk på den måde, vi bruger skatteborgernes penge på. Det har vi åbent lagt frem i vores politik før valget, og det står vi naturligvis ved i dag.

Faktisk er det sådan med hele finansloven. Det er muligt at gennemgå kontiene og genfinde de valgløfter, som blev givet forud for og under valgkampen. Vi lovede et sporskifte, og vi fik opbakning til at gennemføre det.

Før valget lovede Venstre 1,5 mia. kr. ekstra til sygehusene. Nu gennemfører vi løftet og kan dermed give borgerne et bedre sundhedsvæsen og få sygdomsramte danskere hurtigere på benene.

Før valget lovede Venstre 1 års fleksibel barselorlov. Nu gennemfører vi løftet, sådan at forældre får muligheden for at tilbringe det første år sammen med barnet og får mulighed for friere rammer til at have fleksibel barsel, f.eks. på deltid.

Før valget lovede Venstre at styrke ældreplejen med 500 mio. kr. Nu gennemfører vi løftet og sikrer ældre højere kvalitet gennem øget valgfrihed til selv at vælge, hvem der skal udføre den hjemmehjælp, som kommunen naturligvis fortsat skal betale for og bestemme rammerne for.

Før valget lovede Venstre at styrke forskningen, og nu gennemfører vi løftet ved at satse 400 mio. kr. af de såkaldte UMTS-midler på fremtidens viden inden for bl.a. naturvidenskab, teknik, nanoteknologi og it.

Kl. 9.20

Før valget lovede Venstre at forbedre konkurrenceevnen for virksomhederne. Nu gennemfører vi løftet med en konkurrenceevnepakke på 500 mio. kr., der sikrer bedre kredittider, mindre administrativt bøv l og bedre vilkår for iværksættere og generationsskifte.

Vi er nu to tredjedele henne i det 100-dagesprogram, som regeringen fremlagde ved tiltrædelsen. På den korte tid er der sket en fantastisk oprydning og opfriskning både hos de offentlige myndigheder og i samfundet generelt.

Danmark har med regeringens forslag til finanslov vist vejen for det nødvendige ambitiøse sporskifte, som vælgerne ønskede den 20. november sidste år. Regeringen har nu haft tid til at sætte sig i stolene, haft tid til at lave et finanslovsforslag, der i al enkelthed er knaldhamrende godt.

Med regeringens foreløbige resultater og med denne finanslov er regeringen godt på vej til at gennemføre visionen for et Danmark med bedre velfærdsydelser, stop for højere skatter og øget valgfrihed.

Formanden:

Der har nu meldt sig følgende medlemmer med korte bemærkninger, som vil få ordet i den rækkefølge, de bliver nævnt nu: Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, hr. Ole Sohn, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Ole M. Nielsen, hr. Anders Samuelson, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Aage Frandsen, fru Bodil Kornbek, fru Line Barfod, fru Pia Gjellerup, hr. Jacob Buksti, hr. Morten Homann, fru Margrethe Vestager, fru Lene Garsdal, fru Karen Jespersen, fru Lene Jensen, hr. Carsten Hansen, hr. Jan Petersen, fru Karen J. Klint, hr. Frank Jensen og fru Pernille Blach Hansen.

Jeg kan have overset enkelte, men det er dem, jeg har noteret.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I årene efter statsbankerotten i 1814 rejstes der krav om, at der skulle skæres i støtten til den just oprettede folkeskole. Til det udtalte den daværende regent: Nok er vi fattige, men usle, det er vi ikke.

Nu er Danmark længere fra statsbankerotten end nogen sinde, ikke desto mindre sker der massive nedskæringer på uddannelserne. Deraf kan man jo slutte, at den nye regering motto må være: Nok er vi rige, men usle, det er vi.

Jeg vil gerne vide Venstres ordfører bekræfte, at Danmarks økonomi i dag ikke er nær fallittens rand, at Danmark er et af verdens rigeste lande, og at det derfor udelukkende er et spørgsmål om vilje og ideologi, når man ikke indkræver de skatter, som de multinationale selskaber efter loven skal betale, men i stedet fyrer folk i Told og Skat, og at det er et spørgsmål om vilje og ideologi, når man laver massive nedskæringer på uddannelsesområdet.

Sidst, men ikke mindst vil jeg gerne spørge Venstres ordfører, hvordan der kan være sammenhæng mellem, at Venstres ordfører står og

lover, at Danmark skal have uddannelse i verdensklasse – jamen det er da flotte ord, men hvordan hænger det sammen med, at man laver massive nedskæringer på uddannelsesområdet?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg må indrømme, at jeg blev en smule forvirret, da jeg hørte, hr. Kristian Jensens ordførertale, for det kan næppe være den samme finanslov, vi har kigget i.

Hr. Kristian Jensen siger, at regeringen giver et løft til sygehusene på 1,5 mia. kr. Det er korrekt. Men kan vi få bekræftet, at der er tale om et engangstilskud? Og kan vi samtidig få bekræftet, at nedskæringerne i ulandsbistanden, som skulle finansiere det, er en fortløbende nedskæring, altså år for år?

Når man taler om omprioriteringer for at effektivisere den statslige sektor, kan vi så få at vide, hvor meget samfundet mister i indtægter, ved at man foretager massive nedskæringer på Told og Skat, ved den manglende ligning af de store multinationale selskaber?

Kan vi få bekræftet, at når hr. Kristian Jensen sige, at regeringen vil styrke arbejdsmiljøet, bliver der skåret kraftigt ned på indsatsen? Når man vil styrke uddannelserne, bliver der skåret kraftigt ned? Osv., osv.

Kan vi ikke få at vide, hvad der er virkeligheden, kan man ikke bare gentage det, der står i finansloven, så vi kan få en ærlig debat?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Også jeg var mildest talt forbløffet over at høre Venstres ordfører. Jeg fik sådan indtrykket af, at talen var skrevet over parolen: Den, man elsker, tugter man. Det er en meget særegen argumentation.

Kl. 9.25

Vi får at vide, at den nye regering vil styrke bekæmpelsen af fattigdom. Hvordan gør man det i praksis? Ja, det gør man ved at skære i ulandsbistanden.

Så får vi at vide, at den nye regering vil uddannelser i verdensklasse. Hvordan gør man så det? Ja, det gør man ved at skære i uddannelsessektoren, 1 mia. kr. på indeværende finanslov, 6,4 mia. over de næste 4 år.

Spørgsmålet til hr. Kristian Jensen må være: Hvordan i alverden hænger det dog sammen? Det virker, som om man handler, før man tænker.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er glad for, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil bekræftede, at Enhedslistens svar på alle løsnings-er er at hæve skatterne. Det var det, der blev sagt. Vi skal ikke skære ned. Vi skal ikke bede om at få de ting, som vi mener kan slankes og effektiviseres. Vi skal bare hæve skatterne. Det er nok derfor, at fru Pernille Rosenkrantz-Theils parti ikke længere er en del af regeringens parlamentariske grundlag. Det klarede vælgerne den 20. november.

Vi overholder i Danmark de regler for beskattning af multinationale selskaber, som OECD udstikker, og vi er på præcis samme linje som andre på det område. Derfor er det også forkert, når hr. Ole Sohn mener, at nu vil vi på grund af de effektiviseringsrammer, der blev udstukket under Skatteministeriet, se, at de multinationale selskaber får lov til at slippe billigere.

Vi har aldrig i det finanslovpælag, der ligger, haft en prioritering af, præcis hvordan effektiviseringen skal gennemføres, for vi tror på decentralisering. Vi tror på, at man ude lokalt ved, hvor det er bedst, og at man, hvis man får digitaliseret og effektiviseret den indberetning, der er til Told og Skat, i langt højere grad kan klare opgaven med færre mennesker. Det er faktisk en succes, der viser, at digitaliseringen på det her område er lykkedes i den offentlige forvaltning.

Jeg vil gerne gentage, hvad der står i finansloven, for hr. Ole Sohn. Der bliver givet 1,5 mia. kr. ekstra til sygehusene, der bliver givet 0,5 mia. kr. ekstra til de ældre, der bliver givet 0,5 mia. kr. ekstra til konkurrenceevnen, og der bliver ud af UMTS-millionerne prioriteret 400 mio. kr. til øget forskning og it.

Til hr. Morten Helveg Petersen skal jeg bare gentage, hvad jeg sagde også i min indledning: Vi har valgt 2002 som mellemår, hvor vi tager og kigger på de videregående uddannelser, på sektorforskningsinstitutionerne og kigger på, hvordan vi kan styrke udviklingen, sådan at vi netop får uddannelser i verdensklasse. Og jeg kan bare sige, at når man tager de besparelser, der er på universiteterne, og tager det tillæg, der kommer på de 400 mio. kr. til ekstra forskning, er der et plus på universiteternes budget i indeværende år.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi har en regering, som jeg mener de vil være godt tjent med i Argentina. Der har de proble-

mer at tage fat på. Der har de brug for den krisestyring og det drama, som ligger i regeringens finanslov her.

Jeg vil tage fat i udviklingsbistanden. Den vil man jo kunne forsvare at de skar ned på i Argentinas tilfælde. De har da i hvert fald ikke råd til det og er måske selv et uland. Hr. Kristian Jensen sagde i sin tale, at vi med hensyn til udviklingsbistand dropper de lande, som ikke har valgt et ordentligt styre. Det er i mange tilfælde ikke folket, der har været i stand til at vælge. Det er en enkelt klasse, der bestemmer, hvem der regerer i et land. Men jeg kunne forstå, at vi ikke accepterer og støtter korrupte og diktatoriske styre.

Men så siger hr. Kristian Jensen lidt efter: Men vi vil hjælpe dér, hvor nøden er størst. Hvis nu der skulle være et sammenfald imellem elendigt diktatorisk og/eller korrupt styre og så størst nød, hvad gør man så? Ja, så må vi jo gå uden om regeringerne, så er hjælp direkte til projekter igennem ngo'er f.eks. den rigtige måde. Har man taget højde for det i strategien?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

I Det Radikale Venstre har vi aldrig lagt skjul på, at skattestoppet, som regeringen har indført, absolut ikke er vores kop te. Heri er vi fuldstændig enige med Valutafonden, som er oppe at sige, at hvis man skal få sat skatten ned på arbejde, er det et meget dårligt princip at arbejde ud fra et skattestop.

Hvis man nu gik ind på tankegangen om, at skattestoppet faktisk var det, der var målet, og at regeringen, inden den trådte til, sagde, at skattestoppet skulle virke fra dag 1, hvordan har det så reelt virket? Ja, hvis vi tager en familie i Holmsland Kommune, som har borgerliste, er tilfældet, at hvis de har en samlet indtægt på 540.000 kr., vil de næste år opleve en skattestigning på 12.500 kr. Hvordan synes regeringen selv det går med at overholde skattestoppet?

Kl. 9.30

Den skattestigning vil fremkomme ved stigende kommuneskatter, 8.950 kr., stigende ejendomsværdiskat, 750 kr., stigende grundværdier, 610 kr., ved at renterne af feriepengene bliver inddraget og proppet direkte i statskassen, 1.731 kr., og gennem øget brugerbetaling på aftensko-ler på lad os så sige 500 kr. Lad os trække de 500 kr. fra og sige, at de ikke går på aftensko-le. Så er der 12.000 kr. tilbage. Hvordan synes regeringen selv, det går?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Da de nye folketingsmedlemmer var kommet herind efter valget, sagde Folketingets formand til disse medlemmer: Herinde i Folketinget skal man ikke fare med løs tale. Det tænkte jeg faktisk meget på, da jeg hørte hr. Kristian Jensens tale og så hr. Kristian Jensens udtalelser til dagspressen. Hr. Kristian Jensen sagde: For mig er det nogle hundrede, der skal opsiges. Nogle hundrede?

Finansministeren har efterfølgende oplyst, at det nok nærmere er omkring 5.000, og at det især er Told og Skat, det går ud over. Så kan man selvfølgelig sige: Jamen det er jo fint, for så slipper vi lidt billigere i skat. Nej, det er ikke os, der bare betaler personskat, det her drejer sig om. Vi bliver såmænd lignet med computer og det hele. Der sker ikke det mindste.

Det er den lille gruppe, der er tilbage, som det virkelig er nødvendigt at tage fat på: selskabstømmere, momssvindlere. Det er dér, man trækker tænderne ud på Told og Skat. Det er jo dér, man simpelt hen ikke har de folk til rådighed, der skal lave disse kontrolaktioner.

Spørgsmålet til hr. Kristian Jensen er: Er der kontrolaktioner nok? Eller det er måske bedre at spørge skatteministeren om det?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg bare sige, at der er jo ingen, der ønsker at ende i en situation som Argentinas, men der er heller intet grundlag overhovedet for at sammenligne den finanslov og den situation, Danmark står i, med Argentinas situation.

Hvis man kigger på det, der sker i denne finanslov i forhold til den tidligere regerings finanslovsforslag fra august måned, er der en omfordeling, en omprioritering af 7 mia. kr. ud af et samlet budget på ca. 415 mia. kr. Det drejer sig om omtrent 1 3/4 pct.

Hvis man kigger på, hvad der er af besparelser, altså hvad vi ikke giver penge til, fordi vi er nødt til at fjerne de skatteforhøjelser, som den tidligere regering havde planlagt, så snakker vi om 2,2 mia. kr. Det er ca. 1/2 pct. af det samlede statslige budget. Der er ikke grund til de drastiske toner, hr. Ole M. startede i.

Med hensyn til ngo'erne vil jeg bare sige, at budgettet for ngo'erne stiger fra 391 mio. kr. til 422 mio. kr. i det finanslovsforslag, der er lagt frem. Jeg sagde også, at vi ønsker at støtte dér,

hvor vi giver bedst mulig hjælp, og hvis der er et korrupt regime, som ikke håndterer ulandsbistanden rigtigt, så stopper vi naturligvis støtten til det land.

Til hr. Anders Samuelsen: Jeg er godt klart over, at hr. Anders Samuelsen aldrig har brudt sig om et skattestop, og at Det Radikale Venstre gerne vil have skatteomlægninger, hvor ingen kan se, hvad de går til. Den opremsning, hr. Anders Samuelsen kom med, var jo om en masse ting, der ikke har spor med et skattestop at gøre. Om man betaler for at gå på aftenskole eller ikke betaler for aftenskole, har ikke noget med skattestoppet at gøre. At man fjerner en tilskudsordning, har ikke noget med skattestop at gøre. Tilskudsordninger til noget, folk bare kan fravælge, har ikke noget med skat at gøre.

Det, vi har sagt, er, at vi har overtaget en masse arvegods fra den tidligere regering, som vi er nødt til at gennemføre. Hvis man tager hr. Jens Peter Vernerens spørgsmål, er forskellen mellem det finanslovsforslag, hr. Jens Peter Vernerens parti lagde navn til i august måned, og vores for så vidt angår Told og Skat i antal mandeår 25 mennesker i indeværende år – 25 mennesker. Og det får man en stor ballade ud af. Jeg synes, det er skammeligt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Jensen opregnede en række ting, som Venstre havde lovet. Jeg vil lige bede hr. Kristian Jensen om at forholde sig til noget andet, som Venstre også har lovet – jeg ved, at nogle andre tager sig af universiteterne, for dér har man også lovet noget, som man sandelig ikke holder, uanset hvad hr. Kristian Jensen siger – nemlig erhvervsskolerne:

Er det korrekt, at Venstre i sit finanslovsoplæg skriver, at der skal afsættes 50 mio. kr. ekstra til erhvervsskoler/handelsskoler? Er det korrekt, at Venstres ordfører efterfølgende den 29. september i Politiken siger, at de 30. mio. kr., der var indeholdt som besparelse i den daværende regerings finanslov, skulle lægges oveni? Altså at vi er oppe på 80 mio. kr. Det lovede man at erhvervsskolerne/handelsskolerne skulle have.

Kl. 9.35

Er det korrekt, at man godt nok giver knap 50 mio. kr. til det højere handelskammer, men at man til gengæld sparer godt og vel 100 mio. kr. på erhvervsskolerne? Det er det første år. Er det korrekt, at man har skrevet ud til er-

hvervsskolerne, at de i år skal spare 4,1 pct., men at de i 2005 skal spare 13,1 pct.?

Altså: Man lover 80 mio. kr., men man tager netto 50 mio. kr. allerede det første år og de efterfølgende år betydeligt mere. Er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Regeringen har jo bebudet faglig opstramning, når det gælder folkeskolen, og vi hører nu i hr. Kristian Jensens tale, at vi skal have løftet uddannelserne til verdensklasse, vi skal have uddannelser i top. Men kan alt det, regeringen vil på uddannelsesområdet, klares med massive besparelser?

Under valgkampen hørte vi også Venstre gøre en hjertesag ud af at nævne de svage i samfundet. Men hvilke muligheder har de udsatte i samfundet for at øge deres kompetencer, når man netop har massive besparelser på daghøjskoleområdet, på aftenskoler, AMU, på den frie ungdomsuddannelse, man kunne blive ved med at nævne områder?

Hvad er det egentlig, Venstre vil på dette område? Når man hører Venstres ord og så ser realiteterne, må det være ganske svært at leve op til det, Venstre selv har sagt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som flere andre er jeg også i tvivl, om det er den samme finanslov, hr. Kristian Jensen har læst, som vi andre har læst.

Jeg undrede mig endnu mere, da jeg hørte hr. Kristian Jensen sige i sin ordførertale, at det, regeringen gør, er, at man omprioriterer fra nogle områder, som man mener skal slankes, til nogle andre områder, som man mener skal styrkes. Og så nævner hr. Kristian Jensen ældreområdet. Venstre har jo under valgkampen og også efter valget talt meget om, at man vil opprioritere ældreområdet.

Det er da også rigtigt, at man giver 500 mio. kr. til ældreområdet, men samtidig fjerner man hele servicejobtilskuddet, hvor folk, der er arbejdsløse, får mulighed for at komme i arbejde primært inden for ældreomsorgen. Det er 7.000 servicejob med et tilskud på 100.000 kr. hver. Så kommer vi altså op på 700 mio. kr. Samtidig fjerner man 100 mio. kr. til uddannelse af servicejobbere netop rettet mod ældreomsorg. Det er 800 mio. kr., man dermed tager. Så giver man altså 500 mio. med den anden hånd. For mig giver det et minus. Det er simpelt hen for usselt.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Aage Frandsen: Jeg kan ganske roligt bekræfte, at vi hæver taxameteret til handelsskoler på hhx med 50 mio. kr. – det er cirka, som vi lovede, der kan være nogle afrundingsområder – desuden bliver den pulje, der er til nødlidende erhvervsskoler, som under den tidligere regering var på 30 mio. kr., forhøjet med 70 mio. kr., så puljen til nødlidende erhvervsskoler i alt i det finanslovsforslag, der ligger nu, er på 100 mio. kr. Det er et løft til erhvervsskoleområdet samlet set på 120 mio. kr. og dermed i og for sig langt mere end lovet.

Det er også rigtigt, at vi på erhvervsskoleområdet, som på alle andre områder, regner med, at vi gennem bedre ledelse, nye ledelsesværktøjer, øget ansvarsfordeling kan lave en mere effektiv offentlig forvaltning, end den tidligere regering kunne. Derfor er det her område præcis, som det står i Venstres finanslovsoplæg fra september måned, også indeholdt, idet vi forventer, at det bliver 1 pct. mere effektivt.

Fru Bodil Kornbek spørger, om uddannelser i verdensklasse kan klares alene gennem besparelser, og svaret er naturligvis nej. Men vi har sagt, at vi i år tager og kigger på de muligheder, der er for at samle og styrke, bl.a. på erhvervsskoleområdet, hvor vi samler erhvervsskolerne og AMU-centrene for at spare administrationen og styrke undervisningen. Vi har for mange dobbeltområder, der administrativt bliver klaret to steder, hvor vi i stedet for vil målrette mod at styrke undervisningen.

Kl. 9.40

Til Enhedslisten vil jeg bare sige: Det kan godt være, at Enhedslisten har den indstilling, at når man bliver 48 år, hører man til en svag gruppe, der ikke længere kan komme ud på arbejdsmarkedet og derfor er nødt til at have et tilskud i halen for at komme i beskæftigelse. Den nedvurdering af folk oppe i årene har vi ikke i Venstre. Vi tror på, at vi gennem en målrettet indsats – vi får også Beskæftigelsesministeriet til at kigge på, hvordan får vi flere i arbejde – kan få de mennesker ind i ordinære job uden at have den ordning, der alligevel var udset til at udløbe ved nytår.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når man hører Venstres ordfører, tror man heller ikke, at det er de samme ordbøger, vi har. Mål-

retning betyder i Venstres mund, at man skyder efter alt, der bevæger sig.

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Jensen, om han kan svare mere præcist på det spørgsmål, som hr. Ole Sohn stillede tidligere, nemlig om det er rigtigt, at de 1,5 mia. kr. til sygehuse er 1,5 mia. kr. i år 2002 en gang for alle, og at de betales med, som Venstre sagde under valgkampen, en beskæring på 1,5 mia. kr. fra de fattige i udviklingslandene, men dette er ikke en midlertidig besparelse, som Venstre sagde under valgkampen, men en besparelse på de fattige udviklingslande, som løber gennem årene, og som i øvrigt bare i dette finanslovsforlag med budgetoverslagsår når op på næsten 10 mia. kr.

Det vil jeg gerne have at hr. Kristian Jensen bekræfter.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg var også en af dem, der lagde mærke til, at hr. Kristian Jensen sagde, at det, det går ud på for regeringen, er, at nogle områder skal slankes og effektiviseres, for at vi kan styrke nogle andre.

Det, jeg kan forstå, er, at noget af det, der kan slankes er skattekontrollen. Der må det jo være sådan, at der er alt for mange ansatte, siden man kan afskedige 330 i år stigende til 1.250 i 2005. Spørgsmålet er, om man virkelig tror, at man kan lave en fedtsugning på et legeme, der i forvejen er affedet. Kan man garantere, at der kan foretages en effektiv kontrol?

Er det sådan, at hr. Kristian Jensen er uenig med Ligningsrådets tidligere formand, professor Ole Bjørn, der i dagens nummer af Metro-Xpress peger på, at de planlagte besparelser på Told og Skat udelukkende kommer til at ramme selve kontroldelen af det danske skattesystem. Det vil medføre, at nedskæringerne vil give virksomhederne og borgere et langt friere spil for snyd med statens moms- og skattekrone. Så siger han videre: Det er kontrollen, der garanterer, at den danske stat får sine omkring 760 mia. skattekrone om året. Man kan ikke save i den gren, man selv sidder på. Det er et kortsigtet og et dumt forslag.

Er hr. Kristian Jensen enig i, at det er et kortsigtet og et dumt forslag?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Venstres ordfører ser denne finanslov som et opgør med forstenede systemer. Og hvis man læser

finansloven, kan man forstå, at regeringen mener, at nogle af de mest forstenede systemer i det her land er, at vi har et uddannelsessystem.

Venstres ordfører siger videre, at det, der drejer sig om, er, at man styrker kerneområderne i denne her finanslov og slanker og effektiviserer de øvrige områder. Deraf kan jeg konkludere, og det vil jeg gerne have Venstres ordfører til at bekræfte, at man ikke betragter uddannelsesområdet, herunder de videregående uddannelser, som et kerneområde, siden det er noget af det, der ikke skal styrkes, men slankes og effektiviseres.

Venstres ordfører siger videre, at man skal have uddannelser i top og man skal løfte uddannelserne. Men fakta er, at man i virkelighedens verden allerede i år skærer 1 mia. kr. på uddannelserne. Så siger Venstres ordfører efterfølgende, at det er i virkeligheden at styrke uddannelserne, at man sænker bevillingerne til dem.

Så vil jeg spørge Venstres ordfører: Hvordan kan det være, at man, hvis man gerne vil styrke uddannelserne og man mener, man gør det ved at spare på dem, kun sparer 1 mia. kr. på uddannelserne, hvorfor så ikke spare 2, 3 eller 4 mia. kr. på uddannelserne?

Det, men er i gang med, er, at man siger, at man til næste år gerne vil styrke uddannelserne, men i virkelighedens verden er det som at snakke om at bygge en ny etage til sit hus, samtidig med at man i det mellemliggende år river resten af huset ned.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Pia Gjellerup kan jeg bare bekræfte, at vi ønsker at bruge 1,5 mia. kr. til at nedbringe ventelisterne. Dem har vi afsat målrettet til de afdelinger på sygehuse, der forstår at lave en ekstra aktivitet, sådan at folk, der venter på en ny hofte, en grå stær-operation og alle de andre ventelisteoperationer, kommer hurtigere på bennene og ud af sygdomsforløbet.

Kl. 9.45

Med hensyn til ulandsområdet er jeg fuldstændig enig i det, som vores statsminister har sagt, nemlig at det kan fru Pia Gjellerup og andre se, når vi i august måned fremsætter forslaget for finanslov for år 2003. Vi skal igen i september have en debat, og så får jeg igen lejlighed til at forklare Venstres politik, og det glæder jeg mig allerede til.

Til hr. Morten Homann kan jeg fortsætte om ulandssystemerne at sige, at vi ønsker altså en

oprydning. Vi har set den kritiske rapport fra Rigsrevisionen og statsrevisorerne om Danida. Vi har set rystende udsendelser i Danmarks Radio om det frås og overforbrug, der har været. Du kan læse en stor kronik ...

Formanden:

Vi bruger ikke direkte tiltale.

Kristian Jensen (V):

Det er muligt at læse en stor kronik i dagens udgave af Berlingske Tidende, der netop bekræfter, at der er mulighed for at slanke, uden at det går ud over hjælpen til de svageste. Det ønsker vi at gennemføre.

Til hr. Jacob Buksti vil jeg bare sige: De administrative omlægninger, som vi gennemfører i denne her regering, er bl.a., at 31.000 mindre virksomheder og andre, der er momsregistreret, fremover slipper for at være momsregistreret, fordi vi hæver grænsen for, hvornår man er momsregistreret. Det, at man får en længere kredittid, betyder faktisk 54.000 færre posteringer i told- og skattesystemet.

Hvis hr. Jacob Buksti var så nervøs for told- og skattesystemet, vil jeg bare spørge: Hvorfor var der også i den tidligere regerings tid udsigt til fald i personalet i netop Told og Skat?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

»Ved sorg og selskab plage man intet retter ud.« Kernen i det her skattestop, som Venstre lovede skulle gælde fra dag 1, der må man anse, at det for vælgerne kan være ligegyldigt, hvem der er skyld i det.

Den nedskæring på universitetsområdet er også grundet i skattestoppet. Det er meget interessant, at Venstre her bortdefinerer uddannelse som en kerneydelse for et velfærdssamfund, som bør investere i, at kommende generationer bliver vidende og dygtige og kan varetage de opgaver, der er.

Vi vil meget gerne gå ind i den mere konkrete drøftelse af, hvordan Venstre vil gøre op med den besparelse på 6,4 mia. kr., som vi nu kan se på finanslovsforslaget. For vi forholder os til det, vi kan se. Det har Venstre lært os er det, man skal.

Jeg tror, ingen uddannelsesinstitution vil være uenig med mig i, at den foregående regering har været der efter produktivitetstigninger, har været der efter fedtet, har været der efter slapheden. Det har vi gjort. Derfor havde vi

gode drøftelser med Venstre og De Konservative om kvalitetsændring og om det indholdsmæssige. Det ville Venstre ikke være med til at finansiere. Nu vil man heller ikke være med til at finansiere det lidt, der er tilbage. Det synes jeg er en skændsel.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Når man læser regeringsgrundlaget, står der, at arbejdsmiljøet i den offentlige sektor skal styrkes. Det er jo meget fornuftigt, for det er et område som f.eks. hjemmehjælpernes, som ligger højt på statistikken over både arbejdsulykker og arbejdsbetingede lidelser.

Så vil jeg gerne spørge hr. Kristian Jensen, hvordan det hænger sammen med, at man nu vil standse udbygningen af BST, så lige præcis hjemmehjælperområdet ikke skal være dækket af det, som skulle forebygge de der arbejdsbetingede forhold.

Tilsvarende vil jeg sige, at der står i regeringsgrundlaget, at man vil styrke forskningen i arbejdsmiljø, men hvordan hænger det sammen med, at man nu har massive nedskæringer på vores arbejdsmiljøinstitut, som netop står for forskning i arbejdsmiljø? Det vil jeg gerne spørge Venstres ordfører om.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Hr. Kristian Jensen taler om, at regeringen vil afsætte flere midler, flere penge til de dårligst stillede grupper i samfundet, de svage grupper i samfundet. Men kan hr. Kristian Jensen bekræfte, at de penge, der bliver omtalt, allerede tidligere er afsat i kraft af det såkaldte satspuljeforlig, og at der altså ikke er tale om én eneste krone mere til de dårligst stillede, de svage grupper?

Kl. 9:50

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hvis jeg denne gang starter bagfra, kan jeg jo svare fru Karen Jespersen først og sige, at det er rigtigt, at denne regering planlægger at bruge samtlige de til rådighed værende midler i satspuljen til de udsatte grupper og til de allersvageste, præcis som den tidligere regering gjorde, hvilket man får bekræftet i en artikel i Berlingske Tidende i dag, der bl.a. citerer fru Karen Jespersen for, at sådan gjorde man også i den tidligere regerings tid.

Til fru Margrethe Vestager vil jeg bare sige, at det kan godt være, at fru Margrethe Vestager ser skattestoppet som en plage. Det gør vi ikke, så den er helt sikkert selvpåført. Det er helt sikkert et mål, at vi ønsker at holde, at ingen skat skal stige under denne regering. Men det betyder jo, at vi er nødt til at omprioritere, og det betyder også, at vi er nødt til at prioritere. Det vil sige, at der er en rationaliseringsprioritet på uddannelsesområdet, hvor der bliver fjernet 350 mio. kr. på universiteterne.

Men det spændende er jo, at en stor del af den besparelse allerede lå i den tidligere regerings forslag til finanslov, under fru Margrethe Vestager som undervisningsminister. Der lå der en besparelse på ca. 165 mio. kr. – hvis jeg husker tallet rigtigt, men ellers kan fru Margrethe Vestager rette mig. Derudover tilføjer vi det her område forskning, innovation, udvikling – 400 mio. kr. fra UMTS-midlerne. Jeg er glad for, at jeg kan lære fru Margrethe Vestager noget om, hvad der står, og det håber jeg at jeg også kan gøre fremover.

Til fru Lene Garsdal vil jeg bare sige, at det ikke bør være sådan, at det skal være en kontrolopgave at sikre, at man i det offentlige har et ordentligt arbejdsmiljø. Det bør være inkluderet fra start af. Det bør der ikke føres en ekstra kontrol med. Og der skal naturligvis en styrkelse til på det område.

Jeg vil bare sige omkring arbejdsmiljøforskningen, at der forskes i arbejdsmiljø ved syv større arbejdsmedicinske klinikker, ved de samfundsvidenskabelige og de teknisk-videnskabelige forskningsmiljøer og ved kandidatuddannelsen i psykologi. Så forskningen i arbejdsmiljø er der fortsat.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det er jo rørende, at det er de videregående uddannelser og forskningen, vi står og er bekymrede for, når det i virkeligheden er plus og minus, det kniber med.

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører om at bekræfte, at uanset hvordan man lægger tingene sammen, vil det være sådan, at der på den finanslov, der jo sandsynligvis på det her område bliver vedtaget af højre side i Folketingssalen, vil være færre penge til universiteterne og færre penge til forskning i forhold til den aktivitet, som er blevet afholdt sidste år og også i forhold til det tidligere finanslovsforslag.

Jeg har siddet og lyttet mig til i al min skarp-sindighed, at når det kommer til forskningen og til universiteterne, er det der med politiske argumenter ikke noget, der gør det store indtryk. Jeg kunne så godt tænke mig at spørge hr. Kristian Jensen, om det heller ikke gør indtryk, når man ser den ene leder efter den anden af store danske hæderkronede virksomheder være hammerbekymrede for, hvad det her betyder for deres udvikling, hvad det betyder for deres muligheder for at gøre sig på det danske eksportmarked.

Hvis ikke *det* gør indtryk, kunne jeg godt tænke mig at vide, om der er overhovedet er noget i denne her boldgade, der gør indtryk på hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jo utroligt, hvad vi skal høre heroppefra: pæne, pæne ord om arbejdsmiljøindsatsen. Og så kan vi læse i dagens aviser, at i øjeblikket sidder der 90 medarbejdere lokalt rundtomkring i samtlige regioner inden for Arbejdstilsynet, som skal fyres. Og konkret i København er de fyret. Det er alle de mennesker, som skal ud og føre tilsyn på arbejdspladserne, det er alle dem, der skal sikre, at der er et ordentligt arbejdsmiljø ude omkring.

Man skærer Arbejdstilsynet med ca. 20 pct. 90 medarbejdere fik besked i går om, at de skulle fyres, samtidig med at hr. Kristian Jensen taler så pænt, så pænt om arbejdsmiljøet. Det hænger ganske enkelt ikke sammen. Det er bagudrettet, og det fungerer ikke.

Jeg er nødt til at oplyse over for Venstre, at den bedste nedbringelse af ventelisterne på vores sygehuse er egentlig forebyggelse og et godt arbejdsmiljø. På trods af det er man ligeglad med 60.000 mennesker, der hvert eneste år bliver udsat for enten en arbejdsbetinget lidelse eller en ulykke. Og nu skal de, der skal føre tilsyn, åbenbart også skæres væk.

Mit spørgsmål er: Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi skal have flere i arbejde, og at folk gerne må arbejde lidt længere, f.eks. lidt længere end fra det 50. eller 52. år, eller hvornår en række danskere bliver nødt til at leve af førtidspension, fordi de er lidt ned.

Hvor længe skal vi vente på, at buschauffører, hjemmehjælpere og kassedamer kan få gjort noget ved deres arbejdsmiljø, fordi beskæftigelsesministeren har aflyst udbygning af BST. Det er jo nogle af de farlige job, jeg her taler om, hvor der er mere sygdom, hvor der er mere førtidspension, og hvor der er stor fare for og risiko for nedslidning.

Hvor længe skal vi vente på, og hvor længe skal de vente på, at de får ordentlig råd og vejledning på deres virksomheder, sådan at de kan arbejde ud over det år, for det er for mange vigtigt at kunne arbejde, og det er for samfundet vigtigt, at de kan arbejde.

Vi ved, vi mangler arbejdskraft om nogle år. Synes hr. Kristian Jensen, at svaret på det er, at der ikke bliver gjort så meget ved sygdommen og ved fraværet, så der formentligt bliver flere, der skal have førtidspension? Synes man, det er et ordentligt svar til kassedamen, hjemmehjælperen og buschaufføren?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Fru Lene Jensen spørger, om der overhovedet er noget, der gør indtryk. Jamen alle, der kommer med kritik, hvad enten den er berettiget eller uberettiget, gør indtryk. Fru Lene Jensen gør et godt indtryk.

Jeg vil bare sige om det her område, altså universiteterne, at der sker en reduktion af beløbet i år på 350 mio. kr., og der tilføres 413 mio. kr., 400 mio. fra UMTS-puljen, 13 mio. kr. til en målrettet styrkelse af Syddansk Universitet. Plus og minus giver det en større tilførsel af midler end under den tidligere regering.

Vi lytter til de kritikpunkter, der kommer alle steder fra. Vi lytter også til de kritikpunkter, som Dansk Industri og erhvervslivet har, og det er bl.a. også derfor, at vi, som det står i regeringsgrundlaget, vil fremlægge en handlingsplan her i maj måned om bedre uddannelser, hvor vi får tænkt sektorforskningen igennem, hvor vi får tænkt forskningsinstitutioner og universiteter sammen, sådan at vi styrker og målretter midlerne dér, hvor de giver størst gavn.

Til hr. Carsten Hansen er der det at sige, at det vel ikke bør være sådan – og det er også delvis til hr. Jan Petersen – at der skal være et tilsyn med, at de offentlige arbejdspladser har et godt arbejdsmiljø. Det bør vel være en opgave, som arbejdsgiveren tager sig af, hvad enten det er stat, amter eller kommuner, at sikre, at der er et godt arbejdsmiljø.

Til hr. Jan Petersens eksempler: Både med hensyn til hjemmehjælpere og buschauffører, også selv om buschaufførerne skulle være udlitciteret, er det det offentliges ansvar, at de arbejdsbetingelser, de får, er gode nok. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være en holdning fra socialdemokratisk side, at man skal have en kontrol af offentlige myndigheder. Det bør være sådan, at de arbejdspladser, der er i den offentlige sektor, af sig selv har et ordentligt arbejdsmiljø, uden at der skal være dyre tilsyn.

Til hr. Carsten Hansen har jeg taget et godt eksempel med på, hvordan den tidligere regerings arbejdsmiljø vil fungere. Men nu lyser den røde lampe, så jeg håber, hr. Carsten Hansen vil stille et nyt spørgsmål, så skal jeg komme op og fortælle ham om det.

Formanden:

Fru Karen J. Klint. Vi har mange korte bemærkninger, så det ville være en stor fordel om de, der får ordet, også nærmer sig ordførerordet, så sparer vi lidt tid ved det.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Undskyld!

Vi vil afskaffe offentligt betalte smagsdommere, sagde hr. Kristian Jensen. Folk vil gerne helt gratis give deres mening til kende, sluttede hr. Kristian Jensen med at sige. Så vil jeg gerne spørge, om regeringen har tilbagekaldt de 15 mio. kr., den ville give erhvervslivet i kompensation for at give gode råd. Var det ikke bedre, at man gav de 15 mio. kr. til at fremtidssikre uddannelsesområderne?

De 15 mio. kr. står nævnt på side 27 i konkurrenceevnepakken, hvor der klart står: »Regeringen vil derfor afsætte 15 mio. kr. til at styrke brugen af test- og fokuspaneler samt testgrupper. Midlerne skal bl.a. bruges til at kompensere de virksomheder, der deltager i panelerne.«

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg er ganske enkelt nødt til at sige til Venstres ordfører, at der er for lyst her i salen, til at det kan lykkes at slippe af sted med at give indtryk af, at man indfrier de løfter, man har givet til de uddannelsessøgende og til uddannelsesinstitutionerne i Danmark.

Hr. Kristian Jensen kan være glad for, at han ikke taler under ministeransvar her i salen, når han siger, at man indfrier løfterne. Hr. Kristian

Jensen ved jo godt, at når man taler om erhvervsskolerne, her teknisk skole, ligger der en besparelse i finansloven på 137 mio. kr. Det har vi fået bekræftet af Undervisningsministeriet så sent som i forgårs. Selv om der sker et løft på handelsgymnasiet, vil handelsskolerne desuden samlet få en besparelse på over 40 mio. kr. i indværende år.

Kl. 10.00

Jeg kan sige til hr. Kristian Jensen, at det er rigtigt, at der virkelig bliver brug for den lånepulje på 100 mio. kr., der er afsat – virkelig! – for den kan ikke engang dække de store reduktioner, der sker, først og fremmest 137 mio. kr. på de tekniske skoler og 40 mio. kr. på handelsskolerne.

Kan hr. Kristian Jensen fortælle, om det er sund og god økonomi, at handelsskoler og tekniske skoler skal låne af staten over de kommende år for at dække mangler ind på de taxameterreduktioner, man får? Hvor mange handelsskoler og tekniske skoler må lukke i løbet af det kommende år?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Kristian Jensen gjorde så meget ud af, hvad Venstre sagde i valgkampen. Derfor vil jeg stille et meget, meget præcist spørgsmål, der kan gives et helt klart svar på: Hvor sagde Venstre i valgkampen, at Venstre ville skære på uddannelser? Kan jeg få et eneste citat eller bare navnet på en Venstremand eller -kvinde, der har sagt, at der ville blive skåret på uddannelser? Det tror jeg ville være nyttigt for de mange, mange, der føler sig snydt lige i øjeblikket.

Hr. Kristian Jensen snakker om løft i uddannelser og snakker om et sporskifte. Samtidig har Venstre i valgkampen lovet 50 mio. kr. ekstra til erhvervsskoler og handelsskoler. Derfor vil jeg gerne for det andet spørge hr. Kristian Jensen: Har Venstres ordfører nogen forståelse for, at f.eks. handelsskolerne føler sig snydt, eller er han helt enig med hr. Jens Rohde, der i den regionale avis, Viborg Stift Folkeblad, i går sagde til en elev: Ja, hvis du synes, det er så forfærdeligt, må du jo stemme på et andet parti.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Karen J. Klint: Det er ikke nogen hemmelighed, at denne her regering og de partier, der står bag den, altid har ønsket bedre kvalitet i lovgivningen og en sikring af, at lovgivningen

ikke unødvendigt ramte grupper, som den egentlig var til for at hjælpe. Derfor er det utrolig vigtigt, at vi, når vi snakker om erhvervsområdet, får hørt: Kan vi lave lovgivningen på en bedre måde, så man ikke er nødt til gang på gang på gang at ændre lovgivningen, som det bl.a. er sket med mange af skatteforslagene i pinsepakken, og som det bl.a. er sket med emballageafgiften? Derfor er det nødvendigt, at der lige præcis gives et løft, hvad angår bedre lovgivning.

Det er jo ikke sådan, at vi har sagt, at vi ikke kan lytte til gode råd. Rent faktisk er der i finansloven og i regeringsgrundlaget både et ønske om at oprette et socialt råd og et institut for miljøvurderinger. Derfor vil jeg bare sige, at vi effektiviserer og nedlægger dér, hvor vi mener, at tiden er løbet fra opgaverne. Men dér, hvor der er en konkret opgave, har vi også lyst til, mod til og vilje til at afsætte midlerne til den.

Til hr. Frank Jensen: Det kan godt være, at det er løs tale, men jeg synes, at det er et forfærdeligt sortsyn, der præger den tale, vi har hørt fra hele den socialdemokratiske gruppe. Vi indfrier præcis de løfter, der er.

Også til fru Pernille Blach Hansen vil jeg sige: Man kan tage Venstres forslag til finanslov fra september måned sidste år og se i det, at der er et ønske om stigende effektiviseringer i hele den offentlige sektor. Sådan er det. Det er lagt offentligt frem, det kan enhver se, det har vi faktisk stået og argumenteret for, godt nok i Landstingssalen i september måned, og jeg er sikker på, at fru Pernille Blach Hansen vil kunne huske både debatten, og hvad der står i det.

Det står også i den udgave, at vi ønsker at fjerne uddannelser, vi ikke mener har værdi som f.eks. den fri ungdomsuddannelse, som mere er en omvej end en genvej til ordentlige uddannelser. Derfor gennemfører vi lige præcis det, vi har lovet, bl.a. i vores oplæg til finanslovforhandlingerne sidste år.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Venstre gør det, som Venstre sagde før valget man ville gøre, lyder det igen og igen. Det er jo i hvert fald ikke sandt på hele miljø- og naturområdet. Nu sparer regeringen formentlig i omegnen af 1,2 mia. kr. på miljøbistanden, i hvert fald 600 mio. kr. til de allerfattigste mennesker i Syd, nemlig på miljø, rent drikkevand osv. Og formentlig tilsvarende beløb på støtten til Østeuropa.

Hvorfor sagde Venstre ikke det før valget? Man skærer drastisk ned på naturindsatsen. Hvorfor sagde Venstre ikke det før valget? Man skærer voldsomt ned på indsatsen mod sundhedsskadelige kemikalier i vores omgivelser, hormonforstyrrende stoffer, sundhedsskadelige kemikalier og giftige tungmetaller. Hvorfor sagde Venstre ikke det inden valget? Man nedlægger Grønne Guider, Grøn Jobpulje, Økologisk Råd, Naturrådet, grønne gårdmænd på Nørrebro. Hvorfor sagde Venstre ikke det inden valget? Man skærer massivt ned på de ansatte i Miljøministeriet, alene i Miljøstyrelsen skal hver 5. stilling væk. Hvorfor sagde Venstre ikke det inden valget?

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Kristian Jensen og også statsministeren har ved festlige lejligheder talt dybt og inderligt om, at det ligger Venstre og regeringen meget på sinde at hjælpe de allersvageste, de meste udsatte osv. Kan hr. Kristian Jensen ikke pege på ét eneste lille ekstra beløb, der er afsat i finansloven til dette formål? Da vi i Kristeligt Folkeparti gik finansloven efter med tættekam, kunne vi ikke, og det skuffede os virkelig meget.

Hr. Kristian Jensen siger i et svar til fru Karen Jespersen, at regeringen planlægger at bruge samtlige midler i satspuljen til de allersvageste. Men er Venstres finansordfører da ikke klar over, at satspuljen ikke kan bruges som nye penge, som regeringen kan afsætte til de allersvageste, for satspuljen er på forhånd beregnet til de allersvageste: hjemløse, narkomaner osv.? Sådan har det været hvert eneste år, siden puljen blev oprettet. Satspuljen er ikke regeringens, for den skal fordeles blandt de allersvageste efter forhandling mellem de partier, som for en del år siden indgik satspuljeforliget.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, har nu gentagne gange her fra talerstolen i dag sagt: Vi indfrier præcis løfterne.

Jeg kan ikke erindre, at jeg har hørt nogen fra Venstre, heller ikke hr. Kristian Jensen, være ude før valgkampen eller under valgkampen og sige til den store gruppe af landets lejere: Venner, nu skal I høre, fordi I er lejere i den almene sektor, så skal I ikke udsættes for et skattestop, nej, I skal have pålagt en særskat.

Hvad er begrundelsen fra Venstres side for, at man nu går ind og tager landets lejere og pålægger dem en særskat på 578 mio. kr.? Hvilken begrundelse har man hos Venstre for at gøre det?

Jeg synes, at lejerne landet over har krav på at høre, hvad grunden er til, at man går ind og konfiskerer så stor en sum penge hos landets lejere. Det er utroværdigt, når Venstre ikke i valgkampen huskede at fortælle det.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg allerførst sige med hensyn til, hvad der skal ske med Øststøtten: Den er blevet lagt over og samlet i en pulje, for at vi kan kigge på, hvordan den skal udvikles.

Det kan jo ikke være sådan, når Østlandene nu bliver medlemmer af EU og dermed får adgang til de støtteordninger, der ligger i EU, at man så bare blindt fortsætter en bistandspolitik over for Østlandene, som ikke længere er nødvendig. Derfor har vi valgt at samle pengene for at undersøge, hvordan de bringes bedst i anvendelse. Og hvis hr. Jørn Jespersen ikke skulle være klar over det – vi havde jo planlagt før valget at skære i Den Grønne Fond og Den Grønne Jobpulje – så tror jeg faktisk, at hr. Jørn Jespersen er et af de få medlemmer af Miljøudvalget, der både før og efter valget ikke var klar over det.

Vi havde faktisk en stor debat om finanslovsforslaget for 2002 i september måned, hvor det var en af de ting, der blev trukket frem under de puljer, nævn og råd, som vi gerne vil slanke. Det står tydeligt at læse i vores finanslovsoplæg. Så jeg kan overhovedet ikke forstå, at hr. Jørn Jespersen, med den opmærksomhed, hr. Jørn Jespersen plejer at have, ikke skulle have lagt mærke til det.

Til fru Tove Videbæk: Vi ønsker at bruge 140 mio. kr. til de svageste. Ud af dem er de 120 mio. kr. ganske rigtigt satspuljemidler, men de 20 mio. kr. ekstra er bl.a. de ekstra midler, som fru Tove Videbæk ikke kunne finde. Derudover ønsker vi at styrke muligheden for ældreboliger samt, som det er blevet sagt igen og igen, at give 500 mio. kr. til øget valgfrihed og bedre kvalitet i hjemmeplejen.

Fru Lissa Mathiasen må jo selv vurdere, hvorvidt regeringen indfrier de valgløfter, vi har givet. Jeg kan bare notere mig, at på trods af, at Ekstra Bladet har brugt to store forsider og en stor del af sin spalteplass på at neddrække regeringens finanslov, så siger over 50 pct. af læserne

i deres internetafstemning: Ja, regeringen indfrir er valgløfterne.

De midler, fru Lissa Mathiasen henviser til, er fra Landsbyggefonden, en idé, som i øvrigt den tidligere regering også præcis havde med i sit forslag.

Kl. 10.10

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Nu er vi dermed begyndt på en slags anden runde. Vi har også en tredje runde.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er så nemt for Venstres ordfører bare at afvise det, jeg sagde tidligere om uddannelserne, med at sige, at venstrefløjens altid vil have skatte-stigninger for at kunne få tingene til at løbe rundt.

Jeg synes, at Venstres ordfører skulle prøve at lytte efter, hvad det var, jeg faktisk sagde i min korte bemærkning. For det er jo ikke en skatte-stigning, jeg beder om. Det er ikke nødvendigt med en skattestigning. Vi behøver ikke skatte-stigninger for at give løft til de ældre, for at give løft til sygehusene. Vi behøver heller ikke at lave de nedskæringer, regeringen vil lave, for at give de her løft.

Det eneste, vi behøver, er at håndhæve den lovgivning, som Venstres ordfører ganske rigtigt bemærkede vi har i Danmark, nemlig håndhæve den lovgivning, som OECD-landene har gennemført over for de multinationale firmaer. Der er ikke afsat ressourcer nok i Told og Skat fra den tidligere regerings side til at håndhæve den lovgivning. Og Venstres måde at komme videre med det på er ved at skære yderligere i Told og Skat.

Det er ikke nødvendigt med de her nedskæringer, og det er ikke nødvendigt med skatte-stigninger for at kunne få bedre uddannelser, få bedre sygehuse og få mere hjælp til de ældre. Det er ikke nødvendigt med skattestigninger.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til hr. Kristian Jensen vil jeg sige: Vi er enige om, at det er det her eksemplar blandt flere, vi diskuterer i dag? Jamen det er meget rart at vide, for jeg savner stadig væk et svar på både mit og fru Pia Gjellerups spørgsmål, nemlig om hr. Kristian Jensen her fra talerstolen vil sige eller bekræfte, at tilskuddet til amterne til sygehusbehandlin-

gen er et engangstilskud, mens finansieringen af dette engangsbeløb er fortløbende, også opskrevet i finansloven som fortløbende nedskæringer på ulandsbistanden.

Det er det ene.

Det andet er ældreområdet. Kan man ikke bekræfte, at der bliver skåret 122 mio. kr. i personlige tillæg? For kommunerne har brugt en meget strammere restriktiv vurdering i forhold til de fattige pensionister end den, Folketinget har ønsket. Og Venstre har ønsket, at det skulle annulleres. Nu fastholder man besparelsen.

Når man nu vil sige til kommunerne – og det har man gjort – at de skal overholde budgetaftalen, så har man sagt, at der skal spares 1,2 mia. kr., og en tredjedel af det beløb går til ældre. Ergo er der et minus i det, man samlet giver til de ældre i samfundet.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er nødt til at vende tilbage til mit spørgsmål om uddannelser i verdensklasse, som Venstres ordfører selv nævnte i sit indlæg.

Vil Venstres ordfører ikke nok være venlig at forklare Folketingssalen og Københavns Universitet, hvordan man opnår uddannelser i verdensklasse, når man skal spare 100 mio. kr. til næste år? Det kunne være interessant at få et svar på det.

Vil hr. Kristian Jensen ikke i samme åndedrag forklare: Hvordan uddanner man i det her samfund flere læger, som vi virkelig har behov for i sundhedspolitikken, samtidig med at man skærer i lægeuddannelsen til næste år?

Endelig vedrørende valgløfter, som hr. Kristian Jensen gjorde en del ud af: Fra Det Radikale Venstres side har vi jo ikke noget imod, at man indfrir valgløfter. Men det, vi har noget imod, er, at man fortier konsekvenserne af sin politik. Derfor vil jeg spørge hr. Kristian Jensen: Hvornår har partiet Venstre lovet befolkningen, at man ville skære i uddannelserne?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil jeg bare sige, at en stor del af det, som bliver lagt ud som besparelser på uddannelserne, ganske rigtigt er lukning af bestemte uddannelser, vi ikke mener skal finansieres længere. Det er lukningen af daghøjskoler. Det groteske er jo, at vi rent faktisk har givet et langt højere taxameterbeløb til daghøjskolerne, som ikke er kompetencegivende,

end vi f.eks. har givet til hg-uddannelserne. Forskellen er på over 13.000 kr., som vi har givet ekstra til uddannelser, der ikke er kompetence-givende, hvor det så har været nedprioriteret andre steder.

I vores finanslov bliver der lagt op til, at handelsskolerne får et løft. Der bliver lagt op til, at der er afsat flere midler til nødlidende erhvervsskoler, og der er lagt op til, at der i løbet af i år sker en sammenlægning og dermed en synergi-effekt blandt erhvervsskoler og AMU-centre.

Kl. 10.15

På lignende vis kunne jeg tage fat i den fri ungdomsuddannelse og en uddelegering, kan man sige, en decentralisering af tilskuddene til aftenskolerne, hvor det i højere grad bliver kommunerne, der får friheden til at vælge, hvilke kurser man ønsker at støtte.

Jeg kan ikke se, hvor hr. Ole Sohn er, men jeg regner med, at han hører det. Der var han! Til hr. Ole Sohn kan jeg sige, at hvis det forslag til finanslov, hr. Ole Sohn læser i, har ekstra 1,5 mia. kr. til sygehuse, ekstra 0,5 mia. kr. til de ældre, ekstra 400 mio. kr. til barselorlov og 0,5 mia. kr. til erhvervs konkurrenceevnen, så læser vi i den samme finanslov.

Det er sådan, at det tilskud på 1,5 mia. kr., der gives til at nedbringe ventelisterne, i udgangspunktet er et engangstilskud, som kan videreføres, hvis ikke vores mål nås. Hvad angår ulandsbistanden, er det blevet sagt tidligere, at når vi til august fremsætter vores forslag til finanslov for næste år, vil man se vores planer for ulandsbistanden fremover.

Til hr. Morten Helveg Petersen: Igen vil jeg sige, at det står i vores finanslovsoplæg. Det blev udgivet i september. Deri læses tydeligt, at man ønsker effektiviseringer i den offentlige sektor. Da universiteter er og fortsat skal være en del af den offentlige sektor, skal der også ske effektiviseringer dér.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

I den redegørelse fra regeringens gennemgang af Danmarks udviklings- og miljøsam arbejde med udviklingslandene, som vi har fået i denne uge, står: Vi skal yde vort bidrag til de lande og regeringer, der igennem en demokratisering kæmper for at bedre levevilkårene for de mange, der fortsat frister en dagligdag i allerdybeste fattigdom.

Så er det, at jeg bekymrer mig om de mennesker, der er så uheldige at leve under nogle elen-

dige regimer. Det er der, jeg mener, at vi kan gå uden om regimerne. Jeg mener, at det er mennesker, vi skal hjælpe, og ikke lande og regeringer.

Derfor spørger jeg til ngo'erne: Hvorfor bliver de skåret ned? Så får jeg at vide af hr. Kristian Jensen: Nej, de bliver ikke skåret ned, de stiger.

Jeg holder mig stadig væk til den bog her. I bilag 4, den allersidste side, står en speciel opgørelse over ngo-bistanden, som bliver reduceret med 90 mio. kr. Skal vi holde os til de papirer, som regeringen selv udgiver?

Så står der også ovre i resumeet i den bog her: Samtidig ønsker regeringen at bryde med årtiers vanetænkning om, at når bare bistanden stiger, er alting godt.

Jeg mener, at Venstre og De Konservative var med i den seneste strategi for udviklingssamarbejde, som blev lavet for 1 år eller 2 siden. Eller ønsker Venstre at frasige sig ansvaret for den? Jeg mener, at Danmark bliver fattigere af at spare på de områder her.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det, som vi kritiserer Venstre for, er jo sådan set ikke, at der er væsentlig forskel på det, Venstre vil, og det, vi vil. Det er der ikke for os noget overraskende i. Men det, der jo næsten ikke er til at have med at gøre i en debat som den her, eller i det hele taget debatterne, er, som det også fremgik af det, hr. Ole M. Nielsen sagde for et øjeblik siden, at Venstre ikke vil vedstå det, de gør.

Hvorfor vil Venstre og regeringen ikke erkende, at de skærer massivt på uddannelsesområdet, hvilket går ud over uddannelsesinstitution efter uddannelsesinstitution? Og skidt med uddannelsesinstitutionerne, men det er jo de unge mennesker, det er alle dem, der skal uddannes, det går ud over.

Hvorfor vil Venstre ikke erkende, at der er en lang række steder i den her finanslov, hvor man foretager ændringer og beskæring, som går ud over vore ældre? Hvorfor vil Venstre ikke erkende, at man beskærer i forhold til miljø? I forhold til økologi? I forhold til arbejdsmiljø? Det er jo det, der står i den finanslov, vi har.

Så endelig det sidste: Jeg hørte, at hr. Kristian Jensen i radioen her i morges sagde, at det var Venstres fortjeneste, at gælden falder. Kan hr. Kristian Jensen forklare, hvorfor man i økonomisk redegørelse fra i mandags kan konstatere, at bruttogælden stiger med 10 mia. kr.?

Formanden:

Jeg tror godt, hr. Stavad ved, hvad den røde lampe betyder, ikke?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Lad mig lige vende tilbage til fru Jensen, salgs-ekspedient, der bor i Holmsland Kommune. Hun har hørt i august 2001, at Venstre og dermed det, der skulle vise sig at blive den kommende regering, lover et skattestop. Det synes hun lyder fantastisk fristende, men for nu at være helt sikker på, om det nu også passer, bestiller hun »Skattestoppets ABC« skrevet af den nuværende statsminister. Hun får den med posten i august 2001, og i den står: Kommuner og amter er omfattet af skattestoppet. Hun læser længere nede, at man godt kan opleve brugerbetaling indført under et sådant skattestop, men det kræver, at hver eneste krone, der kommer ind i brugerbetaling, skal bruges til at sætte skatten ned.

Kl. 10.20

Så spørger jeg hr. Kristian Jensen: Vil fru Jensen føle, at hun nu er blevet snydt, når hun oplever, at hendes skat alene – hvis hun bor alene – vil stige til næste år med over 5.000 kr., og er hun gift, er det med over 12.000 kr.? Hun vil synges med på melodien: Hvordan synes I selv det går?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige: Det går fremragende, for nu har Venstre for første gang i 8 år fået lov til at stå bag et finanslovudspil fra en regering, og det er vi glade for. Derfor er det også med glæde, vil jeg sige til hr. Ole Stavad, at jeg står heroppe og vedkender mig hvert et ord, der står i finanslovforslaget fra regeringen.

Men hvis jeg starter med hr. Ole M. Nielsen, vil jeg bare sige, at når vi har valgt at stoppe hele samarbejdet med et land som f.eks. Zimbabwe, er det jo, fordi der er en diktator, der misbruger de midler, der kommer udefra, og hvor selv ngo'erne i landet ønsker, at bistanden stopper, da Robert Mugabe misbruger den hjælp, der kommer dertil.

Og hvis hr. Ole M. Nielsen tager under § 6.32.05.10 og kigger på, hvad der er af aktivitetsoversigt for ngo'er, kan han se, at den stiger fra 391 mio. kr. til 422 mio. fra år 2001 til 2002.

Så til spørgsmålet om statsgælden. Det er sådan, at det er et teknisk spørgsmål om likviditet, hvornår den indregnes. Med hr. Ole Stavads intelligens, hvis hans opmærksomhed også er til stede, kan han læse videre i redegørelsen og få den tekniske gennemgang af hvorfor. Men hverken hr. Ole Stavad eller andre kan rende fra, at det finanslovsforslag, der ligger nu, renset for engangsindektægter har det største overskud på statens budget i nyere tid. Det største overskud renset for engangsindektægter, hvor vi ikke snakker om fremrykket likviditet, hvor vi ikke snakker om salg af arvesølvet og Tele Danmark og andre ting. Men renset for engangsindektægter har vi i år det største overskud på statens budget i nyere tid, og det er glædeligt.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg bare sige, at vi er dybt uenige. Vi mener ikke, at det, at man ændrer på et tilskud, altså at et tilskud falder, er lig med en skattestigning. Derfor kan jeg helt afvise det regnestykke, hr. Anders Samuelsen bygger sin argumentation op på.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerisen (S):

Jeg bliver nødt til at vende tilbage til hr. Kristian Jensens svar. Jeg synes, det er dybt ubehageligt, at man her fra Folketingets talerstol kan være så demagogisk at henholde sig til, at når man taler om opsigelser i Told og Skat, er det 25 til næste år, når der ligger et svar fra Skatteministeriet, der viser, at det er 1.250 årsværk i den periode, der ligger foran os, det drejer sig om. 1.250 årsværk. Det er fuldstændig klart.

Tænker hr. Kristian Jensen dog ikke på, at det er mennesker, det her drejer sig om? Så kan man sige, at det er bare 25. Det viser bare, hvilken løsløst hr. Kristian Jensen taler med fra Folketingets talerstol. Jeg synes, det er dybt ubehageligt, når det trods alt er så alvorlige sager, det drejer sig om.

Det var præcis det samme, vi så forleden. Åh, det er bare nogle hundrede, der skal opsiges, siger hr. Kristian Jensen til Ritzau. Det er 5.000 mennesker, det drejer sig om. Kan man virkelig have en finansordfører i Venstre, der farer frem med så løs tale? Der må dog kunne fæstes lid til, hvad der bliver sagt fra Folketingets talerstol. Hvis der var en blå lampe, der lyste, hver gang hr. Kristian Jensen sagde urigtigheder, så ville den blinke konstant heroppefra, mere end den røde lampe gør.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

I går diskuterede Folketinget Venstres forslag om sådan en discountudgave af hjemme-pc-ordningen, og ved den lejlighed fortalte Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, at det kunne være ligegyldigt, hvad Venstres formand havde sagt og skrevet ved forskellige lejligheder. Det skulle folk ikke fæste større lid til. Det, man skulle fæste lid til, var, hvad Venstre fremsatte af forslag i Folketingssalen.

Det må også gælde, når det drejer sig om finansloven og de uddannelsesforslag, der ligger heri, for jeg kan jo se af et referat i Jyllands-Posten den 11. november, at den nuværende statsminister ved den lejlighed havde været på Handelsskolen i Frederikshavn og dér havde lovet handelsskoleeleverne ekstra 50 mio. kr., når man kom til magten.

Kl. 10.25

Når vi nu ser finanslovsforslaget, må vi jo konstatere, at erhvervsskolerne samlet set er udsat for – selv om de får tilført ekstra 50 mio. kr. – besparelser på over 130 mio. kr. fratrukket de ekstra midler, som er sat ind.

Man tager det store med den ene hånd, og så giver man lidt af de valgløfter, man gav i valgkampen med den anden hånd. Men som ordføreren i går gjorde rede for, er det altså ikke det, der er sagt i valgkampen af Venstres formand og nuværende statsminister, vi skal fæste lid til. Det er åbenbart helt andre ting, og det håber jeg at befolkningen lægger mærke til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I politik er det dejligt, når vi mærker, at vi deler os efter anskuelser. Det havde måske nok været lidt rarere af hensyn til vælgerne, at man også havde vist det under valgkampen. Det er det ene problem, vi synes, vi har med det, nemlig at Venstre ikke under valgkampen sagde alt, hvad de ville. Det andet er, at de ikke vedstår det, de gør.

Hr. Kristian Jensen kom til at sige i sådan en slags bisætning, at det også var derfor, at den fri ungdomsuddannelse skulle nedlægges, og at det havde man også sagt. Er hr. Kristian Jensen helt sikker på, at Venstre under valgkampen sagde, at man ville nedlægge den fri ungdomsuddannelse?

I Venstres finanslovsforslag står der: Der skal gennemføres yderligere opstramninger i den fri ungdomsuddannelse.

Der står også videre, at det overordnede mål med den fri ungdomsuddannelse skal indfries bedre, end tilfældet er i dag.

Det må betyde, at man vil beholde den. Jo, det må det betyde! Sådan er det i hvert fald i mit dansk, når man omtaler det på den måde.

Jeg vil vende tilbage til hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil også gerne have, at hr. Aage Frandsen vender tilbage, for jeg har den samme taletidsbegrænsning, og det betyder jo, at kun hvis hr. Aage Frandsen vender tilbage, får jeg mere tid til at beskrive Venstres politik.

Til hr. Jens Peter Vernersen: Hvis man slår op i de to udkast til finanslov fra henholdsvis august måned og januar måned under Told og Skats personaletal, den lønramme, der er til stede, så er forskellen 25 mennesker. Altså 25 mennesker.

Det er klart, at der altid – når områder bliver omlagt og effektiviseret, og når opgaver bliver flyttet til andre, og når man vælger at prioritere midlerne anderledes – er nogle mennesker, der får noget andet at lave, og hvis stillinger ikke længere skal besættes. Vi er klar over, at der er utrolig mange dygtige mennesker også i Told og Skat, som skal ud at have et andet job. Derfor er der i finanslovsforslaget afsat en pulje til omstillinger.

Men det er også sådan, at der hvert år inden for statens område er ca. 18.000 stillinger, der naturligt skal genbesættes på grund af pension, alder eller andre jobskifter. Derfor er det stadig væk min indgangsvinkel, at langt de fleste af de omlægninger, der er, vil ske ved naturlig afgang.

Jeg kan sige til hr. Thomas Adelskov i dag som i går, at han altid kan stole på Venstres formand, hvad enten han er gruppeformand eller statsminister. Den nuværende statsminister stod naturligvis også bag det finanslovsforslag fra Venstre, som er nævnt flere gange herfra, som nemlig også er grundlaget for finanslovsforslaget i dag. Det siger, at Venstre ønsker at gennemføre det, vi sagde i går, nemlig en moderniseret hjemme-pc-ordning.

Det står naturligvis også til troende, når det bliver sagt, at vi ønsker at tilføre handelsskolerne ekstra 50 mio. kr., hvilket sker, sådan at der er et løft i taxameteret på handelsskolerne, men rigtigt: Der er også et generelt ønske om en større effektivitet på det område.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige: Godt nok er vi begge jyder, men hr. Aage Frandsen er jo østjyde, så måske er sproget en lille smule anderledes. Men det er trods alt ikke så forskelligt, og når man siger, at målet skal bevares, så kan man godt diskutere midlerne til, hvordan det mål bliver bevaret. Det har vi ønsket at gøre i Venstre. Og målet med de fri ungdomsuddannelser, nemlig at få flere i ordinær uddannelse, bevares, men midlet ændres.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at Venstre bør overveje at udgive en særlig ordbog både til vælgerne og til os andre over, hvordan de ord, man bruger fra Venstres side, skal forstås, for de skal åbenbart ikke forstås sådan, som de fleste af os her har forstået dem.

Kl. 10.30

Når man taler om effektiviseringer i den offentlige sektor og styrkelse af uddannelsessystemet, betyder det massive nedskæringer på uddannelsessystemet; når man taler om frit valg til de ældre, betyder det tvangsudlicitering til private firmaer, og når man taler om beskæftigelse og flere i beskæftigelse, betyder det jobtræning og tvangsaktivering.

Hr. Kristian Jensen sagde tidligere i sit svar til mig, at man ikke ønskede forskellige puljeordninger til folk over 48; man ønskede rigtige job. Men hvor er de tiltag, der kommer med de rigtige job? Servicejobordningen går netop ud på, at folk kommer i arbejde med de samme løn- og arbejdsforhold som de kolleger, at de kommer i arbejde på lige vilkår. Derimod betyder de jobtræningsordninger og beskæftigelsesordninger, som regeringen sætter i gang, at de kommer i arbejde på nogle helt andre vilkår. Der er tale om jobtræning og tvangsaktivering, og det er for uselt.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Tænk, jeg er helt enig i et af de svar, jeg fik af hr. Kristian Jensen, nemlig at alt det, Venstre ønsker på uddannelsesområdet, ikke kan klares med massive besparelser. Men med den erkendelse undrer det desto mere, at der er tale om massive besparelser. Vel siger hr. Kristian Jensen, at dette jo er et mellemår, og at der skal prioriteres, vurderes og samles op. Men den frie ungdomsuddannelse behøver åbenbart ikke nogen vurde-

ringer eller opsamling af noget som helst, for den er jo allerede væk.

Så er der alle de andre områder, og jeg kan jo spørge: Er det meningen, at uddannelsesområdet skal være på stand by? Hvordan hænger det sammen med de massive udmeldinger om videnssamfundet, hr. Kristian Jensen og Venstre ellers har? Jeg går ud fra, at hr. Kristian Jensen er klar over, at med disse besparelser vil det blive endnu dyrere at samle op på det, man godt kunne tænke sig. Det viser jo al erfaring.

Så kunne jeg godt tænke mig til sidst at spørge: Hr. Kristian Jensen sagde i sit indlæg, at man gerne vil lytte til kritik. Men med de svar, der kommer på uddannelsesområdet, vil regeringen og Venstre så andet end at lytte?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Kristian Jensen, om han ikke er enig i, at den diskussion, der er om satspuljen, jo fuldstændig klart viser, hvorfor den satspuljeordning er så horribel og urimelig, som den er.

Der er et forlig fra 1990, og et parti har været ude af Folketinget og er kommet ind igen, men det er fortsat med i forligskredsen. Det var i 1990 med til at lave et forlig, hvor man tager 0,3 pct. af overførselsindkomsterne, herunder dem til pensionisterne, og putter dem ind i en særlig pulje, som en særlig kreds af logepartier kan sidde og fordele.

Hr. Kristian Jensen og Venstre må acceptere, at det system skal vi have gjort op med, så vi får normaliseret forholdene og kan foretage den prioritering, som skal foretages, så de svageste her i samfundet får en ekstra håndsrækning. Den skal ske via de almindelige finanslovforhandlinger og som en almindelig prioritering i forhold til hele kassen og ikke i lyset af, at man siger: Her reserverer vi en særlig pulje på 0,3 pct., som i forvejen skal gå til de svageste, og det er i øvrigt de penge, regeringen vil indfri valgløfterne til de svageste grupper i samfundet med.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Line Barfod må jeg sige, at der bliver nok brug for en ordbog af en eller anden art, hvis fru Line Barfod mener, at der ét eneste sted i finanslovsforslaget står noget som helst om tvangsudlicitering, som fru Line Barfod netop sagde heroppefra. Tvangsudliciteringer arbejdes der ikke med. Der arbejdes med et ønske om at opfordre

til udbud, og der arbejdes med et ønske om, at virksomheder skal have ret til at udfordre kommuner, amter og andre. Men med tvangsudlicitering arbejdes der ingen steder.

Der er nedsat en arbejdsgruppe under Beskæftigelsesministeriet, og på syv områder, bl.a. bedre integration og spørgsmålet om de målrettede uddannelser, arbejdes der på at få flere i arbejde. Der kommer en handlingsplan i løbet af i år, og her har vi gennemtænkt, på hvilke områder vi ønsker at styrke indsatsen for netop at få flere i arbejde.

Kl. 10.35

Jeg kan sige, at det ikke er vores holdning, at fordi folk passerer aldersgrænsen 48 år, bliver de lige pludselig svage og skal have støtte for at komme i arbejde. Vi må gå ud fra, at folk har et fuldt og helt arbejdsliv, som også fortsætter efter de 48 år, og derfor mente vi ikke, at der var nogen grund til at forlænge servicejobordningen, hvor man jo skal give de mennesker, der skal ind i servicejob, en pulje på 100.000 kr. med i bagagen. Vi mente heller ikke, at der var nogen grund til at vente til den 1. januar, hvor den udløb, som det ellers var meningen, men at vi kunne stoppe for nyansættelsen allerede nu. Men de, der allerede er kommet i servicejob, får selvfølgelig lov til at fortsætte det forløb, de er i gang med.

Til fru Bodil Kornbek vil jeg bare sige: Jeg synes, der er kommet så mange evalueringer af den frie ungdomsuddannelse, at der for mig at se intet problem er i at lukke for tilgangen til ordningen nu. For to tredjedele vedkommende, så vidt jeg husker – det kan vi slå op bagefter – men i hvert fald for over halvdelens vedkommende er det bare en omvej til almindelig uddannelse eller almindelig beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har stor forståelse for, at det kan være en stor opgave at være finansordfører, og derfor kan det også være svært for hr. Kristian Jensen at høre, hvad talerne fra de øvrige partier taler om. Derfor har jeg også stor forståelse for, at da jeg spurgte om uddannelse, svarede hr. Kristian Jensen om ulandsbistand, så jeg vil gentage mit spørgsmål og håber, jeg får svar denne gang. Ellers kan jeg jo tage en tredje runde.

Er det rigtigt forstået, at man ikke regner uddannelse blandt velfærdssamfundets kerneydelser, som hr. Kristian Jensen sagde i sin indledning? Er det rigtigt, at man ønsker at styrke ud-

dannelserne ved at skære ned, og at det derfor er en gave til Københavns Universitet, at det skal skære 100 mio. kr. i løbet af næste år og faktisk burde ønske, at der ikke skulle spares 100 mio. kr., men 200 eller 500 mio. kr.?

Al den snak om uddannelse bygger på fup og fiduser fra Venstres side. Virkeligheden er, at når man skærer så massivt, som man gør, rammer det forskningen. Så kan det godt være, at man med den anden hånd giver lidt penge igen, men det rammer altså forskningen. Det rammer de undervisere, som må fyres, og det rammer de studerende, som i løbet af det næste år vil få en dårligere uddannelse. Resultatet af det her er, at vi får et massivt tilbageskridt på uddannelsesområdet, og det eneste, man kan få til trøst, er nogle forblommede ord om, hvad der skal ske til næste år.

Venstre lover, at man vil bygge en ny etage på huset, men i virkelighedens verden er man i gang med at rive uddannelseshuset ned.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan forstå på hr. Kristian Jensen, at det, som det går ud på for regeringen, er at effektivisere dér, hvor der ikke er behov for opgaverne mere. Det må jeg forstå sådan, at man fra Venstres og regeringens side mener, at der ikke længere er behov for en effektiv skatteligning i dette land, og at der skal åbnes op for skatteunddragere, momssvindlere, selskabstømmere og narkosmuglere, og hvad det ellers er.

Hr. Kristian Jensen bekræftede selv her fra denne talerstol, at den tidligere regering allerede havde effektiviseret i Told og Skat. Men hr. Kristian Jensen vil ikke kunne finde ét eneste sted, hvor der står, at den tidligere regering ville nedbringe antallet af årsværk i Told og Skat med 1.250 i 2005.

Hvis det er sådan, at hr. Kristian Jensen regner naturlig afgang fra, bliver hr. Kristian Jensen nødt til at acceptere, at det betyder, at der skal fyres 500-600 mennesker i Told og Skat. Mener hr. Kristian Jensen virkelig, at der på det grundlag kan gennemføres en effektiv ligning? Er det sådan, at hr. Kristian Jensen er enig med professor Ole Bjørn, som siger, at hvis man tror, at kontrolniveauet ligger på et meget højt stade i forvejen, tror man forkert. Den nuværende kontrol i skattesystemet er kun lige akkurat tilstrækkelig, og det er, som jeg sagde – også for at citere Ole Bjørn – både kortsigtet og dumt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det var svært for hr. Kristian Jensen at indrømme, at udviklingsbistanden bliver beskåret i alle årene fremover. Finanslovsforslaget løfter sløret for 2002, 2003, 2004 og 2005, og de 1,5 mia. kr., som i øvrigt vokser i de år, der ligger forude, bliver kun givet til sygehusene i 2002.

Det næste, hr. Kristian Jensen optræder med som noget af det, der er grunden til, at Danmark er blevet bragt i krisestemning, er, at der skal skaffes 0,5 mia. kr. til ældreområdet – 0,5 mia. kr., som de ældre i meget høj grad selv betaler. Det har hr. Kristian Jensen også haft vanskeligt ved at svare på, og jeg synes, hr. Kristian Jensen skal forholde sig til, hvilke besparelser der i øvrigt vedrører ældreområdet, og som man glad stikker i lommen for at betale den halve milliard.

Kl. 10.40

Jeg håber, hr. Kristian Jensen vil holde sig til det, der virkelig står i den finanslov, vi nok har den samme udgave af, og så vil jeg spørge: Hvorfor alt det på uddannelsesområdet? Hvorfor alt det på miljøområdet? Hvorfor alt det om fremtiden?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Morten Homann kan jeg sige, at jeg noterede, at ca. kl. 09.45 var hr. Morten Homann heroppe og talte bl.a. om ulandssystemerne. Derfor var en del af mit svar til hr. Morten Homann også på spørgsmål om ulandssystemerne.

Vi mener naturligvis, at uddannelse er vel-færdssamfundets kerneydelse, også uddannelse på universitetsniveau. Der er jo det særegne ved de forskningsinstitutioner, vi har, at på universiteterne er der forskning og uddannelse – der er faktisk forskningsbaseret uddannelse – men i alle sektorforskningsinstitutioner er der ingen undervisningsforpligtelse. Derfor ønsker vi at samle de kræfter, der findes, så vi får styrket de steder, hvor der er en forskning med undervisningsforpligtelse, nemlig universiteterne. Det er sådan, at der generelt set bliver sparet ca. 350 mio. kr., men der bliver givet 413 mio. kr. til forskningen og universiteterne i det finanslovsforslag, der er fremsat.

Til hr. Jacob Buksti kan jeg bare sige, at jeg tror naturligvis på, at der også er en effektiv ligning efter vedtagelse af finanslovsforslaget; det er helt sikkert, at det skal der være. Men det er jo sådan, at hvis vi kigger på vore nabolande, kan vi se, at i Danmark er der dobbelt så mange an-

sat i told- og skattevæsenet som i f.eks. Sverige, og jeg tror ikke, hr. Jacob Buksti vil vove den påstand, at man ikke har en effektiv ligning i Sverige.

Til fru Pia Gjellerup: Jeg må indrømme, at det er rigtigt, at jeg ikke har haft tid til at svare på spørgsmål om ældre, så det vil jeg gøre. Så må ulandsbistanden vente til senere. Det er sådan, at den nedgang, der er på personlige tillæg i finansloven, bygger på de skøn, der kommer fra kommunerne. Tallene vedrører den administration, som blev påbegyndt i januar måned sidste år, dengang fru Pia Gjellerup var finansminister, og regeringen havde den anden partifarve.

De tal, der er bygget ind i finanslovsforslaget, er ren og skær teknik. Hvis kommunerne bruger mere, giver vi dem mere, hvis kommunerne bruger mindre, giver vi dem mindre, og skønnet er faktisk, at selv det reducerede tekniske tal i finanslovsforslaget er højere end det, kommunerne skønner om forbruget i år. Men skulle det gå i en anden retning, så kommunerne bruger mere, ændrer vi det og giver mere. Sådan er reglerne.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er meget, meget glad for og nysgerrig over at modtage belæring fra Venstres ordfører. Det siger måske netop noget om det store potentiale, der er i, at unge er veluddannede, løfter stemmen og tager ansvar for det, som foregår i samfundet, og at man netop derfor er villig til også at prioritere unges uddannelse, fordi de skal tage ansvar for samfundet.

Det kan godt være, at det er i lyset af den tilstundende fastelavn, jeg synes, der er en kontur af en narrehat med bjælder på, for hr. Kristian Jensen glemmer jo at sige, at der er nedskæringer på hvert enkelt uddannelsesstameter, og hr. Kristian Jensen glemmer at sige, at de 400 mio. kr., som han smykker sig med, er en éttårig bevilning, og at de penge er nogle, vi i fællesskab har taget ud af den tynde luft, og som vi i fællesskab skal forhandle om. Men hvis hr. Kristian Jensens oplæg er, at de 400 mio. kr. skal gå direkte til universiteterne, og at vi kan lave en 4-, 6-, 8-årig aftale om dem, glæder vi os over det, og så går vi meget gerne til forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg spurgte i mit tidligere indlæg til forskningen i arbejdsmiljø, og hr. Kristian Jensen svarede med at sige, at der jo blev forsket andre steder

end på Arbejdsmiljøinstituttet. Men når jeg ser finanslovsforslaget, kan jeg ikke se, at der nogen af de steder, som hr. Kristian Jensen nævnte, er øgede bevillinger, så jeg vil gerne have bekræftet, at der bliver skåret ned i forskningen i arbejdsmiljø.

Kl. 10.45

Det andet, jeg nævnte, var, at man standsede udbygningen af BST, bedriftssundhedstjenesten, og at det ville gå ud over bl.a. hjemmehjælperne. Dertil svarede hr. Kristian Jensen, at der ikke er behov for kontrol, og at man godt kan lave et ordentligt arbejdsmiljø uden kontrol.

Nu er det sådan, at bedriftssundhedstjenesten ikke er et kontrolorgan. Bedriftssundhedstjenesten er virksomhedernes egen arbejdsmiljørådgiver, så jeg vil gerne have besvaret mit spørgsmål en gang til.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Hr. Kristian Jensen bekræftede, at regeringen ikke har en eneste ny krone til de dårligst stillede grupper, men hr. Kristian Jensen sagde så: Nej, men regeringen vil målrette det til de allerdårligste. Og hr. Thor Pedersen har sagt, at det betyder de sindslidende, de hjemløse og narkomanerne.

Betyder det, at Venstre mener, at de dårligst stillede pensionister og børnefamilier overhovedet ikke skal have del i de penge? Størstedelen af satspuljen kommer jo fra pensionister. Skal pensionisternes penge udelukkende gå til narkomaner, sindslidende og hjemløse og ikke til de dårligst stillede pensionister, f.eks. de demente?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kunne aldrig drømme om at påstå, at fru Margrethe Vestager skulle stå heroppe med en narrehat, men jeg vil i øvrigt gerne se fru Margrethe Vestager i et hvilket som helst karnevals-kostume, hun måtte vælge.

Jeg tager imod den opfordring til forhandlinger, som der ligger i fru Margrethe Vestagers svar. Det var også det, jeg sagde i min ordførertale: Der er indbudt til forhandlinger i Finansministeriet startende allerede på mandag, hvor vi bl.a. skal diskutere de penge, som fru Margrethe Vestager sagde var taget ud af den blå luft, hvilket ikke er helt forkert, da de stammer fra salg af telelicenser.

Vi er villige til at diskutere, hvordan de midler skal bruges, og vi er også villige til at lave en

prioritering, der målrettet går mod forskning og universiteter. Lad os tage den diskussion bl.a. på mandag og i de kommende dage.

Til fru Lene Garsdal vil jeg bare sige, at jeg specifikt nævnte i mit indlæg, at der var en lang række steder, hvor man fortsat forskede i arbejdsmiljø, fordi fru Lene Garsdal sagde, at vi nu vil fjerne forskningen i arbejdsmiljø. Det er ikke sandheden. Sandheden er, at vi samler for at prioritere forskningsindsatsen og de midler, vi har, bedst muligt.

Jeg må sige, at jeg synes, det er forkert, hvis det er sådan, at de offentlige myndigheder ikke af sig selv sikrer, at der er et godt arbejdsmiljø for bl.a. hjemmehjælperen. Det er jo sørgeligt, for hvis man kigger på statistikkerne, kan man se, at det netop er offentligt ansatte, kommunalt ansatte og især hjemmehjælperne, der bliver ramt af nedslidning.

Så skal jeg sige, at jeg naturligvis er klar over, at BST også er et rådgivningsorgan, og at man som virksomhed kan have en interesse i at tilmelde sig BST-ordningen for derigennem at vise både samarbejdspartnere og medarbejdere, at man tager arbejdsmiljøet alvorligt.

Og så kan jeg absolut ikke bekræfte det, fru Karen Jespersen sagde. Jeg har netop stået heroppe og sagt, at ud over satspuljemidlerne bliver der lagt til fordeling blandt de allermest udsatte, de svageste grupper, ekstra 20 mio. kr. i indværende år.

Med hensyn til hvordan midlerne fordeles, er det rigtigt, at det skal vi diskutere i kredsen bag satspuljeforliget, og der regner jeg med, at også Socialdemokratiet vil bidrage for at målrette midlerne mod de svageste. Det går jeg ud fra også er socialdemokratisk politik.

Undskyld det med lampen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, men det kan jo somme tider gå lidt over tiden.

De næste tre korte bemærkninger: Fru Lene Jensen, hr. Jan Petersen og hr. Carsten Hansen. Hvor har vi fru Lene Jensen? (*Ophold*). – Hun kommer der.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Der er altså et stykke vej fra bageste række, når man ikke lige ved, at man skal på.

Det var bare, fordi vi jo havde en lille ordveksling om, hvad der gør indtryk, og hvad der ikke gør indtryk, og så vil jeg egentlig bare for-

tælle hr. Kristian Jensen, hvad der gør indtryk på mig.

Noget, der gør meget stort indtryk, er, når rektoren for Københavns Universitet i dag sidder i morgen-tv og illustrerer de besparelser, som Københavns Universitet alene skal finde, ved at sige, at det svarer til, at man nedlægger forskningen i folkesundhed og i kræft, eller at man nedlægger jurastudiet med 4.000 studerende og 400 ansatte. Det gør ret stort indtryk. Det gør også indtryk på mig, når hun siger, at det allerede i år har skadevirkninger og vil føre til forskerflugt.

Og hvad der gør et vældig positivt indtryk på mig, er, når Venstres forskningspolitiske ordfører ved selv samme lejlighed sådan ca. kl. 07.40 siger, at det er hun for så vidt enig i, og at det må vi se på.

Kl. 10.50

Men jeg kan forstå, at det, vi skal se på, altså ikke er på den her finanslov. Det er nogle luftige planer, der ligger ude i fremtiden, for husk nu på, at de her UMTS-midler jo ikke er nogle, man bare kan hælde i et badekar, hvor man har trukket proppen op; det er noget, vi skal forhandle om. De skal ikke gå til at lappe huller, de skal gå til målrettet, fremtidsrettet forskning.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er selvfølgelig glædeligt, at hr. Kristian Jensen nu har opdaget, at BST ikke kontrollerer, men vejleder, hjælper og giver råd. Men det er for let så at nøjes med at sige, at den offentlige sektor og offentlige myndigheder *af sig selv* skal sørge for et godt arbejdsmiljø. Det mål kan man da godt have, og det kan man da godt blive ved med at have, men det er ikke virkeligheden. Det er ikke den virkelighed, hjemmehjælperen eller børnehavepædagogen f.eks. har. Jeg tror heller ikke, det er en virkelighed, der vil kunne findes i alle landets kommuner på én gang.

I en helt anden sammenhæng og alligevel ikke er hr. Kristian Jensens regering socialminister jo ude at arbejde for et forslag, hvorefter man skal kunne kontrollere, om hjemmehjælperen er i orden for den ældre. Det burde den offentlige myndighed da sørge for af sig selv, vil jeg gerne sige til hr. Kristian Jensen, lige så vel som en offentlig myndighed ifølge hr. Kristian Jensen af sig selv skulle sørge for et godt arbejdsmiljø. Men sådan er virkeligheden ikke.

Derfor står spørgsmålet ubesvaret: Hvornår får hjemmehjælperen og pædagogen i den of-

fentlige sektor, og hvornår får de privatansatte, jeg nævnte i mit tidligere indlæg, sikkerhed for, at de kan få de råd, den hjælp og vejledning, de har brug for via BST? For man har aflyst det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Der findes jo ganske mange eksempler på, at Venstrefolk i valgkampen har sagt ét og nu gør noget andet. De signaler, man sender ud, vil jeg gerne sige til hr. Kristian Jensen, er, at Arbejdstilsynet lukker på Fyn.

Hvornår har man i valgkampen sagt, at man ville lukke samtlige kontorer rundtomkring i amterne, der fører tilsyn med vores arbejdspladser? Tager man slet ikke de 20.000 mia. kr. alvorligt, som et dårligt arbejdsmiljø koster? Det er jo det, de mest ædruelige opgørelser, der findes, viser, at det koster.

Det ville jo være en meget bedre måde, frem for at man nu vil investere ca. 1,5 mia. kr. alene i ventelister i stedet for at sørge for, at ventelisterne ad arbejdsmiljøets vej blev forkortet.

Effektiviseringer og omprioriteringer betyder altså fyringer og lukninger. 90 medarbejdere fik fyresedlen i går. Det betyder sådan set, at der i det område, hvor jeg kommer fra, faktisk ikke er en eneste fra Arbejdstilsynet til stede mere; vi skal serviceres via Vestsjælland.

Det er da rystende, vil jeg gerne sige til hr. Kristian Jensen. Er det den måde, vi skal føre arbejdsmiljøpolitik på i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Lene Jensen kan jeg nu gentage, hvad jeg sagde for ca. 1 time og 3 kvarter siden, nemlig at vi lægger op til fordomsfrie forhandlinger med alle partier, der ønsker indflydelse på finansloven – naturligvis også på undervisnings- og universitetsområdet og på forskningsområdet.

Der er bare to ting, man skal huske, når man kommer til de forhandlinger:

1. Vi mener det, når vi siger, at vi vil have et skattestop. Derfor er der ingen såkaldt nemme løsninger for Folketinget ved bare at hæve skatter og afgifter.

2. Vi ønsker at prioritere kerneydelserne i velfærdssamfundet, vi ønsker at prioritere sundhedsvæsenet, så ventelisterne kommer ned, vi ønsker at prioritere børnefamilierne, så en nybakt mor eller far har mulighed for at gå hjemme det første år af barnets levetid, og vi ønsker at prioritere valgfriheden for de ældre.

Netop valgfriheden for de ældre er jo det, der er kernen, vil jeg gerne sige til hr. Jan Petersen. Kommunerne kan jo ikke gå ud og kontrollere, hvad den gamle, der sidder hjemme, ønsker. Kommunen kan gå ud og kontrollere et arbejdsmiljø, men ikke, om ønskerne for den enkelte er opfyldt. Derfor er vi nødt til at give valgfrihed, for vi kan ikke vide, hvad fru Jensen, hr. Petersen og alle de andre sidder og ønsker. Jeg synes, man skulle lære af alle de kommuner, der har indført valgfrihed: Gentofte, Odense, Herning f.eks.

Til hr. Carsten Hansen vil jeg bare sige, at den arbejdsmiljølov, som vi havde tidligere, bl.a. har ramt møbelfabrikken Montana Møbler A/S, Haarby på Fyn – jeg regner med, at hr. Carsten Hansen kender den – som faktisk var en virksomhed, som den tidligere arbejdsminister Ove Hygum roste for det gode arbejdsmiljø. Men med den ordning, hr. Carsten Hansens parti indførte, blev de ramt af bøder og afgifter på 400.000 kr., på trods af at de havde et arbejdsmiljø, der var så godt, at den tidligere arbejdsminister fremhævede dem som et glimrende eksempel.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Indtil den 20. november havde Venstre nogle mærkesager, som de kørte vældig meget op. Det var landdistriktspolitikken, det var regionalpolitikken, og det var politikken vedrørende udflytning af statslige arbejdspladser. Sammen pålagde vi den daværende regering at udarbejde en analyse om dette inden den 1. januar i år. Hvor bliver den af?

Nu er Venstre så kommet i regering, og glemte er tilsyneladende alle afgivne løfter og tidligere mærkesager. I stedet for at styrke landdistrikterne skærer man ned, f.eks. støtten til kollektiv trafik i de tyndbefolkede områder og støtten til Folkecentret for Vedvarende Energi i Thy, men værst af det hele er den generelle nedprioritering af hele området. Hvor er de initiativer, der skal styrke landdistrikterne og regionalpolitikken?

Jeg må spørge: Hvordan synes Venstre selv de lever op til de tidligere mærkesager? Hvordan er det med troværdigheden?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

To korte spørgsmål til hr. Kristian Jensen: Jeg kan forstå, at hr. Kristian Jensen mener, at det var helt klart også før valget, hvad Venstre stod for, og hvad man havde lovet – åbenbart også på undervisningsområdet.

Alligevel ser vi så nu en stribe unge mennesker fra de forskellige uddannelsessteder klage over eller føle sig groft snydt af Venstres politik her efter valget. Betyder det så efter Venstres opfattelse, at disse unge mennesker ikke er særlig godt begavede, siden de ikke rigtig har opfattet budskabet?

Det andet var i forlængelse af fru Pernille Blach Hansens citat fra første omgang om den studerende, der følte sig snydt og fik at vide, at han bare kunne stemme på et andet parti. Skal det forstås på den måde, at det for fremtiden vil være sådan, at Venstre siger: Stem på et andet parti, for vi snyder jer også næste gang?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Til hr. Kristian Jensen: Jeg spurgte ikke til begrebet lovkvalitet, for jeg tror faktisk, vi alle er enige om, at vi skal have gode råd for at få lovkvalitet, og at vi skal være i dialog med befolkningen og med mange råd og nævn og erhvervsinteresser, når vi laver lovgivning. Jeg spurgte bare: Hvorfor skal erhvervslivet have nye 15 mio. kr. for at give de gode råd, som hr. Kristian Jensen siger vi kan få ganske gratis?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Kristen Touborg kan jeg sige, at det er sådan, at den nye regering, efter at den tiltrådte, har haft et meget travlt program. Jeg tror, at både ansatte i ministerier og i kommuner, folketingsmedlemmer og danskerne generelt set har syntes, at det er gået stærkt. Derfor er der også nogle opgaver, der er blevet prioriteret anderledes.

Jeg glæder mig lige så meget som hr. Kristen Touborg til den lovede redegørelse og forventer stærkt, at den kommer, lige så snart der bliver lejlighed til det, men der er selvfølgelig nogle ressortomlægninger, og der er nogle andre ting, der skal ske ved et regeringskifte.

Jeg har noteret mig meget kraftigt, at den her regering har styrket mulighederne for mindre og mellemstore erhvervsvirksomheder, som typisk er de virksomheder, der er i det område, hr.

Kristen Touborg og jeg kommer fra, nemlig de mere tyndtbefolkede områder af Danmark.

Jeg har også noteret mig, at miljøministeren har ønsket at indføre en opblødning af planlovgivningen, sådan at – for nu at tage et konkret eksempel – en mindre brugs, der har et tilsalg af hårde hvidevarer, men som under den nuværende planlovgivning får stoppet tilsalget, fordi det ikke er tilladt at have så stor en butik, fremover får bedre muligheder, sådan at der er overlevelsesmuligheder for de mindre butikker også i vores område af landet.

Til hr. Erik Mortensen: Hvis vi skal tage efter, hvad man klager over i avisen og tage alle aviserne som sandhedsvidner, så kan jeg sige, at på avisen Jyllands-Postens internetside var der i går formiddags en afstemning om, hvorvidt regeringen overholdt sine valgløfter, hvor over 60 pct. sagde: Ja, det gør den. Vi kan tage dagbladet B.T. fra i går, hvor der på side 2 blev spurgt: Overholder regeringen valgløfterne? Der var fire, der blev spurgt, og de tre sagde ja. Sådan kan man altid tage et hvilket som helst punkt og se, at der er nogle, der klager, og der er nogle, der er tilfredse.

Kl. 11.00

Jeg vil bare sige: Folk har ret til at stemme på præcis det parti, de ønsker. Hvis de er utilfredse med det, Venstre gennemfører, så stemmer de selvfølgelig på et andet parti, men jeg er sikker på, at næste gang, vælgerne skal til valgurnerne, er de også tilfredse med Venstre, ligesom de var ved valget.

Til fru Karen J. Klint vil jeg bare sige: De 15 mio. kr. er givet for at kompensere erhvervslivet for de omkostninger, det har ved at være med til at sikre en bedre lovgivningskvalitet.

Fru Karen J. Klint kan finde mange eksempler – også på erhvervsområdet – hvor denne regering har fjernet puljer, fjernet tilskud, fjernet styring, således at også erhvervslivet er blevet beskåret langt ud over de 15 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Der er, som hr. Kristian Jensen sagde, i finansloven afsat ekstra midler til de ældre, og det samt en række andre ting er vi i Kristeligt Folkeparti rigtig godt tilfredse med.

Men hvad med dødepakken, vil jeg spørge hr. Kristian Jensen. Regelsættet i dødepakken pålagde efterlevende ægtefæller ekstrabyrder, som bl.a. ophør af pensionsbetaling, det dobbelte pensionsfradrag blev ophævet, efterlevelsessen-

gene blev afskaffet, så ud over de efterlevendes sorg over en afdød skal de nu også bebyrdes med yderligere økonomiske byrder og bureaukrati og ydmygelser, et helt igennem uanstændigt regelsæt.

Der er i finansloven reserveret 70 mio. kr. til afbødning af resultaterne af dødepakken, men er hr. Kristian Jensen ikke klar over, at hvis regelsættet fra dødepakken skal føres tilbage til det, der tidligere var gældende, så vil det koste ca. 400 mio. kr.? Vil Venstre eller vil Venstre ikke afskaffe dødepakken?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal gerne medgive hr. Kristian Jensen, at både Den Grønne Fond og Den Grønne Jobpulje var med på den dødsliste, som Venstre offentliggjorde den 4. september.

Det, der jo imidlertid er tilfældet på miljøpolitikens område, er, at når man spurgte Venstre i valgkampen, hvad det havde af planer, så fik man at vide, at Venstre var enig i 97 pct. af den hidtil førte miljøpolitik. Når vi andre sagde, at vi troede, der kunne komme drastiske ændringer i miljøpolitikken, så var det bare skræmmekampagner.

Nu ser vi så meget drastiske nedskæringer, forringelser, af den samlede miljøindsats. Vi ved i hvert fald med sikkerhed, at miljøbistanden til de allerfattigste er skåret ned med mellem 500 og 600 mio. kr. til under halvdelen af, hvad den hidtil har været. Det er indsatsen for rent vand, indsatsen for at fjerne luftforurening i fattige slumområder med en massiv overdødelighed på grund af lungesygdomme, det er det, man nu skærer ned på. Hvorfor sagde Venstre ikke dét under valgkampen?

Naturindsatsen, som skal skaffe naturoplevelser til danskerne, som skal mindske nedslidningen af vores naturgrundlag, bliver drastisk beskåret. Hvorfor sagde Venstre ikke dét under valgkampen?

Indsatsen på kemikalie- og sundhedsområdet bliver halveret. Hvorfor sagde Venstre ikke dét under valgkampen? Massive fyringer i Miljøministeriet med forringelser af miljøet til følge. Hvorfor sagde Venstre ikke dét under valgkampen?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt følge op én gang til og spørge hr. Kristian Jensen: Hvorfor sagde Venstre ikke no-

get i valgkampen om, at man ville inddrage de 578 mio. kr. årlig af lejernes penge?

Det, jeg hører hr. Kristian Jensen sige her i dag, er: Jamen det svarer jo til den aftale, som den daværende finansminister, fru Pia Gjellerup, havde lavet med Landsbyggefonden.

Nej, hæderligheden holder ikke, det er grov demagogi. Der var lavet en aftale, som klart indeholdt en modydelse i form af, at lejerne også fik en væsentlig mulighed for at få en bedre renovering og vedligeholdelse af deres boliger. Det er boliger fra 1930'erne og 1940'erne, som ikke har den standard, de skal have i dag, så der er ikke nogen parallel her. Derfor er jeg så nødt til at spørge én gang til: Mener man fra Venstre, at det her er hæderligt? Hvad er begrundelsen for, at man mener, at Danmarks lejere i den almene sektor skal have konfiskeret 578 mio. kr. af deres egne penge årlig? De skal inddrages som særskat uden nogen modydelse.

Kl. 11.05

Hvis det er sådan, at hr. Kristian Jensen kan komme herop og sige, at de får også modydelsen, de får også mulighed for at få renoveret, så er det fint. Så siger vi tak. Men det står der ikke noget om i finansloven, og derfor er det en ren særskat, som lige nøjagtig de lejere som de eneste her i landet bliver pålagt.

Jeg tror ikke, lejerne i valgkampen havde forestillet sig, at det ville ske bagefter, når man ikke havde meldt det ud. Det er uhæderligt af Venstre.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er glad for, at fru Tove Videbæk har fundet den pulje på 70 mio. kr., som regeringen har afsat til genopretning af efterlevelshjælpen. Det var jo sådan, at ændringen af efterlevelshjælpen var det forslag til finansiering til politiforliget, som den tidligere regering fremlagde, og som vi i Venstre ganske rigtigt sagde ja til.

Når vi afsætter 70 mio. kr. nu, så er det for at rette op på den mest kritiserede del af det, nemlig tilbagebetalingen af hjælp til den døde ægtefælle, den efterlevelshjælp, som vi synes er dybt urimelig, og som vi er glade for, at vi nu får lavet en ændring af.

Jeg må jo sige, at de 70 mio. kr. er det, vi har afsat. Jeg er sikker på, at fru Tove Videbæks parti også har modtaget en indbydelse til forhandlinger i Finansministeriet for at drøfte finanslovforslaget og dermed se, om det skal være mere. Men de 70 mio. kr. er den finansiering, vi er

kommet med til ændring af den del af efterlevelsespakken, som vi finder er dybt urimelig.

Til hr. Jørn Jespersen kan jeg bare sige: Med hensyn til Øststøtten er der ikke lagt skjul på, at det er det, som regeringspartierne har sagt under valgkampen, og det bliver gennemført nu.

Til fru Lissa Mathiasen: Det er jo sådan, at når man tager fra side 305 fra den tidligere regerings finanslovforslag, så er det indberettet, præcis som jeg sagde, at man også ville inddrage 578 mio. kr. – og vil fru Lissa Mathiasen være venlig at holde inde med at markere, jeg vil gerne tale ud. Det er rigtigt, at man havde en plan om, hvorledes den skulle bruges. Vi har ikke planer om, hvordan penge, der fremtidig ruller ind i Landsbyggefonden, skal bruges. Vi har ikke taget stilling til det, og derfor må vi se det i det fremtidige perspektiv og ikke i det bagudrettede perspektiv, som fru Lissa Mathiasen gør.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, at det er noget af en dommedagsregering, vi har fået. Den får det til at virke, som om Danmark er på fallittens rand, og at pengene til de ældre og de syge kun kan findes ved at skære i uddannelserne, i ulandsbistanden, i de uafhængige videns- og menneskerettighedscentre og i penge til bedre arbejdsmiljø.

Men sådan er det jo ikke, der er penge nok at tage af. Når Venstres ordfører så siger, at der jo også bliver handlet i forhold til de uddannelser, der ikke er kompetencegivende, så er det da fuldstændig rigtigt.

I den forbindelse kan vi sige, at Venstre har tænkt sig at skære 30 pct. af kontoen til voksenlærlinge, 30 pct. til de lavestuddannede i Danmark. Derudover kan vi sige, at 5.000 personer ikke længere vil få penge til uddannelses- og vejledningsforløb i forbindelse med, at de er arbejdsløse. Derudover kan vi sige, at daghøjskolerne bliver beskåret med 33 pct. på den frie kvote og 4 pct. som generelle besparelser. Så det er da rigtigt, hvad Venstres ordfører siger. Der bliver gjort noget også på de uddannelser, der ikke er kompetencegivende.

Sidste år kunne vi høre Venstres fru Hanne Severinsen sige, at vi skal gøre noget for læreruddannelsen, for folkeskolen, for ungdomsuddannelserne og universiteterne, sådan at de faktisk belønnes for at gøre en indsats for naturvidenskaben. Det vil vi godt ofre penge på, siger Venstres fru Hanne Severinsen.

Det bliver belønnet på den måde, at man skærer 5,6 pct. på de naturvidenskabelige fakulteter på universiteterne, 4 pct. på htx og 5,6 pct. på læreruddannelserne. Altså hvis belønning i fremtiden er lig med nedskæringer, så vil jeg i hvert fald ikke modtage Venstres belønninger.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, den forrige taler kom til at udtrykke sig forkert, da hun refererede til, hvad fru Hanne Severinsen siger. Nej, det var, hvad hun sagde, for det var nemlig før valget.

Men mit spørgsmål går mere i retning af hr. Kristian Jensens bemærkninger om den kommunale økonomi.

Jeg vil gerne spørge, om Venstres ordfører kan bekræfte, hvad hr. Jens Rohde har sagt til en af dagens aviser, at kommunerne selvfølgelig skal overholde de indgåede aftaler, og at der kan blive tale om, at man må inddrive den ca. 1,2 mia. kr., som de bruger for meget. Og kan hr. Kristian Jensen bekræfte, at en tredjedel af kommunernes udgifter går til ældre?

Hvis man skal inddrive dem igen, så skal kommunerne altså reducere deres indsats over for ældre med 400 mio. kr., hvilket stort set svarer til, hvad man giver i ældrepakken. Kan det bekræftes?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning. Jeg ser ikke, han er i salen, så hr. Kristian Jensen får ordet for at svare. Så bliver der lidt mere tid.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Det er sådan, at vi har valgt at prioritere nogle uddannelser helt ned og fjerne dem, fordi vi ikke mener, at det er det, statens midler skal gå til. Vi mener ikke, at statens midler skal gå til bl.a. Den fri ungdomsuddannelse. Vi vil hellere i et overordnet perspektiv prioritere nogle andre ting. Sådan er det generelt i den her finanslov.

Vi sparer ikke særlig meget: 2,2 mia. kr. ud af et samlet budget på 415 mia. kr., men vi omprioriterer en hel del, fordi vi ønsker at lægge vægt på nogle andre ting end den tidligere regering gjorde i sit finanslovsforslag. Derfor er det, at vi har afsat bl.a. puljen på 400 mio. kr. fra UMST-midlerne til at styrke forskning, naturvidenskab

og it. Man kan altså slå op i finanslovsforslaget og læse præcis, hvad det er for områder, vi ønsker at prioritere midlerne til.

Til hr. Ole Sohn: Med hensyn til den kommunale økonomi, er det jo i sig selv lidt interessant med den. Jeg har altid lært, at et ord er et ord, og at en aftale kun er noget værd, hvis det er sådan, at man har viljen til at overholde en aftale.

Jeg regner med, at også Kommunernes Landsforening har den indgangsvinkel. Jeg har regnet med, at når en socialdemokratisk formand for KL har sagt ja til en aftale med en socialdemokratisk regering, så vil han overholde den aftale. Det er jo ikke en aftale, vi har lavet med KL. Det er en aftale, som SR-regeringen lavede med KL, som nu blev undsagt og underløbet af KL og i særdeleshed af KL's formand.

Vi har ikke taget stilling til, hvorledes der skal ske en inddragelse, men det er ganske enkelt at underløbe aftalesystemet mellem regeringen og KL, hvis ikke KL's formand viser den mindste smule vilje til at leve op til den aftale; han selv har indgået. Det forventer jeg faktisk, at KL vil gøre både nu og i fremtiden, for ellers bliver det et alvorligt problem for hele aftalesystemet.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne følge op på et spørgsmål, som tidligere blev stillet af hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti, fordi hr. Kristian Jensen flere gange fra talerstolen har sagt ting, der er direkte usande, når det gælder den nye regerings forslag og støtten til de folkelige organisationer, ngo'erne.

Det er sådan, at ser man på regeringens egen publikation, der blev offentliggjort i tirsdags fra Udenrigsministeriet, så ser man, at der er en besparelse på godt 10 pct. på de danske folkelige organisationer. Her taler vi om Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Røde Kors, Red Barnet og andre organisationer, der arbejder med civilsamfundet og de allersvageste grupper i den fattige verden.

Og jeg har ikke hørt på ét eneste tidspunkt i valgkampen, at Venstre har sagt til vælgerne eller lovet vælgerne, at det er de her organisationer og deres arbejde, man vil skære ned på og nedprioritere. Så der skylder hr. Kristian Jensen Folketinget et svar.

Hvad er det så for nogle projekter, man skærer ned på? Det er jo interessant. F.eks. Folkekirkens Nødhjælps projekt i Malawi, som de har planlagt, og som de har fået Finansudvalgets til-

slutning til i november måned sidste år under valgkampen. Det er man nødt til at droppe nu. Et projekt, der hjælper hiv/aids-ramte i et af verdens fattigste lande.

Det er den politik, som Venstre lægger ud via de folkelige organisationer. Hvordan synes man selv, det hænger sammen med de løfter, der blev givet i valgkampen om at styrke civilsamfundet? Der er ingen sammenhæng desværre.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg ville hellere have brugt min kvote af korte bemærkninger på noget andet, men jeg må følge op på det, som hr. Jeppe Kofod også tog fat på nu.

Hvor jeg citerede fra Udenrigsministeriets papir, at der skæres 90 mio. kr. i bistanden igennem ngo'er, så får jeg en bevidst fejlagtig oplæsning fra Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, af finansloven. Han citerer fuldstændig korrekt, at det står i § 6.32.05 med overskriften »Bistand gennem private organisationer og NGO'er«, og når man så går ned og tager sammentællingen på den konto, så bekræfter den det, der står i Udenrigsministeriets papir, og som jeg citerer. Men hr. Kristian Jensen går ned og tager den første af fem konti derunder og læser op, at bistanden stiger fra 391 til 421 mio. kr.

Det er bevidst fejlagtig oplæsning af finansloven. Vi kræver en forklaring.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hr. Kristian Jensen har indtil nu overhovedet ikke villet forholde sig til de spørgsmål, der er blevet stillet ham fra min side. Skatten stiger, det er fakta, næste år for familien Jensen i Holmsland Kommune med 12.544 kr. Hr. Kristian Jensens eneste glade svar til familien Jensen er tilsyneladende: Det går fremragende.

Når hr. Kristian Jensen så skal føre bevis for, at regeringen overholder sine valgløfter, så henviser han til en internetafstemning på Jyllands-Postens hjemmeside, hvor 60 pct. mener, at løfterne overholdes. Det er to dage efter, at finansloven er blevet fremsat. To dage efter, at finansloven er blevet fremsat, er det allerede gået op for 40 pct. af dem, der afgav stemme, at Venstre og regeringen ikke overholder valgløfterne. Det synes jeg sådan set burde give stof til eftertanke.

Hvis en skattestigning på 12.500 kr. er udtryk for, at det går fremragende, så vil jeg nødig se regeringens definition af en negativ udvikling.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Allerførst til hr. Ole M. Nielsen så har han ret i, at det, jeg citerede, var det beløb, der gives i direkte støtte, det, man så at sige kan rejse ud for. Det er rigtigt, at der er flere konti på det område, så derfor kan jeg bekræfte hr. Ole M. Nielsen i det, han sagde, at det samlede beløb var et andet end det, jeg citerede. Det tal, jeg citerede, var det beløb, der er til direkte projekter.

På spørgsmålet om, hvorvidt det går ud over et projekt i Malawi, så er det jo et spørgsmål om, at man ikke fra vores side, men fra organisationernes side skal prioritere, hvad det er for projekter, man vil have. Jeg kan sige, at når man snakker om, at der bliver skåret ned på hjælpen til hiv- og aids-smittede, er det direkte forkert. Der bliver faktisk lavet en pulje på 110 mio. kr. direkte målrettet til forskningsprojekterne omkring hiv og aids, sådan at vi sikrer, at vi får gjort noget ved det frygtelige problem.

Til hr. Anders Samuelsen er det det at sige, at hr. Anders Samuelsen jo aldrig har været tilhænger af, at man skulle stoppe stigningerne i skatter og afgifter. Han har været tilhænger af en omlægning, javist. Vi er tilhængere af, at der bliver indført et skattestop, sådan at der ikke bliver gennemført nye skatter og afgifter og højere skatter og afgifter.

Når jeg henviser til en internetafstemning, er det som et naturligt svar til hr. Erik Mortensen, der henviste til et par tilfældige interview i en anden avis. Jeg er sikker på, at vælgerne, også når de ser og mærker konsekvenserne af denne finanslov, vil være godt tilfredse med det valg, de foretog den 20. november. Og jeg er glad for, at hr. Anders Samuelsen bruger så meget tid på at bekræfte vælgerne i, hvad det var, den tidligere regering gennemførte af ændringer i skatte-lovgivningen, som gav sig til kende i den sidste del af pinsepakken, og pinsepakken generelt set har ført til højere skatter og afgifter.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Venstre overholder skam nogle af valgløfterne, men det, vi siger, er, at der er en række ting, som de aldrig har sagt noget om, men som de gør. Det synes jeg bare hr. Kristian Jensen skulle sige helt åbent og ærligt: Vi fandt ud af, at vi skulle

bruge nogle flere penge, skattestoppet kostede for meget osv. osv., og derfor var vi nødt til at skære ned på uddannelsesområdet. Det er da ærlig snak. Det er dum snak, men man har da lov til at være dum, men man har ikke lov til at være uærlig, synes jeg.

Kl. 11.20

Så med hensyn til erhvervsskoleområdet: Er det ikke sådan, at i forhold til det, der gives, og i forhold til det, der tages i form af de såkaldte effektiviseringer, så tager man flere penge fra området, end man giver til området. Og Venstre lovede netto oprindeligt 50, og så lagde man 30 oveni. Man lovede altså noget, men man gør noget helt andet.

Det andet, jeg vil spørge om, er omkring de videregående uddannelser: Er det ikke sådan, at vi var enige om – SF og Venstre – at det, som Socialdemokratiet kom med som udspil, 275 mio. kr. til speciel forskning, ikke var nok? Vi sagde op til ½ mia. kr. Er det ikke rigtigt, at vi var enige om det, og at der deri overhovedet ikke lå nogen besparelser på de videregående uddannelser i øvrigt, overhovedet ikke? Heller ikke fra Venstres side. Det, Venstre på den ene side siger, er, at man tager nogle penge, og så giver man nogle andre.

Før valget sagde man intet om, at man ville tage nogle penge og så give nogle andre. Intet om at tage nogle. Man sagde kun, at man ville give nogle, og man ville give rigtig mange.

Når vi derfor skal snakke om anvendelse af disse midler, så er det altså et spørgsmål om, at man ikke først har taget nogle andre midler. For det er jo ikke kun nogle midler, som regeringen har til rådighed i UMTS-pengene. Det er nogle, vi har i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Ja, nu har vi fået Venstres ordfører, hr. Kristian Jensens ord for, at når hr. Anders Fogh Rasmussen, landets statsminister og Venstres formand, har sagt noget om hjemme-pc-ordning, så skal vi ikke tro på det. At når hr. Anders Fogh Rasmussen, Venstres formand og landets statsminister, har sagt noget om, at der skulle tilføres flere midler til handelsskolerne, så skulle vi ikke tro på det, men i samme åndedrag siger hr. Kristian Jensen, at man altid skal stole på Venstres formand.

Det er jo sådan, at der er afgivet en lang række løfter hele sidste år, hvad enten man ønskede at anskaffe sig en hjemmecomputer, eller man

som handelsskoleelev eller teknisk skoleelev var stillet i udsigt, at man ville få tilført flere midler og ikke blive udsat for de besparelser, som regeringen nu pålægger landets uddannelsesinstitutioner.

Jeg synes ikke, at man kan kalde hr. Anders Fogh Rasmussen særlig troværdig. Tværtimod kunne man måske hæfte betegnelsen guitar på ham. Han giver skattefradrag og lettelser til vennerne i erhvervslivet, og han tager 1 mia. kr. fra landets uddannelser. Han giver 50 mio. kr. til handelsskolerne, mens han med den anden hånd skærer i handelsskolernes taxameterordning og dermed forringer de samlede uddannelser. En guitar, er måske mere betegnende – ikke troværdig.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Som debatten sådan skrider frem, tegner der sig også her det billede, som vi jo helt tydeligt har set i behandlingen af finansloven indtil nu. Venstre vil omprioritere, og den lille mand, man har talt så meget om, den lille mand, man elskede så højt i Venstre, ham har man ikke meget tilovers for.

Man nedprioriterer den lille mands uddannelse. Selv om man lovede, at erhvervsskolerne skulle få penge, så giver man 50 mio. kr. og tager 500 mio. kr. over disse 5 år. Man nedprioriterer driftsuddenhjælperne, som også kunne være for den lille mand. Man siger, at den lille mand skal have mindre i løn – det er et spørgsmål om mindsteløn, tankerne har været fremme – og sådan fortsætter det.

Man tager den lille mands pension, Den Særlige Pensionssopsparring, og man giver det til dem, der tjener mest. Det er da tankevækkende, at man på den måde, hvor man ellers på pensionsområdet har en omfordeling, siger, at nu laver vi en omfordeling, så de, der tjener 1 mio. kr., på dette område nu skal score 340.000 kr. ekstra i et forløb, og de, som tjener 150.000 kr., skal tabe 50.000 kr.

Det er en sådan tilbageførsel af den omfordeling, vi havde lavet, der viser alt om, hvad Venstre står for. Man tænker virkelig ikke meget på den lille mand. Man tager fra den lille mand og giver til den store. Det er jo det samlede billede af det, vi både har hørt her i dag, og det, man kan læse i finansloven.

Uanset hvor mange gange Venstre prøver at forklare noget andet, så bliver det ikke anderledes, og hvis det siges herfra, at det er anderle-

des, så kan jeg anbefale hr. Kristian Jensen at læse de papirer, der er udleveret, én gang mere.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Aage Frandsen må jeg sige: I Venstres finanslovsoplæg fra september måned 2001, står der, at vi vil gennemføre en effektiviseringsgevinst, indregne en besparelse på statens budget på 1 mia. og 50 mio. kr. Det er næsten krone for krone af den effektiviseringsgevinst, der bliver gennemført. Finanslovsforslaget er godt nok kun på 1 mia. og ikke 1 mia. og 50 mio. kr.

Med hensyn til UMTS-pengene har hr. Aage Frandsen naturligvis ret. Det er fælles penge, det er penge, som vi skal forhandle om. Men hr. Aage Frandsen ved lige så godt som jeg, at i tilfælde af at hr. Aage Frandsen og jeg ikke kan blive enige om at bruge midlerne, så vil midlerne gå til nedbringelse af statens gæld. Og så må regeringen og regeringspartierne jo diskutere, på hvilken måde statens overskud så skal bruges andre steder.

Til hr. Thomas Adelskov må jeg sige: Hr. Thomas Adelskov lyder mere og mere som en knækket grammofonplade, der kører i samme rille uden at bidrage med noget nyt til debatten. Jeg har sagt både i går og i dag, at det, hr. Anders Fogh Rasmussen siger, naturligvis står til troende.

Det er også sådan, at når vi kigger på det, som vi har sagt i Venstre, så bliver der gennemført en effektiviseringsgevinst, som jeg nævnte tidligere, og der bliver tilført ekstra midler til handelsskolerne, præcis som der er lovet, præcis som hr. Thomas Adelskov kunne læse i Venstres oplæg til finanslovsforhandlinger fra sidste år, hvis hr. Thomas Adelskov ellers har læst det.

Hr. Jens Peter Vernersen mener ikke, vi giver meget for den lille mand. Jeg må sige: Jeg har ikke meget tilovers for hr. Jens Peter Vernersens måde at argumentere på. Det er rent faktisk sådan, at i den tidligere regerings tid skete der en stigning i de grønne afgifter, således at de mennesker i Danmark, der har de laveste indkomster, fik en skattestigning på 113 pct., hvorimod dem med direktørlønningerne kun havde en skattestigning på ca. en tredjedel.

Hvis det kaldes solidaritet i Socialdemokratiets gruppe, så bør de gå hjem og slå op i ordbogen under solidaritet igen. Men det var jo planen. Der lå nye, grønne afgifter på 1,2 mia., som vi har forhindret ved at feje den tidligere rege-

rings finanslovsforslag af bordet. Det er jeg sikker på at mange, også den lille mand, er ganske glade for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

For en god ordens skyld skal jeg lige gøre Venstres ordfører opmærksom på, at hr. Anders Fogh Rasmussen er statsminister og skal betegnes som sådan.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det billede, der for mig at se tegner sig, efter denne her debat nu har stået på i nogle timer, er, som flere andre også har gjort opmærksom på, at regeringens udspil er ualmindelig kortsigtet og dumt.

Det, man har været i stand til at konkretisere, er nedskæringer. Nogle steder er man så åbenbart blevet noget overrasket over de effekter, der er af nedskæringerne.

Så lover Venstres ordfører: Jamen der kommer nogle planer for, hvordan vi får folk i arbejde. Der kommer nogle forbedringer på forskellige områder. Men det er luftige planer, som ikke er nogen steder endnu.

Og når der skal skæres ned, så er det jo ikke, fordi landet er i krise. Nej, så er det, fordi regeringen vælger, at der skal skæres ned. Et af de steder, man skærer ned, er på kontrollen med de store selskaber. Sidst statsministeren indgik i en borgerlig regering, skar man også ned på Told og Skat, og det førte til, at pengene fossede ud af statskassen via selskabstømmerne. Nu skærer man endnu mere ned på Told og Skat, så kommer pengene til i endnu større omfang at fosse ud af statskassen.

Det, man kommer med af konkrete udspil til forbedringer, hvor man afsætter 500 mio. til de ældre, det handler om, at de private firmaer skal ind i kommunerne, selv om der ikke er nogen ældre, der ønsker det. I dag har de ældre allerede frit valg til at få en privat hjemmehjælp, hvis de ønsker det. Det, som regeringen vil gennemføre nu med de 500 mio. kr., er at give 500 mio. kr. til, at kommunerne skal have private firmaer ind, også selv om ingen ønsker det. Det er altså for usselt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg sad for lidt siden og kom helt i tvivl om, hvorvidt jeg havde forvildet mig ind på Det Kongelige Teater til en Holbergkomedie, for det

er ren Erasmus Montanus-logik, man hører fra hr. Kristian Jensen.

Først i debatten siger han: Ja, godt nok skærer man ned på uddannelserne i år, men næste år så lover vi guld og grønne skove. Men det er Erasmus Montanus holdt op med. Nu er det blevet til, at det er i år uddannelserne bliver styrket. Det er udtryk for en vældig styrkelse af uddannelserne, at man f.eks. skærer 350 mio. kr. på universiteterne, uagtet at det resulterer i, at man får uddannet dårligere naturvidenskabsfolk, dårligere læger, dårligere ingeniører, tilmed også i øvrigt dårligere folkeskolelærere, fordi man også skærer på seminarierne. Man får dårligere uddannelser. Men af en eller anden grund får hr. Kristian Jensen det drejet til, at det bedste, man kan gøre for uddannelsessystemet, det er at skære ned på det.

Kl. 11.30

Så jeg vil godt spørge, hvorfor man kun har skåret 350 kr. på universiteterne, hvorfor har man ikke skåret langt mere? Hvorfor sidder de ikke og klapper i hænderne på Københavns Universitet over at skulle spare 100 mio. kr.? Hvorfor ville de ikke være glade, hvis Venstre havde tilbudt dem, at de måske i stedet for kunne have sparet 500 mio. kr.?

Det er altså ren Erasmus Montanus-logik, vi hører fra hr. Kristian Jensen, og det vil jeg meget gerne have ham til at komme op og uddybe.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

De fattige i udviklingslandene betaler i flere år for danske sygehuse i et år. De ældre betaler selv med mindre personlige tillæg for ekstra penge til ældreområdet.

Og så er vi tilbage dér, hvor vi begyndte. Alt det, der er lagt op til fra regeringens side, overgreb på uddannelserne, enhver regional udvikling aflyst, al miljøorientering er aflyst, alt det er ikke noget, man gør for at sikre velfærdssamfundets kerneydelser; det er noget, man gør for at give sine nærmeste i erhvervslivet skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er næsten, som om fru Pia Gjellerup har været helt væk fra den danske valgkamp i november måned sidste år. Jeg skal ikke sige, om det er derfor, at Socialdemokratiet fik det resultat, de gjorde, men det virker, som om fru Pia Gjellerup slet ikke har hørt, hvad Venstre gentagne gange

har sagt: at vi finder besparelser på ulandsbistanden på 1,5 mia. kr., og de 1,5 mia. kr. giver vi målrettet til nedbringelse af ventetiden i det danske sundhedsvæsen – 1,5 mia. kr. fra ulandsbistanden til 1,5 mia. kr. i sundhedsvæsenet.

Det er, som om fru Pia Gjellerup har været fraværende under hele valgkampen, og derfor er jeg glad for, at fru Pia Gjellerup nu nikker og dermed siger, at det har hun også hørt tidligere. Det er netop det, vi gør.

Med hensyn til, hvad der bruges på ulandsbistand, så havde TV-avisen den 29. januar et indslag i kl. 21-nyhederne omkring Danida, hvor professor ved Aarhus Universitet Martin Paldam bliver spurgt, om det er muligt at spare mindst 1,5 mia. kr., og Martin Paldam svarer: Det er min konklusion, at der godt kunne spares nogle penge, uden at det går ud over de egentlige modtagere.

Det betyder i min optik, at også hr. Martin Paldam er inde på, at det er muligt at finde besparelser i ulandsbistanden, uden at det går ud over de fattigste i landene.

Fru Line Barfod beskylder os for ikke at være konkrete nok. Vi har været meget konkrete helt ned i det, at vi har fundet 113 råd, nævn, udvalg og centre, som vi ønskede at fjerne. Det er rigtigt, at vi ikke har været så konkrete med hensyn til, hvordan pengene skal bruges, hvordan uddannelserne skal styrkes, fordi vi ønsker at få fat i en sammenlægning og en samling.

På spørgsmålet om ældreplejen: Styrken er jo netop, at de ældre selv vælger, og det er derfor den enkelte ældre, der vælger, om det skal være en privat eller en offentlig hjemmehjælper, der kommer. Der mener jeg, at hverken fru Line Barfod eller jeg skal foretage valget og umyndiggøre den ældre. Vi skal gøre dem myndige og give dem valget.

Til hr. Morten Homann: Når jeg snakker om uddannelse, er der forskellige områder. Når jeg snakker om, at der allerede i år kan ske en styrkelse, er det bl.a. på erhvervsskoler og AMU-centre, hvor vi lægger op til en sammenlægning, hvor det er muligt for dem også i år at få den rationaliseringsgevinst, der er ved at lave en sammenlægning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, at den debat, vi har haft i nu efterhånden nogle timer, område for område har påvist, at det, Venstres ordfører siger her fra talerstolen,

er i dyb modstrid med den finanslov, som regeringen har fremsat.

Jeg vil godt her vende tilbage til et af de spørgsmål, som fru Margrethe Vestager stillede og fik svar på fra hr. Kristian Jensen tidligere, hvor han tegnede billedet af, at der på uddannelsesområdet faktisk bliver flere penge. Kan hr. Kristian Jensen bekræfte, at på uddannelsesinstitution for uddannelsesinstitution for uddannelsesinstitution spares der konsekvent i den her finanslov, og at de beløb, der er afsat i en pulje til forhandling, er til opfyldning af forskerprojekter m.v., der udløber, og som vi sad midt i forhandling om, også under den tidligere finanslov, og som intet har med den daglige drift på uddannelsesinstitutionerne at gøre.

Kl. 11.35

Hvorfor vil hr. Kristian Jensen og Venstre ikke vedstå den politik, som man selv har lagt frem i finansloven? Det er sådan set bare det, vi beder om, og så kan vi være uenige. Det er vi.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg bliver nødt til at vende tilbage til spørgsmålet om forskningen i arbejdsmiljø. I mit første indlæg tog jeg udgangspunkt i regeringsgrundlaget, hvor der står, at man vil styrke forskningen i arbejdsmiljø.

I det sidste svar fra hr. Kristian Jensen fik jeg ikke noget tegn på, at der skulle være opprioriteret forskning i arbejdsmiljø på andre områder, det kan jeg heller ikke selv se i den finanslov, som er fremsat, og så er det en kendsgerning, at Arbejdsmiljøinstituttets midler bliver stærkt nedprioriteret. Det er dem, der normalt står for meget af forskningen her i landet.

Så mit spørgsmål går på: Er det ikke korrekt, at der bliver skåret i forskningen i arbejdsmiljøet i Danmark?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu kom vi et glædeligt stykke vej i forhold til forskningen. Jeg vil opsummere, at vi er enige om, at der skal laves en flerårig aftale, som skal rettes bredt mod universitetsforskningen.

Så tilbage til uddannelsesdelen, for der kan jeg konstatere, at det ikke er liberalisme, vi har med at gøre, det er den rene pietisme. »Trøst jer i nuet, thi himlen er nær.«

Men vi, der er lidt mere jordnære, kunne vi så ikke få at vide, hvad det er, der skal ske næste år? For indtil det bliver lidt mere konkret, må vi

henholde os til, at der skal spares 6,4 mia. kr. på uddannelsesområdet over de næste 4 år konkretiseret ved nedskæringer på hver enkelt uddannelse.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Ja, jeg var lige ved at løbe vild i allé de Oler, vi har, men den Ole, der var på talerstolen, var hr. Ole Stavad, der spurgte, hvorfor vi ikke vedstår det, vi siger i finansloven. Og jeg vil bare gentage, hvad jeg allerede ca. kl. 10.18 sagde til hr. Ole Sohn, nemlig at jeg føler glæde ved hvert et ord, der står i den finanslov, og at jeg naturligvis helt og fuldt står bag ved det, der er i den.

Det, vi har sagt, er naturligvis, at også uddannelserne skal effektiviseres, og derfor er der i budgettet indregnet en effektivisering af uddannelserne. Vi har sagt gang på gang på gang, at vi vil give handelsskolerne ekstra 50 mio. kr., og de ekstra 50 mio. er lagt ind på det niveau, hvor vi mener det skal være efter effektiviseringen. Så er løftet sket, og det kan hverken hr. Ole Sohns hovedrysten eller andre argumenter løbe fra.

Til fru Lene Garsdal: Så er det vores opfattelse, at den arbejdsmiljøforskning, der foregår ved de syv arbejdsmedicinske klinikker, ved de samfundsvidenskabelige og teknisk-videnskabelige forskningsmiljøer på universitetet og ved kandidatuddannelsen i psykologi, er tilstrækkelig. Der er ingen grund til at have forskning spredt på for mange områder. Vi tror på, at der er en styrke i en samling af forskningsmiljøerne, så derfor er det rigtigt, at der i år ikke er afsat flere midler, men det betyder ikke, at der ikke er behov for at have dobbeltforskning mange steder.

Til fru Margrethe Vestager: Nu må jeg sige, at jeg ved ikke, hvordan det var under den tidligere regering. Men under denne regering er det således, at når man sætter et kommissionsarbejde i gang, har man ikke sagt på forhånd, hvad målet skal være. Så laver man arbejdet for at se, hvilket resultat det giver, og derudfra tager man så stilling.

Vi har nogle retningspile, nogle ting, vi gerne vil have undersøgt i handlingsplanen om bedre uddannelse, den handlingsplan, hvor arbejdet blev igangsat allerede i mandags, og rapporten kommer i maj måned. Men jeg må indrømme, at det er sådan, og det mener jeg også er rigtigt, at vi kender ikke på forhånd kommissionsarbejdets resultat, og derfor mener jeg, det er for tidligt at udtale sig om, hvilke konsekvenser det så

vil få, ud over at vi vil leve op til regeringsgrundlagets løfte om uddannelser i top.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Stort set alle de midler, regeringen i sit finanslovforslag foreslår afsat til de absolut svageste grupper i det her samfund, foreslår regeringen finansieret af satspuljen, som i forvejen efter sin bestemmelse skal gå til de her grupper.

Er det udtryk for sådan en særlig social profil, regeringen lægger for dagen her, eller er det i virkeligheden udtryk for et absolut mindstemål af, hvad man overhovedet kan tillade sig i forhold til de her mest udsatte grupper?

Og dernæst: Viser det her eksempel ikke med meget stor tydelighed, hvorfor det satspuljeforlig og den ordening, man har her med, at man tager 0,3 pct. af bl.a. pensionisternes overførsel og propper ind i sådan en pulje, som en særlig gruppe af partier så skal sidde og fordele totalt uafhængigt af finanslovforhandlingerne i øvrigt, er en uholdbar fremgangsmåde, og at man må gøre op med den måde at fordele de her penge på.

Derfor er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Hvor lang tid mener Venstre, at det satspuljeforlig skal løbe? Skal det løbe ubestemt de næste 10 år, 20 år, 50 år, 100 år? Hvor meget skal man udhule f.eks. pensionisternes overførsler, før man gør op med det her system?

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Ja, det er også et spørgsmål til satspuljen. Hr. Kristian Jensen siger, at han ikke kan bekræfte, at der ikke er nye penge i satspuljen, men det, beløbet henviser til, er stadig væk satspuljen. Og det beløb stammer jo fra et forlig mellem de seks partier, sådan at selv om det beløb er blevet større, så hænger det jo sammen med nogle reguleringer, som ikke er en beslutning truffet i regeringen.

Og igen: Er det ikke rigtigt forstået, at de penge, der er afsat til de dårligst stillede, stammer fra satspuljen, som ikke er en beslutning, der er truffet i regeringen?

Det andet er: Er det rigtigt forstået, at Venstre mener, at pengene ikke skal gå til pensionister og heller ikke til dårligt stillede pensionister?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Tit og ofte kan billeder og tegninger være endnu bedre til at sætte ord på noget, bedre, end hvad man selv formår at sige.

Jeg vil forære hr. Kristian Jensen min kopi af Politikens tegning fra i dag, hvor finansministeren svinger øksen og skærer en forsker halvt over, hvorefter forskningsministeren siger: »Bare tag det roligt. Næste år får du et plaster på såret.«

Er det ikke i virkeligheden udtryk for regeringens politik på forskningsområdet: En fantastisk kortsigtet indstilling, der gør, at man kan tage det ene år, og så kan man prøve at foregive, at man i øvrigt vil give midler de kommende år. Det er altså noget hult.

Tillad mig at citere fra regeringsgrundlaget, den nye regerings grundlag vel at mærke:

»Uddannelsen er et af vores samfunds aller vigtigste konkurrenceparametre, og regeringen vil derfor sikre en høj kvalitet i uddannelsessystemet.«

Tillad mig samtidig at citere den nye forskningsminister:

»Fremover skal vi sikre os, at universiteternes uddannelse svarer til samfundets behov, f.eks. skal vi nok putte flere ressourcer i de naturvidenskabelige og tekniske områder.«

Jeg må spørge hr. Kristian Jensen: Hvordan i alverden hænger det sammen med, at den nye regering vil spare 6,4 mia. kr. i de næste 4 år?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er glad for, at hr. Kristian Thulesen Dahl gik op og stillede mig det samme spørgsmål, som han stillede i første omgang, for jeg indrømmer, at jeg ikke fik svaret på det.

Vi har i Venstre lod og del i satspuljemidlerne, og vi har ikke hverken før eller under valgkampen givet til kende, at vi ønsker satspuljeforliget ophævet. Derfor står vi ved det, og vi ønsker fortsat at stå ved det, indtil et eller flere partier ønsker at ophæve det. Men jeg forudser ikke, at det vil blive partiet Venstre, der vil gøre det. Som sagt, det må tiden vise. Vi har ikke opsagt det og står derfor naturligvis ved det.

Til fru Karen Jespersen: Det første spørgsmål, fru Karen Jespersen stillede mig, var, om jeg ikke kunne bekræfte, at der ikke er – og jeg tror, jeg citerer rigtigt – én eneste ny krone i de 140 mio. kr., jeg sagde der skulle bruges. Og der er svaret: Det kan jeg ikke bekræfte, for det ville selvfølgelig

lig være forkert. De 120 mio. kr., ja, det er de frie satspuljemidler, de 20 mio. kr. er de ekstra. Så derfor var fru Karen Jespersens første konklusion naturligvis forkert og det, jeg sagde, naturligvis rigtigt.

Så er det også rigtigt, at vores udspil er, at de midler, der er til rådighed, skal gå til de mest udsatte grupper. Hvis fru Karen Jespersen mener, at de ikke skal gå til de mest udsatte grupper, hvis fru Karen Jespersen mener, at pengene skal bruges til andre, så må vi tage det med i forhandlingerne eller gerne høre det fra fru Karen Jespersen her fra Folketingets talerstol. Jeg siger bare, at vores udlægning, vores udspil fra regeringens side bliver, at de midler fra satspuljen og de nye midler gives til de mest udsatte grupper.

Kl. 11.45

Til hr. Morten Helveg Petersen: Så er det rigtigt, at der i år så at sige er en form for mellemår, hvor vi forsøger at samle de midler, der bruges til sektorforskningsinstitutionerne, til universiteterne, til øvrige forskningsinstitutioner for at finde ud af, hvordan pengene bruges bedst muligt.

Det er så ting, vi vil fremlægge forslag om, allerede når vi præsenterer regeringens finanslovsforslag i august måned næste år, hvor forslaget for 2003 er med. Jeg vil sige, at i den konkurrencevæpnepakke, der ligger, er der styrkelse af erhvervslivets samarbejde med universiteterne, som også på deres beskedne område vil være med til at styrke området.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Venstres formand, nuværende statsminister Anders Fogh Rasmussen, startede sin valgkamp på Frederikshavn Handelsskole. Det er i mit valg-område, så det lagde jeg selvfølgelig mærke til. Jeg var der selv dagen efter, og der var stadig væk ikke et øje tørt. Man havde fået en gave, alle handelsskolerne havde fået 50 mio. kr.

Nu har vi den anden historie. Man er dybt skuffet på handelsskolen, og det er både elever, lærere og direktør. Direktøren siger – og det vil jeg gerne have at hr. Kristian Jensen kan bekræfte – at hvis man har 100 kr., og så får 50 kr. og dermed har 150 kr., så er sagen i virkeligheden den, at finansministeren tager 30 kr. af de 100 kr., man har, og giver én 20 kr. i stedet for.

Det er en ret grov nedskæring. Man rejser rundt og sælger et budskab, hvor man vil give nogle penge, men samtidig sætter man med den anden hånd taxameteret ned. Jeg vil gerne spør-

ge Venstres ordfører, hvilken betydning det har for handelsskolerne i forhold til fusioner og lukninger.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Når man spørger i syd, så svarer hr. Kristian Jensen i øst. Jeg spurgte udtrykkelig til beskæringerne på miljøbistanden til syd, altså til de fattigste ulande, bl.a. i Afrika. Så fik jeg et svar om Øststøtten, som man ikke kan sige noget om.

Nu prøver jeg én gang til: Hvorfor sagde Venstre ikke noget under valgkampen om, at man agtede at skære miljøbistanden til de fattigste ulande, altså sydstøtten, men til de halvdele, at man ville lægge op til at fjerne indsatsen for at skaffe rent vand, for at fjerne massiv luftforurening, som fører til overdødelighed, for at opbygge effektiv miljøadministration i de fattigste ulande? Hvorfor sagde Venstre ikke noget om det?

Hvorfor sagde Venstre ikke noget om, at man ville nedskære naturindsatsen i Danmark?

Hvorfor sagde Venstre ikke noget om, at man ville halvere indsatsen for at fjerne sundhedsskadelige kemikalier? Hvorfor sagde Venstre ikke, at man ville gennemføre massefyringer i miljøadministrationen i Danmark til skade for miljø og natur? Hvorfor sagde Venstre ikke det?

Den nuværende miljøminister sagde tværtimod, at han ikke kunne forestille sig nedskæringer af miljøbistanden, fordi den havde fundet et fornuftigt leje.

Det vil sige, at ikke alene har Venstre ikke sagt, hvad man ville, man talte direkte usandt og sagde, at man ville noget andet end de massive nedskæringer. Hvordan kan det være?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne komme tilbage til dødepakken, som blev nævnt før. Hr. Kristian Jensen sagde, der var afsat 70 mio. kr. til at ændre den urimelige tilbagebetalingsregel. Det er vi da meget glade for i Dansk Folkeparti.

Men jeg vil bede hr. Kristian Jensen om at kommentere, om der ikke er mere i pakken. Det, som vi i Dansk Folkeparti gerne vil have, er jo, at de 3 måneders efterlevelseshjælp kommer tilbage. Man skal have et retskrav på disse 3 måneder.

Vi synes, det var usselt, at et flertal i Folketinget overhovedet begyndte at røre ved dette retskrav på at få de 3 måneders efterlevelseshjælp.

Hvis man f.eks. er ganske almindelig ansat i mindst 3 år i en virksomhed, så har den efterlevende ægtefælle ret til at få 3 måneders løn.

Jeg gad da nok se, hvis vi her i Folketinget på en eller anden måde lavede en lov, der ophævede den efterlevendes ret til at få 3 måneders løn, så man skal sidde der i sorgens stund og have økonomiske problemer. Jeg synes, det er for dårligt.

Men nu har vi jo et nyt flertal i det danske Folketing, så vi vil da gøre alt, hvad vi kan for at få ændret den regel.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Bjarne Laustsen: Jeg kan ikke bekræfte, hvad en direktør i Nordjylland har sagt. Jeg var ikke til stede, og jeg har ikke læst avisen deroppefra.

Men jeg kan bekræfte, at Venstre har sagt, at vi ville give handelsskolerne 50 mio. kr. ekstra til at løse det problem, at taxameteret for hhx er for lavt i forhold til de udgifter, der er. Vi har også sagt, vi i den offentlige sektor vil gennemføre 1 pct.s effektivisering, og jeg har aldrig hørt nogen sige, at lige præcis handelsskolerne skulle være undtaget fra den effektivisering.

Derfor hænger det sammen, præcis som vi lovede, og det er sådan, at på handelsskolernes område er det her et løft i taxameteret på ca. 700 kr. for en hhx-studerende og dermed en klart bedre situation end den, hr. Bjarne Laustsens parti lagde op til i det finanslovsforslag, der nu er fejlet af bordet.

Til hr. Jørn Jespersen: Miljøbistanden til ulandene er en naturlig del af den miljøulandsramme, som vi snakker om, og jeg tvivler på, at hr. Jørn Jespersen har overset, at der fra de nuværende regeringspartier har været peget på, at man ville finde besparelser inden for ulandsrammen og bruge dem herhjemme. Det er naturligvis sådan, at det er den samlede ulandsramme, vi har kigget på, og naturligvis også dér, besparelserne finder sted.

Jeg kunne så spørge hr. Jørn Jespersen – det skal jeg lade være med – men jeg vil bare sige til hr. Jørn Jespersen som en serviceoplysning, at langt den største del af de personalereduktioner, der sker i det dygtige personale, der er i Miljøministeriet, heldigvis er ressortomlægninger til andre ministerier, sådan at de følger med videre. Så er der en del, som vi er nødt til sige farvel til,

og jeg er sikker på, at de nok skal finde sig et andet og et godt job.

Til fru Aase D. Madsen: Vi har naturligvis noteret os det synspunkt, som Dansk Folkeparti har omkring efterlevelshjælpen. Fru Aase D. Madsens parti har i lighed med alle partier i Folketinget fået invitationer til at møde op i Finansministeriet til forhandlinger om regeringens finanslov, og det er i de forhandlinger, at vi forhåbentlig bliver enige om en aftale mellem et flertal af Folketingets partier om, hvordan finansloven skal være, og derfor mener jeg, det er rigtigst at føre forhandlingerne videre i det forum.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil egentlig godt takke Venstres finanspolitiske ordfører, hr. Kristian Jensen, for, at ærligheden kom frem her. Nu har vi fået en klar hilsen fra hr. Kristian Jensen, der erkender, at den aftale på boligområdet, som lå fra den daværende regering, agter den nuværende regering ikke at følge op. Der er altså en forskel.

Jeg vil også godt sige tak, fordi det kom så klart frem, at man fra Venstres side erkender, at det her rent faktisk er en særskat på lejere.

Jeg vil så godt sige, at jeg synes, det havde været pænere, hvis man i forhold til landets lejere havde sagt, at når man nu ikke har tid til at beskæftige sig med den fulde aftale, aftalen, der også indebærer forbedringer af de ældre boliger, skal vi heller ikke gå ud og lægge en særskat på lejerne.

Det er en gruppe mennesker herhjemme, som alene får pålagt en særskat. Det kan godt være, det lyder neutralt at tale om Landsbyggefonden, men Landsbyggefonden er lejernes penge, de indbetaler hver måned over huslejen, og det er altså de penge, man går ind og tager i særskat og siger, at lige nøjagtig de skal betale.

Havde det været de rigeste, så havde det måske været acceptabelt, men jeg synes, det er en gruppe mennesker, det er groft over for. Men tak fordi vi fik sandheden frem.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne følge op på hr. Jørn Jespersens meget konkrete, direkte spørgsmål til Venstres ordfører, og det vil jeg gøre ved at citere den nuværende miljøminister, hr. Hans Christian Schmidt. Den 2. september 2001 udtalte han til Ritzaus Bureau:

»Vi vil kun skære i hjælpen til de lande, som ikke overholder menneskerettighederne og ikke behandler deres borgere ordentligt, eller som bekriger nabolandene. Venstre har dog ingen planer om at beskære den særlige miljøbistand til ulandene i den såkaldte Mifresta-ramme, Miljø-, Freds- og Stabilitetsrammen.«

Det sagde hr. Hans Christian Schmidt den 2. september 2001, så jeg vil gerne høre, om Venstres ordfører ikke vil bekræfte det her. Ellers vil jeg meget gerne levere en kopi af Ritzautelegrammet til Venstres ordfører, så han kan se det sort på hvidt. Det er det ene.

Det andet er så, at det er tidligere blevet nævnt, at der ikke er besparelser på de danske folkelige organisationer, der arbejder med ulandene. Det er simpelt hen ukorrekt. Ser man på den forrige regerings finanslovsforslag fra 2002, fremsat i august måned, vil man se, at der er en besparelse på rammeorganisationerne, Folkekirkens Nødhjælp, Dansk Røde Kors og alle de andre, på 45,5 mio. kr. Det står sort på hvidt i Udenrigsministeriets netop udgivne dokument om denne omlægning i dansk udviklingsbistand.

Kl. 11.55

Det synes jeg er interessant, for man har ikke sagt noget i valgkampen om, at man vil skære på de danske folkelige organisationer, hvor der er masser af frivillige, tusindvis af frivillige i Danmark, der arbejder, og endnu flere mennesker i den fattige verden, som får glæde af de organisationers arbejde. Det er et brud på valgløfterne, både på miljøbistand og på udviklingsbistand.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Regeringen forsøger at få det til det se ud, som om økologien, den økologiske produktion i Danmark, styrkes, altså at der bliver øgede ressourcer. Det er ikke korrekt. Det, der sker i finansloven, er, at der tilføres 10 mio. kr., og så skæres der vel ca. 70 mio. kr.

Jeg mener, at det er uklogt at anvende den form, hvis man ønsker at fremme økologien. Et samlet landbrug ønsker faktisk økologien bevaret. Det fremgår således af pressen i dag, at Landbrugsraadets præsident, Peter Gæmelke, ønsker at bevare den økologiske fremgang. Han udtaler i dag til Jydske Vestkysten og De Tre Stiftstidender:

»Jeg håber, at vi kan få regeringen til at bevare de økologiske udviklingstilskud og græsrodsforskningen.«

Jeg vil godt spørge Venstre, om det virkelig er Venstres og regeringens mening, at vi skal bombe den økologiske produktion tilbage til stenalderen?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Jens Kristian Jensen siger, at han ikke ved, hvad en eventuel direktør i Nordjylland har sagt, eller hvad der er blevet lovet på det pågældende vælgermøde i Nordjylland, og det må vi jo se om vi kan finde ud af. Derfor vil jeg tilbyde hr. Jens Kristian Jensen dette meget vigtige dokument, som jo sagtens kan skaffes i mange udgaver, for stort set samtlige regionalaviser har historier med, hvordan der bliver skåret ned på skolerne, og at både elever og lærere og direktører føler det samme: at man er blevet lovet noget og så ikke får leveret varen.

Det er derfor, at jeg meget gerne vil have at vide, om ikke jeg kunne få statsministerens tale den pågældende dag, for så må man jo kunne finde ud af, om de har grund til at føle sig skuffede eller er blevet snydt. De føler det sådan. Venstres ordfører mener ikke, at der er sket et løftebrud i den forbindelse, men de pågældende har jo altså følt, at de fik 50 mio. kr., og det må jo så stå i statsministerens tale den selv samme dag, at der er blevet gjort rede for, at på den ene side giver vi noget, men vi tager noget den anden vej. Det er sådan et system, der hedder: Herren tager, Herren giver, Herren er en guitar.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg går ud fra, at den sidste taler refererede til mig og ikke til en hr. Jens Kristian Jensen, som han omtalte; men det vender jeg tilbage til.

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, at jeg er glad for, at Folketinget trykker forhandlingerne, så man kan se, hvad der er blevet sagt, for jeg føler, at fru Lissa Mathiasens højt besungne ærlighed ikke går begge veje.

Der er ikke heroppefra blevet givet noget som helst tilsagn fra min side om, at nogen af de omlægninger skulle være en form for særskat, som fru Lissa Mathiasen netop har påstået. Tværtimod.

Dette er et spørgsmål om at få aktiveret de midler, der ligger i Landsbyggefonden. Der er ingen beslutning om de kommende år, præcis

som jeg sagde, og jeg ville gerne, hvis fru Lissa Mathiasen havde flere korte bemærkninger, have haft et svar på, hvilken lejer det er, der skulle få en højere husleje på grund af de om-lægninger, der er. Men det må vi jo eventuelt tage under den socialdemokratiske ordførers tale.

Til hr. Jeppe Kofod vil jeg sige, at jeg ved ikke, om hr. Jeppe Kofod var ude af salen, men jeg rettede faktisk beløbet i relation til ngo'erne i det spørgsmål, hr. Ole M. Nielsen stillede til mig. Det kan vi også slå op i forhandlingerne.

Men hr. Jeppe Kofod må erkende, at også ngo'erne er en del af den samlede ulandsramme og dermed også en del af det område, hvorpå Venstre har bebudet at der ville komme en besparelse på 1,5 mia. kr., som vi ønsker at bruge til styrkelse af sundhedsvæsenet og nedbringelse af ventelisterne. Det ville i hvert fald være en nyskabelse, hvis ikke ngo'erne er en del af ulandsrammen.

Til hr. Kristen Touborg: Nej, jeg kan ikke bekræfte tallene, da de er forkerte. Det er sådan, at støtten til økologi falder med 21 mio. kr., men til gengæld er det naturligvis sådan, at økologer i lighed med resten af landbruget har adgang til at søge om tilskud dér, hvor man varetager de indenlandske puljer på over 1 mia. kr., og hvis man tager markedsordningerne i EU med, er det tilskud på over 9 mia. kr.

Kl. 12.00

Jeg tror på, at økologerne efterhånden er kommet ud over udviklingsstadiet, og at økologi ikke er et pionerområde, men et område, der bør klare sig på markedsøkonomiske vilkår. Hvis landbruget har et ønske om, at der skal fortsættes forskning på dette område, hvis landbrugsorganisationerne har et ønske om, at det her er noget, der fortsat skal være højt prioriteret, så har landbruget jo mulighed for at egne midler til foretaget den prioritering, for landbruget er også i lighed med resten af erhvervslivet på grund af regeringsskiftet sluppet for ekstraregninger i form af skatteforhøjelser og bortfald af ordninger for over 1 mia. kr. Dermed er der også i landbruget mulighed for selv at prioritere de midler til bl.a. økologi, som man måtte have lyst til.

Til hr. Bjarne Laustsen: Jeg er glad for, at hr. Bjarne Laustsen mener, at jeg har stor indflydelse, men jeg har ikke så stor indflydelse, at jeg kan oplyse, om man kan få statsministerens talepapir fra talen i Nordjylland. Jeg vil foreslå, at hr. Bjarne Laustsen retter en henvendelse til

statsministerens forkontor, der i givet fald vil kunne give svar på, hvorvidt der findes et talepapir, og naturligvis også, hvorvidt det kan oversendes. Jeg må indrømme, at den indflydelse besidder jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at økologien er kommet ud over kuvøsestadiet, men det indebærer jo ikke, at man dermed skal holde op med at lave forskning og udvikling på området.

Jeg er uenig i de tal, som regeringen opgiver her, men da jeg ikke mener, det er særlig hensigtsmæssigt, at vi laver talgymnastik fra talerstolen, vil jeg faktisk foretrække, at vi kigger på det efterfølgende i den allernærmeste tid.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Kristian Jensen at kommentere det?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil bare sige, at jeg er meget enig i hr. Kristen Touborgs indstilling, at tal kan flyve højt og vidt i en finanslovdebat som denne. Dermed anerkender jeg hr. Kristen Touborgs tilsagn om, at vi kigger på tallene, men jeg vil bare fastholde for god ordens skyld og for referatets skyld, at det tal, jeg opgav, nemlig en besparelse på 21 mio. kr., stadig væk er den besparelse, jeg vil fastholde der sker på økologiområdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor den første ordfører, der kommer på talerstolen, er fru Pia Gjellerup fra Socialdemokratiet.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.00.

Forhandlingen genoptoges.

Pia Gjellerup (S):

Vi har ikke alene fået en regering med en anden politik, vi har også fået en regering, der kæmper med andre våben. Den tidligere regering førte sig jo fredeligt frem med cykelhjelm og håndta-

ske. Nu er det blevet til kølle og hammer. Fortiden er genvakt, fremtiden får et kølleslag.

Vi er på den måde allerede på meget håndfast vis blevet advaret om det politiske indhold. Det handler ikke mere om at beskytte viden eller passe på værdierne. Nej, nu handler det om at slå sig frem og slå folk for panden.

Hvis man ikke lige havde læst Økonomisk Redegørelse, så ville man jo tro på den baggrund, at Danmark var et land i økonomisk krise, hestekure, sparerunder, afskedigelser og meget mere. Men der er ikke økonomisk krise i Danmark. Tværtimod har Danmark det godt. Det er ikke noget, en tidligere minister med lidt ansvar for de dele her står og vigter sig af. Nej, regeringen fortæller det selv i Økonomisk Redegørelse. Her lægger man endda op til nogle vurderinger af, at det går lidt bedre, end vi turde håbe på i oktober, og også lidt bedre, end vi troede tilbage i august.

Når vi så lytter til regeringens ofte gentagne mantra om 1,5 mia. kr. til at nedbringe ventetiden på sygehuse og 0,5 mia. kr. til de ældre, ja, så er man jo næsten lige ved at tro, at så må det jo være det, der er grunden til, at der skal spares, at der skal være hestekure, at der skal være afskedigelser. Det har vi jo hørt så mange gange. Det må være sådan, det hænger sammen.

Men det er ikke indsatsen for de syge og de ældre, der er forklaringen. De skal ikke have skylden. Regeringen siger selv, og jeg har benyttet lidt af formiddagen til at få det understreget, at man finansierer 1,5 mia. kr. til sygehuse i ét år, ét enkelt år, med en midlertidig pause i ulandsbevillingerne på 1,5 mia. kr. Så passer pengene.

Men hov, så her efter valget er det midlertidige forsvundet, i hvert fald fra finansieringen. Det er stadig 1,5 mia. kr. til sygehuse i ét år, men ulandsbevillingen falder med 1,5 mia. kr. i det første år, 2,5 mia. kr. i det andet og 3 mia. kr. i hvert af de to næste. Det er dyrt at betale regninger på den måde. Verdens fattige skal betale 10 mia. kr., for at vi andre kan bruge 1,5 mia. kr.

I Socialdemokratiet bryder vi os ikke om at lade verdens fattigste betale, og det bliver endnu mere skammeligt, hvis man, som regeringen oven i købet lægger op til, lader regningen stå til ågerrente år efter år.

Hvad så med indsatsen for en bedre ældreomsorg? 0,5 mia. kr. finansieret af de fattigste i landet? Nej, såmænd af de ældre selv. Det hørte vi vist ikke om i valgkampen. Det hørte vi slet ikke i valgkampen. Selv om det i løbet af ef-

teråret blev mere og mere klart, at der var anlagt en meget skrap praksis i kommunerne ved tildelingen af personlige tillæg, ja, så tøver regeringen ikke med at legitimere den fremgangsmåde. Regeringen tøver ikke med at stikke pengene i kassen.

I finanslovsforslaget står det sort på hvidt, at de samlede udbetalinger fra kommuner og staten til pensionisterne ligger 400 mio. kr. lavere, end der blev budgetteret med i Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres finanslovsforslag fra august.

Hvad gør man, da man opdager det? Man ser ikke tilbage og spørger: Er det måske reglerne, der er noget i vejen med, siden vi ikke når det, der er budgetteret med, som der jo klart blev ved forbedringen af de personlige tillæg og varmhjælpen? Nej, man sørger for at budgettere med, at det bliver ved. Man sparer på statens område lysteligt mere end 150 mio. kr.

Kl. 13.05

Socialdemokratiet vil gerne foreslå, at vi omsætter det beløb, som vi i øvrigt fuldt ud har finansieret ved ældrepakken, der trådte i kraft sidste år, til et højere og mere stabilt niveau for personlige tillæg og varmhjælp. Det er bare med at komme i gang. Her er der betalt én gang. Heller ikke her vil vi medvirke til, at nogen betaler flere gange for den samme ydelse.

Er det så slut her? Nej, der er flere besparelser på ældreområdet, men der er noget, der er mindst lige så ubehageligt.

Godt skjult ovre hos beskæftigelsesministeren ligger nok den mest markante hilsen til ældre. Her afskaffer man den mulighed, ældre ledige har haft for at komme i arbejde, særligt inden for ældreområdet. Disse muligheder har ikke været brugt nær så meget, som vi håbede, da de blev skabt i aftaler mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og CD i 1999, men for hver eneste af de nu omkring 3.000 mennesker, der er kommet i gang i et sådant servicejob, er der tale om en dobbelt god historie, dels at en af de ældre ledige, som det er sværest for, er kommet i arbejde, dels er der kommet en medarbejder til et af de områder, hvor det kan være ganske svært at finde medarbejdere nok, nemlig inden for ældreomsorgen.

Nu vil regeringen ved en lovændring afskaffe ordningen før tiden i stedet for at forlænge den. De ældre kommer ikke alene til at betale en del af den halve milliard selv, de kommer også til at undvære hjemmehjælpere, fordi der ingen er, men så får de til gengæld lov til at vælge frit.

Jeg har hørt Venstre forsvare sig med, at når man er over 48 år og ledig, så er man ikke svag. Så skal man klare sig selv på arbejdsmarkedet uden at have tillæg med.

Bare det var så vel. Jeg er helt enig i, at når man er 48 eller derover, ja, så er man ikke svag, men jeg tror, at realiteten er, at utrolig mange mennesker i den alder og over den alder oplever, at der kun tales om det grå guld, at arbejdsmarkedet ikke reagerer, som om det er gråt guld. Virkeligheden siger nej til mange af dem. Derfor er det en god mulighed for mange mennesker.

Men summa summarum, det er hverken indsatsen for de syge eller for de ældre, der skal have skylden for, at regeringen har indvarslet krisestemning i det danske samfund. Det er den ubændige trang til at skabe nye skattefiduser for erhvervslivet; det er den fortidige tro på, at et godt samfund er en klods om benet på et virksomt erhvervsliv; og det er den uforfærdede forblændelse af de eksperimenter, Reagan og Thatcher forarmede deres landes befolkninger med i 1980'erne.

For Socialdemokratiet forholder det sig omvendt med alle tre områder. Vi har imod den nuværende regerings stemmer sikret ikke erhvervslivet, men almindelige mennesker en lettelse af personskatten, der træder i kraft i år, en lettelse af bundskatten og en lempelse af mellemskatten.

Vi har også den klare overbevisning, at et stærkt samfund med kræfter til både at sørge for at bistå dem, der har behov, og sørge for at ruste hele samfundet gennem uddannelse og forskning og udvikling og en effektiv forvaltning af fælles opgaver er forudsætningen for et stærkt og eksportdueligt erhvervsliv med evnen til at udvikle produkter og ydelser af allerhøjeste kvalitet. Og vi synes, at Reagan og Thatcher beviste, at deres vej var vejen til spændinger og adskillelse i deres befolkninger, mens vi med Danmark kan dokumentere, at vi med fælles anstrengelser faktisk kan gøre os helt i front.

Derfor vil vi også i Socialdemokratiet kæmpe imod, når der er nogle, der i ly af smarte slogans vil rive ned. Hvad er det, der sker med uddannelsesområdet? Nedskæringerne breder sig fra en kant af brutalt og uden nåde. Regeringen foreslår nedskæringer på aftenskoler, daghøjskoler, produktionsskoler, tekniske skoler. Der er nedskæringer på handelsskoler, arbejdsmarkedsuddannelser, folkehøjskoler, handelshøjskoler, universiteter, ja, ingen er gået ram forbi.

Uddannelse er øjensynlig noget, vi har for meget af efter regeringens mening.

Socialdemokratiet er imod disse ideologiske hammerslag i fordummelsens navn. Det er uddannelse, der bærer os ind i fremtiden.

Socialdemokratiet lagde i efteråret op til en forhandling om forbedringer af erhvervsskolerens økonomi, det, vi nu følger op med forslag i forhandlingerne om det nye finanslovsforslag. Vi mener, at uddannelse af såvel unge som voksne er med til at give Danmark et afsæt ind i fremtiden. Vidensamfundet venter på os. Dér hører vi til. Men det kræver en indsats af os, ikke en afvisning af fremtiden.

Kl. 13.10

Venstres ordfører tog ordet visioner i sin mund tidligere på dagen, visioner, der handler om fortiden.

Vi har jo i Danmark om nogen steder den erfaring, at man kan forøge velstanden ved at forædle det menneskelige råstof. Det er det, vi lærte igennem det gamle århundrede. Det er derfor, vi er blevet en af de mest homogene og socialt tilgestillede og velstillede befolkninger i verden.

I det nye århundrede skal det gøres på mange andre måder, men det er mere end nogen sinde mennesket, der er omdrejningspunktet, ikke maskinen.

Milliardnedskæringer på uddannelserne skal betale for skattenedsættelser i erhvervslivet.

Socialdemokratiet havde i efteråret nogle – troede vi – udmærkede forhandlinger med bl.a. de nuværende regeringspartier om forskning, it og regional erhvervsudvikling. Det er ikke forhandlinger, der har sat sig dybe spor hos Venstres ledende ministre. Forskningen er fraværende i finanslovsforslaget.

Nej, indvender de i dag, der er en 1-årig bevilling, der skal udmøntes i uskøn konkurrence mellem forskellige institutioner, projekter og enkeltpersoner. Ja, vil jeg så sige, men de 400 mio. kr. er hentet alle mulige forskellige steder i finanslovens bevillinger til forskning. Jeg tror faktisk, man har sat en lille elektronisk detektiv ud på nettet for at finde alle de steder, hvor der står forskning, og hvis der stod et beløb ved siden af, er det enten fjernet eller beskåret.

Der er ikke mange steder, der har undgået at blive bemærket, og at blive bemærket har været ensbetydende med at blive skåret ned – forbrugerforskning, byggeforskning, socialforskning, ulandsforskning, energiforskning, fødevarerforskning, arbejdsmiljøforskning, erhvervsforsk-

ning, trafikforskning. Jeg kunne fortsætte længe endnu. Det tillader taletiden ikke.

Socialdemokratiet vil ikke være med til disse bevidstløse pengeomflytninger, som bare prøver at få det til at se ud, som om der er flere penge. Realiteten er, at det er de samme, der kører rundt i systemet uden andet mål og med end at få det til at se ud.

Socialdemokratiet vil følge de spor, vi lagde i efteråret, for at få sikret frie midler til forskningen, til forskningsprojekter, til udbredelse af forskningsinitiativer til alle områder af landet, hvor der er særlige styrkepositioner inden for et erhvervsområde og en videninstitution. Vi har ikke råd til, at der er dele af landet, der ikke får mulighed for at udløse alle ressourcer. Danmark er ikke større, end at det kan være helt, hvis vi vil.

Vi er parat til at fortsætte. I forlængelse af den indsats, som vi i de sidste år udviklede initiativer til, særligt i forbindelse med det jysk-fynske arbejde med erhvervsstrategien, har vi udført initiativer i tæt samarbejde med lokale og regionale kræfter i både det offentlige og det private erhvervsliv. Her vil vi gerne forsætte. Her er der meget, der skal gøres.

Socialdemokratiet har noteret det absolutte fravær af initiativer på finansloven til en yderligere integrationsindsats. Selv om man kan indvende, at der jo allerede er mange midler afsat, at der er gjort meget, så er det, vi gerne vil, at få det til at sætte sig i, at der faktisk er mennesker, der bliver ordentligt integreret, stadig flere mennesker, der bliver ordentligt integreret, ja, vi har lyst til at sætte flere initiativer i gang. Hvis vi overhovedet ikke har nogen flere midler bare i baghånden til at få iværksat nye og effektive initiativer, ja, så tror jeg, at det bliver sværere at komme i gang.

Da det er nødvendigt at komme i gang, har vi i Socialdemokratiet på vores oplæg til forhandlingerne om finansloven afsat et rundt beløb på 110 mio. kr. til at understøtte og iværksætte især den indsats, der skal få mennesker integreret på arbejdsmarkedet og i den sammenhæng få lært både dansk på arbejde og på skolebænken.

Kl. 13.15

Vi har også i vores oplæg til forhandlinger nogle forslag, som retter sig til mennesker, som virkelig har behov for samfundets medvirken.

Vi foreslår at omsætte den plan mod vold mod kvinder, som Socialdemokratiet præsenterede forleden.

Vi vil insistere på særlige boligtyper til mennesker, der ikke har let ved at finde sig til rette i almindelige ejendomme.

Vi har udspil til en indsats for de prostituerede narkomaner og en række andre initiativer, der hver for sig kan være små, men for den enkelte, det handler om, kan være spørgsmålet, om der er et ordentligt liv eller ej.

Ikke alle disse initiativer kan blot henvises til forhandlingerne om satspuljen, sådan som vi har hørt det i formiddagens løb. Satspuljen er jo ikke særlig stor, og vi har mange andre opgaver, vi skal løse dér, bl.a. for svage grupper af ældre. Derfor er der behov for også i finanslovsammenhæng at se på vedtagelser om indsatsen for nogle af samfundets svage grupper, og vel at mærke ikke nødvendigvis alene de allersvageste grupper. Noget af den indsats, som har kendetegnet Danmark, har været, at vi ikke ventede, til det var gået galt, men at vi faktisk forsøgte at være der, også før det måske var ved at gå galt. Forebyggelse, kort sagt, skal der være en mulighed for, og det har vi afsat midler til.

Der ligger ikke mange om overhovedet nogen invitationer til Socialdemokratiet i dette finanslovsforslag. Før valget troede vi jo, at der ville kunne opnås nogle aftaler med den nuværende regerings partier på boligområdet, om regionaludvikling, om forskning. Netop de områder er nogle af dem, der tydeligst har fået en helt anden placering efter valget. Men vi møder gerne op til en drøftelse med finansministeren med vores oplæg til forhandlingerne, som vi præsenterede i mandags, for at høre, hvilke aftaler han kan bevæge sig til at indgå, og så vil vi også interesseret undersøge, hvilke forlig og hvilke aftaler af dem, vi allerede har indgået, han agter at overholde.

Finansministeren har jo gjort sig til talsmand for et helt særligt synspunkt, nemlig at hvis man har sagt noget i en valgkamp, ja, så er man fri for sine forligsaftalepartnere, hvis man kommer i regering. I aftes kunne vi høre en videreudvikling heraf ved indenrigs- og sundhedsministeren, der stillet over for nogle alvorlige problemer med, hvad man ikke havde sagt, og hvad man havde sagt, sagde: Jo, men vi har jo hele tiden sagt, at det var tid til forandring. Og se, så har det jo ikke rigtig ende, hvad man egentlig har kunnet finde på at bryde af aftaler.

Det bringer mig her til sidst til at tænke på avisernes beskrivelser i denne tid af Thors hammer, om, at den kan slå, men at den nu også skal til at smede. Mjølner blev ikke brugt til at sme-

de, kun til at slå pander ind. Thor var så glad for at gøre det, at det med tiden blev en ganske stor fare for guderne i Asgaard. Guderne måtte sågar sælge Freja til jætterne for at formilde dem, men Thor lærte stadig intet. Ragnarok, gudernes undergang, blev til virkelighed. Det blev en dyster tid for menneskene.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Ja, tak for det. Vi fortsætter formiddagens procedure, således at vi tager tre spørgsmål, og derefter svarer ordføreren. De tre første spørgsmål er hr. Kristian Jensen, fru Aase D. Madsen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når man fjerner al sniksnakken fra fru Pia Gjellerups tale, var der først og fremmest en konstatering af, at fru Pia Gjellerup åbenbart ikke kender finansieringsmodellerne bag ved finanslovsforslaget, hvilket jeg ganske nægter at tro på med fru Pia Gjellerups erfaring. Derfor er det misvisende at sige, at den finansiering af et løft til øget og bedre velfærd på ældreområdet er finansieret af de ældre selv. Vi indbudgetterer præcis på samme måde som i fru Pia Gjellerups tid de tal, der kommer fra kommunerne, hverken mere eller mindre.

Kl. 13.20

Men det, der får mig på talerstolen, er, at fru Pia Gjellerup i mandags kom med denne nyskabelse, kan man sådan sige, nemlig et udspil til finanslovsforhandlingerne ud fra et forslag, der er smidt i skraldespanden, det vil sige, at dette papir stort set hænger frit svævende i luften. Jeg vil derfor høre, hvordan finansieringen i det her hænger sammen.

Er vi tilbage til det, vi kender, nemlig 1,2 mia. kr. ekstra i grønne afgifter? Oven i det lægges der nu en barselskat, som også render op i et samlet beløb, når man tager arbejdsgivere og arbejdstagere tilsammen. Hver del koster i gennemsnit en dansk familie 500 kr., så samlet set med det, der ligger, er der 1.000 kr. i nye skatter og afgifter, nye udgifter for en familie. Er det virkelig det, fru Pia Gjellerup vil byde den danske befolkning?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, nu skal jeg ikke komme med lignelsen om en omvendt synder osv. med hensyn til fru Pia Gjellerups tale, men når man hører, hvad der bli-

ver sagt på det sociale område, så mener jeg, at sammenligningen faktisk er på sin plads.

Det drejer sig her om varmemhjælpen. Nu har Dansk Folkeparti og jeg igennem hele det sidste år forsøgt at få den forhenværende socialminister til at gøre noget for reglerne for varmemhjælpen, og der er ikke sket spor. Så jeg synes jo altså, at det er lidt dobbeltmoralisk af den socialdemokratiske ordfører at komme herop og bebrejde den nye regering, men det kan den jo så selv svare på, at den ikke har gjort noget. Man har ikke gjort noget i et helt år. Hver eneste måned har jeg stillet spørgsmålet til den forhenværende socialminister.

Der står ikke noget i finansloven om varmemhjælpen, men jeg kan da love, at den får en top ti-placering på vores liste, når vi skal gå til finanslovsforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu kunne jeg aldrig finde på at beskyldte SR-regeringens samlede forslag til finanslov fra efteråret for at være bare tilnærmelsesvis så slem som det, Venstre har præsenteret os for.

Men alligevel må jeg sige, at når fru Pia Gjellerup siger, at Venstre skaber krisestemning, at det gjorde Socialdemokratiet da også. SR-regeringen bebudede jo en 2 pct.s nedskæring på statens budgetter, der er kun lagt 1 pct. oveni. Man kan altså fristes til, når den nuværende regering så foreslår en 3 pct.s besparelse, at sige, at forskellen på den gamle og den nye regering er, at den nye er en halv gang dummere end den gamle.

Jeg vil gerne spørge fru Pia Gjellerup, om det ikke ærgrer fru Pia Gjellerup og Socialdemokratiet, at de selv har været med til at skabe denne her krisestemning i Danmark, nu hvor de ser, hvordan den borgerlige regering kan misbruge det til at skære 3 pct. i statens budgetter.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

I det finanslovsforslag, vi behandler i dag, er der en budgettering af de personlige tillæg, som ligger betydeligt lavere end det finanslovsforslag, som hr. Kristian Jensen så smukt siger er kastet i skraldespanden. Det er den måde, hr. Kristian Jensen omgås lovforslag på.

Se, man kan jo vælge. Når man så konstaterer, som regeringen har, at det er et betydeligt lavere beløb, der nu skal budgetteres med, kan man vælge at sige, som jeg også gjorde det i min ord-

førertale, hvor jeg stillede valgmulighederne op, at man kan ændre på reglerne, sådan at de faktisk udløser det, der var tiltænkt, eller også kan man score gevinsten. Regeringen har valgt at score gevinsten, og jeg skal bare spørge: Var det, jeg hørte fra hr. Kristian Jensen, så en afvisning af at ville være med til at bruge de penge, der er finansieret til de ældre?

Så til finansieringen af Socialdemokratiets oplæg til finanslovforhandlingerne: Ja, vi tager selvfølgelig ansvaret for det finanslovsforslag, som vores partier har været med til at fremsætte med det, der er ubehageligt, og det, der er glædeligt, og det er også spørgsmålet om at finansiere en hel barselorlov, ikke et spørgsmål om kun at finansiere sådan lige det, man gør det første år. Beregningerne, hr. Kristian Jensen lagde op til, kan jeg ikke genkende.

Jeg har så i virkeligheden svaret fru Aase D. Madsen. Det er spørgsmålet om, at vi først ser, hvad de reelle tal er fra indmeldingerne af kommunerne. Vi har jo også kunnet høre, at meldingerne har været for mange ældre, at det blev anderledes med det personlige tillæg, efter at helbredstillægget kom. Derfor er vi faktisk indstillet på, da vi ser det realiseret, at rette på de personlige tillæg og varnehjælpen.

Kl. 13.25

Så er jeg glad for, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke synes, at det forslag fra august var helt så slemt, men det er jo ikke kun 1 pct., for det, der lægges op til her, er altså en halv gang værre. Man udvider de steder, hvor der er lavet flerårsaftaler om de videregående uddannelser, og så gør man det, at man på halvårsvirkning lægger 1 pct. oveni. Så der er en betydelig højere nedskæring, og derved vil det ikke blive en effektiviseringsgrad, men en nedskæringsgrad i det forslag, vi behandler i dag.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg må sige, jeg er noget forundret. Jeg mindes ikke tidligere at have hørt en så visionsløs, ja, faktisk småsur ordførertale, som den vi her har hørt fra fru Pia Gjellerup.

Fru Pia Gjellerup søger at skabe et billede af, at det, regeringen har i sinde, og det eneste, der præger regeringens arbejde, er at skabe skattefiduser og smuthuller for erhvervslivet, uden at fru Pia Gjellerup anstrenger sig med at nævne eksempler herpå. Det er for sølle. Det er for ringe.

Er det erhvervspakken, som økonomi- og erhvervsministeren har fremlagt, med 0,5 mia. kr. til forbedringer af konkurrenceevnen, fru Pia Gjellerup måske tænker på? Jamen hvad er der af skattefiduser og smuthuller her? Der er en klar konkurrenceevneforbedring, der giver likviditet og bedre muligheder for ejerskab i erhvervslivet til gavn for den fælles velfærd.

Fru Pia Gjellerup siger, at Socialdemokratiet er parat til at fortsætte, men med hvad? Er det alle de uløste problemer på ældreområdet og sygehusområdet, man er parat til at fortsætte med?

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Så kan vi jo fortsætte med et problem mere, som man har efterladt uløst. Fru Pia Gjellerup nævnte integration, og der kan vi konstatere, at det åbenbart ikke er tid til forandring, i hvert fald ikke for fru Pia Gjellerup. Hun har ét bud på det: Smid 110 mio. kr. mere ud.

Hvad er det, man vil, hvad er det for en politik? Der er jo ingen sammenhæng i det, der bliver sagt fra talerstolen. Lad os da kigge på at få brugt de penge bedre i stedet for at starte med at love flere penge. Jeg vil gerne spørge fru Pia Gjellerup: Hvad er det ærlig talt, fru Pia Gjellerup vil på det område?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er i sandhed en dejlig dag at være nyvalgt liberal folketingsmedlem på, båret herind af danske skatteyderes nødråb om, at nok er nok. Dagens finanslovsforslag er en flunkende, flot medalje, hvis forside er et skattestop, altså en opfyldelse af Venstres og mit største valgløfte: Nok er nok, skattestop.

Vil Socialdemokratiets ordfører venligst bekræfte, at den afgående SR-regerings forslag til finanslov – og vel også det nye forslag – ikke indbefattede skattestop, men endnu en skattestigning, altså at man atter havde tænkt sig at inddrage flere af skatteborgernes hårdt tjente penge til dette Tings fordeling efter forgodtbefindende?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Kim Andersen synes, at det var en visionsløs tale. Så kan jeg sige, at vi behandler et finanslovsforslag fra VK-regeringen – denne gang fik jeg vist sagt det rigtigt – og der er det at sige til det:

Som man råber i skoven, får man svar. Det er jo svært at være meget visionær, når vi skal behandle et finanslovsforslag af den karakter.

Jeg bliver spurgt, om det er erhvervspakken, jeg tænker på, når jeg taler om skattelettelser og skattefiduser. Ja, det er det bl.a. Hr. Kim Andersen siger, at der er bedre muligheder for ejerskab i erhvervslivet. Nej, det, man bl.a. lægger op til i erhvervspakken, er, at det skal være lettere at trække pengene ud af erhvervsvirksomhederne. Det er ikke aktiv erhvervspolitik. Det er muligt, det er begunstigende for ejerne, der forlader virksomheden, men det er sådan set ikke det, der er meningen med erhvervspolitik.

Hr. Christian Lund Jepsen ville gerne have, at det blev oversat til, at man skulle smide 110 mio. kr. ekstra ud til integration. Se, vi er til hver en tid klar til at overveje og være med til drøftelser af, om penge kan bruges bedre, når der er afsat beløb, som der er til integration.

Kl. 13.30

Når vi har lavet en række afsæt, også i lovgivningen, har det været uden medvirken fra Venstre. Jeg tror aldrig nogen sinde, Venstre har præsenteret en politik på det område. De har undladt at stemme, fordi det vistnok ikke kunne være anderledes, men man har ikke præsenteret en politik, og jeg kan forstå, at det gør man heller ikke før til efteråret.

Vi har præsenteret en politik, vi har gennemført en politik, vi har suppleret en politik, det gjorde vi i august, og vi vil gerne komme med nogle flere eksempler, og vi vil også gerne finansiere dem og ikke alene henvise til, at det bare skal gøres lidt bedre. Hvis man kan gøre det bedre, er det fint med det, så vil vi også gerne gøre mere.

Til hr. Henrik Vestergaard, som ikke havde forladt valgstemningen endnu, slogans kom stadig: Ja, se skatteborgeren ville ikke blive særlig meget berørt af SR-regeringens finanslovsforslag fra august, ikke andet end med en lettelse, og det tror jeg godt de ville kvittere for. Men der ville være andre, der ville blive berørt. Erhvervslivet ville også komme til at betale sin del for et samfund, der bidrager meget til, at erhvervslivet kan udvikle sig.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Undertegnede har ikke helt skrottet det forrige forslag fra den forrige regering til finanslov, og det er jo rart at have det endnu, så man kan sammenligne, hvad den forrige regering ville gøre,

hvad partierne foreslår nu, og hvad vi foreslår nu.

Det er erhvervspakken, Socialdemokraterne er imod. Hvordan er det gået med erhvervslivets konkurrenceevne i Danmark fra 1993, til den nu forhenværende regering gav op? Er den blevet bedre eller dårligere? Med de afgifter, der var lagt op til i det første forslag fra den forrige regering, hvordan ville erhvervslivets konkurrenceevne så være blevet? Ville vi få færre udflytninger eller flere udflytninger? Det kan besvares med et ja eller et nej.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Fru Pia Gjellerup udrålede nærmest synligt ubehag ved at omtale finanslovsforslagets 1,5 mia. kr. til nedsættelse af ventetiden for patienter.

Skal dette ubehag tolkes sådan, at Socialdemokratiet ikke støtter denne særlige indsats over for de ventende syge, at Socialdemokratiet ikke finder, at der er et behov for at gøre en ekstraordinær indsats? Er det i realiteten sådan, at Socialdemokratiet totalt har mistet interessen for ventetidsproblemerne for de syge, efter at VK-regeringen har fremsat forslag?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Fru Pia Gjellerup kommer med nogle fine intentioner om at bygge endnu en pulje op, som skal regulere og styre alt og alle. Denne gang skal puljen bruges til at få nydanskere ind på arbejdsmarkedet.

Er det ikke rigtigt, at Socialdemokratiet i den finanslov, som de gerne så blev vedtaget, ønsker at pålægge det samme erhvervsliv nye skatter og afgifter for 2,2 mia. kr.? Afgifter og skatter, som absolut ikke skaber nye job hverken til nye eller gamle danskere.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå, at hr. Jens Kirk ikke helt har skrottet augustforslaget. Det synes jeg er fornuftigt. Det har regeringen heller ikke. Når man ser på, hvordan regeringen nogle gange synes, det er mere bekvemt at fremstille tingene, så lever finanslovsforslaget fra august i meget, meget, meget høj grad. Jeg har det også, og jeg har haft stor glæde af det her i de sidste dage, og jeg er sådan set blevet stadig gladere for det, for når vi nu

kan se alternativet, så holder man jo virkelig af det.

Jeg bliver spurgt: Hvordan er det så gået med erhvervslivets konkurrenceevne, vil det blive til færre eller flere udflytninger, ja eller nej? Jeg kunne næsten fristes til bare at sige ja.

Det er ikke noget svar. Man skal passe på, hvordan man spørger. Men spørgsmålet var, om der kom færre eller flere udflytninger. Det kan godt være, der er nogle, der vil flytte ud, men der vil også være nogle, der vil blive her og vokse her, og det er et spørgsmål, om man satser på fremtiden eller fortiden. Det synes jeg er den store forskel på de to finanslovsforslag, hvor vi alligevel kommer til at tale om begge to.

Kl. 13.35

Fru Ester Larsen fortolkede mig sådan set meget forkert. Jeg har ikke ubehag over, at der bliver brugt 1,5 mia. kr. på sygehusene. Jeg har et stærkt ubehag over, at man synes, det er verdens fattigste, der skal levere de penge, stærkt ubehag.

Når det så er sagt, synes jeg, at den måde, man har lagt op til at bruge pengene på, er lidt bekymrende, for der er en oplagt risiko for, at det ikke bliver dem, der er mest syge, der bliver behandlet først, og det skulle jo være målsætningen.

Det har været det, vi har arbejdet på. Det er derfor, vi har lavet aftalerne med amterne, sådan som vi har. Vi håber meget, at det lykkes. Det ville være fremragende. Vi vil også gerne kvitte for det til den tid. Men vi er faktisk bekymrede for, at det bliver åreknuderne frem for hofterne og kræften. Det er ikke en god udvikling.

Endelig til hr. Peter Christensen og spørgsmålet om endnu en pulje: Vi har talt om mange puljer hele formiddagen, regeringen henviser alle undskyldninger – mest de dårlige undskyldninger – til det. Vi kan godt afsætte penge på finansloven til brug på initiativer i løbet af året. Det er en fornuftig fremgangsmåde.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Pia Gjellerup talte på Socialdemokratiets vegne varmt om svage grupper og derunder svage grupper af ældre. En af de svage grupper ældre er dem, som netop har mistet en ægtefælle eller et nært familiemedlem. Vil fru Pia Gjellerup og Socialdemokratiet være med til at afskaffe regelsættet omkring dødepakken, som Socialdemokratiet var med til at indføre?

Dødepakken pålagde som tidligere nævnt denne gruppe svage ældre, som sørger over en afdød, nogle ekstra tunge byrder af økonomiske problemer, bureaukrati og ydmygelser.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at denne dødepakke er uanstændig. Det sagde vi ved første behandling af pakken, det har vi sagt hele vejen igennem, og vi stemte naturligvis imod den, og vi har afsat penge til afskaffelse af dødepakken på Kristeligt Folkepartis finanslovsforslag for 2002.

Vil fru Pia Gjellerup nu, efter at det er kommet frem, hvor megen skade denne pakke har gjort, være med til at afskaffe regelsættet omkring dødepakken?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, der bragte mig op før med hensyn til varmemhjælpen, var jo bl.a., at den tidligere regering har haft 9 år – 9 år – til at gøre det godt på alle disse områder, bl.a. også med hensyn til varmemhjælpen.

Så vil jeg sige, at fru Pia Gjellerup blander æbler og pærer sammen, for varmemhjælpen har ikke spor med helbredstillægget at gøre. Helbredstillægget og rådighedsbeløbene vil vi også meget gerne se på.

Den forhenværende regering har haft et helt år til at erkende de problemer. Den har kendt problemerne med hensyn til de faste afgifter, som man ikke får nogen betaling til ved varmemhjælpen, og de andre udgifter, som man får hjælp til. Det er dér, den er kørt skævt, for de små kraft-varmeværker har flyttet flere udgifter over på de faste afgifter, som der ingen hjælp er til. Det har været kendt i årevis, og derfor har jeg rykket og rykket og rykket den forhenværende regering for at få ændret disse regler.

Nu må vi så se, hvad der sker under finanslovsforhandlingerne. Men det er altså på forkerte præmisser, fru Pia Gjellerup kommer herop og svarer.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg kan kun tolke fru Pia Gjellerups ordførertale som en, der siger helt fra over for en prioriteringsdebat. Socialdemokratiet ønsker ikke at gå ind i en prioriteringsdebat. Socialdemokratiet siger nej til besparelser ud over sit augustforslag i det tidligere finanslovsforslag, hvor der er et kæmpe finansieringshul.

Kl. 13.40

Med de seneste forslag mangler vi en finansiering, eller vil fru Pia Gjellerup komme op på talerstolen og bekræfte, at alle de ønsker, som Socialdemokratiet har, alene skal indfries ved, at erhvervslivet og skatteborgerne skal betale mere i skat, afgifter og grønne afgifter?

Fru Pia Gjellerup taler meget om at satse på fremtiden. Jeg synes ikke, det lyder som at satse meget på fremtiden.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Fru Tove Videbæk er bekendt med, at regeringen, der sad indtil den 20. november eller lidt længere, inviterede til drøftelser af det, fru Tove Videbæk kalder dødepakken. Vi har et oplæg, og det drøftede vi på det tidspunkt. Vi blev ikke færdige med drøftelserne med forligspartierne om finansieringen af en ændring.

Nu har jeg så sagt ændringer, for det er ikke en afskaffelse, vi lægger op til. Vi lægger op til, at tilbagebetalingen af allerede udbetalt pension ikke skal finde sted for efterlevende ægtefælle eller samlever. Vi vil også gerne afskaffe ansøgningen til efterlevelsesydelsen, en ansøgning, som for mange er unødigt kompliceret, uden at den fører til nogen ændrede udbetaling. Det håber vi at vi kan gøre meget enklere, sådan at man bruger de oplysninger, der allerede er.

Fru Aase D. Madsen spørger meget specifikt, men når jeg ikke nævner sådan meget specifikke sager om henholdsvis varmemhjælp og personlige tillæg, er det jo, fordi det er en hel finanslov, vi skal behandle.

Jeg er godt klar over, at der er forskelle, men jeg synes, at det sådan set er værd at få set nogle af de elementer i sammenhæng, for varmemhjælpen er også en form for personligt tillæg, som også skal ses i sammenhæng med, hvordan boligydelsen er skruet sammen for pensionister. Det vil vi gerne se på, når vi kan konstatere, at der faktisk er finansierede udgifter på et højere niveau end det, der ser ud til at blive realiseret.

Fru Rikke Hvilshøj skulle mene, at Socialdemokratiet og jeg ikke bryder os om at prioritere. Jo, men vi er bare ikke enige i den prioritering, fru Rikke Hvilshøj anlægger. Det er ikke et spørgsmål om, at så prioriterer vi ikke. Vi prioriterer faktisk, og vi har også finansieringsforslag, dels i vores tidligere finanslovsforslag, dels supplerende i vores oplæg til forhandlingerne, og dem vil jeg gerne have lov til at vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Fru Pia Gjellerups svar til mig bekræftede, at Socialdemokratiet nu satser på at blæse på det kommunale selvstyre og ændre på de muligheder, kommunerne har for at tildele forskellig hjælp.

Det er jo sådan, at de love, vi har i dag, er præcis de samme love, som vi havde dengang, fru Pia Gjellerup var finansminister. Jeg vil bare sige, at dengang var der ikke noget optræk til, at reglerne skulle ændres, tværtimod.

Jeg synes, det er ufatteligt, at Socialdemokratiet nu forsøger at bilde vælgerne alt det ind, man nu kan løfte, når man ikke kunne klare det i de 9 år, hvor man havde muligheden for det. Det er utroligt, at man virkelig tror, at vælgerne har så kort en hukommelse.

I den udgivelse, som Socialdemokratiet kom med i mandags, nemlig deres udspil til finanslovforhandlinger, som jeg kan forstå man skal have med ind, er der også nævnt en række puljer, der skal kigges på for at spare 330 mio. kr. Når fru Pia Gjellerup nu kender regeringens finanslovsudspil, kan vi så ikke få at vide, hvilke yderligere puljer på 330 mio. kr. der skal fjernes? Når fru Pia Gjellerup kender finanslovens oplæg til at halvere reserverne, kan vi så få at vide, om Socialdemokratiet endnu en gang vil halvere reserverne?

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Nu havde fru Pia Gjellerup ikke meget ros til den ekstra halve milliard kroner, som regeringen har afsat på ældreområdet. Nu kunne jeg godt tænke mig at få vide, hvad der er galt med det.

Hjemmehjælpen har ikke fungeret særlig godt i den tid, Socialdemokratiet havde regeringsmagten. Nu vil regeringen give et alternativ, så man kan vælge et privat tilbud her, på plejeboliger, på madordninger. Vil fru Pia Gjellerup også det, eller har hun ikke tillid til, at de ældre er i stand til at administrere sådan en ordning?

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er jo næsten rørende. Jeg forstod næsten den forhenværende finansministers svar således, at man ønskede, at erhvervslivet skulle flytte udenlands, og så skulle vi klare os herhjemme på højteknologi ved ligesom alene at producere

dét, men er der ikke også konkurrence andre steder i verden på dette område?

Med den stilling, fru Pia Gjellerup har haft før, må fru Pia Gjellerup også vide, at man i øjeblikket har et meget højt omkostningsniveau, f.eks. har man, når man er færdig med at betale, tit kun 35 pct. tilbage, mens man f.eks. i Østen har det dobbelte tilbage, når man har betalt lønninger og det hele, og så er det altså betydeligt nemmere at producere. Jeg går ud fra, at den forhenværende finansminister kender det regnestykke. Derfor synes jeg, det er sørende. Det var næsten et klart svar, jeg fik: at Socialdemokratiet ved at pålægge erhvervslivet ekstra omkostninger sådan set ønsker og ikke ser noget problem i, at en masse arbejdspladser ønsker at komme udenlands.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Kristian Jensen mente, at jeg gerne ville blæse på det kommunale selvstyre. Det har jeg ingen ønsker om. Det tror jeg også at vi kommer til at se dokumentation af på et senere tidspunkt.

Det, hr. Christian Lund Jepsen lægger op til i forhold til det kommunale selvstyre, er så i øvrigt interessant, men man må jo på en eller anden måde afklare i Venstres gruppe, om man går ind for det eller ej, og om man gør det på samme tid og i samme sager, eller om det er noget, der tages frem sådan efter forgodtbefindende, for man vil tvinge kommunerne til at lave en bestemt form for indretning af deres service over for ældre.

Lad mig først holde mig til hr. Kristian Jensens spørgsmål om de personlige tillæg: Se, vi har jo faktisk budgetteret med det høje beløb, vi havde ment var det, der var udslaget af en behandling af det personlige tillæg, sådan som det var tilsigtet med lovgivningen.

Regeringen har nu erfaring, at tallene indmeldes på et meget lavere niveau, og så er der to valgmuligheder: Vil man bruge de penge til de personlige tillæg alligevel, eller vil man ikke bruge dem? Venstres svar er øjensynlig, at man ikke vil bruge dem. Vores svar er, at vi gerne vil bruge dem, sådan som vi også budgetterede med i august.

For så vidt angår besparelserne, har vi for en stor dels vedkommende anvist de 330 mio. kr. i de angivne puljer og via tilskud, der afskaffes. Og så vil jeg gerne sige: Vi har efterladt større re-

server end VK-regeringen i sit finanslovsforslag, så det er jeg helt tryk ved.

Endelig til hr. Christian Lund Jepsen: Ja, jeg synes sådan set, det er mærkeligt, at man skal tvinge kommunerne til noget specielt, for at de skal få nogle penge, der ikke vedrører det, de tvinges til i øvrigt. Det er jo ikke, fordi der bliver frit valg, at det bliver dyrere. Det må jeg tolke på den måde.

Kommunerne kan lave frit valg på hjemmehjælpen. Det vil være noget, man vil kunne have fornøjelse af i nogle af de større kommuner, men det vil typisk være et dårligt valg at være presset til i mindre kommuner, hvor befolkningen bor lidt mere spredt. Det kan kommunerne vælge, men hvis de skal tvinges til det, går pengene ikke til de ældre, men til tåbelig administration og alt for megen kørsel.

Så skal jeg svare hr. Jens Kirk ved en anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg må forstå fru Pia Gjellerups svar sådan, at den socialdemokratiske gruppe er relativt positiv over for, at der bliver givet 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedsområdet, men at det er finansieringen, der er noget i vejen med. Så vil jeg gerne spørge, hvordan Socialdemokratiet har tænkt sig at kunne anvise en finansiering af disse 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedsvæsenet.

Så var man bekymret for, at pengene nok ville gå til de forkerte, og fru Pia Gjellerup nævnte kræftpatienter: Nu er det sådan, at der faktisk foreligger behandlingsgarantier for livstruende sygdomme, så de skal på ingen måde omfattes af de 1,5 mia. kr., som skal gå til behandling af patienter, som er indstillet til behandling. Det må vel være et mål i et velfærdssamfund, at man behandler patienterne, når de har behov for det, og ikke flere måneder senere.

Mit spørgsmål er, om man ud fra fru Pia Gjellerups tankegang skal have en livstruende lidelse, for at man kan få en behandling i tide.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Ud over at vi godt ved, at Socialdemokratiet grundlæggende ikke bryder sig om det private erhvervsliv, ikke kan lide den enkeltes foretagelse, vil jeg egentlig gerne helt konkret have at vide, hvad det er fru Pia Gjellerup karakteri-

serer som fup og skattefiduser og andet underlødigt i regeringens erhvervspakke.

Jeg nævner i flæng fra erhvervspakken: muligheden for at nære medarbejdere kan indgå i et generationsskifte, muligheden for at bruge aktier og aktieoptioner og tegningsretter som aflønning, modernisering af etableringskontoordningen og reduktion af det administrative bøvvl, der er ved at drive virksomhed, som jo bestemt ikke – tværtimod – blev mindre i fru Pia Gjellerups ministertid.

Hvad er det, Socialdemokratiet har imod initiativer som disse? Hvad er det, der er så forfærdeligt, og hvad er det, der her er at karakterisere som fup og fiduser?

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Efter lidt pres her fra talerstolen og ikke helt frivilligt måtte fru Pia Gjellerup nødtvungent udtale sig positivt om regeringens plan om at bruge 1,5 mia. kr. til nedbringelse af ventelister.

Det var finansieringen, fru Pia Gjellerup ikke kunne lide. Javel, men regeringen og regeringspartierne spillede ærligt ud før sidste valg og sagde: Vi ønsker at spare 1,5 mia. kr. på ulandshjælpen, og efter den besparelse vil vi så stadig væk ligge i top tre over lande, som giver en stor ulandshjælp.

Det, jeg gerne kunne tænke mig at spørge fru Pia Gjellerup om, er: Betyder fru Pia Gjellerups udsagn, at Socialdemokratiet er villig til at give 1,5 mia. kr. til sygehusvæsenet til nedbringelse af ventelister? Og i så fald: Hvorfra skal finansieringen komme, og hvorfor var det ikke et tema, som fru Pia Gjellerup og Socialdemokratiet havde oppe i valgkampen?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu er det blevet lidt lettere, for jeg har én hængende over fra sidst, men nu var der to, der spurgte om det samme, så det går vel.

Med hensyn til sygehuse: Se, der er jo ingen grund til at bruge 1,5 mia. kr., hvis man tror, at det, der vil komme ud af situationen, vil være, at de forkerte patienter vil blive opereret. Vi har været i forhandlinger med amterne og har været af den klare overbevisning, at de ressourcer, der er personalemæssigt, de ressourcer, som jo er livsnødvendige for at gennemføre operationerne, faktisk blev presset til det yderste i forbindelse med den meget omfattende aftale, vi lavede med amterne.

Vi vil håbe – men det bliver så ikke med vores medvirken – at det, som man vil forsøge sig med fra VK-regeringens side, vil føre til det, man siger. Jeg er desværre af den opfattelse, at det meget vel kan gå hen og forvride sundhedsvæsenet, og det ønsker vi faktisk ikke at medvirke til. Vi ønsker at medvirke til, at det er de mest alvorlige syge og dem, der har det vanskeligst, der bliver behandlet først.

Så til spørgsmålet om erhvervspakken, og hvad der er skattefiduser: Se, der er nogle elementer i erhvervsskattepakken – de bliver så i øvrigt understøttet af en række af de forskellige forslag, som både Venstre og De Konservative har præsenteret her det sidste års tid – som handler om, at man på en række områder udskyder betalingen af skat så meget, at man faktisk helt undviger beskatning. Det har vi prøvet, og det er der sådan set ingen grund til at prøve igen, men der er nogle, der ikke kan stå for at vende tilbage til en fuser, og det er det, VK-regeringen gør. Det vil vi ikke deltage i.

Til hr. Jens Kirk, som synes, det nærmest er rørende at høre mig tale om erhvervslivet, vil jeg sige, at det har jeg en vis erfaring med. Og så sammenligner hr. Jens Kirk Danmark med Østen! Jeg vil bare sige, at hvis man skal føre skattepolitik og velfærds politik i Danmark, som gør os konkurrencedygtige i forhold til levestandarderne i Østen, vil jeg sige velbekomme.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

I formiddags var jeg jo på front sammen med de socialdemokratiske ordførere omkring udviklingsbistanden. Sådan for historiens skyld, og for at Socialdemokratiets glorie ikke skal være alt for strålende, synes jeg alligevel, at jeg vil benytte lejligheden til at sige, at vi jo også havde lidt problemer med Socialdemokratiet i forhold til udviklingsbistanden.

KL 13.55

Vi kæmpede jo omkring den sidste finanslov og før den tid med, at den daværende regering ikke ville leve helt op til 1 pct. i den nye beregningsmetode. Det knæb lidt med at få den indfaset. Vi havde også den meget, meget kedelige oplevelse, da vi skulle finansiere en international indsats på Balkan, at den socialdemokratiske regering støvsugede kassen til FN's udviklingsprogram UNDP og andre multilaterale kasser.

Og så har vi endelig det, som den nuværende regering jo altså også her lever fuldt op til, at vi bruger en ganske væsentlig del af Mifresta-ram-

men til hjemlige flygtningeomkostninger. Bare sådan for, at glorien ikke bliver alt for prangende, synes jeg alligevel, det hører med i dagens debat.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Der må man jo sige, at Socialdemokratiets hykleri i den grad blev udstillet af hr. Ole M. Nielsen, og tak for det – det er absolut ikke hr. Ole M. Niensens, det vil jeg dog ikke beskyldte ham for.

Næ, det, der var interessant at høre, var jo, at fru Pia Gjellerup nu gik på talerstolen og talte om »de forkerte patienter«. Hvem er det? Hvem er »de forkerte patienter«?

Hvis man nu er imod den her model, som regeringen laver, må det jo medføre et spørgsmål lydende: Vil Socialdemokratiet så stille et ændringsforslag til finansloven, der fratager de 1,5 mia. kr. til sygehusene – som fjerner dem? Og hvis ikke man vil det, men godt kan støtte, at der går 1,5 mia. kr. ekstra til sygehusene, hvordan skal det så finansieres? Det har vi stadig væk ikke fået svar på.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg synes stadig væk – måske som en af de eneste – at det oplæg, Socialdemokratiet kom med i mandags, er en lille smule interessant. Men det er jo rent faktisk sådan, at vi har fået bekræftet heroppefra, at fru Pia Gjellerup står fast på, at man vil skære reserverne fra 1 mia. kr. til 750 mio. kr. Er fru Pia Gjellerup slet ikke klar over, at regeringens oplæg til finanslov allerede har skåret de reserver til 500 mio. kr.? Og at den besparelse, fru Pia Gjellerup dermed foreslår, er helt hen i vejret, at finansieringen også på det her punkt ikke hænger sammen?

Det er da et problem, hvis det eneste, fru Pia Gjellerup kan foreslå, er besparelser, som er foretaget.

Derfor er man altså tilbage ved den gamle smøre: Der er nye grønne afgifter, fordi man også henviser til forslaget fra august måned, der belaster en dansk gennemsnitsfamilie med 500 kr. Der er et forslag omkring en ny barselskat, som rammer jævnt for alle og dermed virker tungest for de laveste indkomster.

Hvis det virkelig er visionerne fra Socialdemokratiet, tror jeg, at vælgerne – ligesom jeg – er glade for, at fru Pia Gjellerup har skiftet plads her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, det er helt rimeligt, at vi var noget tid om at indfase en helt ny bruttonationalindkomstopgørelse, som betød, at vi for at holde en 1-pct.s-målsætning skulle op på de 1 pct. Når jeg synes, det var fuldstændig rimeligt, er det jo, fordi vi selvfølgelig ikke i nogen sammenhæng, da vi vedtog 1 pct., har taget højde for, at opgørelsen af vores bruttonationalindkomst blev ændret.

Vi erklærede med det samme: Vi vil også gerne bruge det nye indkomstbegreb, og vi vil så fase det ind i takt med, at det nye indkomstbegreb også blev lagt til grund i øvrige lande. Og det har vi vist levet fuldstændig op til.

Men jeg synes, det er fint, at hr. Ole M. Nielsen siger, at glorien ikke behøver at blive alt for prangende. Nej, vi behøver såmænd ikke glorier i Socialdemokratiet, det er ikke rigtig en branche, vi gør os i.

Hr. Jens Rohde spørger så interesseret til de 1,5 mia. kr. Vi har lavet en omfattende aftale med Amtsrådsforeningen, og den har vi sådan set været ret grundige med, brugt ret lang tid på, efter i årevis at have forsøgt til bristepunktet at udnytte de ressourcer, der er i sundhedsvæsenet personalemæssigt, ressourcer, som den regering, der var forud for SR-regeringen, den regering, som Venstre deltog i og havde en Venstreundervisningsminister i, jo bidrog med at beskære på uddannelserne – som man nu gør det igen – på lægeområdet og på sygeplejeområdet, sådan at der faktisk har været mere knappe ressourcer, end der kommer i de kommende år. Men de ressourcer har vi brugt, og derfor tror vi, det bliver et overforbrug og ikke et bedre forbrug, der kommer ud af den øvelse, regeringen er i gang med.

Kl. 14.00

Men vi håber, at det vil være noget, der lykkes. Det vil så være noget, der lykkes ud over vores forventninger, og det vil vi gerne på det tidspunkt sige tillykke til.

Og så skal jeg vende tilbage til hr. Kristian Jensen senere.

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Jeg er nødt til at gå herop igen, for fru Pia Gjellerup svarede ikke på det, jeg spurgte om. Fru Pia Gjellerup gav på god socialdemokratisk vis et svar med udgangspunkt i systemerne, om det

nu var godt for kommunerne at have frit valg eller ej.

Jeg spurgte faktisk, om Socialdemokratiet var indstillet på, at man fik et frit valg, at man gav det gode til de ældre, og om fru Pia Gjellerup havde tillid til, at de ældre kunne administrere sådan et gode.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Kan vi nu ikke blive fri for al den sniksnak om udnyttelse af ressourcerne til bristepunktet – det afhænger jo også af, hvordan man organiserer sig – og at det var den borgerlige regering i sin tid, i 1980'erne, der bare skar ned på uddannelserne.

Fru Pia Gjellerup ved jo godt, hvad det var, der skete i 1980 med Dorte Bennedsen som undervisningsminister, og hvad det var, der skete af nedskæringer i lægeoptaget på anbefaling af en vis hr. Kaalund, som var formand for Amtsrådsforeningen dengang – og, ja, de planer blev så videreført dengang. Men at komme og påstå, at det her bare var den borgerlige regering, der skar ned i uddannelserne – hvad der i øvrigt var nødvendigt og fornuftigt dengang – er jo noget forfærdeligt sludder.

Men jeg kan konkludere ud fra det, fru Pia Gjellerup står heroppe og siger, at man altså er imod, at vi afsætter flere ressourcer til sundhedsvæsenet, og at man er imod at afsætte de 1,5 mia. kr. til sundhedsvæsenet.

Og så er det, jeg spørger: Kommer der et ændringsforslag til finansloven på det område fra Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg synes, det var en overordentlig interessant kommentar fra fru Pia Gjellerup, at flere penge kan føre til, at det bliver de forkerte patienter, der bliver opereret.

Jeg forventer rent faktisk, at vores sundhedspersonale alene behandler patienter, som er indstillet til behandling, at man ikke går ud og fanger patienter med lasso bare for at få fat i nogle. Det er da en kolossal mistillid til vores sundhedspersonale, at de skulle undlade at behandle livstruede patienter, fordi de har fået flere penge, fået større bevillinger.

Men jeg må konstatere – det er vel korrekt forstået – at man af lutter angst for at komme galt af sted føler sig allermost tryk ved at have

patienterne stående på venteliste. Så ved man, hvor man har dem.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når jeg før gav en kommentar til hr. Christian Lund Jepsen om kommunerne og deres rettigheder, var det, fordi der var to Venstreordførere i den samme lille tremandsperiode, der sagde absolut det modsatte om kommunerne, og det skal man jo dog lige notere.

Der er en række socialdemokratiske kommuner, der har frit valg i forhold til hjemmeplejen. Det kan være yderst fornuftigt de steder, hvor der kan være nogle gode alternativer, og hvor der er mulighed for at etablere det på en fornuftig måde – helt fint.

Det, der er problemet, er, at man tvinger kommuner, hvor det ikke ville kunne være særlig hensigtsmæssigt, fordi der er alt for langt mellem de enkelte. Så skal man have flere til at fare over de lange vejafstande. Men det kan man jo prøve af med nogle af de kommuner, som man vil tvinge. Det mener jeg er en gal vej at gå at stille som betingelse for, at det skal blive bedre for de ældre. Så kommer man til at betale vejtid og ikke tid hos de ældre, og det er den gale vej at gå.

Kl. 14.05

Så vil hr. Jens Rohde gerne af med sniksnak, og så taler han om, at det har været nødvendigt og fornuftigt at spare på uddannelser dengang. Jeg vil bare sige: Velkommen tilbage til Venstre. De synes stadig, at det er fornuftigt og nødvendigt at spare på uddannelser, og de sparer også i det finanslovsforslag, vi behandler i dag, på universiteternes ressourcer til lægeuddannelserne.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg er jo næsten glad for, at fru Pia Gjellerup ikke er læge, for så ville jeg jo nok føle mig som den forkerte patient, der var kommet ind.

Vi har stillet diagnosen i den nuværende regering og sagt, at erhvervslivet har det meget hårdt. Den samme diagnose ville fru Pia Gjellerup nok gerne indrømme var rigtig, men så vrisser man ligegodt næsten efter, når jeg siger: Jamen hvad de gør i udlandet, og hvordan de konkurrerer dér, skal vi ikke tage os af. Vi skal bare lægge alle de omkostninger, vi kan, på vores erhvervsliv. Om de så kan konkurrere med de øvrige eller ikke, det betyder ingenting!

Sagen er vel, at i Østen, i Indien eller andre steder, har de højteknologi, en produktion, som er betydelig billigere, end vi har her i landet. Og det skal vi vel også have for øje, når vi for eksempel vil lægge nye CO₂-afgifter, cementafgifter, andre afgifter, ATP osv. til. Det skal vi vel have i baghovedet, skal vi ikke?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Når nu det er så alvorligt fat, at vi må gribe til at tage fra verdens fattigste, vil jeg spørge den socialdemokratiske ordfører, om ikke alligevel det var rimeligt at overveje den beslutning, som man i en forligskreds har taget, om at bygge et nyt skuespilhus på Kvæsthusbroen.

Jeg ved ikke rigtig, hvordan den der ulyksalige beslutning er blevet til. Jeg synes, den er fuldstændig hen i vejret. Jeg kan ikke huske, om det er 700 eller 800 mio. kr., det koster over de næste 4-5 år at bygge sådan et skuespilhus. Det vil koste en hel masse i drift, når det er blevet bygget. Vi kan sandsynligvis ikke fylde det, hverken kunstnerisk eller med tilskuere.

Ville den der kreds af partier alligevel ikke godt sådan prøve at overveje det endnu en gang, selv om jeg godt ved, at det selvfølgelig koster frygtelig meget at bøje sig så meget og gå sammen og åbne sådan et forlig igen? Men når vi nu skal gøre noget for de udsatte grupper og tager fra de svage grupper i udlandet, og når vi får et operahus og har gode muligheder for at lave et ordentligt skuespilhus på Kgs. Nytorv og vi i øvrigt har teaterpladser rundtomkring i Københavnsstrøg, var det så ikke en overvejelse værd at tage den beslutning op igen?

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Fru Pia Gjellerup har nu to gange glemt at besvare et spørgsmål, et ganske simpelt spørgsmål, og jeg tror bestemt ikke, at det er af ond vilje. Derfor vil jeg endnu en gang give fru Pia Gjellerup lejlighed til at besvare det.

Fru Pia Gjellerup frygter, at regeringens 1,5 mia. kr. vil blive brugt til behandling af de forkerte patienter. Jeg vil gerne spørge fru Pia Gjellerup: Hvem er forkerte patienter?

I regeringen opererer vi ikke med forkerte patienter, og jeg kunne godt tænke mig at se en liste over, hvem der er forkerte patienter, hvis man står på den socialdemokratiske venteliste.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Jens Kirk brugte lægeterminologien i forhold til erhvervslivet, så lad mig fortsætte i den – så meget forstand har jeg dog på den metier, selv om det er yderst begrænset i øvrigt. Der bruger de en gang imellem et termometer, og jeg tror, at hvis man brugte termometeret på erhvervslivets konkurrenceevne, ville det vise sig, at erhvervslivet har det forholdsvis godt i Danmark. Der er meget godt afsæt for at kunne både producere og eksportere. Vi kan jo se på eksporten for eksempel. Det går jo overordentlig godt endda, ganske overordentlig godt.

Så det at påstå på et tidspunkt, hvor vi både har forholdsvis lav inflation, ganske overordentlig høj, for ikke at sige rekordhøj, beskæftigelse, og ganske overordentlig stor eksport, at erhvervslivets konkurrenceevne er stærkt i farezonen, ja, der vil jeg tillade mig at sige: Det vil jeg ikke bedømme er et problem – læge eller ej.

Kl. 14.10

Til hr. Ole M. Nielsen: Jeg er jo ikke den helt rigtige at spørge i forhold til at skulle finde andre besparelser end på verdens fattigste, for det er jo som bekendt ikke Socialdemokratiets forslag. Men skal man ikke altid overveje, når man foretager store investeringer: Er det nu de rette? Kunne man bruge pengene til noget andet?

Jeg har ikke det mest detaljerede kendskab til skuespilhuset, men jeg synes altid, man skal være parat til at overveje investeringerne. Vi har ikke i Socialdemokratiet i øjeblikket aktuelle overvejelser om skuespilhuset. Jeg mener, at der fandtes meget gode begrundelser for at lave den aftale, der er lavet, og den står vi selvfølgelig fuldt ud ved og vil også meget gerne have den gennemført. Men mere principielt synes jeg altid, at man skal kunne overveje investeringer og også være i stand til at lave sine prioriteringer om.

Til hr. Søren Gade: Det, jeg har ment med »den forkerte patient« – det var måske også et dårligt udtryk – er, at det er et spørgsmål om, at man vælger de letteste operationer først. Regeringen har lagt op til, at det skal være antallet af operationer, der udløser pengene. Det vil sige, at når man skal op på et meget, meget højt produktionsniveau ekstra, vil tilskyndelsen til at tage dem, der er hurtigst og billigst at få overstået, selvfølgelig være stor. Og det betyder altså, at nogle af de tunge patienter med de alvorligere operationer og de større lidelser faktisk risikerer at komme lidt længere bagud i køen. Det vil

være en meget, meget ærgerlig effekt af at bruge ekstra 1,5 mia. kr., og den vej vil vi synes var helt forkert at gå.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er blevet lidt usikker på, om jeg skal stille spørgsmålet, for jeg har noteret mig, at det ikke altid er besværet værd. Det er ikke alle, der får et svar. Jeg kunne konstatere, at fru Ester Larsen ikke har fået et eneste svar på sine spørgsmål.

Men nu har vi da fået et svar på, at de forkerte patienter er dem, som skal udsættes for en lettere operation. Det er ikke sådan, vi definerer det i Venstre.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om grunden til, at fru Pia Gjellerup har en modstand mod de 1,5 mia. kr., som Venstre og De Konservative ønsker at afsætte i den nye finanslov, er, fordi man er tilfreds med antallet af patienter, som på nuværende tidspunkt er på venteliste.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Så vidt jeg husker, var der i år 2000 243.000 patienter, som i løbet af året stod på venteliste ud over den garanti på behandling inden for 3 måneder, som var givet af den socialdemokratiske regering. Nu vil jeg gerne have fru Pia Gjellerup til at fortælle mig, hvor mange af de 243.000, der stod på venteliste igennem året, som var forkerte patienter.

Så vil jeg gerne have fru Pia Gjellerup til at bekræfte, at på grund af risikoen for, at en læge kan komme til at foretage en fejlbehandling, er Socialdemokratiet imod, at man tilføjer flere ressourcer til det samlede danske sygehusvæsen. Er det rigtigt forstået, at det kan være konklusionen på det, fru Pia Gjellerup har fortalt os heroppefra?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det svar, som fru Pia Gjellerup gav til mig før, var simpelt hen pinligt. I 1980 sad der ikke en borgerlig regering ved magten. Der sad en undervisningsminister fra Socialdemokratiet, der hed Dorte Bennedsen. Og man havde dengang en amtsrådsforeningsformand, der hed Per Kaalund. Disse anbefalede dengang, at man skar ned i lægeoptaget, og hvorfor? Ja, det var faktisk helt fornuftigt: fordi lægeoptaget var for stort. Det, der skete, var jo, at alle vores læger rejste til udlandet, efter at vi havde uddannet

dem, fordi der ikke var job til dem her i Danmark. Sådan var situationen nemlig i 1980. Det var ikke en beslutning, som bare var taget af den borgerlige regering.

Og lad mig sige, at den borgerlige regering i 1980'erne, hvis vi nu skal tage historien, jo uddannede flere sygeplejersker og i øvrigt også læger, end tilfældet var for den regering, som netop har afgivet magten.

Men lad os nu få svar på spørgsmålet: Er Socialdemokratiet imod, at vi stiller flere ressourcer, 1,5 mia. kr., til rådighed for sygehusene, eller er man for? Hvis man er for, hvor vil Socialdemokratiet finde finansieringen? Og hvis man er imod, kommer der så et ændringsforslag på det område til finansloven? Det har vi ikke fået svar på endnu; det vil vi meget gerne have.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Peter Christensen spurgte, om Socialdemokratiet var tilfreds med det antal af patienter, der står på venteliste. Nej, det er Socialdemokratiet ikke, det har vi heller ikke været, og vi har gjort indsatserne for at reducere dem med det resultat, at der er blevet betydelig flere, der er blevet opereret. Men der har også meldt sig betydelig flere, der har ønsket at blive opereret.

Det betyder, at vi fortsat har en opgave, og den har vi også for 2002 været med til at lægge ryg til en række indsatser i forhold til, og man er godt i gang med i amterne ude på sygehusene at få omsat den indsats mod ventetiderne, som SR-regeringen aftalte med Amtsrådsforeningen i juni måned.

Når man så oven i den faktisk ret store indsats lægger op til at lægge et stort beløb, som man gør – og det kan der være gode grunde til – aktivitetsafhængigt, og man så ikke har ressourcen til at øge aktiviteten, ja, så bliver prioriteringen af, hvem man opererer, selvfølgelig forskubbet. Det har vi jo en erfaring for.

Socialdemokratiet har været med til at lægge vægt på, at der var nogle særlige operationer, der skulle fremdrages, hvor der var nogle særlige problemer med ventetid. Vi fremdrog dem, der skete noget, det var fint, men vi så så til gengæld, at der var andre grupper patienter, som måtte vente længere, og der var så nogle af dem, hvor det var vores bedømmelse, at det var noget vanskeligere at vente længere.

Derfor er det et spørgsmål om, at man får prioriteret midlerne sådan, at der er til det maksi-

male antal operationer inden for de ressourcer, der er uddannet. Der vil jeg så sige til hr. Jens Rohde: Hvis vi skal tilbage til 1980 – og der må jeg beklage, at jeg ikke var opmærksom på, at hr. Jens Rohde var så langt tilbage i fortiden – var lægeoptaget på uddannelserne faktisk i den sidste halvdel af VK-regeringens tid, i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, dramatisk lavt. Og det er derfor, der faktisk i dag er den mangel, derfor, de nyuddannede læger ikke kommer ud. Derfor har vi et kapacitetspres i det danske sundhedsvæsen, som desværre gør, at det at bruge penge ikke er en løsning.

Til hr. Kim Andersen vil jeg sige, at det var sådan nogle spørgsmål, der næsten svarede sig selv, og de er jo meget morsomme, men jeg behøver næppe at bruge overskridelsen af taletiden til at svare på dem.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu har vi jo fået et helt nyt og meget spændende begreb, der hedder den forkerte patient, ind i billedet, og her er det så, at man sidder og tænker over, om en af grundene til, at den tidligere regering ikke fik nedbragt ventelisterne på sygehusene, var, fordi man har indført det begreb.

Men det er måske også udtryk for en prioritering. Den forkerte patient er måske sorteret fra til fordel for nogle af de pengemæssigt grønne puljer, f.eks. den økologiske frisør, butikken med eksklusivt tøj til 750.000 kr., øget anvendelse af heste i skovbruget og mobilt fårehold på Bornholm. Det er jo en prioritering, der vil noget, at man åbenbart hellere vil bruge penge på de ting end til den forkerte patient.

Jeg vil godt spørge fru Pia Gjellerup, om det er den prioritering, som Socialdemokratiet har gennemført tidligere, og om det er derfor, ventelisterne ikke er blevet nedbragt.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Pia Gjellerup angreb regeringen meget stærkt for at skære på ulandsbistanden og i stedet for anvende pengene for at sikre, at mennesker hurtigere kunne blive behandlet i det danske sygehusvæsen.

Jeg står med en beretning her fra Rigsrevisionen, der kom for en uges tid siden, hvor man kulegravede, hvordan den gamle regering anvendte 11,7 mia. kr. til bistand i år 2000. Det var Socialdemokratiet, der havde ministerposten på det tidspunkt.

Det fremgår bl.a. af denne her uafhængige rapport fra Rigsrevisionen, at der var en kæmpe slendrian, der var en manglende kontrol med, på hvilken måde man brugte pengene.

Kl. 14.20

Man skriver direkte fra Rigsrevisionen på almindeligt dansk, at godt nok havde man en fin strategi for styringen af bistanden, men man anede ikke, om man fulgte sin egen strategi. Man fulgte ikke udviklingen i de resultater, som man opnåede eller ikke opnåede. Der står samtidig, at man ikke vurderede sammenhængen mellem de aktiviteter, der blev gennemført i udlandet, og det pengeforbrug, man havde.

Kort sagt, på almindeligt dansk skriver rapporten, at man ikke anede, om det, man gjorde, var rigtigt og hensigtsmæssigt, og man vidste intet om, hvorvidt den hjælp, man gav på 11,7 mia., blev brugt på en måde, så man fik størst mulig gavn af den.

Derfor kan man altså meget let skære et par milliarder af, hvis man anvender dem effektivt, og det vil den borgerlige regering gøre.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Jeg kan forstå, at fru Pia Gjellerup mener, at de 1,5 mia. kr. forvrider vores sundhedsvæsen, således at vi kommer til at behandle de forkerte patienter. Så vil jeg gerne spørge fru Pia Gjellerup, hvor mange penge fru Pia Gjellerup mener vi kan tilføre sundhedsvæsenet, uden at vi forvrider sundhedsvæsenet, og uden at vi behandler de forkerte patienter. Jeg vil så spørge, om det er 0,5 mia. kr., vi kan tilføre, er det 1 mia. kr.? Eller mener fru Pia Gjellerup, at man skal tage penge væk for at undgå, at vi behandler de forkerte patienter?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Med hensyn til hr. Eyvind Vesselbos sammenstilling af disse noget farverige eksempler på, hvad der kan bruges penge til, tror jeg sådan set ikke, hvis han vil overføre de penge til sundhedsvæsenet, at det vil føre til nogen skævvridninger. Det tror jeg såmænd ikke. Så det er ikke dér, problemet ligger.

Det er – og det er til hr. Søren Gade – en vurdering fra dem, der er allertættest på, hvad det handler om, nemlig dem, der driver sygehuse, og regeringen, den daværende regering, der også ved, hvad der er af ressourcer personalemæssigt. Det er dem, der i fællesskab vurderede

en tilførsel til sygehusvæsenet, inklusive H:S, på samlet set over 2 mia. kr.

Det er et beløb, der er, tror jeg, ganske passende til, hvad der kan omsættes for på en ordentlig måde inden for sundhedsvæsenet med den meget store ekstra vægt, der ligger på, efter psykiatriplan og hjerteplan og kræfthandleplan, at få ventetidsplanen realiseret over 2002, 2003 og 2004. Sådan som jeg kan erfare det derudefra, er de allerede godt i gang, og jeg håber, at det bliver sådan, at det bliver de patienter, der har de alvorligste lidelser, der bliver opereret først – det er de allervigtigste patienter at få opereret først. Det kan man bedst gøre, hvis man får tilpas med midler og ikke skal konkurrere om kvantitet, om antal for at få fat i flere penge.

Til hr. Helge Adam Møller: Jeg ved ikke, om jeg vil sige, at jeg er tryk ved, at VK-regeringen vil bruge midlerne til udviklingsbistand effektivt, for effektivitet betyder i VK-regeringens terminologi, som vi lige skal vænne os til, at der skal bruges færre og færre og færre.

Men det er altid et spørgsmål, der skal følges meget nøje. Derfor er dansk udviklingsbistand noget af det mest evaluerede overhovedet, og vi har heldigvis også ganske gode evalueringer både af, hvad strategierne fører til, hvad handlingerne fører til, og hvad det er for noget, det fører til i de enkelte lande.

Når vi har rigsrevisionsrapporter, skal man selvfølgelig arbejde med dem for at kunne gøre det endnu bedre, og det vil jeg så håbe at hr. Helge Adam Møller og hans parti står ved, sådan at det faktisk bliver ved med at være godt og måske endda – hvis ambitionerne er til det – bliver endnu bedre. Det vil jeg håbe, men jeg mener faktisk, at vi har præsteret meget gode resultater af dansk udviklingsbistand.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Som Venstremand synes jeg, denne her debat bliver mere og mere vanskelig at forstå. Nu er vi nået til, at man ikke meningsfuldt kan tilføre flere midler til sundhedssektoren, og at det beløb, der gives i dag, er ganske passende. Dermed har Socialdemokratiet vel åbenbart konkluderet, at der ikke er et behov: Vi skal ikke fokusere på kvantitet. Der er, uanset hvilken dag man vælger, 80.000 mennesker, der står på venteliste, men dem skal vi ikke fokusere på, for det er ikke antallet, der skal være i fokus.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Pia Gjellerup svarede, men det var jo noget af et magert svar. Man må da glæde sig over, at den gamle regering er forsvundet, for når fru Pia Gjellerup siger, at man i hele regeringens tid meget omhyggeligt har fulgt, hvordan ulandsbistanden er blevet brugt, og at man meget omhyggeligt har rapporteret det, så kan jeg konstatere, at det eneste, der stort set står i den rapport fra Rigsrevisionen, og som er korrekt, er, at man ved, hvad man nøjagtig har brugt, nemlig 11,7 mia. kr. Men hvad de er brugt til og på hvilken måde, det aner man stort set ikke.

Og det er rigtigt, at der er foretaget en kæmpe rapportering, hvilket også står i Rigsrevisionens rapport, men så skal jeg føje til, hvad der også står. Der står, at der er foretaget en kæmpe rapportering, men den er desværre ikke dækkende for de aktiviteter, der er foregået. I alle rapporter gives der ikke en vurdering af, om bistanden overhovedet er anvendt i overensstemmelse med de mål og den strategi, man selv har lavet.

Så man har brugt 11,7 mia. kr., og man aner ikke, om man har fået noget for pengene. Derfor var det godt, at der kom en ny regering, der vil anvende lidt færre milliarder. Men de vil gå målrettet til det, der er formålet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Peter Christensen har måske ikke noget indgående kendskab til den aftale, som er indgået mellem den daværende regering og amterne om sundhedsvæsenet. I den lægges der faktisk overordentlig megen vægt på at få gjort noget ved ventetiderne, få dem nedbragt og i løbet af i år og de to næste år få 120.000 flere operationer, hvilket er mere end den samlede venteskare på en given dag af patienter, der venter mere end 3 måneder på en operation.

Så jeg mener faktisk, vi har dokumenteret, at vi i allerhøjeste grad er optaget af at få ventetiderne bragt ned, og at vi i allerhøjeste grad også har taget de redskaber i brug, der skal anvendes for at få ventetiderne bragt ned. Det håber jeg også vil vise sig kan realiseres. Det er et af de mål, som vi har været meget glade for, nemlig også at kunne få lov til at tage en bid af og få afsluttet ventetidsaftalen, i forlængelse af både psykiatriplan, hjerteplan og kræfthandleplan, som jo også har været områder, som sundhedsvæsenet skulle tage sig ganske intenst af i de senere år.

Så er jeg ked af, at hr. Helge Adam Møller med en vist i øvrigt lidt fri citering fra Rigsrevisionen, men alligevel, siger, at der vel ligger rapporter, men at de ikke er det, man kalder evalueringer. Jeg mener nu nok, at nogle af dem, der har foretaget evalueringer af dansk udviklingsbistand, vil være noget skuffede over at høre det, men det kan vi forfølge i den nærmere behandling af det, der er meldingerne fra Rigsrevisionen, så vi får det komplette billede af evalueringerne.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Nu trænger vi efterhånden til at få et klart svar fra fru Pia Gjellerup: Vil Socialdemokratiet være med til at tilføre sygehusvæsenet 1,5 mia. kr. yderligere, så vi kan få bragt ventelisterne ned og få det danske sygehusvæsen til at fungere bedre?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg tror, at jeg har svaret en del gange, hvor fru Gudrun Laub ikke har været tilkaldt til salen, at vi i den socialdemokratisk-radikale regering har været optaget af at indgå aftaler med Amtsrådsforeningen, som står for sygehusene, for at få nedbragt ventetiderne. Der er til det samlede sygehusvæsen afsat yderligere 2 mia. kr. Det ligger helt i forlængelse af, hvordan SR-regeringen arbejdede gennem 1990'erne og i begyndelsen af dette århundrede, faktisk med en stadig indsats af flere ressourcer i et sundhedsvæsen omsat på baggrund af i øvrigt ganske betydeligt færre færdiguddannede læger, end det kunne have været tilfældet, hvis man havde optaget et tilpas antal lægestuderende tilbage i VK-regeringens tid i 1980'erne.

Vi har gjort den indsats, som vi vil følge op på. Vi synes, at det, der lægges frem, ikke er overbevisende. Det, der lægges op til med de 1,5 mia. kr., er ikke en overbevisende måde at fordele på. Den ønsker vi ikke at tage ansvaret for.

Kl. 14.30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så fik vi regeringens forslag til finanslov for det år, vi jo i virkeligheden er inde i. Det er en proces, der ser ud til nu at skulle gå stærkt, fordi vi har haft den her meget unormale situation. Vi har haft valg i november; et finanslovsforslag, der er trukket væk; og en ny finanslov, der nu er blevet foreslået.

Grunden til, at vi nok alligevel skal affinde os med, at det jo kommer til at gå lidt stærkt – vi kan så være glade for, at uge 7 er en del af den periode, hvori man skal diskutere finansloven – er jo rent teknisk det faktum, at indtil Folketinget har vedtaget sin finanslov, er det en midlertidig bevillingslov, der regerer landet.

Man kan sige det på den måde, at det, der drejer sig om nu med finansloven, jo populært sagt er at trække magten tilbage fra finansministeren og til Folketinget, så det er Folketingets finanslov, der naturligvis regerer landet.

Men vi skal på grund af den korte tid, der er, være ekstra på vagt og være ekstra, jeg havde nær sagt diskussionslystne for selvfølgelig at få vendt alle de ting, der måtte være, som folk er optaget af, i den korte periode, der går, indtil Folketinget forventer at kunne vedtage finansloven den 1. marts.

Der er nogle politiske områder, som har en særlig interesse, synes jeg, og som må optage sindene i særlig grad. Det første er selvfølgelig, at der er syge, der venter på ventelister for at komme i behandling. Det er et kæmpeproblem og en fuldstændig uacceptabel situation, at vi i et såkaldt velfærdssamfund har så mange mennesker, som vi har – tallene har også været nævnt for et øjeblik siden – der venter på venteliste til behandling. En behandling, som de jo er stillet i udsigt, og som de er henvist til.

En anden ting, der er fuldstændig uacceptabel, er, at vi har døende, der venter på at komme på hospice. Jeg synes, det er lidt tankevækkende, at man overhovedet kan forestille sig den situation, at man – igen i et såkaldt velfærdssamfund – har folk, der skal på hospice, folk, der er døende, folk, der er opgivet af vores sundhedssystem, og så sætter man dem på en venteliste. Det er ganske, ganske tankevækkende, at det overhovedet kan forekomme.

En tredje ting, jeg vil nævne, er, at vi har ældre, der venter på en bedre ældrepleje og hjemmehjælp. Vi har en masse ældre, som føler, at de ikke får tid nok, og at de ikke i tilstrækkeligt omfang selv råder over den tid, de får. Det var tre af de væsentlige punkter, som jo også optog sindene meget i forbindelse med valgkampen tilbage i november måned. Gudskelov for det. Det satte fokus på nogle opgaver, som skal løses i det danske samfund. Det satte fokus på nogle områder, som det her Folketing, der sidder efter valget, har en forpligtelse til i en fart at få gjort noget ved.

Derfor ser vi også den nuværende finanslov-øvelse, vi har at gøre med, som en nødvendig omsætning af de valgløfter, der blev givet, i praktisk udmøntning. At der er en sammenhæng mellem de valgløfter, politikerne gav, og den udmøntning, der nu sker efterfølgende. Alt- så at vi løser en række praktiske problemer, som mange borgere i det her samfund har.

Vi har noteret os, at der i finanslovsforslaget jo er afsat de 1,5 mia. kr. til bekæmpelse af ventelisterne, som vi også aftalte med regeringen tilbage i december måned. Det er selvfølgelig meget tilfredsstillende, men det, der nu er vigtigt for os, er, at vi får udmøntet den pulje på 1,5 mia. kr. i reel meraktivitet.

Det skal ikke blot være penge, der løber ned i amternes kasser og forsvinder ud i det rene ingenting. Vi skal kunne følge pengene, og vi skal følge, at udmøntningen sker, så det bliver en reel meraktivitet.

Jeg vil godt sige til den diskussion, der også har været om engangsbevilling eller ej, at fra vores side i Dansk Folkeparti er det helt afgørende, at det er løsningen af opgaven, der er i fokus her. Hvis opgaven ikke kan løses med 1,5 mia. kr. i en pulje, som skal lave meraktivitet, så er det jo ikke sket med det, og så skal vi selvfølgelig afsætte de yderligere midler, som måtte være nødvendige i de kommende år, for at få bugt med ventelisterne.

Kl. 14.35

Sideløbende kan jeg da også godt løfte sløret for, at det selvfølgelig også er en del af vores politik, at vi i forbindelse med den konkrete udmøntning, vi nu får foretaget af de 1,5 mia. kr., laver en model, der kan være startskuddet til en debat om amternes fremtid. Vi synes, det er mærkværdigt, at amterne stadig får lov til at overleve, og at vi dermed har meget dobbeltadministration, som vi lige så godt kan fjerne og bruge pengene på de egentlige opgaver, som det offentlige står med.

Det andet område, jeg kom ind på, som har været nævnt i valgkampen, var de ældres vilkår. Her sætter regeringen i finanslovsforslaget 0,5 mia. kr. af. Det fremgår ikke nærmere, hvordan udmøntningen skal ske, men vi medvirker naturligvis gerne til at finde en fornuftig udmøntning af pengene.

Men derimod vil vi godt gøre opmærksom på, at der tilbagestår en diskussion vedrørende kommunernes manglende efterlevelse i forhold til de personlige tillæg til pensionisterne. Vi har i

finanslovsforslaget kunnet se det nedjusterede skøn, der er over trækket på ordningen. Så kan man jo sige: Jamen det er der bare ikke noget at gøre ved, der bliver trukket for lidt på ordningen, efter hvad vi synes, at der burde være af aktivitet rundt omkring i kommunerne.

Vi ønsker en anden diskussion som følge af det nedjusterede skøn, nemlig hvordan vi så sikrer pensionisterne ude i kommunerne nogle bedre vilkår, som naturligvis gør, at man så også har brug for trækket.

Der er også en diskussion om de ældres var- mehjælp, som udestår. Det vil vi komme tilbage til.

Så har regeringen i finanslovsforslaget en pulje for såkaldt erhvervsfremme eller konkurrencefremme på 0,5 mia. kr. Det, der er vigtigt for os, er, at man har målrettet en stor del af midlerne til de små virksomheder og til iværksætterkultu- ren.

Det er klart, at det at hæve momsgrænsen gi- ver administrative lettelser for nystartere, folk, der prøver at komme i gang. Det er også klart, at det nemmere generationsskifte, der ligger i pla- nen, er noget, som kan virke godt.

Så har vi selvfølgelig det store emne, som jo også var meget diskuteret tilbage i november, nemlig skattestoppet. Det er jo et afgørende valgløfte, som er givet. Vi har gjort det klart, at Dansk Folkepartis mandater vil blive brugt til at fastholde skattestoppet i denne valgperiode.

Skal der laves om på skattestoppet, så føler vi, at det troværdigt kan ske i forbindelse med et folketingsvalg, hvor vælgerne bliver foreholdt de andre kendsgerninger eller de ændrede forud- sætninger, som man så ønsker at lægge til grund for en kommende skattepolitik.

Så er der en række finansieringskilder, jeg vil komme ind på, som regeringen foreslår. Rege- ringen foreslår jo en bred vifte, og en stor del af det, regeringen foreslår, kan regeringen regne med Dansk Folkepartis støtte til. Når det drejer sig om generelt at få større effektivitet i den of- fentlige administrative sektor, er det klart, at vi synes, at det er fornuftigt. Kan regeringen sige til Folketinget: De opgaver, vi skal løse i central- administrationen, kan vi løse med færre arbejds- hænder på en mere enkel måde med bedre ud- nyttelse af teknologi, så skulle det da være mær- keligt, hvis Folketinget sagde, at det ønsker vi ikke at tage ind i en finanslov. Selvfølgelig gør vi det.

Man kan også stille det op på en anden måde og sige, at den offentlige administration jo ikke må lægge beslag på flere hænder end absolut højst nødvendigt i et land, hvor der er virksomheder, som skriger på velkvalificeret arbejdskraft. Der er virksomheder, som siger, at alternativet er, at de beder om at gå til udlandet og finde dem, og derfor skal den offentlige selvfølgelig ikke lægge beslag på flere hænder end absolut højst nødvendigt i den offentlige administration.

Så er der nogle andre finansieringskilder, som vi er mere skeptiske over for, og der vil jeg godt sige, at det er svært at finde særlig stor forståelse for regeringens grønthøstermetode på uddannelsesområdet. Det har været diskuteret meget allerede, men sagen er jo, at viden er Danmarks grundstof.

Det, der gør det specielt vanskeligt i forhold til 2002, er jo, at den ret kraftige besparelse, regeringen her foreslår, skal udmøntes i praksis på ganske få måneder. Der er jo uddannelsesinstitutioner, som i praksis skal udmønte den her besparelse i perioden fra august/september til december, hvilket kan udløse dramatiske ændringer på uddannelsesinstitutionerne på ganske kort tid. Det her vil vi have analyseret meget, meget nøje, for vi er ikke i udgangspunktet særlig overbeviste om, at det er en klog fremgangsmåde, der her er foreslået.

Kl. 14.40

Vi synes også, det er lidt paradoksalt, at man med den ene hånd vil skære ned i de grundlæggende uddannelser – mellemuddannelserne, handelsskolerne, de videregående uddannelser – mens man med den anden hånd vil give mere til forskning, det, man kan sige er cremen oven på kagen. Det grundlæggende skal naturligvis være på plads først, inden man behøver at gå videre. Det afgørende er jo, at de grundlæggende uddannelser er i orden i vort land.

Så er der et område, som undrer os, og det er udlændingeområdet. Regeringen har jo fremlagt en plan for udlændingestramninger, og vi har noteret os, at integrationsministeren har sagt, at hvis den plan bliver gennemført, som den ligger nu, vil den medføre en begrænsning i antallet, der kommer til Danmark, på tusinder – tusinder. Det vil sige, at det er et eller andet sted fra 2.000 og opefter. Man skulle tro, at en sådan plan også gav sig udslag i ændrede tal i finanslovsforslaget, måske lidt i 2002, men jo i særdeleshed selvfølgelig i overslagsårene.

Sagen er jo, at regeringen på mange af de andre områder, vi har med at gøre, har indregnet

de nye skøn og de nye beløbsstørrelser i finanslovsforslaget i forventning om, at man efterfølgende bærer tingene igennem i lovændringer.

Hvorfor ikke på udlændingeområdet? Hvorfor har man forbigået det? Hvorfor har man overhovedet ikke lavet vurderinger på baggrund af skøn, altså på baggrund af de nye regler i stedet for på de gamle? Vi har allerede med Finansudvalgets arbejde de seneste dage i forbindelse med teknisk gennemgang krævet beregninger over effekten, som selvsagt må indarbejdes i finanslovsforslaget.

Så er der et område i forhold til finansieringsdelen, vi er rimelig godt tilfredse med, og det er selvfølgelig, at regeringen laver en opgørelse i sit finanslovsforslag over ulandsbistanden, hvor man inkorporerer udgifter til modtagelse af flygtninge her i landet.

Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at når det drejer sig om at finde 1,5 mia. kr. på ulandsrammen, og den tankegang skal føres igennem, at vi, når det drejer sig om at hjælpe fremmede, har én samlet pulje, vi tager af, uanset hvor vi hjælper de mennesker, vi ønsker at hjælpe med dem her pulje, så er det et skridt på den rigtige vej.

Vi ønsker fra Dansk Folkepartis side at gå videre ad den vej. Vi ønsker at gå et skridt videre, så alle de opgaver, der har at gøre med at hjælpe udlændinge – det være sig i situationer, hvor vi sender politi ud, og hvor vi sender militær ud; det være sig i forhold til modtagelse af flygtninge her i landet – opererer med én samlet pulje, som finansierer det.

Vi er nemlig overbeviste om, at det så vil stå klart for enhver, at det er langt bedre at hjælpe en afghaner i Pakistan i et flygtningecenter, indtil afghaneren kan komme tilbage til Afghanistan igen, end at hjælpe afghaneren her i Danmark med måske integration, med boligplacering, uddannelsestilbud osv. Vi vil kunne hjælpe langt flere, og det vil blive synligt, når man opgør det på den måde.

Der er nogle områder, jeg her til sidst vil komme ind på, som vil få en særlig fokus fra Dansk Folkepartis side i de kommende ugers debat om finansloven, og det er specielt koncentreret omkring det sociale område, hvor vi føler, at regeringen opererer med et rimelig lavt ambitionsniveau.

Vi har tidligere i debatten fået det gjort klart, at det, man regner med at ville bruge på at hjælpe de absolut svageste, er satspuljemidler. Men det er satspuljemidler, som man jo i forvejen ef-

ter reglerne skal bruge på de svageste. Derfor føler vi ikke, at man har gjort sig en særlig anstrengelse for virkelig at gøre noget på det her område, og der vil vi gerne være med til at løfte i forhold til regeringens forslag.

Jeg vil nævne tre konkrete områder, som bør have særlig interesse.

Det første er selvfølgelig den såkaldte dødepakke, som blev vedtaget i forbindelse med politiforliget. Regeringen foreslår jo nu i finanslovsforslaget, at man ikke skal tilbagebetale allerede udbetalt pension. Det er for så vidt også udmærket, at man går dét skridt, men det er jo overhovedet intet at regne mod, hvad dødepakken i virkeligheden medførte. Det var jo langt større ændringer, bl.a. det, at man tog efterlevelsespensionen væk, som jo var en tremåneders ret for de ældre, så de havde tid til at omstille sig til den nye økonomi, de nu måtte have, efter at der desværre var sket et dødsfald, og den ene ægtefælle var gået bort.

Det andet område, jeg vil nævne, er hospiceordningen. Det ligger ligesom i kortene, at det selvfølgelig er et område, vi må sætte fokus på i den kommende tid, når jeg starter med at sige, at vi i Dansk Folkeparti føler, at det er ret grotesk, at vi kan have et samfund, der kalder sig et velfærdssamfund, som placerer folk, der er uhelbredeligt syge, på en venteliste til hospice.

Kl. 14.45

Vi ønsker, at man enten indgår aftaler med selvejende institutioner, eller at man får iværksat et mål om byggeri, så vi får udryddet ventelister til hospice i Danmark.

Som det tredje vil jeg sige, at ledsageordningen naturligvis også er noget, der har vores kraftige bevågenhed. Vi ønsker en udbygning af ordningen.

Så er der selvfølgelig nogle, der vil sige, at det koster da en farlig masse penge, og at vi ikke kunne støtte alle regeringens finansieringsforslag. Men der vil vi selvfølgelig også gerne sætte nogle områder i spil i forhold til at finde besparelser. Vi har allerede annonceret i forhold til udlændingområdet, at vi mener, at en strammere udlændingepolitik bør være at finde i finanslovsforslaget i form af lavere udgifter.

Men derudover har vi jo også sagt, at parti-støtten bør komme i spil. Hvordan i alverden forestiller Folketinget sig egentlig, at vi kan sige, at nu skærer vi ned på tilskud, vi skærer ned på råd og nævn, og vi skærer virkelig dybt, uden at vi skærer ned på os selv? Det ville vel være naturligt, at man sagde, at den partistøtte, som

blev firdoblet tilbage i 1995, fra ca. 5 kr. pr. stemme til vel 24 kr. pr. stemme nu – den blev firdoblet til 20 kr. dengang, og nu er den pristalsreguleret til 24-25 kr. pr. stemme; det er 80 mio. kr., man har på den ordning – selvfølgelig nedskæres. Det ville være ganske, ganske naturligt, at vi kunne finde opbakning til det i løbet af de kommende uger. Hvorfor skal der være skat på at gå hen at stemme? Det er jo i virkeligheden en skat på at stemme.

Det andet område er skuespilhuset, som også tidligere har været nævnt. Man regner med at skulle bruge 700-800 mio. kr. på at bygge et skuespilhus med afledte driftsudgifter. Det er også et område, man kunne tage fat på. Endelig har vi jo flere gange udtalt ønske om, at man diskuterer børnechecken. Børnechecken giver man jo i dag skattefrit til alle børnefamilier pr. barn. Man starter med et skattefrit tilskud pr. kvartal på 3.000 kr. Vi har sagt, at man kunne operere med to muligheder. Enten kunne man lave den indkomstafhængig som den ene mulighed, så man i det mindste sikrer, at de rigeste ikke automatisk får en skattefri børnecheck tilsendt hvert kvartal, eller også kunne man indføre det, som vi har fremsat forslag om tidligere, at man udbetaler børnecheck til de to første børn i hver familie og så stopper der. Det synes vi er fair og ordentligt, og så har vi beregnet, at man alligevel ville spare mellem 2 og 3 mia. kr. på statens udgiftsbudget, og det er vel at mærke penge, som ikke bliver beskattet i modtagerenden, og derfor er det penge, der virkelig kan gøre gavn på nogle af de andre områder, jeg har nævnt her.

Så alt i alt ser vi selvfølgelig frem til videre diskussioner om regeringens finanslovsforslag, og jeg har her gennemgået nogle af de områder, som vil have vores særlige bevågenhed i de kommende ugers diskussioner.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne stille hr. Kristian Thulesen Dahl et spørgsmål, som, så vidt jeg erindrer, ikke var med i ordførertalen, men som har været meget aktuelt i de seneste dages debatter. Det er spørgsmålet om Den Særlige Pension. Jeg har set, at Dansk Folkeparti foreslår, at man annullerer den, sådan at den kan kastes ud i forbrug.

Regeringen foreslår, at man ændrer den fra at være en socialt afbalanceret ordning til at være en individuel ordning. Og jeg har ikke helt forstået, om Dansk Folkeparti i virkeligheden støtter det eller ej. For sådan som jeg har forstået

det, mener Dansk Folkeparti ikke, at der skal gives skatteforhøjelse til de laveste. Men det, der er omkring Den Særlige Pension, er denne her Robin Hood-model, hvor vi alle sammen indbetaler 1 pct. og udbetaler det samme til alle, men når man ændrer ordningen til, at den, der indbetaler, får det samme udbetalt, så betyder det følgende for nu at tage et eksempel: Et folketingsmedlem som eksempelvis fru Pia Kjærsgaard ville få 110.000 kr. mere ud af det, mens hendes tidligere kollega i hjemmehjælpen ville miste 50.000 kr. ved ordningen.

Er det en socialt afbalanceret politik, som Dansk Folkeparti kan stå inde for?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Først om partistøtten: Den dag, hvor jeg hørte, at Dansk Folkeparti var imod partistøtten og samme dag så denne her helsidesannonce med et billede af Osama bin Laden som en advarsel imod indvandrere i Danmark, da tænkte jeg også, at vi burde have partistøtten afskaffet. Det må jeg indrømme. Det var nærliggende. For den annonce kunne ikke være finansieret på andre måder. Sandsynligvis ikke. Så det skulle vi måske overveje.

Så vil jeg lige spørge: Børnepasningsorloven og barselorloven har hr. Kristian Thulesen Dahl overhovedet ikke nævnt med et eneste ord. Det var jo en sag, som partiet meget stærk tog keglar på for en måneds tid siden i avisen, samme dag, som vi havde Kristeligt Folkepartis forslag til behandling om aftenen, og hvor vi ikke rigtigt kunne få et tilsagn fra Dansk Folkeparti om, hvorvidt de egentlig ville leve op til det, som havde lydt i pressen om morgenen.

Men Dansk Folkeparti har altså sagt, at de vil det samme som Kristeligt Folkeparti på det område, altså 1 års barselorlov, og så vil de bevare den børnepasningsorlov, som vi har i øjeblikket. Jeg vil gerne høre, om det stadig væk gælder, at vi kan tage hinanden i hånden på det område.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu har Dansk Folkeparti jo gerne villet føre sig frem som værende den store sociale garant i Folketinget, og nu er jeg spændt på, hvor lang tid det her kommer til at holde. Det bliver jo spændende under forhandlingerne at se, hvor langt Dansk Folkeparti har tænkt sig at gå for at være den sociale garant.

På den her finanslov er der jo en række ting, som Dansk Folkeparti har råbt højt om, bl.a. er der stadig væk satspuljeforliget, som Dansk Folkeparti er meget gal over. Så er der Den Sociale Pensionsfond, der bliver stjålet penge fra. Et tyveri, som Dansk Folkeparti har været meget gal over.

På den her finanslov ændrer man den særlige pensionsordning, så den ikke længere er solidarisk. Også det har Dansk Folkeparti brokket sig over.

Ud over det siger Dansk Folkeparti i sit arbejdsrapport, at det vil arbejde for et bedre arbejdsmiljø. Jamen vi ved jo, at arbejdsmiljøet bliver forringet i forbindelse med denne finanslov.

Og sidst, men ikke mindst, bliver der skåret massivt i uddannelserne, noget, som hr. Thulesen Dahl var inde på i forbindelse med sin ordførelse.

Betyder de her ting på finansloven, at Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme imod? Man går ind i forhandlingerne, og hvis man kommer ud på den anden side, og bare halvdelen af de her ting er tilbage, betyder det så, at Dansk Folkeparti vil stemme nej? Eller har Dansk Folkeparti på forhånd besluttet sig for at stemme for regeringens asociale forslag og på den måde sælge sin mulighed for at være social garant i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Ole Sohn: Jeg vil godt sige, at Dansk Folkeparti aldrig har støttet SP-ordningen. Vi støttede den hverken i 1997, da man indførte den som en midlertidig tvangsforanstaltning; vi støttede heller ikke i 1998, at man lavede den om i forbindelse med pinsepakken.

Vi har helt grundlæggende sagt, at man skal være meget varsom med at indføre sådan nogle såkaldt midlertidige tvangsforanstaltninger, for det, vi desværre altid oplever, er, at de ender med at blive permanente.

Nu sidder vi her en del år efter med en ordning og diskuterer: Skal den nu se sådan ud eller se sådan ud? Hvorfor ikke tage udgangspunkt i en diskussion af: Under hvilke konjunkturforhold bør sådan en tvangsopsparing overhovedet eksistere? Hvorfor ikke diskutere, hvornår lønmodtagerne selv igen kan få lov til at disponere over de penge? De, der vil spare op, kan spare op. De, der ikke vil, kan lade være.

Men det, vi så har sagt, er, at indtil vi får det sat på plads, er det vigtigste for os lige nu, at vi

sikrer, at det bliver en individuel opsparing. Det vil sige, at den finder sted individuelt og ikke i en samlet pengekasse, for vi er simpelt hen bange for, hvad der sker ud fra de erfaringer, vi desværre har med Den Sociale Pensionsfond, der blev lidt for fristende for nogle at forgrube sig på. Det er sådan nogle ting, vi rejser en diskussion om i forhold til en ordning, vi jo aldrig nogen sinde har støttet indførelsen af.

Så må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen: Jeg tror nu nok, at vi skulle kunne finansiere og indrykke sådan en helsidesannonce, men skulle det kun kunne blive en halvsidesannonce, har vi ingen problemer med det. Hvis bare hr. Ole M. Nielsen og jeg kan være enige om, at vi står sammen om at afskaffe partistøtten. Eller skal vi indrykke en annonce mere, før hr. Ole M. Nielsen er helt overbevist om, at han skal støtte forslaget? Det kan vi lige prøve at snakke lidt om. Men vi finder nok hinanden der, hvis der er den vilje, der blev givet udtryk for heroppe fra talerstolen.

Med hensyn til barselorloven må jeg sige: Vi har nøjagtig den samme holdning, som vi hele tiden har givet udtryk for. Vi har ikke ændret vores holdning. Vi tager udgangspunkt i en diskussion om barnets tarv, og barnets tarv i vores terminologi er tid sammen med forældrene. Det er svært at sælge en ordning som en forbedring, der nedsætter tiden sammen med forældrene. Det er vores udgangspunkt. Det har jeg sagt før.

Kl. 14.55

Så til fru Rosenkrantz-Theil: Med hensyn til satspuljen og Den Sociale Pensionsfond håber jeg da stadig væk, at vi lidt har et skæbnefællesskab, kan man vel sige, og at vi også kæmper imod satspuljen i fællesskab. Vi synes, det er hamrende tåbeligt, at der er sådan en særlig kreds af partier, der helt uafhængigt af finanslovdraftelserne skal sidde og fordele sådan en sum penge taget af bl.a. folkepensionisternes overførselsindkomst.

I forhold til det der med, hvad der nu skal tælle, osv., må jeg her ved førstebehandlingen understrege, at det, vi har til diskussion, er regeringens finanslovsforslag. Det, jeg kommer med, er Dansk Folkepartis forslag til ændringer af det finanslovsforslag. Det er så det, vi må ind at forhandle, og der håber vi selvfølgelig, at vi kan komme et meget langt stykke med hensyn til sociale forbedringer i forhold til det, regeringen har lagt op til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl, at det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, at flygtninge relativt hurtigt vender hjem. Hvis nu hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde sig ulejlighed med at slå op på side 1105, tror jeg det er, under kapitel 18, vil han se, at repatrieringshjælpen nu stort set halveres over et par år.

Hr. Kristian Thulesen Dahl skal i vurderingen af, hvorvidt det er en god idé, inddrage, at siden 1995 er der 1.800 mennesker – mange af dem har permanent opholdstilladelse – der er blevet repatrieret via den her lovgivning. Og da Dansk Folkeparti jo meget ofte har meget imod ældre mennesker, hvis det er flygtninge, vil jeg også oplyse, at i år 2000 var det 100 ældre mennesker, der via de her midler blev repatrieret.

Jeg vil derfor spørge, om Dansk Folkeparti vil komme med et ændringsforslag eller i givet fald støtte SF's ændringsforslag om at få reetableret kontoen, således at den ikke udsættes for den masse, med den konsekvens, at mennesker, der meget gerne vil repatrieres, bliver hjulpet til at vende tilbage til deres hjemland.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu har Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl jo ofte slået sig op på, at partiet er social garant for stort set hvad som helst. Det behøver jo nødvendigvis ikke at have så meget indhold, men derfor kan man jo godt sige det.

Nu ligger der et forslag fra regeringen om, at man vil ændre den særlige pensionsordning, der jo, som den er nu, betyder, at alle her til næste år på deres konto i ATP får indsat 2.650 kr. Det er altså lige meget, om man tjener 150.000 kr. eller 1 mio. kr. Man får det samme beløb indsat.

Med den ændring, der er foreslået af regeringen her op til finanslovsforhandlingen, vil det betyde, at de, der tjener 1 mio. kr. f.eks., får et meget stort beløb, 340.000 kr., og de, der tjener 150.000 kr., faktisk taber 50.000 kr., altså virkelig en skævvridning i forhold til hele fordelingen.

Jeg skal tilkendegive, at vi synes, det er helt tåbeligt, at regeringen kommer med sådan et forslag. For ligesom at afprøve den sociale garanti, som Dansk Folkeparti har stillet, vil jeg høre: Vil Dansk Folkeparti gå imod det forslag? Det synes jeg i hvert fald er lidt vigtigt at få afklaret.

Så håber jeg, at man vil give andre svar end Venstre, som plejer at sige, at det er som at slå 10

bankkonti sammen og så dele det ud til 10 personer, og at det er det, man gør her. Men det er der jo ikke tale om. Det er jo pensioner, det her drejer sig om i stedet for.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl både i ordførertalen og i dagens presse, at Dansk Folkeparti ikke har tænkt sig at støtte en finanslov, som indebærer nedskæringer på universiteterne. Jeg vil gerne have hr. Kristian Thulesen Dahl til at bekræfte, at det forholder sig sådan.

Og så kunne jeg også tænke mig at få opklaret, hvordan det ser ud på de øvrige uddannelser. De beskæringer, der sker dér, er det nogle, som Dansk Folkeparti vil være med til at kæmpe imod? Skal man have forringelser for vores folkeskolelærere, pædagoger og ingeniører osv., eller gælder det kun universiteterne?

Så er der en helt anden historie, som ligger i den her finanslov, som handler om, at der sådan lidt skjult mellem linjerne ligger noget, der minder om danmarkshistoriens største tyveri af 578 mio. kr., som danske lejere i almene boliger, pensionister, familier med børn, nogle af samfundets dårligst stillede, har sparet op af deres huslejer. Det er penge, som skulle være gået til, at man kunne have renoveret og forbedret de her boliger. Dem konfiskerer regeringen for at få økonomien i finansloven til at hænge sammen.

Kl. 15.00

Så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan stiller Dansk Folkeparti sig til denne konfiskation af 578 mio. kr. af lejernes penge? Er det noget, som man har tænkt sig at støtte, eller vil man være med til at kæmpe imod?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Anne Baastrup i forhold til repatriering: Hvis fru Anne Baastrup med sit ændringsforslag om at sætte flere penge af på denne konto vil skabe reel repatriering, altså også repatriering uden fortrydelsesret, så det reelt drejer sig om, at folk hjælpes midlertidigt i Danmark og så bliver hjulpet tilbage på en ordentlig og anstændig vis til deres hjemland, hvor de så kan være med til eventuelt at genopbygge det land, som måske har været hærgnet af krig og lignende i den periode, de har måttet være væk, så har fru Anne Baastrup Dansk Folkepartis fulde opbakning, fulde støtte.

Men hvis det handler om den nuværende ordning, hvor trækkes jo er så alarmerende lille-kontoen giver jo udtryk for, at trækkes er så lille, fordi der reelt ikke sker nogen repatriering i nævneværdigt omfang – så forstår det jo ingenting, at man bare sætter et ekstra beløb af på kontoen. Så det handler om, hvorvidt man reelt er indstillet på at sikre, at der sker repatriering, og så vil vi være meget positivt indstillet.

Det er sådan set det, meget af vores udlændingepolitik går ud på, at forsøge at få forklaret, at det bedste er at hjælpe midlertidigt og så hjælpe tilbage til hjemlandet, hvor man så selvfølgelig forhåbentlig lever et godt liv efterfølgende. Det er det, det hele går ud på, så vi også får plads og råderum til at hjælpe andre, der midlertidigt måtte være i nød og have behov for hjælp uden for eget hjemland.

Så til hr. Vernersen til det der med den sociale garant. Jeg kan ligesom høre en undertone, når det nævnes. Og det siger hr. Vernersen, som er fra det Socialdemokrati, som netop under det foregående indlæg har sagt nej til 1,5 mia. kr. ekstra til sygehusene. Og så mener hr. Vernersen at have noget at sige os andre på i forhold til at være social garant, os, der har lavet en aftale med regeringen om, at det er vigtigt, at vi får målrettet de 1,5 mia. kr. i ekstra aktivitet. Eller hvad med alle de grønne afgifter, der er kommet, som bestemt har været til stor belastning for dem med de mindste indtægter? Det er jo sådan, det er. Så det er lidt hult at høre på.

Jeg kan gentage det, jeg sagde før til hr. Ole Sohn, tror jeg det var, at vi har været modstandere af den SP-ordning. Jeg kunne stille hr. Vernersen spørgsmålet: Hvorfor indførte man en midlertidig ordning i 1997, som man så bare fortsætter? Hvorfor kan borgerne ikke regne med, at når der bliver indført noget, der er midlertidigt, at det så også er midlertidigt?

Og så vil jeg sige til hr. Morten Homann i forhold til uddannelsessektoren: Jeg har gjort det krystalklart, at Dansk Folkeparti på ingen måde er begejstret for de forslag, der ligger i regeringens finanslov, om generelt at lave nedskæringer i uddannelsessektoren. Det drejer sig om mellemuddannelserne, det drejer sig om de videregående uddannelser.

Der, hvor vi har sagt, at regeringen kan finde støtte, er i forhold til tilbud, der bliver givet på aftenskoler, daghøjskoler, som vi mener ligger uden for, hvad det er, vi vil prioritere. Så er det også klart, at når der er nogle besparelser, som vi ikke bryder os om, og som vi agter at sige nej til,

er der selvfølgelig også andre finansieringskilder, vi må sætte i spil. Jeg har så også i mit ord-førerindlæg nævnt andre områder end uddannelsesområdet, hvor vi mener, at det vil være bedre at finde penge.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl satte fokus på bl.a. de svageste ældre og de døende. I den forbindelse vil jeg gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om Dansk Folkeparti vil være med til at gennemføre lovgivning på hospiceområdet, således at vi kan være sikre på, at der bliver etableret et hospice i hvert amt, og således at døende ikke skal stå på ventelister til hospice, uanset hvor i landet de bor og uanset økonomi.

Kristeligt Folkeparti har flere gange fremsat forslag herom, og Kristeligt Folkeparti mener, at det er uanstændigt, at døende skal stå på venteliste de sidste uger eller dage af deres liv.

Og så var der et emne, som jeg ikke hørte hr. Thulesen Dahl komme ind på, og det er dødepakken. Det kan være, at jeg var uopmærksom et øjeblik. Men da Dansk Folkeparti meget ofte tidligere har nævnt dødepakken, tager jeg for givet, at Dansk Folkeparti vil prioritere afskaffelse af dødepakken meget højt. Er det rigtigt forstået? Vil Dansk Folkeparti være med til at afskaffe dødepakken? Vil Dansk Folkeparti tage Kristeligt Folkeparti i hånden, som hr. Ole M. Nielsen sagde, også på dette område? Og jeg er enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at vi kan hente en stor pose penge, hvis vi undlader at opføre det nye skuespilhus, som vi overhovedet ikke har brug for.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte en række ting, som Dansk Folkeparti ville lægge vægt på, presse på for at få gennemført. Spørgsmålet er jo så, hvad konsekvensen er, hvis den regering, vi har, ikke vil gennemføre de ting, og i den forbindelse vil jeg godt spørge til det her med uddannelse.

Hvad betyder det, når man siger, at det er de grundlæggende ting i uddannelser, man skal have ændret i, og at det er dér, der skal ekstra penge til? Hvad betyder det i forhold til erhvervsuddannelser, universiteter osv.? Vil man sige til regeringen, at det er en betingelse for os for at lave forlig omkring finansloven, at en del

af den besparelse, som ligger på det område, fjernes?

Så vil jeg også godt spørge til, hvad der lå i en bemærkning om, at det var det grundlæggende, man lagde vægt på, men at det der med forskning ligesom var cremen ovenover. Mig bekendt har hr. Thulesen Dahl gået på en forskningsbaseret uddannelsesinstitution, hvor man vel nok må sige, at forskning også er en nødvendighed. Det er vel også sådan, at forskning bl.a. er forskning i sundhed, det er forskning i god levevis, det er forskning i en række ting, som er nødvendige, for at hele velfærdssamfundet kan fungere. Så man kan vel ikke bare sige, at de penge, som regeringen måske vil bruge til forskning, bedre kunne bruges til universiteterne. Det er vel et både-og, der er nødvendigt.

Jeg vil godt høre, hvilke konsekvenser det har, hvis regeringen siger nej.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Ja, jeg må erkende, at jeg kun har gået på Saltum universitet, så jeg vil gå over i den anden ende af uddannelsesskalaen.

Vi har jo lyttet, tror jeg, alle sammen interesseret til de meldinger, der er kommet fra hr. Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti i dag. Jeg forstod på et af svarene her, at bekymringen i forhold til uddannelsessiden ikke omfatter daghøjskoler – jeg hørte ikke om produktionsskoler – og den omfatter heller ikke aftenskolerne. Det undrer mig sådan set.

Hvis vi tager vores daghøjskoler, kan der være diskussion om kvalitet og sådan, fint nok, den kan vi tage. Men de, som har de ofte svageste forudsætninger for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, som vi har et fælles behov for at hjælpe, hvorfor er de ikke omfattet?

Aftenskolerne. Masser af pensionister, masser af mennesker, som ikke har kostet ret meget i uddannelsessystemet igennem deres grunduddannelse, men som får suppleret op, hvorfor skal det koste så meget ekstra dér? Det er jo et af de få steder, hvor vi overhovedet har egenbetaling for uddannelse.

Vil hr. Thulesen Dahl være med til også at forsøge at få rettet op på nogle af de værste skævheder i regeringens finanslov på de områder?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Tove Videbæk omkring hospice og lovgivning på området. I og med at vi selv frem-

satte et forslag til lovgivning på området i den sidste folketingsssamling, siger det sig selv, at vi er enige med fru Tove Videbæk i det her. Det forslag, vi fremsatte, kunne vi lige så godt fremsætte nu. Vores holdning til spørgsmålet om hospice er fuldstændig uændret.

Med hensyn til dødepakken er jeg egentlig ked af, at fru Tove Videbæk måske var lidt uopmærksom på det sted, for jeg havde faktisk en hel del med om dødepakken og sagde, at det bestemt var et meget højt prioriteret område for os. Så det kan jeg også bekræfte over for fru Tove Videbæk.

Og så må jeg sige til hr. Aage Frandsen, at det er lidt pudsigt, at man skal høre fra SF: Hvad nu hvis? Vi har haft mange folketingsdebatter, mens hr. Jes Lunde var finansordfører for SF, som jo også blev udfrittet: Hvad nu hvis? Jeg tror, jeg kan finde nogle gode citater frem fra hr. Jes Lunde som besvarelse til hr. Aage Frandsen om, at det nok er klogt at gå til forhandlingerne med ønsket om det bedst opnåelige og så se, hvor langt man kan komme, og ikke afsløre noget om sin smertegrænse, før man går til forhandling. Jeg tror, jeg kan finde en hel del gode citater fra hr. Jes Lunde, som jeg måske ved en senere lejlighed kunne servicere hr. Frandsen med, og som i virkeligheden i meget høj grad kunne give svaret.

Kl. 15.10

Men det, jeg har sagt om uddannelsesområdet, vil jeg gerne gentage. Vi har afvist grønthøstermetoden. Det er jo det, der er det afgørende her. At man kan gå fra 0 til 3 pct.s besparelse inden for det år, vi er i nu, som der er finanslovsforslag for, med den effekt, som jeg sagde i mit ordføreriudlæg, at en meget stor del af besparelsen for en del uddannelsesinstitutionernes vedkommende skal ske fra september til december, er meget vanskeligt at forestille sig kan udmøntes, uden at det giver utrolige vanskeligheder, og uden at det medfører nogle ændringer, som vi ikke ønsker.

Det er det, vi har sagt. Det kan man jo godt formulere som, at vi har stillet som betingelse, at der sker ændringer på det her område. Det var det, hr. Aage Frandsen mere specifikt spurgte til.

Med hensyn til forskning skal vi lige huske på, at det, regeringen foreslår af forskningsmidler, jo er yderligere forskningsmidler i forhold til det nuværende. Der synes vi måske, at det var bedre at fokusere på den generelle uddannelse, end at man på det tidspunkt, hvor man ellers

ville skulle skære dramatisk efter forslaget, ønsker at bruge mere på forskning.

Og så må jeg lige komme tilbage til hr. Ole Stavard i næste runde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har meget forståelse for Dansk Folkepartis holdning omkring Den Særlige Pensionsopsparring, hele historikken i, at man oprindeligt i 1997, da man indførte den, var imod, og at man var imod ændringen. Det synes jeg er en fair holdning at have.

Men jeg forstår ikke helt logikken i, når man har været imod begge modeller, at man så i dag melder ud og siger: Den, der er mest social ansvarlig, vil vi gerne have fjernet til fordel for, at de rige får en langt bedre pension i forhold til de fattige.

Det kan da ikke være – ja, det kan det måske, men det vil jeg så gerne have afklaret – Dansk Folkepartis inderste ønske, at de lavestlønnede, kassedamer, hjemmehjælpere, skal miste 55.000 kr. i pension, hvorimod højtlønnede som folketingsmedlemmer eller ministre, hvor det jo er endnu mere, kan få mellem en halv eller en hel million ekstra. Det er da stik imod, hvad Dansk Folkeparti plejer at sige.

Det er derfor, jeg ikke forstår, hvorfor man partout vil støtte regeringens model, som er så asocial, som man kan forestille sig. Dansk Folkepartis konklusion og holdning må da i det mindste være, at man undlader de ændringer, der foretages, fordi man konsekvent mener, at den skal nedlægges. Alt andet er da helt uforståeligt.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er nyt og overraskende for mig, at Dansk Folkeparti går ind for en forøget marginalbeskatning. Det hørte jeg hr. Thulesen Dahl sige lige før. Det er virkelig nyt for mig.

Jeg ved godt, at det kun gjaldt børnefamilier. Det var måske sådan set endnu mere overraskende, at hr. Thulesen Dahl mener det. For det er jo det, som det at afskaffe børnechecken for de højeste indtægter betyder. Det er jo ikke andet. Vores børnecheck er en integreret del af skattesystemet, og at afskaffe børnechecken for de højeste indkomster er at øge marginalbeskatningen, men kun for børnefamilier. Det er dog en mærkelig politik, jeg kan simpelt hen ikke forstå det.

Så er der den der med kun at give børnecheck til de to første børn. Først og fremmest er jeg stik imod det, men den giver mig sådan en underholdende tanke om, hvordan man skal administrere det. Er det hver kvinde, der kan få til to børn, eller er det hver mand, eller er det, hver gang man starter et nyt parforhold? Hvis nu det er til hver kvinde, og hun så har opbrugt sin kvote, så vil hun jo ikke være så meget værd i det næste parforhold, som hvis hun ikke havde opbrugt sin kvote. Kunne man forestille sig, ligesom når vi snakker fiskeri, at det så er noget med omsættelige børnekvoter? Jeg synes, den idé virkelig giver anledning til meget.

Så har jeg i øvrigt kaldt det en halv kineser. I Kina har de børnebegrænsning på én, og det her må så være en halv kineser, når det er to. Jeg synes i hvert fald, den er morsom.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det lyder ret indviklet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl, at Dansk Folkeparti ikke har skiftet holdning siden valgkampen og stadig ønsker at være den sociale garant. Det lyder jo meget positivt.

Betyder det så, at Dansk Folkeparti vil stemme nej til finansloven, såfremt regeringen holder fast i satspuljenedskæringer for pensionister? Betyder det, at man vil stemme nej, hvis den holder fast i at stjæle pengene fra lejerne, stjæle pengene fra Den Sociale Pensionsfond, som den lægger op til? Betyder det, at man stemmer nej, hvis regeringen holder fast i at forringe arbejdsmiljøet, hvis den holder fast i at skære på universiteterne? Betyder det det? Eller er Dansk Folkeparti kun så sociale, som Venstre tillader det?

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skylder hr. Ole Stavad et svar fra tidligere på uddannelsesområdet. Jeg tror faktisk, hr. Ole Stavad har hørt rigtigt. I forhold til daghøjskoler og aftenskoler har vi ikke den samme bekymring som i forhold til handelsskoler, i forhold til de tekniske skoler, i forhold til de videregående uddannelser.

Det er også derfor, vi siger, at det, det går ud på for os, er at undgå den automatiske grønthøstermetode og at gå ind og kigge på de enkelte

områder. Det synes vi er langt mere sagligt end at komme i en situation som den, der nu er foreslået i regeringens finanslovsforslag, som vi kan være uenige i. Men det er altså svaret til hr. Ole Stavad.

Så må jeg sige til hr. Ole Sohn omkring SP-ordningen, som spørger til, hvad vores inderste ønske er, at vores inderste ønske er at få en ordning, der startede som en midlertidig ordning, afskaffet. Alt andet bør være uhørt. Man sælger en tvangsordning til befolkningen og siger, det er en midlertidig ordning, og så findes der politisk flertal bl.a. med hr. Ole Sohn for at lave ordningen permanent. Jeg synes da, hr. Ole Sohn skulle granske sin hukommelse lidt og tænke på, hvad det er for et samfund, hvor man går ud og siger, at nu laver vi en midlertidig tvangsforanstaltning, men den skal kun være midlertidig, og så laver man den bare efterfølgende permanent.

En anden diskussion – det er fuldstændig rigtigt, hvad hr. Ole Sohn påpeger – er så, om det er pension eller skat. Hvis det er pension, skal der selvfølgelig være sammenhæng mellem indbetalinger og udbetalinger, og så bestemmer man også selv, hvor man vil placere sine midler, og det kan man ikke i den nuværende ordning. Så der er jo en hel del at tale om på det her område også i forhold til det, regeringen har stillet forslag om.

Til hr. Ole M. Nielsen: Det eneste svar, der vel seriøst er at give hr. Ole M. Nielsen, er, at det er noget ganske nyt, hvis man som kristelig kun mener, man får børn, hvis man får børnecheck. Den sammenhæng gjorde hr. Ole M. Nielsen sig jo skyldig i. Den sammenhæng føler vi i hvert fald ikke der er. Den opfattelse har vi ikke i Dansk Folkeparti. Vi tror nu, der er andre ting, der gør sig gældende, og tak for det.

Så til fru Rosenkrantz-Theil: Jeg er ikke sikker på, at alle Venstrefolk i den nuværende situation lige efter at have hørt mit ordførerindlæg synes, jeg bare har lavet afskrift af deres. Jeg tror også, det står ganske klart for alle dem, der har lyttet til debatten og til de foregående dages meldinger om vores ønsker i forhold til finansloven, at vi ikke lægger os fladt ned for det, regeringen har foreslået.

Vi har vores ønsker til finansloven. Dem har jeg klart gjort rede for. Vi vil kæmpe for vores ønsker i de forhandlinger, der bliver. Hvor langt vi når, må vi jo se, og det står vi så til regnskab for i en efterfølgende debat her i Folketingsssalen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er jo et gammelkendt trick, at det bedste forsvaret er et godt angreb. Men selv i de her EM-håndbold-tider må jeg sige, at det, hr. Kristian Thulesen Dahl leverede her, ikke engang var et godt angreb.

Hvordan kan det være, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke anerkender, at Dansk Folkepartis støtte til Den Særlige Pensionsordnings ændring entydigt rammer de små indkomster? Hvordan kan det være, at han ikke anerkender det?

I stedet for giver hr. Kristian Thulesen Dahl sig til at sige, at der stort set ingen grænser er for, hvordan Socialdemokratiet har gjort sig umage for at ramme den lille mand og den lille kone med, jeg ved ikke hvor mange grønne afgifter. Men hr. Kristian Thulesen Dahl ved jo godt, går jeg ud fra, at hver eneste gang det er sket, har det været ledsaget af en lang række kompensationer, forhøjelse af den skattefri bundgrænse, forhøjelse af børnefamilieydelse osv.

Det, hr. Kristian Thulesen Dahl står og siger, er jo grænsende til demagogi. Derfor vil jeg bare høre, om ikke hr. Kristian Thulesen Dahl er enig i dette citat fra finansministerens svar på spørgsmål S 483 til hr. Jens Peter Verner sen:

»Regeringen har således lagt afgørende vægt på, at der med de samlede ændringer som følge af allerede truffne beslutninger, herunder indfasningen af Pinsepakken og det besluttede loft over stigningen i ejendomsværdiskatten i 2002, sker en betydelig samlet skattelettelse i 2002, som de fleste danskere vil mærke helt kontant i tegnebogen.«

Der sker altså en betydelig samlet skattelettelse i 2002 i konsekvens af de beslutninger, den tidligere regering har taget, som vil have en markant betydning for de fleste danskeres tegnebog. Er hr. Kristian Thulesen Dahl enig i det synspunkt?

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Nu var hr. Thulesen Dahl jo her i Folketinget i 1997, da man indførte Den Midlertidige Pensionsordning. Hr. Thulesen Dahl må da vide, at den blev indført, fordi der var en overophedning på det tidspunkt, sådan at man fandt det rigtigt, og det var den mulighed, der var, at lave en aftale med de borgerlige partier, som fik den vinkel, som den nu fik.

Efterfølgende – og det synes jeg måske er nok så interessant – besluttede man i 1998 at lave Den Særlige Pensionsopsparing, fordi man skulle sikre, at alle de lavestlønnede også fik mulighed for en pensionsopsparing.

Jeg kan se, at hr. Thulesen Dahl ryster på hovedet. Det er jo ikke noget, som overhovedet tæller i hr. Thulesen Dahls folkepension og senere pension. Men det tæller bestemt for den, der har været på arbejdsmarkedet og ikke har nogen særlig pensionsopsparing, at man her kan få den lille pension på 1 pct. ved siden af. Der tæller det faktisk noget, og det er den ordning, som Dansk Folkeparti nu ødelægger.

Det er bare det, jeg spørger om. Når man siger, man vil være garant for den lille mand, og man vil have social ansvarlighed, så udviser man i den grad social uansvarlighed, så det råber til himlen. Det må jeg sige, og jeg synes, det er aldeles uanstændigt, at det forekommer.

Lad mig så også sige til bemærkningen om de grønne afgifter, at det, man får i skattelettelse, går langt, langt over, hvad de grønne afgifter giver, også for den lille familie.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, der var en del uld at spore i hr. Kristian Thulesen Dahls mund i hans svar til mig på mit tidligere spørgsmål.

Så jeg vil godt sådan ud over denne her snak om, at nu skal man ikke lave grønthøstermetode, og hvad nu med uddannelser fra september til december, og sådan en masse detaljer, prøve at få et klart svar fra hr. Kristian Thulesen Dahl på: Er der nogen uddannelser, som man ikke vil acceptere der bliver sparet på, eller er alt sådan til forhandling, alt afhængigt af hvilken pris den nuværende regering vil give?

Jeg synes godt, man kan afkræve Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl et klart svar på: Er der nogen uddannelser, som man gerne vil hjælpe med til at sikre ikke bliver skåret ned, eller er alt til diskussion, og er alt til at handle om?

Så savnede jeg også et andet svar fra hr. Kristian Thulesen Dahl – der havde han ikke uld i mund, der snakkede han slet ikke – nemlig spørgsmålet om de 578 mio. kr., som den nuværende regering lægger op til at konfiskere fra landets lejere. Vil Dansk Folkeparti gå ind og støtte det, eller vil Dansk Folkeparti være med til at forhindre, at man konfiskerer 578 mio. kr. af de danske lejeres penge?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Jacob Buksti, men jo i virkeligheden også lidt til hr. Vernersen, som lidt er inde på det samme spor. Det er jo pudsigt, når man tænker lidt nærmere over det, at det virker meget, som om Socialdemokraterne har en stærk trang til via tvangsordninger at placere nogle store puljer af kapitaldannelser under staten, i ATP-regi eller andre steder, som man vel kan, kunne man forestille sig, formøble til helt andre formål om ganske mange år.

Det, som i hvert fald skræmmer, når vi tænker på sådan nogle kapitaldannelser, som socialdemokrater taler meget stærkt for, er jo Den Sociale Pensionsfond, der i perioden 1972-84 blev opbygget først ved indbetalinger af 1 pct. af lønnen – en tvangsordning – og derefter 2 pct. af folks lønninger. Der stod klart i udgangspunktet for Den Sociale Pensionsfond, at midlerne skulle gå til en tillægspension – en tillægspension. Er det noget af det samme, vi taler om nu i forhold til SP-ordningen? Jo, det er det vel. Har Den Sociale Pensionsfond på nogen måde udmøntet sig i en tillægspension for pensionisterne? Næh, det fik Socialdemokraterne også lavet om.

Så det er nemt nok at komme og argumentere for, at man skal have store kapitaldannelser på ny, som man så kan formøble på andres vegne. Det bryder vi os ikke om, og det er derfor, vi har sagt, at vi er grundlæggende modstandere af denne tvangsordning. Grundlæggende føler vi, at også Socialdemokratiet bør tage en diskussion om, hvor lang tid en ordning, man etablerer som en midlertidig ordning, skal fortsætte. Det mindste, man da kunne sige, var, at man var indstillet på at lave ordningen om, så man sikrede, at folk selv kunne bestemme, hvor de placerede deres penge, så vi ikke havde denne store kapitaldannelse.

Et andet område, man kunne nævne, som jo også skræmmer, var Socialdemokraternes løfte om, at arbejdsmarkedsbidraget jo ikke var en bruttoskat. Det var noget, der skulle falde, i takt med at ledigheden faldt. Det gjorde det heller ikke. Når først pengene er inde, så ligger de fast, de ligger tungt, og der sker ikke noget, når ellers arbejdsledigheden falder, som det ellers var lovet.

Det er sådan nogle ting, der for os gør, at vi synes, det er relevant at blive ved med at tage en diskussion om SP-ordningens fremtid, i stedet for at gå ind på alle mulige tanker om, at den skal se ud på den ene måde eller på den anden

måde. Og den diskussion vil vi meget gerne have også med andre partier.

Kl. 15.25

Må jeg i øvrigt sige, at når man hæver stemmen, kan det godt være, fordi man ved, at der er et eller andet lusket. Jeg hørte hr. Vernersen hæve stemmen ganske meget, da han forsøgte at bortforklare, at hvis man omlægger til stadig flere grønne afgifter, så rammer man altså den lille indkomst. Det kan man ikke komme uden om. Det er et faktum.

Så må jeg sige til hr. Homann: Det, vi tænker på, der skal friholdes, når vi snakker uddannelsessystem, er selvfølgelig mellemuddannelsen. Det kan være handelsskolen som et eksempel, der også var oppe i valgkampen, og det er de videregående uddannelser, som vi specielt har søgelyset rettet imod.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at når de ikke kan få det optimale omkring Den Sociale Pensionsfond, nemlig afskaffelse, så foretrækker de at lave en asocial ordning, sådan at hjemmehjælperen afleverer 50.000 kr., mens den vellønnede til gengæld får adskillige hundrede tusinde. Sådan er det bare.

Men det kommer egentlig ikke bag på mig, for jeg har da aldrig nogen sinde hørt, at Dansk Folkeparti er specielt social med hensyn til skatopolitikken. Det er man da ikke. Hvorfor skulle man også være det? Det er noget, man siger i en række sammenhænge.

Med hensyn til uddannelse hørte jeg det sådan, at det var en betingelse. Jeg lægger meget vægt på ordene, det var en betingelse, at det blev ændret. Det blev jeg glad for at høre. Jeg har en glimrende hukommelse. Jeg forstod det sådan, at det var erhvervsskolerne, handelsskolerne, de tekniske skoler, at det var de videregående uddannelser, og at det drejer sig om en nedregulering på 3 pct. oven i det, der var i forvejen.

Hvad så med de kommende år? Vil man have sikkerhed for, at man ikke skærer ned de kommende år? For det er noget med 13-14 pct. på sigt.

Så vil jeg også spørge om et par andre uddannelser. Det gælder jo også efterskoler og produktionsskoler, der bliver ramt af det her. Det gælder også arbejdsmarkedsuddannelsen. Det er ikke kun de her, det er alle, der bliver ramt af det.

Det vil jeg godt spørge om. Er det også dem, det drejer sig om? Det er rart nok at få at vide, hvilken liste det er. Vi har kun hørt om handels-skolerne, og vi har hørt om videregående ud-dannelser.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Der er mange, der kredser om det samme spørgsmål, nemlig om regeringens parlamenta-riske grundlag, Dansk Folkeparti, vil støtte op-positionen i en række sager. Det har vi hørt om i pressen, det hører vi om i forsamlingshusene, at Dansk Folkeparti på det ene og det andet og det tredje punkt er parat til at støtte oppositionen.

Det første punkt var med hensyn til den nye barselsordning, hvor man sagde, at man godt ville lave en ny barselsordning, men det måtte ikke betyde, at man forringede bestående aftaler. Det vil sige, at så skal børnepasningsorloven jo bevares, og jeg vil gerne have hr. Kristian Thule-sen Dahl til at bekræfte, at det forholder sig så-dan.

I formiddags blev jeg ringet op og fik fortalt, at det samme nu var tilfældet med hensyn til ar-bejdsmiljøet. Der er massive nedskæringer på vej hvad angår Arbejdstilsynet, og det ville Dansk Folkeparti ikke være med til. Der ligger jo f.eks. et forslag om, at der ikke skal være noget arbejdstilsyn på hele Fyn i fremtiden. Der skal være fire kredse i landet.

Vil Dansk Folkeparti være med til at stoppe den massakre ved at sige, at der ikke må skæres ned på Arbejdstilsynet?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne lidt tilbage til Den Særlige Pen-sionsopsparing. Jeg har forstået meldingen om, at man er imod begge dele, og jeg har forstået meldingen om, at når det nu endelig skal være, så skal de rige også have mest og de fattige min-dre.

Hvordan harmonerer det med skattepolitik-ken? Når man laver om og støtter VK's forslag, så betyder det jo reelt, at de rigeste – altså fra fol-ketingsmedlemsniveau og opefter – får en enorm skattelettelse. Man får jo et væsentligt større udbetalingsbeløb, mens hjemmehjelpe-ren og andre lavtlønnede bliver beskattet hårde-re, i og med at de mister 50.000 kr. i deres ind-komst. Er det også i overensstemmelse med Dansk Folkepartis skattepolitik?

Det sidste, jeg vil spørge om, eller det er nu nærmere en konstatering, er med hensyn til, at man ikke ved, hvor de er. Det er jo heller ikke korrekt. Ved Den Særlige Pensionsopsparing får hver enkelt lønmodtager hvert år en opgørelse over, hvor meget der er indestående, så det er ikke penge, der kan forsvinde alle mulige andre steder hen. Man får bevis hvert eneste år som på ens egen konto.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Aage Frandsen, som jo rigtigt gentar den del af mit indlæg, som handlede om, at vi mener, der skal ske ændringer inden for ud-dannelsesområdet i forhold til det forslag, som vi har på bordet foran os.

Men jeg vil ikke her gå ind i en utrolig detalje-ret gennemgang af, hvad der præcis kan ske med vores medvirken på det ene eller det andet område. Det tror jeg i virkeligheden også, SF vil-le have forsvoret at gøre, da man prøvede at få gennemført så store ting af sin egen politik over for Nyrupregeringen tidligere. Vi stiller os fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig på nøjagtig samme vis i forhold til en finanslovforhandling med den nuværende regering.

Så må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen i forbin-delse med barselorlov: Jeg har redegjort i dag, og vi har også tidligere redegjort for, hvad vores holdning er. Vi tager udgangspunkt i barnets tarv, vi mener, at barnets tarv bedst opfyldes af tid sammen med forældrene, og vi siger, at det vil være usædvanlig svært at forklare, at det er en forbedring i forhold til barnets tarv, hvis ikke man kan være så meget sammen med barnet, som man kan i dag. Det er vores udgangspunkt for den debat. Så går vi selvfølgelig ind i for-handlinger med hensyn til, hvor mange penge der afsættes til det, hvor mange penge vi kan finde andre steder fra i forhold til vores finansie-ringsforslag, og så må vi se, hvor langt det ræk-ker.

Det er vores udgangspunkt for den debat, det har vi sagt ved tidligere folketingsdebatter, og det var også derfor, jeg ikke havde noget med om det i mit ordførerindlæg. Vi har haft runder om det her i Folketingshallen, så den kendsger-ning burde stå klart for alle dem, der har lyst til at finde ud af det.

Med hensyn til arbejdstilsyn vil jeg blankt si-ge, at vi bestemt ikke har nogen besværligheder ved, at der kan ske effektiviseringer af Arbejds-

tilsynets arbejdsopgaver eller bemanning, så jeg vil gerne spørge hr. Bjarne Laustsen, hvor præcis det er, han har hørt andet. Men jeg vil sige herfra, at det ikke er et af de områder, vi har pillet ud, hvor vi har det meget vanskeligt ved, at der sker en effektivisering.

Så til hr. Ole Sohn omkring SP-ordningen. Han siger, at man jo får et bevis, og så er det vel klart nok, hvilke beløb man har. Jeg hørte også tidligere en, der talte noget om et efterlønsbevis, som man endda så underskrevet på tv-skærmen og det hele, så ingen kunne være i tvivl. Vi føler os meget utrygge ved sådan nogle kapitaldannelse, som man påstår er ét, og som så reelt viser sig at være noget andet.

Så Den Sociale Pensionsopsparing var en til-lægs-pension, fik vi at vide, det er aldrig udmøntet som sådan. SP-ordningen starter som en midlertidig ordning, nu er det lige pludselig en permanent ordning. Vi synes, det er uhørt, at befolkningen ikke kan regne med det, politikerne siger, det er derfor, vi holder så fast ved, at den ordning bør afskaffes.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Ja, hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte i sit svar til mig Dansk Folkepartis prioriteringer og bekymringer omkring dødepakken. Men selv om jeg var yderst opmærksom den her gang, hørte jeg ikke hr. Kristian Thulesen Dahl nævne, om det er hele dødepakken, man er bekymret for. Om Dansk Folkeparti vil kæmpe for at afskaffe hele dødepakken, eller om man er tilfreds med de 15-20 pct., som der er afsat penge til i finanslovsforslaget for 2002.

Jeg vil gerne høre helt konkret fra hr. Thulesen Dahl, om Dansk Folkeparti vil kæmpe for at afsætte de yderligere 330 mio. kr. på finansloven, så hele dødepakken kan blive afskaffet og ikke bare et lille figenblad af den?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg fik ikke noget svar fra hr. Thulesen Dahl på mit spørgsmål om børnechecken, der skulle afskaffes for dem med høje indkomster. Det er en utrolig populær idé, for der er jo flest med de lave indkomster, så det er ikke så mange, man generer ved det.

Men det forbyr mig bare, at hr. Thulesen Dahl går ind for en øget marginalbeskatning på høje indkomster. Og når hr. Thulesen Dahl ikke svarer mig, må det være, fordi han giver mig ret,

for jeg ved, at han både kan regne i hovedet og regne den ud, så han har nok alligevel fundet fidusen eller den manglende fidus i sit forslag.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo interessante synspunkter, hr. Thulesen Dahl fremkommer med her. Hjemmehjælperen skal altså tabe 50.000 kr. på Den Særlige Pensionsopsparing ved den omlægning, som Dansk Folkeparti støtter.

Ministeren – jo, der sidder en enkelt her – skal altså have lov at tjene et kæmpebeløb, 300.000-400.000 kr., i sådan et pensionsforløb. Nu tror jeg ganske vist ikke, at ministre bliver så lang tid, at de når den store fortjeneste, men de tjener nok alligevel en høj løn ved siden af, men lad os ikke håbe, at den regering, vi har nu, bliver så længe, at de tjener de 300.000-400.000 kr. Men sagen er: Hjemmehjælperen taber 50.000 kr., og det synes jeg egentlig er meget, meget tankevækkende.

Lad mig så også sige, når det bliver nævnt, at det er tvangsopsparing det her. Skal vi slet ikke have folkepensioner, som jo også via skatterne er noget, alle skal betale? Så kan man vælge at kalde det tvang, men folkepension er noget, alle skal betale, og alle får grundbeløbet af. Er det dét synspunkt, der nu kommer frem, som jo står i Dansk Folkepartis principprogram, at det med pensionsopsparing i øvrigt er noget, man selv må klare. Er man så sikker på, at hjemmehjælperen også får sparet op? Tror man ikke, at der er størst chance for, sådan ser det i hvert fald ud, at de, der har meget, meget høje lønninger, også får de største pensioner?

Det troede jeg egentlig stod klart også for hr. Thulesen Dahl, men jeg kan forstå, at vi nu kommer ind i nærheden af, hvad det er, Dansk Folkeparti rent faktisk står for: det dybt asociale.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan høre, at hr. Vernersens stemmeleje bliver højere og højere og mere skingert for, hver gang han er på talerstolen, det siger lidt om argumenterne, tror jeg.

Først til fru Tove Videbæk omkring dødepakken: Vores udgangspunkt er selvfølgelig det hele. Vi var modstandere af, at man lavede ændringerne i sin tid, vi har nøjagtig den samme politiske opfattelse nu. Så må jeg dog sige, at jeg ikke har helt den samme opfattelse, at efterlevelspensionen – altså de 3 måneder – er et figen-

blad i forhold til dødepakken. Det er et meget væsentligt element i dødepakken, som vi her har med at gøre, og det håber jeg også at fru Tove Videbæk vil være enig med mig i. Der er i hvert fald mange mennesker, der har oplevet dét.

Én ting er, at man bliver krævet tilbagebetaling, som man jo nu bliver på grund af de regler, som et stort flertal herinde desværre indførte i forbindelse med politiforliget. Noget andet er, at man så heller ikke får de måneders efterbetaling, der gør, at man har tid til at finde sig til rette i sin nye økonomi, samtidig med at man skal have at gøre med bortgangen af en af sine nærmeste.

Det næste, jeg vil sige, er til hr. Ole M. Nielsen omkring børnechecken: Vi kan jo altid diskutere, hvordan vi skal prioritere de offentlige udgifter, og det er jo det, vi gør her. Hvis vi siger, at vi vil bruge flere penge på bl.a., som jeg lige har sagt til hr. Ole M. Nielsens kollega med hensyn til dødepakken, hospice til de døende, hvis vi vil finansiere en forbedret ledsageordning, så er vi jo også udmærket klar over, at vi selvfølgelig skal kunne anvise en finansiering af det.

Der synes vi, det er ret og rimeligt, hvis man fra statens side giver børnecheck til de to første børn i hver familie, så synes vi egentlig, det er fair. Og som jeg nævnte tidligere, så tror jeg ikke, det har nogen indvirkning på, hvor mange børn folk får, for jeg tror, det er en meget sjælden bevæggrund for at få børn – gudskelov for dét – at man får børnecheck.

I øvrigt kan man jo i forhold til alle offentlige ydelser diskutere det her med marginalskat og det samspil, der er mellem de offentlige ydelser og beskatning og sådan noget, og hvis man tog hr. Ole M. Nielsens udgangspunkt, kunne man jo nærmest ikke diskutere nogen ændret prioritering, uden at man også samtidig skulle diskutere, hvordan beskatningen så ændrede sig i forhold til forskellige udvalgte grupper.

Til hr. Vernersens skingre tonefald vil jeg blot sige, at det nytter jo ikke noget, at hr. Vernersen står heroppe og taler og taler og taler om en omfordeling til gavn for eksempelvis hjemmehjælperen, hvis det er sådan, at hjemmehjælperen må se i øjnene, at når der er tilstrækkeligt med penge i denne her pulje, så bliver den bare indkasseret.

Man har jo tidligere været ude med løfter om, at hvis man indbetalte via en tvangsordning til sådan og sådan, så fik man en tillægspension, som man gjorde med Den Sociale Pensionsfond, men hr. Vernersens parti var med til at lave de

regler om, hvilket gjorde, at man aldrig nogen sinde så en krone af de penge. De blev bare indkasseret af den store kasse ovre hos finansministeren. Det er sådan noget, der gør os urolige i forhold til sådan en ordning, og det er derfor, vi sætter fokus på spørgsmålet om SP-ordningens fremtid i stedet for dens nuværende indretning.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Der er jo efterhånden en ren ynk at høre hr. Kristian Thulesen Dahl blive ved med det ene demagogiske skoleridt efter det andet. Kunne vi ikke formå hr. Kristian Thulesen Dahl til i det mindste bare at forholde sig til to realiteter? Den ene: Vil hr. Thulesen Dahl benægte, at den ændring, der ligger i regeringens forslag om Den Særlige Pensionsopsparing har den virkning, at små indkomster får mindre, end de ellers ville have fået, og højere indkomster får mere, end de ellers ville have fået?

Kl. 15.40

Og den anden realitet: Er det sådan, at hr. Thulesen Dahl er enig eller uenig i det udsagn, der ligger i finansministerens svar til hr. Jens Peter Vernersen, og jeg skal gerne citere én gang til: »Regeringen har således lagt afgørende vægt på, at der med de samlede ændringer som følge af allerede truffne beslutninger« – det er altså beslutninger truffet af den tidligere regering – »herunder indfasning af pinsepakken og det besluttede loft over stigningen i ejendomsværdiskatten i 2002, sker en betydelig samlet skatteletelse i 2002, som de fleste danskere vil mærke helt kontant i tegnebogen.«

Er hr. Kristian Thulesen Dahl enig eller uenig i, at der ligger store skatteletelser i den tidligere regerings politik?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Homann for sin tredje og sidste korte bemærkning til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis jeg skal forstå hr. Kristian Thulesen Dahl korrekt, vil det altså sige, at Dansk Folkeparti vil stille det som en betingelse for at lave en aftale omkring finansloven, at der ikke gennemføres de besparelser, som er lagt på bordet, når det drejer sig om videregående uddannelser, når det drejer sig om erhvervs-skoler, når det drejer sig om handelsskolerne.

Så kan vi diskutere – og der kan jeg forstå, at vi er uenige – med hensyn til sådan noget som daghøjskolerne og aftenskolerne, hvorvidt der skal ske besparelser der, og det kan jo godt være, at Dansk Folkeparti vil støtte det. Men jeg vil gerne have hr. Kristian Thulesen Dahl til at bekræfte den liste, jeg ridsede op før.

Så kan jeg ikke rigtig finde ud af, om det er, fordi hr. Kristian Thulesen Dahl har uld i munden eller uld i ørerne, at han nu to gange ikke har svaret på mit spørgsmål om de 578 mio. kr., der lægges op til skal konfiskeres fra lejerne. Vil Dansk Folkeparti – ja eller nej – være med til at arbejde imod, at regeringen får lov til at konfiskere 578 mio. kr. af lejerne penge? Det synes jeg er et ret væsentligt spørgsmål, som vedrører ret mange mennesker i det her land.

Derfor synes jeg, det er ganske rimeligt, at man stiller krav om, at Dansk Folkeparti svarer ja eller nej på det uden uld i mund og uden uld i ørerne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg bliver nødt til at komme med et reklameindslag for TV 2 Fyn her, for hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at han ikke var orienteret om, hvordan det så ud med hensyn til Arbejdstilsynet, eksempelvis på Fyn. Der kan jeg så fortælle, at der lægges op til, at Fyn skal betjenes fra Vestsjælland, og det tænkte jeg måske kunne have en vis interesse, da hr. Kristian Thulesen Dahls partiformand er valgt i Fyns amtskreds.

Selv om man måske ikke er inde i skatteprocenter og alt muligt andet, er der et andet aspekt i spørgsmålet om, hvorvidt det skal hedde Den Midlertidige Pensionsopsparring eller SP. Det er spørgsmålet om kvinderne. For 62 pct. af alle kvinder sker der en omfordeling, så de får mere ud af den ordning, vi har nu, end af den ordning, som V- og K-regeringen vil lave. Desuden har kvinderne 12 pct. mindre i løn end mændene. Hvordan er Dansk Folkepartis syn på det forhold, at kvinderne vil blive straffet, hvis man laver denne pensionsordning om igen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Buksti, som jeg da er ked af synes, det er den rene ynke. Det er da noget værre noget. Sagen er jo, at det ikke er noget problem for mig at bekræfte, hvordan virkningerne vil være af regeringens forslag. Det kan man jo læse ud af

regeringens forslag, og det kan man stille spørgsmål til, man kan få det fuldt oplyst, det er ikke noget hemmelighedskræmmeri omkring det.

Regeringen, har jeg forstået, har den klare holdning med forslaget, at en pension skal være en pension, og en skat skal være en skat, og SP-ordningen skal være en pension, og så skal der være sammenhæng mellem indbetaling og udbetaling.

Med hensyn til det andet omkring 2002, så er det jo paradoksalt, at jeg skal bekræfte et svar, som en minister har givet, al den stund jeg ved, at statsministeren for et par uger siden forholdt sig til det her i Folketingssalen i spørgetiden. Jeg så, at det var til stor glæde for de tilstedeværende socialdemokratiske medlemmer, som syntes, det var herligt, at statsministeren sagde, at det var rigtigt, at pinsepakken er indrettet på den måde, at der i 2002 gives en lempelse, og derfor ville man ikke afskaffe pinsepakkens virkning for 2002 isoleret set, fordi det selvfølgelig ville ramme nogle, som havde betalt noget ekstra i perioden op til 2002.

Kl. 15.45

Den sammenhæng er jo også fuldt klarlagt for alle og enhver. Den kan man læse sig til alle steder, den har hr. Buksti udbredt sig om her ved utallige lejligheder. Det er bestemt nemt at forholde sig til.

Til hr. Homann: Jeg vil ikke lægge mig fast på den der detaljerede liste her i Folketingssalen. Den vil jeg forhandle, og så vil jeg se, hvor langt jeg når.

Med hensyn til Landsbyggefonden har vi ikke de store problemer med den model, der fremgår af forslaget. Det, der jo er hensigten, er, at der skal bygges boliger for de penge, så de kommer boligsektoren til gavn. Det synes vi er et ganske udmærket formål, så uden uld i mund, eller hvad det ellers var, hr. Homann forsøgte at sige, jeg havde udtrykt mig med, så er svaret ja på spørgsmålet.

Til hr. Laustsen kan jeg sige, at det ikke er min partiformand, der er valgt på Fyn. Det er faktisk mig selv, så hvis der var nogen, der skulle have en særlig interesse i sådan en sognerådspolitisk tankegang at bevare noget på Fyn, så skulle det være mig. Når nu svaret kan gives i det lys, tror jeg, det måske er lidt nemmere at kunne konkludere, hvad Dansk Folkepartis holdning er, så der bestemt ikke kan være nogen tvivl om den.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, hr. Aage Frandsen for en kort bemærkning og efterfølgende hr. Jacob Buksti. Begge for tredje og sidste korte bemærkning til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Et spørgsmål til hr. Thulesen Dahl for at se, om vi er enige og også af hensyn til, at danskerne får den rette forståelse af, hvad virkeligheden er: Er det ikke korrekt, at lønmodtagernes penge i Den Særlige Pensionsopsparing og i ATP og i Lønmodtagernes Dyrtidsfond er sikret hundrede procent som lønmodtagernes penge? Dette i modsætning til i sin tid Den Sociale Pensionsfond, som jo bare var noget, man havde skrevet på, som ingen garanti gav. Men de andre er rent faktisk garanteret.

Er vi ikke enige om det, uanset hvad vi så i øvrigt mener? Bare så danskerne ikke pludselig bliver bange for, om folk nu hugger deres penge, eller den nye regering kunne komme på den tanke. Det kan de ikke gøre, og jeg synes, vi skal være enige om, at virkeligheden er sådan.

Med hensyn til uddannelser må jeg så konstatere, at det, vi har tilsagn om, er, at det er en betingelse, når det drejer sig om erhvervsskolerne og de videregående uddannelser, at de ikke skal udsættes for grønthøstermetoden med de 3 pct. oven i de 1,2 pct. Dansk Folkeparti vil så ikke give et tilsvarende tilsagn vedrørende nogle af de andre uddannelser, hvad jeg sådan set synes kunne have været rart nok, f.eks. med hensyn til efterskoler og højskoler og produktionsskoler. Det er også fair nok. Jeg har fået lidt ud af det, og det er jeg tilfreds med, nemlig at uanset at man er en fri forhandler, så er der alligevel noget, der er en betingelse. Sådan forstod jeg det.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen nu skrider det jo fremad. Der er måske håb om, at jeg så også kan få svar på det sidste spørgsmål. Jeg må notere mig, at hr. Kristian Thulesen Dahl nu anerkender, at de skattelettelser, der ligger i år, skyldes den tidligere regering, og at de i øvrigt først og fremmest – først og fremmest – er rettet mod de små indkomster. Det synes jeg er fint.

Men kan vi så ikke også få en bekræftelse af den anden del af det, jeg spurgte om. Jeg spurgte jo ikke, om de principper og om den her regering vil ændre det til en almindelig pensionsord-

ning. Nej, jeg spurgte, om ikke hr. Kristian Thulesen Dahl er enig i, at konsekvensen af at gøre det og dermed konsekvensen af Dansk Folkepartis støtte til den ændring, som man kan være enig i eller ej, er, at de små indkomster mister over 50.000 kr. i pension, mens høje indkomster får flere hundrede tusinde kroner mere.

Kan vi ikke bare få et klart tilsagn om det og så lade være med alt det der udenomssnak? Er det ikke rigtigt, at den ændring vender den tunge ende nedad og entydigt rammer den lille mand og kone?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning inden hr. Kristian Thulesen Dahl får ordet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ja, jeg kan fortsætte der, hvor hr. Jacob Buksti slap, for han sagde »den lille mand og den lille kone«, og det var jo lige nøjagtig det, der var mit spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl. 62 pct. af kvinderne i dette land har under en vis indkomst, og det gør, at de hidtil har fået godskrevet mere til deres pension den dag, de bliver 65 år. Hvordan er Dansk Folkepartis syn på det forhold?

Når nu man er så optaget af den lille mand og den lille kvinde, hvorfor vil man så ikke være med til at bibeholde det projekt, selv om man overhovedet ikke har haft nogen mening om det tidligere? Men nu vil man gerne forholde sig til, at det skal være Den Midlertidige Pensionsopsparing. Hvorfor ikke være med til at holde fast i denne SP-ordning, som vi har nu, som har et fornuftigt fordelingsmæssigt aspekt, også i forhold til de principper, Dansk Folkeparti ellers plejer at sige, at de hylder.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Thulesen Dahl, og derefter er vi helt givetovre i ordførerrækken.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Aage Frandsen, som er meget skræsikker med hensyn til, hvilke ordninger der er kommet for at blive og hvilke, folk kan have tiltro til, og hvilke der måske kan være tvivl om. Jeg føler ikke samme skræsikkerhed. Det kan jeg lige så godt sige. Jeg har troet for meget på noget, som jeg er blevet skuffet over efterfølgende,

til, at jeg tør tro på, at de her ordninger er fuldstændig sikrede og nagelfaste, og at der ikke er noget at komme efter.

Der er jo utrolig mange måder, et politisk flertal kan skrue på tingene på. Én ting er jo, om man tager en ordning, som kommer til udbetaling direkte, eller om man bruger pengene til noget andet. En anden ting er jo, om man modregner i forskellige andre ordninger. Der er jo mange måder, politikerne kan vælge at indkassere beløb på, og jeg føler mig overhovedet ikke tryk ved, at SP-ordningen ikke, når den har nået et vist omfang, så begynder at blive indkradset til den store kasse, og at folk slet ikke ser de penge i realiteten som nettokroner ude igen.

Desværre. Jeg håbede, jeg kunne sige det anderledes til hr. Frandsen.

Det er i virkeligheden også svaret til hr. Buksti, som påstår, at jeg taler udenom. Jamen det er jo ikke udenomssnak at tale om SP-ordningen i lyset af, hvad hr. Buksti var med til at indføre den som, nemlig en midlertidig ordning, som hr. Buksti nu er tilhænger af skal være ganske permanent. Hr. Buksti var ligeledes med til at love efterlønsgaranti og lignende, som vi heller ikke kunne regne med, ligesom hr. Buksti var med til at ændre Den Sociale Pensionsfond og tage pengene ind.

I forhold til pinsepakken og den diskussion har jeg forholdt mig til virkningerne for 2002, og det kunne jeg forstå var til hr. Bukstis fulde tilfredshed.

Den anden del af det, som jeg synes er væsentlig, men som jo fuldstændig mangler i hr. Bukstis terminologi, er det faktum, at man har haft en omlægning til grønne afgifter, der har vendt den tunge ende nedad. Det er de små indkomster, der i en lang periode har betalt. Så kommer der en kompensation ind i 2002 som et led i pinsepakken, og det er også derfor, man selvfølgelig ikke bare kan tage 2002 ud, men man skal se det i den sammenhæng, som jeg også troede hr. Buksti i øvrigt var tilhænger af man så det i.

Til hr. Laustsen skal jeg bare sige – nu ved jeg ikke, om hr. Laustsen var lige så uopmærksom her som med hensyn til, hvem der var valgt på Fyn – at vi længe har haft en mening om SP-ordningen. Han siger, at selv om vi ikke har haft nogen mening om det tidligere, så kan vi vel nu diskutere det fordelingsmæssige. Vi har jo netop haft en mening om det her. Vi har jo netop haft den mening, at vi skulle have politikerne til at

holde ord om, at det var en midlertidig ordning, og at pengene så skulle ud til folk igen. Så må folk selv finde ud af, om de vil spare dem op eller de ikke ønsker at spare dem op, så tvangselementet består ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Dagen i dag handler om at have sine meningers mod, og det har regeringen med det fremsatte finanslovsforslag. Regeringen viser nemlig mod til at foretage de nødvendige prioriteringer på statsbudgettet. Regeringens forslag til finanslov sikrer en målretning af den offentlige indsats til fordel for de svageste grupper, de svage ældre og de syge, og regeringen viser, at det rent faktisk er muligt at sikre en tiltrængt forbedring af indsatsen på de offentlige kerneområder uden at indføre nye skatter eller skrue op for eksisterende skatter.

Det kan lade sig gøre, hvis der er mod og vilje til at prioritere og stille krav om, at der sker effektiviseringer i den offentlige sektor, effektiviseringer, som vi ser dem år for år i den private sektor. Regeringens forslag til finanslov er et opgør med den tidligere regerings manglende styring af de offentlige udgifter. Fra 1993 til 2001 voksede den offentlige sektor med mere end 2 pct. om året. Det var dobbelt så meget som regeringens egen målsætning. Konsekvensen har været, at antallet af beskæftigede i den offentlige i den periode er steget med 60.000 personer.

Regningen for overskridelsen af målsætningerne og budgetter for udgiftsvæksten i disse år udgør omkring 30 mia. kr. Det er en regning, der er sendt videre til skatteyderne. Det gælder både familierne, der er ramt af højere kommunale skatter, grønne afgifter, stigende ejendomsskatter, og erhvervslevet, der alene ved de sidste to års finanslove er ramt af nye skatter og afgifter og byrder for mere end 3 mia. kr.

Hvorfor er skatterne steget så kraftigt under den socialdemokratisk ledede regering? Svaret er enkelt: Den socialdemokratisk ledede regering har ikke evnet at prioritere de offentlige udgifter. Den socialdemokratisk ledede regering har ikke stillet tilstrækkelige krav om effektiviseringer i den offentlige sektor. Konsekvensen har været, at den offentlige sektor ikke er blevet effektiviseret i 1990'erne, men at produktiviteten derimod er faldet med 10 pct.

Det er en helt uacceptabel udvikling, som kun har været mulig, fordi regningen er blevet godkendt og hvert år sendt videre til skatteyderne. Det er uholdbart at fortsætte kursen med nye skattestigninger, der betyder, at skatterne udgør en stadig stigende andel af danskernes indkomster.

Skattestigninger underminerer lysten til at arbejde og dermed den aktivitet i den private sektor, der skal skabe grundlaget for at finansiere de offentlige udgifter. Det er nødvendigt at føre en mere fremadrettet økonomisk politik, der sikrer, at vi også om 20 og 30 år har råd til en udbygget offentlig sektor og offentlige ydelser til de ældre og de svage grupper.

Derfor er der brug for handling, så der skabes bedre rammer for fremgang i beskæftigelsen. Der er brug for en ny retning, hvor det enkelte menneske med arbejdsevne kan arbejde og få større tilskyndelse og gevinst ved egen forsørgelse og ved at yde en ekstra indsats.

Respekten for det enkelte menneske skal også mere i centrum ved prioriteringen af de offentlige udgifter. De svage ældre og de sygdomsramte skal sikres ordentlige forhold. Det kræver flere midler og nye veje, især på sundheds- og ældreområderne.

Forslaget til finansloven indeholder 1,5 mia. kr. yderligere til sygehusene, midler, der skal anvendes til at øge antallet af behandlinger, så ventelisterne kan nedbringes. Ekstra midler skal udbetales til de enkelte amter og H:S, når der kan dokumenteres en meraktivitet ud over det forudsatte i økonomiaftalen med amterne for år 2002. Det sikres dermed, at der sker en meget klar målretning af midlerne til flere operationer.

De ekstra midler til nedbringelse af ventelister betyder ikke, at alle problemer i sundhedsvæsenet dermed kan løses. Der er fortsat et tydeligt behov for at se på struktur og arbejdsgange i sygehusvæsenet med henblik på at øge effektiviteten i sundhedsvæsenet og respekten for den enkelte patient.

For Det Konservative Folkeparti er det også afgørende, at der sikres ordentlige vilkår for ældre og ydermere værdige vilkår for den del af vore ældre og medborgere, der har brug for hjælp i hverdagen, enten i form af hjemmehjælp eller i form af en egentlig plejebolig.

Hjemmehjælpen skal have et løft, og de ældre skal have bedre valgmuligheder. Et af midlerne er at åbne for bedre valgmuligheder for hjemmehjælp til de ældre. Det gælder både den praktiske hjælp og også den personlige pleje. Valg-

muligheder for de ældre ved en åbning for anvendelsen af privat hjemmehjælp vil ikke nødvendigvis betyde, at de private firmaer vil få en stor markedsandel; men konkurrence og frit valg kan bidrage til at forbedre den offentlige hjemmehjælp, f.eks. ved bedre planlægning, så hjemmehjælperne får bedre mulighed for at anvende tiden mere effektivt ude hos de ældre.

I forslaget til finansloven er der afsat 0,5 mia. kr. til indførelse af dette mere fleksible valg til gavn for de ældre.

Regeringen vil også sikre en fleksibel, men samtidig ansvarlig forlængelse af barselorloven, der særligt sigter på at forbedre børnefamiliernes mulighed for samvær i barnets første leveår. Flere andre, bl.a. den tidligere regering, har ønsket en barselsordning, der medfører en større belastning af arbejdsstyrken. Men det er nødvendigt at prioritere, så presset på arbejdsmarkedet og på de offentlige udgifter begrænses.

Regeringens forslag vil således ikke betyde, at der sker en større belastning af arbejdsstyrken og dermed af arbejdskraften, der er til rådighed for bl.a. sygehuse og ældrepleje. Det er netop derfor, at regeringens forslag er ansvarligt.

Det Konservative Folkeparti har i efteråret foreslået, at der afsættes midler til styrkelse af den erhvervsrettede forskning med henblik på at forbedre samspillet mellem erhvervslivet og den offentlige forskning. Der er under alle omstændigheder behov for at sikre gode vilkår for relevant forskning, og derfor er det også hensigtsmæssigt, at regeringen lægger op til at drøfte den fremtidige forskningsindsats med de øvrige partier her i Folketinget.

Den tidligere regering foreslog ligesom de seneste finanslove en række stigninger i skatter, afgifter og byrder, særlig på erhvervslivet. Den tidligere regering ville for tredje år i træk sende en milliardregning til erhvervslivet, der øger omkostningerne og skader konkurrenceevnen, til skade for danske familier.

Men erhvervslivet er ikke bare en anonym maskine, der kan trækkes penge ud af, uden at det får konsekvenser. Højere omkostninger og lavere indtjening i erhvervslivet medfører en lavere realløn til lønmodtagere og til virksomhedsejere. Det vil i løbet af få år give sig udslag på rådighedsbeløbet for de offentligt ansatte samt pensionister, arbejdsløse og andre, der måtte være på overførselsindkomst.

Kl. 16.00

Regeringen vil fjerne de mange nye byrder på erhvervslivet, som den tidligere regering har

foreslået. Det gælder bl.a. cementafgiften, fjernelse af ATP-kompensationen samt nye uspecifiserede afgifter.

Derudover vil regeringens konkurrenceevne-pakke forbedre vilkårene for erhvervslivet. Det gælder både for iværksættere og ved generati-onsskifte af eksisterende virksomheder, ligesom mulighederne for at udbrede medarbejderaktier vil blive styrket.

Der sker samtidig en beskæring af erhvervs-tilskud. Det er helt på linje med de forslag, Det Konservative Folkeparti har fremsat år efter år. Erhvervslivets rammeforhold skal forbedres, og erhvervs-tilskud skal erstattes med målrettede omkostningslettelser til gavn for de velfun-gerende og fremadrettede virksomheder.

Virksomhedernes rammebetingelser skal ikke forbedres alene for virksomhedernes skyld. Det afgørende er gode vilkår for erhvervslivet, forbedret konkurrenceevne og realløn til gavn for alle familier. Det er netop sigtet for Det Konser-vative Folkeparti, at beskæftigelsesmuligheder-ne i den private sektor skal styrkes til fordel for de danske familier.

Regeringens forslag trækker netop i denne retning. I de kommende år vil udfordringen væ-re, at der skal gennemføres initiativer, der øger gevinsten ved at gå på arbejde, så de forbedrede vilkår for erhvervslivet kan omsættes i en øget privat beskæftigelse og et højere skattegrundlag til gavn for os alle.

Regeringens forslag om en moderniseret hjemme-pc-ordning kan bidrage til udbredelsen af hjemmearbejdspladser. Mulighederne for mere fleksible arbejdstider vil betyde, at arbejds-udbuddet bedre kan forenes med et familieliv. Det er et lille skridt i den rigtige retning.

Når regeringen vil gennemføre udgiftskræ-vende forslag uden nye skattestigninger, er der naturligvis et tilsvarende behov for at skrue ned for blusset andre steder. Det vil sige, at der skal foretages prioriteringer.

Skattelettelser og bortfald af skattestigninger for 3 mia. kr. og udgiftskrævende forslag for 4 mia. kræver alt i alt en finansiering på 7 mia. Den finansiering er fundet i finanslovsforlaget. Finanslovsforlaget indeholder en række bespar-elser på statslige tilskud, puljer, nævn og centre m.v., der alt i alt kan opgøres til 2,5 mia. kr. Det er klart et udtryk for, at en offentlig indsats skal prioriteres til gavn for offentlige kerneydelser. Det er en omprioritering, som Det Konservative Folkeparti har foreslået år efter år.

Der er også brug for, at der stilles krav om ef-fektiviseringer i den offentlige sektor. Der er et tydeligt potentiale for effektiviseringer på det offentlige område. Det kan ske ved bedre ar-bejdstilrettelæggelse og bedre ledelse, styrket konkurrence i den private sektor og gennem ud-bud. Potentialet for at øge produktiviteten un-derbygges af Finansministeriets analyser, der vi-ser, at produktiviteten i den offentlige sektor samlet set er faldet med ca. 10 pct. i løbet af 1990'erne.

På enkelte områder er der tilført flere midler; det gælder bl.a. handelsskolerne, hvor kravet om effektiviseringer er suppleret med en ekstra-bevilling for at rette op på økonomien. Sammen-holdt med den tidligere regerings forslag til fi-nanslov for år 2002 vil effektiviseringskravene medføre en årlig besparelse på den statslige løn-sum på knap 1 pct. frem til år 2005. Det svarer til, at cirka 1 ud af 10 ledige stillinger ikke gen-besættes. I praksis kan det på nogle områder bli-ve nødvendigt at foretage afskedigelser. Det er nødvendigt af hensyn til samfundsøkonomien og vil i øvrigt ske i en periode, hvor ledigheden er lav.

Mere væsentligt er det dog nok at lægge mærke til, at der samlet set ikke vil blive tale om nedskæringer i den offentlige sektor. I år 2002 er der 6.000 flere offentligt ansatte end i år 2001, og frem til år 2005 øges antallet af offentligt ansatte med knap 20.000.

Kritikere af regeringens prioriteringer må be-slutte sig for, om de mener, at den offentlige sek-tor skal vokse med mere, end regeringen lægger op til, eller om de er uenige i prioriteringen af den offentlige indsats. Eller sagt med andre ord: Hvis indsatsen over for de svage ældre og syge skal styrkes, uden at den offentlige sektor vok-ser mere end 1 pct. om året, er det nødvendigt at acceptere omprioriteringer fra statslig til kom-munal beskæftigelse.

Kl. 16.05

Regeringens forslag til finanslov indeholder udgifter på knap 14 mia. kr. til ulandsbistand, svarende til 1 pct. af BNI. Dermed er Danmark det land i verden, der afsætter den største del af indkomsten til ulandsbistand. Danmark ligger også langt over FN's målsætning om en bi-standsprocent på 0,7, mens mange andre lande bidrager med væsentligt mindre.

I år 2000 udgjorde bistandsprocenten for EU-lande i alt 0,33 pct. af BNI, dvs. en tredjedel af Danmarks bistandsprocent. Hvis de øvrige EU-lande øgede deres bidrag op til FN-målsætning-

gen, ville bistanden i år 2000 være 240 mia. kr. højere end den faktiske bistand. Det understreger, at den besparelse, som regeringen foreslår, er ganske beskednen set i denne sammenhæng. Det altafgørende for den samlede indsats er, at de velstillede lande løfter i flok, og at der samtidig stilles større krav til ulandene, så bistanden bliver udnyttet effektivt.

Regeringens forslag til finanslov for år 2002 er vel at mærke kun et første skridt i retning af at fremtidssikre velfærden. Der er brug for flere initiativer; det understreges af Finansministeriets fremskrivning af den danske økonomi frem til år 2010. Den demografiske udvikling, hvor andelen af danskere i den erhvervsaktive alder falder, og antallet af ældre stiger, stiller store krav til den økonomiske politik. Den offentlige gæld og renteudgifterne skal nedbringes, så faldet i renteudgifter kan finansiere en del af de stigende udgifter til pension og ældrepleje.

Men det er samtidig nødvendigt at øge beskæftigelsen i den private sektor gennem en større arbejdsstyrke og en lavere strukturel ledighed. Det kræver initiativer, der øger gevinsten ved arbejde. Der er et stort behov for at gennemføre lettelse af personskatterne, der målløst sigter på at nedbringe skatten på den sidst tjente krone, så det bedre kan betale sig at arbejde. Lavere skatter på den sidst tjente krone er tvingende nødvendige for at bremse faldet i arbejdsudbuddet og for at tilpasse det danske skattesystem til forholdene i de omkringliggende lande.

Lavere personskat er således ikke kun til gavn for den enkelte, men også en del af løsningen på målsætningen om at øge arbejdsstyrken. Derfor er det glædeligt, at regeringen har gjort det til et succeskriterium, at der findes råderum til lettelse af personskatterne med virkning fra år 2004.

Mange lavtlønnede er fanget i en lavtlønsfælde, hvor den økonomiske gevinst ved at arbejde er meget lav. Der er således ca. 200.000 beskæftigede, der i alt tjener mindre end 500 kr. om måneden eller 4 kr. i timen ved at arbejde frem for at være på passiv forsørgelse.

Det tilsvarende problem gælder for mange dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, herunder flygtninge og indvandrere. Lavtlønsfælden er et problem, der realistisk set ikke kan løses gennem skattesystemet. Det er nødvendigt at se på indretningen af visse offentlige ydelser for de overførselsindkomstmotagere, der kun har le-

dighed som et problem, bl.a. ydelser til unge og flygtninge.

Der er også behov for at styrke kvalifikationer, særligt hos indvandrere og flygtninge fra mindre velstillede lande, så beskæftigelsesmulighederne for disse kan forbedres til gavn for samfundet og til gavn for dem selv.

Finansloven er et første skridt, der ændrer retningen og udstikker linjerne for udgifterne frem til år 2005, så der kan skabes råderum til de initiativer, der kan fremtidssikre velfærden de næste årtier.

På den baggrund vil Det Konservative Folkeparti opfordre Folketingets partier til at indgå konstruktivt i forhandlingerne med regeringen om finansloven for år 2002.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Gitte Seeberg, om hun vil give en forklaring på, hvad besparelserne på ulandsbistanden skal bruges til i de kommende år, for det lykkedes jo efter en 2-3 timers debat at få hr. Kristian Jensen fra Venstre til at erkende, at tilskuddet til sygehuse var en engangsforetagelse, mens besparelsen på ulandsbistanden er fortløbende. Hvilke overvejelser har regeringen gjort sig om brugen af besparelserne i de kommende år?

Kl. 16.10

Næste spørgsmål er: I forbindelse med de her råd og nævn og puljer, der har været omtalt så meget, ønsker Det Konservative Folkeparti, at man skal fokusere på kerneydelserne. Den børnekostpulje, der nu nedlægges, var den ikke tiltænkt netop den kerneydelse at sikre skolebørn både sund og økologisk kost? De overlades nu til den almindelige kommerialisering, til flødeboller og Coca-Cola som erstatning. Er det virkelig et udtryk for en sundhedspolitik, som Det Konservative Folkeparti kan støtte?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

De Konservatives ordfører, fru Gitte Seeberg, taler om, at regeringen står ved sit mod og talte om mod og vilje. Jeg synes, der er tale om hykleri og pinagtighed, fordi vi jo i september måned kunne opleve den konservative uddannelsesordfører, hr. Brian Mikkelsen, der nu er minister, stå herude på slotspladsen, træde op på handeldsskolelevernes talerstol og holde en fin tale, hvor han erklærede sin fulde støtte til deres krav

om flere penge til uddannelserne og særlig til handelsskolerne og lovede 75 mio. kr.

Så kommer man frem til en finanslov, hvor man skal indfri sine valgløfter, og af den finanslov kan man se, at det eneste, de bliver udsat for, er besparelser. Men hr. Brian Mikkelsen er jo ikke den eneste konservative, der har været ude med den slags løfter: 13. november, Århus Tekniske Skole, Henriette Kjær lover, at der ikke vil blive tale om nedskæringer på de tekniske skoler, og siger, at når en borgerlig regering kommer til magten, har den ingen planer om at skære ned på uddannelsesområdet. Det sagde Henriette Kjær blandt andet.

Er det ikke pinagtigt? Er det ikke hyklerisk, at man nu i dag står og skal forsvare en finanslov ...

Formanden:

Ja tak.

Thomas Adelskov (S):

... hvor man løber fra alle de løfter, man har givet?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Den forrige taler blev afbrudt midt i talestrømmen. Jeg havde tænkt mig at tage tråden op og måske lige læse et par velvalgte citater op fra »kammerat Brians brandtale«, som Ekstra Bladet kalder det.

»Det Konservative Folkeparti har stor forståelse for, at elever og lærere på landets handelsskoler nu har fået nok og ikke længere vil finde sig i den lange række af besparelser på den daglige undervisning,« lød det fra hr. Brian Mikkelsen den 11. september.

»På trods af løfter om at ville hjælpe de økonomisk trængte handelsskoler, lægger regeringen« – den daværende – »i sit lovforslag ikke op til nogen form for konkret økonomisk hjælp, det går simpelt hen ikke. Handelsskolerne lider i forvejen under en særdeles trang økonomi. Sparer vi mere, sparer vi dem ihjel«, lød det fra hr. Brian Mikkelsen den 11. september.

Jeg forventer ikke noget svar fra den konservative ordfører. Det er næsten for grusomt at bede den konservative ordfører svare på, hvordan i alverden det hænger sammen med det aktuelle finanslovsforslag.

Men prøv ikke desto mindre blot at skitsere svagt for os, hvad sammenhængen er i forhold til et ønske om mere uddannelse i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det er korrekt. Jeg har også set udtalelserne fra hr. Brian Mikkelsen, vor nuværende kulturminister, og det er også korrekt, at vi tidligere har haft et ønske med i vores finanslovsoplæg om, at der skulle sættes flere penge af til handelsskolerne.

Vi nævnte dengang 75 mio. kr. Tallet er nu i regeringens finanslovsforslag knap 50 mio. kr. Det må vi så stille os tilfreds med, men det er den vurdering, der nu er gjort, at det skulle være tilstrækkeligt til at løse handelsskolernes problem. Det tager vi så til efterretning, og det er vi så glade for.

Hr. Ole Sohn spørger, hvad besparelserne på ulandsbistanden skal bruges til de kommende år. Ja, for det første år, altså indeværende år, ligger det fast, at de skal bruges til nedbringelse af ventelisterne. Men hvorvidt der videre skal tilføres penge til denne konto, må man tage stilling til, når vi kommer lidt længere frem. Det vil vi kunne se, når finansloven for år 2003 vil blive fremlagt. Vi vil ikke udelukke, at der også er behov for et løft på det her område næste år.

Så nævner hr. Ole Sohn børnekostpuljen. Jeg vil gerne sige, at det ikke er en pulje, vi har været med til at oprette. Det er en pulje, som SF og Enhedslisten, så vidt jeg husker, har oprettet i forbindelse med en finanslovsaftale med den tidligere regering. Det er vores grundsyn, at det er forældrenes opgave at sørge for, at deres børn får ordentlige fødevarer med i skole.

Kl. 16.15

I øvrigt er, må jeg sige, beløbet så beskedent, at hvis man endelig skulle tilslutte sig ideen, så er det noget med, at det svarer til 50 øre pr. elev pr. dag, og det kan man jo altså ikke få meget økologisk mad for.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg står her med et spritnyt notat fra CASA. De har været inde og foretage en minutios gennemgang af finanslovsforslagets opgørelser over samtlige personaleændringer i statens institutioner frem til år 2005.

Jeg vil gerne spørge fru Gitte Seeberg, om hun kan bekræfte, at regeringen frem til år 2005 lægger op til at nedlægge ca. 9.000 stillinger inden for statens institutioner?

På den baggrund vil jeg gerne spørge, om fru Gitte Seeberg kan forklare, hvorfor regeringen har oplyst, at kun ca. 5.000 stillinger skal ned-

lægges, når det reelle tal viser, hvis man går ind på hver enkelt konto inden for hver af institutionerne og tæller op, at det så drejer sig om ca. 9.000 stillinger?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Gitte Seeberg, hvad der egentlig er blevet af fremrykningen af arbejdsmarkedsindsatsen, som De Konservative hen over sidste sommer var meget opmærksomme på og optaget af. Vi havde to forsøgsregioner – i Ringkjøbing Amt og i Århus Amt – og det kunne ikke gå hurtigt nok med at få fremrykket indsatsen. Det har vi ikke hørt et ord til siden hen.

Der er et andet spørgsmål. I finansloven står der, at den nye regering påtænker at lave en ungeindsats for de 25-29-årige. Der var lidt polemik i valgkampen om, hvordan det skulle forstås, og hvordan ydelserne kunne være og sådan noget. Men hvis det kan sammenlignes med den ungeindsats, vi har for de 18-25-årige, så betyder det jo, at man skal aktivere på halve dagpenge.

Der vil jeg gerne høre De Konservative, om man ikke også respekterer indgåede forlig. I dag er det jo sådan, at vi har forlig på hele arbejdsmarkedsområdet, og det omfatter også de 25-29-årige. Derfor synes jeg, det er uhørt, at man som forligspartner skal læse i finansloven, at man påtænker at gøre noget sådant uden at have indkaldt til forhandlinger omkring spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg hæftede mig ved, at fru Gitte Seeberg sagde, at man måtte stå ved sit mod i regeringen, og man dannede rammer for fremgang i beskæftigelsen. Det hænger jo altså meget, meget dårligt sammen med den indsats, man nu tilbyder erhvervsskolerne og gymnasierne.

Jeg hørte her, og det var også det, vi hørte tilbage i september, at konservative og venstrefolk over hele landet i øvrigt sammen med os sagde: Vi skal gøre noget for handelsskolerne, vi skal gøre noget ved det. Så siger man her med finansloven, at man giver handelsskolerne 50 mio. kr. – det symboliserer jeg her med en 50'er. Vi giver dem 50. mio. kr., så må de da være glade ude på handelsskolerne. Så tager man den anden hånd, og så tager man 100 mio. kr. – sådan her.

Så er der jo ikke noget at sige til, at man ude på handelsskolerne siger: »Handelsskoler truet på livet af løftebrud«. Det er der jo ikke noget at

sige til, når man har stået derude og sagt, at vi vil give 50 mio. kr. Det giver man så med den ene hånd, mens man tager 100 mio. kr. med den anden. Det hænger jo overhovedet ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Så vidt jeg har forstået finansministeren, deler Finansministeriet ikke CASA's vurderinger af, at det skulle være 9.000 stillinger, men snarere 5.000 stillinger. Det er i al fald det, finansministeren har oplyst, men det kan finansministeren selv få lov at svare på senere i dag, og det er altså i perioden frem til år 2005.

Jeg må sige, at jeg synes, det er ganske overdramatiseret. 5.000 stillinger ud af 140.000 stillinger synes jeg ikke lyder særlig voldsomt, det må jeg sige, når man ser på rotation og jobskift og folk, der frivilligt træder ud af arbejdsmarkedet af den ene eller af den anden årsag.

Kl. 16.20

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg sige, at der jo ikke er tale om, at de 25-29-årige skal ud og aktiveres på halve dagpenge. Der er tale om, at de får et uddannelses tilbud, eller de får et tilbud om arbejde.

I øvrigt vil jeg sige, at partierne omkring arbejdsmarkedsreformen naturligvis vil blive indkaldt, når beskæftigelsesministeren har et samlet udspil, som han kan fremlægge. Jeg kan ikke her svare præcist på, hvornår det bliver.

Til hr. Jens Peter Verner sen: Det er jo rigtigt, som jeg sagde her for et øjeblik siden fra Folketingets talerstol, at handelsskolerne har fået tilført flere penge, knap og nap 50 mio. kr. Men handelsskolerne skal ligesom alle andre statslige institutioner leve op til de effektiviseringskrav, som vi har stillet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

»Fornyelse« og »fremtidsrettet« sagde fru Gitte Seeberg. Det, jeg har fået ud af både hendes tale og også de tidligere debatter her, er, at danske lønmodtagere kan se frem til gaver som dårligt arbejdsmiljø, ringere pensioner, og deres børn kan se frem til, at de får ringere uddannelser.

Nu har vi hørt her, at hvad angår de 25-29-årige, så drejer det sig slet ikke om den samme ordning, som gælder for de 18-25-årige. Kunne vi ikke få det konkretiseret lidt mere? Hvad er det, det drejer sig om, når man snakker om de 25-29-

årige? Vi kender jo godt forslaget for de 18-25-årige.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Som et af de medlemmer, der er under 30 år, vil jeg godt erkende, at selv om det her er fredag eftermiddag, så er vi langt fra happy hour. Der er besparelser på uddannelsessystemet, det har vi jo diskuteret, væk med puljen til alternative ungdomsboliger, væk med den tidligere regerings initiativer på ungdomsboligområdet generelt, fastfrysning af ejendomsværdien – det er vel også nærmest til gavn for medvindsgenerationen med villa, Volvo og vovse – og selv når vi kommer til kulturen, er det selvfølgelig stipendieordningerne til de yngre kunstnere, det rammer.

Derfor vil jeg godt spørge den konservative ordfører, om vi ikke bare kunne få et par eksempler på, hvor regeringen i sin finanslov prøver at rette sig mod Danmarks fremtid – ungdommen. Jeg må forstå det sådan, at regeringen ikke mener, at Danmarks råstof for Danmarks fremtid er en veluddannet ungdomsgeneration.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu har vi jo været en gang rundt om erhvervsskolerne. Jeg vil give hr. Brian Mikkelsen så meget, at han jo et eller andet sted har ret. Vi har været efter uddannelsesinstitutionerne. Vi har presset dem for øget produktivitet. Vi har presset dem for bedre kvalitet i uddannelserne. Vi har kort sagt været der.

På hvilket grundlag finder De Konservative nu, at det er rimeligt at stå inde for de besparelser, som dels er foreslået for det kommende år, dels i BO-året. Hvis man ikke står inde for besparelserne i BO-årene, kan vi så ikke få konkretiseret, hvad det er for et løft, man mener, der skal til både inden for universiteterne og de andre uddannelsesområder?

Lad os holde forskningen udenfor et kort øjeblik og koncentrere os om bevillingen til uddannelse, for vi har været der. Det, der er brug for, er ro og at arbejde på institutionerne med kvaliteten af uddannelserne.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Med hensyn til arbejdsmarkedspolitikken må jeg foreslå, at det diskuteres, når der foreligger en samlet plan for arbejdsmarkedspolitikken. Vi

står selvfølgelig ved det, der står i regeringsgrundlaget, men der vil blive indkaldt til forhandlinger om det her.

Fru Sandy Brinck spørger: Hvad er der så? Jeg forstår spørgsmålet, hvis jeg selv må samle op på det på den måde: Hvad er der til de unge? Det er nærmest sådan, at spørgsmålet bliver formuleret.

Jeg vil sige, at vi kommer med en forbedret barselreform, som også den tidligere regering lagde vægt på. Der bliver ingen nye skatter og ingen nye grønne afgifter til de unge familier. Vi sørger også for, at der bliver betalt ordentligt af på statsgælden.

Kl. 16.25

Men det, jeg synes er det allervæsentligste, er, at vi sørger for, at de, der virkelig har brug for hjælp, nemlig de ældre og de syge, får tilført det, de skal.

Til fru Margrethe Vestager: Vi har jo også noteret os de kommentarer, som den nye minister for universiteterne er kommet med her i går og i dag, og vi er ligesom fru Margrethe Vestager nået frem til, at der kan komme en diskussion på området her. Men det er klart vores opfattelse, at hele den statslige sektor må holde for i de generelle besparelser, der skal være, men vi er naturligvis mere end almindelig parat til at diskutere, om der er enkelte områder, hvor der skal tilføres yderligere midler. Det er også det, ministeren har åbnet for, og det vil vi meget gerne være med til at diskutere.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja. I de tidligere finanslovdebatter har jeg haft for vane at rose De Konservative for, at her vidste man, at her havde man sådan den rene vare, som var sådan det omvendte Robin Hood-system, nemlig at man tog fra de fattige og gav til de rige.

Det er der jo sådan set også grund til at gøre igen i år. Problemet er bare, at denne her gang er partiet i regering, og der er det sammen med Venstre, og det bliver ekstra vanskeligt, fordi det bliver sådan lidt grumset, da det er et parti, der har skiftet ham midt i valgkampen og forsøgt at komme ind på den anden boldgade end den, det var vant til at være på. Så vi bliver kastet for en finanslov i år, hvor danskerne må tro, at Danmark er i krise. Der skal spares drastisk på en række områder.

Det er muligt, at fru Gitte Seeberg ikke kan se det, men for mig er 3.000-5.000 mennesker, der

fyres inden for staten, i virkeligheden et dramatisk antal.

Det kan godt være, at fru Gitte Seeberg ikke kan se, at det er særlig dramatisk, men jeg vil da umiddelbart tro, at de mennesker, som bliver udsat for de fyringer, synes, at det er dramatisk. Kan det bekræftes?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved godt, det ikke er helt retfærdigt over for den konservative finanslovsordfører, at man spørger om noget, som den konservative uddannelses- og forsvarsordfører sagde tilbage i september måned, men alligevel. Det var hyggeligt, hvis han var til stede i dag, men jeg kan sådan set også godt forstå, han ikke ville være til stede.

Ud over det, der allerede er citeret, som hr. Brian Mikkelsen har fremført, vil jeg fremføre noget andet, for på et tidspunkt går det så op for den konservative ordfører, at der lå en besparelse i regeringens forslag, og ud over at De Konservative ville have 75 mio. kr. ekstra til erhvervsskolerne, specifikt handelsskolerne, fandt man ud af, at der manglede 30 mio. kr. i den daværende regerings forslag. Så siger hr. Brian Mikkelsen her: Det virker helt grotesk, at man vil gennemføre besparelser, før politiske forhandlinger er foregået. Vi indgår kun en aftale med regeringen, hvis der kommer en nettoforbedring i handelsskolernes økonomi, og, som hr. Jens Peter Vernersen illustrerede før, er der rent faktisk tale om en nettoforringelse, altså uanset om man har givet de der penge til handelsskolerne, er der en nettoforringelse. Så man burde sådan set stemme imod finansloven.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror slet ikke ordet trafik har været nævnt her i debatten i dag, i hvert fald ikke særlig meget.

Jeg konstaterede i går, da vi gik igennem trafikkapitlet i finansloven, at der f.eks. ikke er sat midler af til forbedring og forstærkning af de sønderjyske diger, hvilket jeg har forstået der faktisk var en politisk forståelse af. Det var der heller ikke i den tidligere regerings finanslov. Det er fantastisk, for vi ved, at med de stadig kraftigere stormfloder, vi har, er det virkelig en nødvendighed.

Kl. 16.30

Så er der en hel række andre konti under Trafikministeriet, som går til sikkerhed og miljø på

landevejene, på de mindre veje, på banesystemet og til trafikens miljøbelastning og trafiksikkerheden. Man har også fjernet kontoen til styrkelse af den kollektive trafik i de tyndtbefolkede områder, og det er et stykke regionalpolitik.

Det er relativt små beløb. Man opererer med store investeringer på andre områder, og så fjerner man sådan helt nødvendige ting her.

Jeg vil gerne høre, om fru Seeberg mener, at de nedskæringer her kan opvejes af, at man øger hastigheden på motorvejene, eller om der sådan er andre sammenhænge, jeg ikke har overblik over.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg har tidligere sagt, at for de mennesker, som står foran afskedigelse i denne måned eller er blevet afskediget her i går eller i forgårs, er det selvfølgelig ikke bare 5.000 mennesker. Det er fuldstændig enig i. Men hvis man ser på tallene, så er der omkring 140.000 ansat i staten, der er en årlig jobrotation på 18.000 mennesker, og de tal her svarer i virkeligheden til, at 1 ud af 10 stillinger, som bliver ledig, ikke bliver genbesat, mere er det sådan set ikke. Men det er klart, at for dem, der står nu og her og har modtaget en fyreseddel, er det jo ikke særlig sjovt. Det er jeg fuldstændig på det rene med.

Hr. Aage Frandsen foreholder mig igen denne her udtalelse. Lige præcis den har jeg altså ikke selv set, men jeg vil så sige, at det gør nu heller ikke så meget, for der er altså under alle omstændigheder tale om en nettoforbedring på handelsskolerne.

Til hr. Ole M. Nielsen: Vi har fjernet en række råd, puljer og nævn, som vi ikke længere mener tjener et formål, som et led i den almindelige snering af den offentlige sektor, og vi mener sådan set ikke, at der er nogen problemer og heller ikke nogen sammenhæng med, at vi nu vil forhøje hastighederne på motorvejene.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det Konservative Folkeparti har i sit finanslovsoplæg fra eftersommeren gjort meget ud af, at der skulle effektiviseres i staten, og det var vist nogle meget store beløb.

Der er effektiviseringer i staten, svarede jeg dengang, i finanslovsforslaget fra august, men der var nogle områder, der var undtaget, nemlig områder, der var omfattet af flerårsaftaler, for i

flerårsaftalerne er der i forvejen indbygget effektivisering. Det gælder politiet, det gælder kriminalforsorgen, det gælder forsvarret, og det gælder de videregående uddannelser. Det er alle sammen aftaler, som indebærer, at der er lavet effektiviseringer, der er lavet produktivitetstigninger.

Se, så kommer der en ny regering, og den hæger jo meget om, at der skal holdes aftaler på områder, som man synes om, så i forsvarret, politiet og kriminalforsorgen skal der ikke ske nogen ændringer, de skal ikke udsættes for yderligere effektiviseringer, men det er det, der sker på de videregående uddannelser.

De videregående uddannelser er omfattet af en flerårsaftale med effektiviseringer, og så kommer den nye regering og lægger effektiviseringer og produktivitetstigninger oveni. Synes fru Gitte Seeberg ikke, at det er dybt uretfærdigt? Jeg vil bare nøjes med at spørge, om det ikke er dybt uretfærdigt.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Og så siger man, at der ikke kan komme noget nyt frem under sådan en maratondebat, som vi har i dag. Det synes jeg faktisk der gjorde før, men jeg vil godt have det præciseret, sådan at man ude på landets handelsskoler kan være helt sikker på, hvad det er, der er blevet sagt. Jeg vil godt bede ordføreren for De Konservative om at garantere heroppefra, at handelsskolerne med den finanslov, der nu er fremsat, får en nettogevinst i forhold til den finanslov, som den tidligere regering fremsatte i august måned sidste år, og som skolerne har lagt budget efter.

Det var det, jeg hørte før, og jeg vil godt bede ordføreren om at garantere, at handelsskolerne får en nettogevinst i forhold til augustfinanslovsforslaget.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget med på, at den såkaldte børnekostpulje er et initiativ, som SF medvirkede til at gennemføre, og jeg er også meget med på, at den nuværende regering konsekvent har skåret alt væk, som er blevet etableret i et samarbejde mellem den forrige regering og SF. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at i en tid, hvor vi ved, at der er et stadig stigende problem med unge og fedme, og hvad det giver af afledte

sundhedsudgifter, er spørgsmålet: Kan man ikke også i den her regering prøve at vurdere ud fra, hvad der er en forsvarlig og fornuftig investering? Og kunne det måske ikke tænkes, at man kunne få nogle afledte besparelser på sundhedssektoren, hvis man kunne bibringe børn og deres forældre en bedre kost?

Det er godt nok anerkendt i forskerverdenen, og jeg kan se, at Det Konservative Folkepartis medlemmer ikke bryder sig om eksperter, men det er altså almindelig anerkendt, så spørgsmålet er: Hvordan kan det være, at den nuværende regering ikke ønsker at lytte til sagkundskaben?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Pia Gjellerups spørgsmål, som skulle besvares med ja eller nej, må jeg sige nej. Vi mener, at uddannelsesinstitutionerne må leve op til effektiviseringskrav ganske som alle andre.

Så beder hr. Thomas Adelskov mig garantere, at handelsskolernes vilkår ikke forringes. Jeg kan blot sige, at det forslag, som ligger fra regeringens side, går ud på, at man forhøjer taksten fra 37.200 kr. til 38.500 kr., og det må man vel sige er en forbedring.

Til hr. Ole Sohn: Det er vores grundlæggende opfattelse, at det med, at børn får noget ordentligt at spise, kan forældrene rent faktisk godt selv have ansvaret for. Det er ikke nogen offentlig opgave.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er glad for, at fru Gitte Seeberg godt kan se det temmelig dramatiske for dem, der bliver fyret, men uanset om man synes, det er dramatisk eller ej, synes jeg da, at den samlede danske befolkning har krav på at få at vide, hvad det er regeringen laver, hvad det er for nogle tal, vi taler om.

Man kan da ikke være uenig om de faktuelle tal. Man går simpelt hen ind og kigger på oversigten over årsværk i hvert enkelt ministerium og hver enkelt institution. Jeg har tallene her, jeg kan godt læse dem op. Vi har dem alle sammen liggende i finansloven. Jeg har heller ikke tid til at læse dem op heroppefra, for så lang taletid har jeg ikke. Men jeg kan godt læse dem op. Det er rene plusstykker det her, det er faktuelle tal, og det drejer sig om 9.000 mennesker frem til år 2005 og ikke de 5.000, som regeringen fremlægger.

Jeg synes, at fru Gitte Seeberg og regeringen bør forklare den danske befolkning præcis, hvad de laver, så befolkningen kan tage stilling til, hvad det er, der foregår.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Vi ville få nogle meget, meget korte debatter, hvis det var sådan, at de var på det niveau, som fru Gitte Seeberg lagde op til, nemlig at det må vi snakke op, vi kan indkalde til forhandlinger osv. Det var jeg lidt ked af, fordi der plejer at ligge noget mere bag, for når man laver et forslag og skriver det ind i finansloven, må det jo også være, fordi man har diskuteret det i grupperne, og man havde selv fremsat det som et forslag til finanslovforhandlingerne med den daværende regering.

Ungeindsatsen for de 18-25-årige betyder altså, at efter 6 måneder bliver de aktiveret på halve dagpenge, og når man nu har foreslået, at det skulle være en ordning, der også gælder for de 25-29-årige, betyder det en meget, meget stor forringelse for de unge. Det er jo i den gruppe, vi også finder mange forsørgere.

Så spørger jeg, selv om fru Gitte Seeberg ikke kender til det, om holdningen til, at man skal tvinge folk og bare sætte dem ned i dagpenge i stedet for at give dem et kontant tilbud, som man ellers har ment i konservativ arbejdsmarkedspolitik.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Vi har også med glæde konstateret, at den fungerende undervisningsminister og forskningsminister med samme hastighed, som De Konservative ønsker på motorvejene, er på vej væk fra regeringens eget finanslovsforslag. Vi synes, det er meget positivt, hvis der er kommet forhandlinger i gang om uddannelserne.

Det andet er, at vi tidligere har hørt, at dansk uddannelse skal være i verdensklasse. Spørgsmålet er, om det også er i forhold til hurtighed, om det er målestokken, om det er verdensklasse i hastighed gennem uddannelsen. Beskæftigelsesministeren forventer jo et bidrag på mellem 10.000 og 15.000 til arbejdsstyrken af, at de studerende kommer hurtigere igennem deres uddannelse.

Så det er blot et spørgsmål til De Konservatives uddannelsespolitik og deres bidrag til det arbejde, som regeringen gør i øjeblikket, for vi

har lige fået at vide, at vi må pænt vente, til bedre uddannelser kommer for dagen. Men vi vil gerne vide, om bedre uddannelse også er et spørgsmål om hastighed, og at det er det, vi skal være i verdensklasse på. Hvis det både skal gå hurtigere og til et lavere taxameter, så er det i hvert fald ikke den faglige kvalitet, der kommer i højsædet.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Det har jo ikke været sådan, at det har været noget selvstændigt mål at skulle afskedige folk i den offentlige sektor. Det vil jeg gerne understrege. Det er jo sådan, at ministerierne vil få udmeldt nogle sparerammer, og det har de allerede.

Jeg kan næsten gætte mig til, men ikke vide det, for jeg har ikke set det notat, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil stod med, at man har omset samtlige besparelser i årsværk. Sådan behøver det jo ingenlunde at være. Der kan også ske effektiviseringer på andre måder via arbejdstilrettelæggelse, via indkøb og andet. Men som sagt: Jeg har ikke set notatet.

Til hr. Bjarne Laustsen: Vi synes faktisk, at den aftale, vi indgik, jeg tror, det var i 1995-96, med den daværende regering om ungeindsatsen, var særdeles god, for lige pludselig faldt ledigheden for de unge ganske, ganske dramatisk, og jeg tror, vi alle sammen er enige om, at det var en kæmpe succes.

Derfor har vi ingen berøringsangst over for at arbejde videre med de samme tanker i forhold til gruppen af 25-29-årige, men det er klart, der skal være konkrete uddannelses tilbud til de ledige, og der skal selvfølgelig også være konkrete tilbud om arbejde, så der bliver en valgmulighed.

Det er det, vi har sagt i årevis, og det er det, vi fortsat mener. Det er klart, at det skal foregå på en ordentlig måde. Men vi har jo tidligere lavet aftaler på det her område, og derfor er det naturlige jo også, at det her diskuteres og gøres endeligt færdigt i den kreds, som tidligere har haft med det at gøre.

Kort til fru Margrethe Vestager vil jeg sige, at vi har fortsat den samme uddannelsespolitiske holdning, som vi hele tiden har haft, nemlig at vi jo gerne ser de unge komme så hurtigt som muligt igennem uddannelsessystemet, fordi vi klart har brug for dem på arbejdsmarkedet ikke mindst i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, så fik vi taget fat på de 25-29-årige, og vi fik nu lidt mere at vide, end vi fik før, men det, vi mangler et svar på, er ydelserne. De ydelser, der er tale om til de 25-29-årige, svarer de til de ydelser, som bliver ydet til de 18-25-årige, altså halve dagpenge, halve uddannelsesydelser? Kan vi få et klart svar på, om det er det, det handler om, om det er det, man vil tage afstand fra, eller om det er det, man arbejder med? Man har jo skrevet i sit forslag, at det får minimale konsekvenser i 2002, og det forstår vi godt, men at de økonomiske konsekvenser vil blive indarbejdet for 2003, og derfor må vi gå ud fra, at man har diskuteret disse ting, og at man også har nogle forslag herom.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Gitte Seeberg sagde, at der for handelsskolernes vedkommende ville blive tale om nettoforbedringer. Der er tale om et minus på 40 mio. kr., og så er der en pulje, man kan trække på, hvis man er nødlidende.

Jeg vil spørge: Er det sådan, at man kan regne med, at hver eneste handelsskole – som De Konservative jo virkelig har taget til deres hjerte, i hvert fald den daværende ordfører sådan virkelig til hjertet – hvis den har det samme antal elever, også får mindst lige så mange penge som hidtil?

Kl. 16.45

Men De Konservative lovede altså 75 mio. kr. ekstra og altså ikke kun, at der var balance. Man svigter jo altså et løfte, men nu lover man altså en balance.

Så vil jeg godt spørge: Hvad med de kommende år? Det lyder smukt, at den konservative ordfører henviser til ministeren for viden m.v., som siger, at det må man kigge på, men det er da trods alt lidt ubehageligt for uddannelsesinstitutionerne, at man fra ministeriet har sendt ud, at man på universitetsområdet i år skal spare 231 mio. kr., næste år 410 mio., næste år 583 mio., næste år 743 mio. Det er da søreme ikke tryghed.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Samtlige landets handelsskoler, 56 i alt, er i akut økonomisk krise på den finanslov, som er blevet fremsat, og vil være det, og det nytter jo altså ikke noget, at man forsøger at få det til at hænge sammen, ved at man siger: Vi giver hhx nogle

penge, men vi tager nogle andre penge fra handelsskolernes grundskoler. Det her minder om tegneserien med manden, der sidder ved spisebordet. Hans hund sidder og logrer med halen. Så rækker han hånden ud og skærer halen af hunden og fodrer hunden med halen. Og så siger man: Så har I fået noget. Det er jo ikke den måde, man kan lave finanslov på.

Hvis vi skulle gå til et andet område, kunne vi gå til daghøjskolerne og sige, at i København lukker én, formentlig en af landets største daghøjskoler, AOF's daghøjskole i København, på baggrund af den her finanslov. Man drejer nøglen om, fordi man ikke tror på, at der er perspektiv i at fortsætte. Ud over at der formentlig er en ideologisk gevinst for en borgerlig regering ved at lave ting af den her kaliber, kan man sige, at det ikke er nogen særlig venlig handling over for den befolkning, som man i valgkampen sagde man ville gøre noget for.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Som jeg har oplyst her tidligere, er der sat et arbejde i gang hos beskæftigelsesministeren, og det arbejde er ikke færdiggjort endnu, så lad os nu lige vente og se, hvad udvalget kommer med. Jeg synes ikke, jeg her skal foregribe begivenhedernes gang, før udvalget har fået lov at tale.

Jeg vil tage det med handelsskolerne under ét. De tal, som har været forelagt for mig, er, at der gennemsnitligt vil være en nettotilførsel til handelsskolerne efter de generelle besparelser på 700 kr. på taxameteret.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Vores debatform her er jo af en sådan art, at man kommer til at blande tingene i de tre korte bemærkninger ad gangen, så nu skal vi tilbage til de videregående uddannelser og flerårsaftalerne igen.

Se, fru Gitte Seeberg sagde meget fint, at de videregående uddannelser skal omfattes af effektiviseringer ligesom andre. Så kan man tale om niveauet osv., det er vi uenige om, men det, at de principielt skal være omfattet af det som andre, kan man også mene. Det er ikke det, jeg synes er uretfærdigt.

Det uretfærdige er, at det er de, og så skal de blive det én gang til. Det virker fuldstændig komplet urimeligt, og jeg kan ikke forstå, at det kan være en konservativ politik, at man dobbelt

skal straffe nogle, der ikke gør noget, der er dårligt eller ulovligt, men noget, der er godt og ordentligt, nemlig på uddanne.

Parallellen er jo så i forhold til politiet. Jeg synes ikke, man skal skære i politiet. Der har vi også en flerårsaftale. Der er også indbygget effektiviseringer. Derfor undtages politiet også for effektiviseringer. Hvorfor gælder det, der gælder for politiet, ikke for de videregående uddannelser? Jeg kan ikke forstå det, og jeg synes, det er hamrende uretfærdigt.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg kan forstå på De Konservatives ordfører, at hr. Brian Mikkelsen har været lidt for langt fremme med løfterne både før valgkampen og under valgkampen, og det samme gjaldt fru Henriette Kjær, der jo den 13. november i Århus lovede, at man overhovedet ikke ville spare på uddannelsesområdet. Det er jo så fair nok.

Kl. 16.50

Så vil jeg spørge, om den konservative ordfører kan bekræfte en artikel, der i dag er i Børsen, om, at der i den konservative folketingsgruppe er stor irritation over, at den fungerende undervisningsminister har været ude at love, at næste år ville man se meget mildere på undervisningsområdet. Nu kalder denne her anonyme kilde fra den konservative gruppe ministeren for ikke særlig pæne ord.

Men jeg vil godt høre, om man kan bekræfte, at man er enig i, at der næste år skal ligge store besparelser på uddannelsesområdet, eller om man er enig med ministeren i, at uddannelsesområdet ikke kan tåle de kraftige besparelser, det bliver udsat for i år, og at man i hvert fald ikke vil gentage det næste år.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo ikke sådan, at alle disse handelsskolefolk, der i dagspressen i går og i dag melder om deres syn på VK-regeringens finanslovsforslag, tager fejl.

Jeg må sige, at det jo er fuldstændig rigtigt, som fru Gitte Seeberg siger, at man giver 1.300 kr. ekstra; men det, jeg forsøgte at illustrere, var jo, at det er rigtigt, at man giver 50 mio. kr., men med den anden hånd tager man næsten 100 mio. kr. Så er man jo ikke lige vidt. Så er man jo gået et skridt frem og to tilbage på handelsskolerne. Man er gået et skridt frem og to tilbage, og det er jo langt, langt fra de løfter, som hr. Kristian Jen-

sen, fru Gitte Seeberg, hr. Knud Erik Kirkegaard osv. gav rundtomkring på landets handelsskoler i efteråret, Det er langt derfra, langt derfra. Da lovede man 75 mio. kr. til handelsskolerne.

Nu tager man altså mere, end man giver. Det er jo det.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Fru Pia Gjellerup spørger, hvorfor de her generelle besparelser kun gælder for universiteterne og ikke for politiets område og forsvarrets område.

Jeg kan sige, at det er, fordi vi har en aftale med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre på de her to områder. Det har vi ikke på det andet.

Hr. Thomas Adelskov refererer til en artikel i dag i Børsen. Jeg kan sige, at historien ikke har noget på sig, men at den konservative folketingsgruppe er enig med videnskabsministeren i, at det selvfølgelig er relevant at diskutere engang på den anden side af tilblivelsen af denne finanslov, som vi i dag debatterer, hvad vi kan gøre inden for forskellige områder inden for uddannelsessektoren.

Jeg kan kun sige til hr. Jens Peter Vernersen, at det vigtigste er, at tingene balancerer i forhold til handelsskolerne, og det er vores klare opfattelse, at det gør de nu.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Som start vil jeg sige, at jeg er meget glad for, at det er erkendt nu af Det Konservative Folkeparti, at det er Socialdemokratiets skyld. Vi kan tage æren for, at der ikke er besparelser på politiet, og det gør vi også gerne.

Derudover vil jeg sige til det svar, jeg fik fra fru Gitte Seeberg, at jeg har stor sympati for den konservative ordfører, og jeg skal blot ønske al mulig held og lykke med at forklare eleverne ude på erhvervsskolen, at regeringens satsning over for ungdommen er et skattestop engang, når dag 1 oprinder, held og lykke med at forklare de unge, der ikke kan få en ungdomsbolig, at regeringens satsning er en fastfrysning af ejendomsværdibeskatningen.

Fru Gitte Seeberg har jo flere gange sagt, at uddannelsesinstitutionerne må leve med samme effektiviseringsbesparelser, som alle mulige andre. Der vil jeg så bare bede den konservative ordfører om at bekræfte, at der ikke er økonomisk krise, at det er en prioritering, som regerin-

gen har foretaget, hvor den satser på skattestop og ikke på at få en veluddannet ungdomsgeneration.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nej, den der sminkning af de her tal går altså ikke. Fru Gitte Seeberg sagde, at ministerierne får en ramme udstukket, og at der kunne spares på andre ting end på stillinger.

Nej, må jeg sige til fru Gitte Seeberg, de tal, jeg har lagt sammen, er regeringens tal for forbruget af årsværk. Det er ikke driften, det er årsværkene, og det er altså regeringens egne tal. Det er regeringens eget forslag, der viser, at vi taler om 9.000 stillinger og ikke 5.000, som regeringen har sagt. Fru Gitte Seeberg behøver derfor ikke at læse notatet fra CASA for at vide, at det er 9.000 stillinger. Fru Gitte Seeberg behøver bare at læse sit eget partis forslag til finanslov.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Uanset hvad fru Gitte Seeberg siger, er nettobesparselsen på handelsskolerne 40 mio. kr. Det Konservative Folkeparti foreslog i deres finanslov 75 plus. Så er der en pulje, der retter lidt op på de 40 mio. kr., men man kommer jo aldrig op på det, man lovede.

Så vil jeg også sige: Nu taler vi meget om handelsskolerne, fordi De Konservative var så optaget af handelsskolerne, men man tager jo 137 mio. kr. fra de tekniske skoler. Så giver man nogle håndrører til landbrugsskolerne. Jeg ved ikke lige, hvorfor de skal privilegeres. Der er nok nogle historiske grunde til, at de specielt skal fremmes. Men de tekniske skoler mister 137 mio. kr.

Så vil jeg godt igen nævne det med de videregående uddannelser – det gælder både dem, der er i Undervisningsministeriet, og dem, der er i Forskningsministeriet – hvor man i år sparer 4 pct. Men det, der er budgetteret med – jeg ved godt, at det ikke er vedtaget, men man skriver det, og man skriver det også til institutionerne – er 7 pct. næste år, 10 pct. næste år igen og sådan rundt regnet 13 pct. i år 2005. Det har man meldt ud til uddannelsesinstitutionerne, både under Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og under Undervisningsministeriet, og dermed har man sagt, hvad man regner med at spare i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til hr. Aage Frandsen, hvis jeg må starte dér først: Jeg synes da, det er udmærket, at man udmelder nogle rammer til universiteterne så tidligt som muligt, så de ved, hvad de har at rette sig efter. Det betyder jo ikke, som også videnskabsministeren har været inde på, at der ikke kan komme nogle løft på specielt udvalgte områder, men lad os nu vente med den diskussion, til vi har vedtaget denne finanslov.

Fru Sandy Brinck ynker meget de unge menneskers vilkår. Jeg vil gerne sige, at jeg synes bestemt, at denne regering har gjort noget. Nu blev der nævnt boliger. Her gives kommunerne bedre mulighed; det er i hvert fald billigere for dem at iværksætte byggeri. Vi har forslag om, at der gives bedre skattemuligheder for folk, når de udlejer et værelse til unge mennesker. Så jeg synes bestemt ikke, at det er rigtigt med den påstand.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Jeg må sige det på den måde, at jeg stoler mere på de oplysninger, der kommer fra Finansministeriet. Jeg synes måske, at hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil drager mine udtalelser så meget i tvivl, er det rigtige at rette spørgsmålet til finansministeren. Det er der mulighed for enten at gøre nu, senere i dag eller skriftligt. Jeg deler i i hvert fald de udmeldinger og den vurdering, vores finansminister er kommet med.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne kvittere for Det Konservative Folkepartis optagethed af, at de unge mennesker skal have en god uddannelse, og at der skal være arbejdstilbud til dem. Men det, vi diskuterer i forhold til det forslag, er – og det vil jeg gerne have bekræftet – at fru Gitte Seeberg i første omgang sagde, at det ikke var et spørgsmål om at sætte ydelserne ned, men et spørgsmål om at give nogle gode tilbud.

Nu vil jeg gerne høre om det forslag, der kommer senere – man nævner noget om et udvalgsarbejde; det kender vi ikke noget til, heller ikke, hvilket kommissorium der er for udvalget, der er en lang række forskellige ting – er til halve dagpenge, eller om det er til den dagpengeydelse, som vi er enige om, og som vi har et forlig omkring.

Så bliver jeg også nødt til at sige, at selv om De Konservative jo ikke har givet noget tilsagn om at ville støtte de tekniske skoler, smedesven-

dene og tømrerlærlingene, og hvad der ellers er derude i landet, går man alligevel set i forhold til handelsskolerne hen og tager tre gange så meget fra dem. Man kan faktisk godt blive glad for, at De Konservative ikke lovede noget inden valget. Så havde det set meget slemt ud.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

De omtalte fyringer inden for staten, som jeg vil vælge at kalde massefyringer, er måske så ikke 5.000 personer, men måske i virkeligheden 9.000 personer, det gør det jo sådan set kun værre.

Jeg vil bruge dette som eksempel og sige, at i en debat forleden dag i spørgetiden, kunne fru Gitte Seebergs partifælle, økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen, ikke helt finde ud af, hvor Sydthy skulle placeres. De der 5.000 mennesker svarer nogenlunde til, hvad der bor i Sydthy Kommune. Og jeg er helt sikker på, at hvis man bor i Sydthy Kommune og alle 5.000 indbyggere, hvis de nu alle sammen var i en erhvervsaktiv alder, skulle opleve at blive arbejdsløse, så ville de føle, at der virkelig var tale om massefyringer og om noget, der virkelig slog igennem.

Det gør det selvfølgelig også. Derfor kan man også se, at historierne om det her antal flyder over i pressen. Så kan man sige, at om det er 5.000 eller 9.000 personer, er i den sammenhæng ikke så afgørende, men det er under alle omstændigheder voldsomt.

Med hensyn til de unge mennesker og boliger nåede fru Gitte Seeberg at nævne, at man byggede nogle flere boliger, at man havde gjort noget for boligpolitikken i det her land. Så vil jeg blot lige sige, bare lige for en ordens skyld, så folk ikke skal blive forvirret, at det er sådan set kun opfyldelsen af den aftale, som SR-regeringen indgik med kommunerne ved kommuneaftalen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er selvfølgelig sådan lidt rørstrømsk og sentimentalt, men alligevel vil jeg mindes det faktiske udmærkede samarbejde, jeg havde med De Konservative, mens jeg var minister.

En af de meget væsentlige ting, som den konservative ordfører gjorde på området, var at holde os fast på væsentlige prioriteringer inden for naturvidenskab, i forhold til uddannelseskvalitet og i forhold til at få en bedre vejledning, hvor der på konservative initiativer blev lagt op til en

generel vejledningsreform. Alle disse ting kan vi ikke se i regeringens politik, og det synes jeg er ærgerligt.

Jeg håber, at ordføreren vil give os tilsagn om, at den samme intensive, konstruktive, kritiske ordførerlinje fra Det Konservative Folkeparti under den forrige regering vil blive videreført, for det var værdifuldt. Det er ærgerligt, at vi ikke kan se det i det finanslovsforslag, vi drøfter i dag.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til hr. Bjarne Laustens og indsatsen i forhold til de 25-29-årige kan jeg sige, at regeringen endnu ikke har lagt sig fast på, hvilken ydelsesstruktur der skal være i dagpengene, og det har vi som sagt heller ikke i Det Konservative Folkeparti.

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen: Som jeg sagde før, er det jo ikke særlig sjovt, hvis man er en af dem, der lige præcis står for at være blevet afskediget. Men der er altså en meget, meget stor naturlig rotation inden for det offentlige. Hvert eneste år fratræder eller skifter 17.000-18.000 mennesker job inden for staten. Og så må jeg sige, at når vi taler om størrelsesordenen 5.000 mennesker frem til år 2005, er det dog noget, der er til at overse, når man tænker på, hvor mange mennesker der holder op, finder nyt job eller går på pension. Man skal altså passe på, at man ikke skyder gråspurve med kanoner.

Til fru Margrethe Vestager: Vi håber også, at vi kan have et konstruktivt samarbejde, og jeg ved, at vores tidligere uddannelsespolitiske ordfører og nuværende kulturminister, hr. Brian Mikkelsen, også synes, at der har været et særdeles konstruktivt samarbejde, og det er selvfølgelig også et samarbejde, som vi håber kan blive videreført i den nye regering.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg havde jo ikke held med det svar, jeg fik, eller også var det fru Seeberg, der ikke havde held med det svar, hun gav før, da jeg spurgte til trafikpuljerne, puljer, som går til stregafskærmning, til miljøforbedring i trafikken, til trafiksikkerhedsanlæg osv. Der fik jeg at vide, at man ikke mente, at de puljer havde betydning længe. Det synes jeg dog er stærkt.

Jeg fik heller ikke svar på, om fru Seeberg mener, at den forringelse, der sker af trafiksikkerheden, opvejes af, at man hæver hastigheden på

motorvejene. Det er da selvfølgelig en mulighed, som man kunne overveje.

Kl. 17.05

Men jeg vil prøve med et helt andet, men også dybt alvorligt emne, og det er fjernelsen af vores miljøbistand til Østeuropa. Den har ikke været inde i debatten i dag. Det er kun ulandsbistanden, vi stort set har bemærket. Den er pareretovre i den der § 35.

Det er noget af det bedste arbejde, vi overhovedet gør internationalt til fordel for dansk industri, som jo må være en af fru Gitte Seebergs interesser. Det er desuden et arbejde, hvor vi er med til at kvalificere de lande til at blive medlemmer af EU, hvor vi er med til at give dem et bedre miljø, som også kommer os selv til gode. Vi er med til at give Danmark prestige og skabe et godt navn for Danmark i Østeuropa osv.

668 mio. kr. er flyttet over i § 35, og vi har ikke kunnet få at vide i Miljøudvalget, hvor vi har haft ministeren i samråd, eller i Finansudvalget, om det er meningen, at de penge igen kan føres tilbage. Er det noget, den konservative ordfører kan svare på?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er nødt til at spørge fru Gitte Seeberg om de 25-29-årige og om deres ret til dagpenge, deres ret til uddannelsesyndelse: Kan De Konservative overhovedet tænkes at forestille sig, at man vil være i stand til at komme med et forslag om halve dagpenge til mennesker, der er fyldt 25 år? Det er vi nødt til at få et svar på. Det må jo have indgået i overvejelserne, om man har en uændret situation, eller om der er en ændret situation, der vil betyde, at de vil få mere. Det tvivler jeg meget på. Derimod er jeg mere usikker på, om de kan risikere at få mindre, når man skriver det, man skriver i sit finanslovforslag, om denne sag.

Jeg håber, at vi kan få et klart svar: Hvad er det, man forestiller sig i den konservative tankegang?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Hr. Ole M. Nielsen spørger, om miljøbistanden til Østeuropa, og det er også en sag, som jeg selv er optaget af, hvor jeg synes, at vi faktisk gør et ganske stort og godt stykke arbejde.

Sådan som jeg har forstået det, og jeg kan jo kun svare på, hvad jeg selv ved, og hvad vi vil arbejde for, har man ikke endeligt lagt sig fast på

– der er ikke nogen endelig plan fra miljøministerens side – hvordan pengene skal anvendes, og hvor mange penge der skal anvendes på det her område. Men jeg vil sige, at i Det Konservative Folkeparti imødeser vi også med spænding de planer, som vi forventer at regeringen og miljøministeren snart vil præsentere for os.

Så spørger hr. Ole Vagn Christensen igen om samme sag, nemlig de 25-29-årige, og jeg er bange for, at jeg ikke kan komme det meget tættere, end jeg allerede har været. Der er nedsat et udvalg, der arbejder. Men jeg vil gerne minde om, at da vi lavede reglerne om sidste gang i 1995, hvis jeg ikke husker forkert, var det en bragende succes. Det synes jeg vi alle sammen skal have i baghovedet, når vi på et tidspunkt skal sætte os ved forhandlingsbordet.

Formanden:

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Under overskriften »Borgernær service« har regeringen sagt, at den vil prioritere ældreplejen, sygehusene og en forlænget barselsorlov. Man kan spørge sig selv: Hvem kan være uenig i det?

SF har længe prioriteret disse områder højt og vil også gøre det fortsat, men vi må medgive, at det er lykkedes regeringspartierne under valgkampen at fremstå som nogle, der vil gøre det bedre for alle, uden at andre vil få det værre. Ja, lige bortset selvfølgelig fra de allerfattigste i den tredje verden, men de bor jo heldigvis også så langt væk, og de har ingen stemmeret i Danmark.

Fra VK-regeringen var valgløfterne kun den fernis, der skulle dække over deres virkelige forehavende, som er et ideologisk felttog mod det solidariske velfærdssamfund. I dag kan vi konstatere, at hr. Poul Nyrup Rasmussen tog gruelig fejl, da han under et valg møde rev flere sider ud af den nuværende statsministers bog. Indholdet af den bog viser sig desværre at være fuldt dækkende for regeringens politik. Man kan sige, at resultatet af handlingen jo glædeligvis for varmestuen ude i Stengade betød, at de fik et lille provenu på omkring 22.000 kr., og det er stort set også, hvad den ny regering har afsat til indsatsen for de særlig udsatte grupper. Debatten i dag har jo helt klart afdækket, at regeringen ikke har afsat yderligere penge, bortset fra hvad der i forvejen videreføres og gives via satspuljeforliget.

Kl. 17.10

Med finanslovsforslaget forsøger regeringen at tegne et billede af en regering, der kan udtrykke handlekraft, men blot et hastigt blik gennem finansloven afslører, hvor snæversynet regeringen reelt er i sit udspil.

Nedskæringerne på miljø- og ulandsbistanden viser, at de bestemmende kræfter i regeringen slet ikke har forstået alvoren i verdens fattigdomsproblemer, og nedskæringerne vil givetvis reelt blive endnu større, end de umiddelbart synes.

Af finansloven fremgår det, at der etableres en ny pulje på 1,1 mia. kr. af Mifresta-rammen, som flyttes over til en udisponeret pulje. Regeringen har endnu ingen planer for brugen af disse midler, tværtimod ligger det helt fast, at det for flere af de igangværende projekter gælder, at de enkelte ministerier har fået besked på, at de skal afvikles. Og da finansministeren jo har tilkendegivet, at han agter at stryge uforbrugte midler ned i kassen, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, hvad der kan ske med en stor del af de midler, som ligger i den udisponerede fond, når vi når årets udgang.

Regeringens argument om, at pengene skal bruges til sygehuse, holder heller ikke. I dag er det også blevet afsløret, at regeringen kun sætter et engangsbeløb af til sygehuse, mens ulandsbistanden beskæres år for år. Så det reelle er, at det er de allerfattigste i verden, der skal bidrage til at finansiere et skattestop og erhvervsskattelettelser for nogle af verdens rigeste mennesker.

Så man kan konstatere, at finanslovsudspillet i virkeligheden er snæversynet, og det er en ret præcis beskrivelse af finanslovsudspillet. Man kunne måske endda bruge udtrykket »en stat uden fremtid« med henvisning til de manglende investeringer, med henvisning til de manglende midler afsat til vedligeholdelse, manglende midler afsat til uddannelse, til forskning, til miljø, til arbejdsmiljø osv.

Det fremgår klart af finansloven, og det er også fremgået af dagens debat, at miljøet og økologien får et gok. Der bliver ikke sat penge af til naturgenopretning, og økologisiden bliver beskåret med 61 mio. kr.

Uddannelserne, forskningen, det, som skulle være Danmarks fremtid, får også et gok. Det er blevet sagt flere gange her i dag, men jeg synes faktisk, at det måske betyder lidt mere, når den slags udtalelser også kommer fra erhvervslivet selv, fra Dansk Handel & Service, fra Dansk Industri: at alle, som arbejder specielt med den del

af erhvervene, som er fremadrettede, er yderst betænkelige ved de nedskæringer, der finder sted.

Omkring hele integrationsdelen og omkring arbejdsmarkedet foretages der heller ikke nogen særlig indsats i finanslovsudspillet, på trods af at Bonnerupudvalget jo klart har tilkendegivet, hvad der er behov for, og har sagt, at der er behov for en markant øget indsats omkring arbejdsmarkedet og integration, fordi det er her, de virkelige problemer er, eller sagt mere korrekt: Det er her, den store udfordring er. For vi ved jo godt, at vi i løbet af de kommende år kommer til at mangle omkring 60.000-80.000 mennesker i arbejdsstyrken, og de skal findes. Samtidig ved vi også, at vi stadig har en meget stor arbejdsløshed, og derfor er opgaven at få den del af arbejdsstyrken, som er sat uden for aktiv tjeneste, ind på arbejdsmarkedet. Det kræver en stor indsats, og her er udfordringen bl.a. at gøre en indsats omkring hele integrationsdelen.

Man kan sige det på den måde, at der er tre forudsætninger, der skal lykkes for at få udvidet arbejdsstyrken:

Den ene er en reel integration af nydanskerne på arbejdsmarkedet.

Den anden er et opgør med aldersdiskriminationen, som finder sted, altså at folk, når de bare kommer over de her 45-50 år, skubbes ud af arbejdsmarkedet, eller at de, når de er blevet skubbet ud, har vanskeligt ved at komme tilbage igen. Det skal der gøres noget ved.

Kl. 17.15

Den tredje er hele arbejdsmiljøindsatsen, som det er helt afgørende at få styrket, alene af den grund, at 60.000 personer sendes ud af arbejdsmarkedet som følge af arbejdsskader, nedslidning og sygdom. Det taler sit tydelige sprog. Så det er her, der virkelig skal sættes ind for at løse fremtidens problemer.

Råd, nævn og puljer har også været en del fremme i debatten. Spørgsmålet er: Hvad gør vi her? Vi vil meget gerne medvirke til at gennemgå alle råd, nævn, puljer, fonde og tilskud, som ligger i alle ministerierne.

Vi har også rejst spørgsmålet over for finansministeren, både om en uddybning omkring de puljer og fonde, som ligger i regeringens forslag, og også om alle dem, der ikke er nævnt, for at få dem inddraget i debatten, sådan at vi kan gennemgå det hele med en tættekam, for det er ret afgørende at vide, om det bare er noget admini-

strativt, man skærer bort, eller om det også er nogle fornuftige aktiviteter.

Med hensyn til et par af de puljer, som bliver skåret bort, er det jo decideret uklogt at gøre det. Jeg har et par gange nævnt spørgsmålet om Børnekostpuljen. Det er et utrolig vigtigt element, at vi bidrager til at sikre, at unge får en sund økologisk kost særlig i en tid, hvor alle inden for sagkundskaben har sat alarmklokkerne i gang med hensyn til den tiltagende fedme, der findes hos en større gruppe af unge. Her er der noget, der skal sættes ind over for.

Den Grønne Jobpulje-fond har sat en lang række fornuftige beskæftigelser i gang og skabt masser af arbejdspladser. Også her er det jo helt vanvittigt at skære ned.

Regeringen skærer også ned på et område, som ikke har været nævnt i dagens debat, men som har utrolig stor betydning også for udviklingen af dansk erhvervsliv. Det er det potentiale, som vi ikke tidligere har været så opmærksomme på faktisk også hører til under erhvervslivets nye vækstlag i hele kulturen.

Jeg ved godt, at den nuværende regering mere betragter kultur som noget lidt belastende – det er sådan noget, man kan bruge pengene til, hvis der er råd til det – men vi fik en meget fornuftig erhvervs- og kulturpolitisk redegørelse sidste efterår, som faktisk understregede og dokumenterede det store potentiale, der ligger i spillet mellem kultur og erhverv, eksempelvis de muligheder, som vi har bygget op i kraft af, at vi for år tilbage foretog en massiv indsats og satsning på filmskoleområdet, og som gik videre i retning af, at vi sagde, at vi også ville støtte selve filmproduktionen og udviklingen af nye film. Det gav unge talenter lov til at boltre sig og dumme sig den ene gang efter den anden, og herudaf udkrystalliserede der sig pludselig nye talenter, som også blev stjerner både nationalt og internationalt, og i dag ser vi, at vi er ved at udvikle et filmerhverv, som giver en fantastisk beskæftigelse herhjemme, og som også giver staten øgede indtægter i form af salg af biografbiller og eksport af film.

På samme måde omkring musikken. Vi satte for år tilbage på at opbygge musikskoleloven, og vi fik for få år siden etableret lov om rytmiske spillesteder. Vi fik altså virkelig lavet en satsning for at få hele fødekæden inden for det musiske område til at hænge sammen, fordi der ud af det udkrystalliserer sig musikere, som kan gøre sig gældende både nationalt og ikke mindst internationalt og dermed blive en fantastisk ind-

tægtskilde for samfundet – jeg nævner blot Aqua, Brødrene Olsen og den ny Safri Duo – og jeg forstår simpelt hen ikke, hvori pointen, hvori det fremsynede ligger i, at man i finansloven vil skære ned med over 150 mio. kr. på kulturområdet i år. Jeg kan simpelt hen ikke se værdien af det i forhold til den oplevelse vi får, den glæde vi får af kulturen som sådan, og man undergraver også det vækstpotentiale, som ligger i spillet mellem kultur og erhvervsliv.

Det, der er behov for, er jo at få vedtaget en finanslov, som ikke er snæversynet, og som ikke går på populistisk at opfylde nogle få valglofter; det skal man naturligvis gøre, men man skal gøre det på en sådan måde, at man ikke skærer fremsynet væk, og det er det, der er sket med finansloven.

SF har fremlagt et forslag til finanslov, som vi selvfølgelig også vil inddrage i de forhandlinger, som vi møder op til i Finansministeriet her i den kommende uge, men det er en helt anden linje, vi ønsker, og som vi mener er forudsætningen for, at Danmark også kan styrke sig i fremtiden.

Kl. 17.20

Det er under overskriften: Vi tager ansvar for den globale ansvarlighed for miljøet. Verden er blevet globaliseret, uvidenheden om, hvad der sker, er mindre end nogen sinde, og derfor er der heller ingen undskyldning for at vende den tredje verdens fattigdoms-, menneskerettigheds- og miljøproblemer ryggen. Det er vigtigt, at vi tager fat her og giver vores bidrag både af hensyn til at skabe en bedre og mere ligeligt fordelt verden, og også fordi vi har en stor ekspertise, som vi kan udvikle og udbygge også fremover, i Danmark.

Men nok så væsentligt er det spørgsmålet om at tage fat på hele Danmarks råstof, og her er det helt afgørende jo den menneskelige viden. Derfor er det vigtigt for os, at vi får taget fat på at styrke forskning, innovation og videnovertførelse. Det er jo her; det nye sker, det er jo her, vi skal forberede de kræfter, der skal være med til at udvikle dansk erhvervsliv i fremtiden.

Det er vigtigt, at vi også holder hele fødekæden her intakt og sørger for at udbygge folkeskolen både med flere lærerkræfter, som der er akut behov for, og med at sikre, at man får nye tidssvarende undervisningsmaterialer.

Det er et spørgsmål om at tage fat i at udbygge nogle af de steder, hvor vi kan være med til at udvikle personale til velfærd.

Der er et par områder, jeg godt vil nævne her, også fordi regeringen på en fejlagtig måde, vil

jeg mene, har taget det med i finansloven. Det ene er nedlæggelsen af servicejobordningen. Hvad er servicejobordningen? Ja, det er lige nøjagtigt det, som regeringen i ord siger, de ønsker. Det er, som vil foretage nogle prioriterede og aktivitetsfremmende foranstaltninger over for kommunerne. Det gør man i forhold til pengene til sygehusene og ældreomsorgen. Men hvad er servicejobordningen? Det er lige nøjagtigt at give tilskud til de kommuner, til de amter og til de institutioner i staten, som ønsker målrettet at udvide aktiviteten primært omkring ældreomsorgen, men generelt omkring servicesektoren. Og hvorfor vil man ødelægge det? Hvad koster det samfundet? Ingenting! Tværtimod.

Der er lavet en ordning for folk, som er blevet kasseret, og som hverken den offentlige eller den private sektor af sig selv har fundet værdien af, altså det grå guld. Så siger vi: Jamen giv dog de folk, som er bragt ud i langtidsarbejdsledelse, en mulighed for at være med til at give et bidrag til udviklingen af servicesamfundet, den borger-nære service over for borgerne. Servicejobbene går jo netop ud på, at de kommuner, der ansætter servicejobpersoner, får forhøjet deres bloktilskud tilsvarende, fordi de gør noget ekstra. Men ikke alene får de forhøjet bloktilskuddene, finansministeren sparer 50.000 kr., hver eneste gang der kommer en person ind i den offentlige servicesektor. Så jeg fatter simpelt hen ikke logikken i, at den ordning, som ingen tabere har – det er noget nær det tætteste, man er kommet på et columbusæg i arbejdsmarkedspolitikken – skal ødelægges.

Der er kun én forklaring på det, og den kan man selvfølgelig også gøre brug af, hvis man virkelig vil holde den ideologiske fane så højt, at det overstiger al sund fornuft.

Der kunne nævnes indsatsen over for de læse/skrivesvage, spørgsmålet om at give mulighed for, at man kan lave regulær, kompetencegivende uddannelse som aktiveringsinitiativer omkring voksenlærlinge og lignende. Der er en lang række muligheder for at sætte ind for at udvide det råstof, vi har, og være med til at sikre fremtiden og bruge tiden til at sige: Nu er vi inde i den fase, hvor vi skal sige »tid til fremsyn«.

Også omkring integrationsdelen vil jeg nævne et par ting som svar på regeringens udlændingepakke, som alene har fokuseret på det negative, på stramninger og på at understrege, at det er de forkerte indvandrere, vi har i Danmark osv., osv. i den dur. Nu kommer Bonnerupud-

valget så med forklaringen: Vi har den store udfordring foran os, at vi skal sørge for at få integreret både de nydanskere, vi har i landet, og de nydanskere, som vil komme til os, uanset hvad vi beslutter her i salen.

Den ressource, de besidder, skal vi selvfølgelig sørge for at gøre brug af, og vi kunne jo starte med de ca. 5.000 indvandrere og flygtninge, vi har i landet, som har en kompetencegivende teknisk eller videnskabelig uddannelse. Hvorfor tager man ikke fat i at få dem inddraget på arbejdsmarkedet? Det kunne jo betyde, at vi kunne få løftet nogle af de opgaver, hvor der er mangel på arbejdskraft i dag, samtidig med at vi skaber nye arbejdspladser, fordi vi flytter dem væk fra de job, de har i dag som pizzabagere og taxachauffører, eller ud af arbejdsløshedskøen, altså en omvendt gøgeungeeffekt. Der er alle muligheder. Samtidig burde man benytte sig af og støtte Bonnerupudvalgets anbefaling om at udvide den isbryderordning, som har været gældende. Også her ligger der et fantastisk potentiale for at få flere nydanskere ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 17.25

Vi er også opmærksomme på, at regeringen jo i modsætning til SF ikke mener, at man kan bruge en afgiftsregulering som adfærdsregulator. Det har vi taget ad notam, selv om vi ikke er enige i det. Men jeg vil da godt komme med et par gode råd. Jeg kan se, at miljøministeren er her, og så ville det måske være klogt at lytte efter, for her er et par gode råd, som ikke koster noget, og det må jo være noget, som kan falde i regeringens smag.

Vi har tidligere foreslået, at man skulle afgiftsregulere en række kemikalieprodukter for at minimere brugen af dem. Det har regeringen sagt nej til, fordi det ødelægger skattestoppet. Derfor vil vi gerne i forbindelse med finanslovsforhandlingerne lave en aftale med regeringen om en forbudspolitik, så vi får nedlagt forbud mod nogle af de kemikalier, som vi ved bevisligt er farlige, og som er ødelæggende for helbredet og naturen.

På samme måde vil vi gerne lave en politisk aftale om en kemikaliestrategi i forhold til EU. Vi vil gerne være med til at lave en aftale om styrket miljømedicinsk forskning, som kan være med til at undersøge betydningen af tungmetaller og hormonlignende stoffer, så vi også kan få dem ud af hverdagen. På samme måde vil vi også gerne være med til en aftale om sikring af grundvandet, altså at forbyde en række af de

stoffer, som bevisligt er med til at ødelægge naturen på sigt. På trods af, at vi nok mener, at afgiftsvejen kunne være en gangbar og brugbar vej, så siger vi: Jamen o.k., vi er indstillet på også at gå nye veje og dermed lægge an til forhandling om denne strategi.

En række af de initiativer, som jeg har nævnt her, kræver jo investeringer, for skal vi investere i fremtiden – det mener vi rent faktisk er opgaven i modsætning til regeringen, som med et meget kortsigtet og snæversynet finansieringsforslag har ønsket at løse nogle akutte problemer, som vi er enige i skal løses, hvilket jeg også indledningsvis sagde – så skal vi have foretaget nogle investeringer i fremtiden, som kan være med til at give nogle afledte besparelser, og her skal jeg blot nævne er par stykker:

Vi vil foreslå, at vi styrker bemanningen af Told og Skat, så vi kan få en effektiv ligning af de multinationale selskaber, som vil kunne give en milliardindtægt til statskassen. Vi skal sørge for en mere effektiv ligning af virksomhederne, så vi kan være med til at lukke huller og smutveje for skatteal og spekulanter. Det vil sige, at en investering i Told og Skats bemandsituation ville give en afledt besparelse.

På samme måde vil vi gerne være med til at styrke indsatsen omkring arbejdsmiljødelen, for en styrket indsats med bemanning i Arbejdstilsynet omkring forebyggelsen med bedriftssundhedstjenesten vil give afledte besparelser i form af færre arbejdsulykker og nedslidning.

Vi vil gerne være med til at sikre en bedre konkurrence i samfundet. Derfor vil vi foreslå, at vi styrker Konkurrencestyrelsens bemanning, så vi kan få sat ind over for karteldannelser og lign., som vi bevisligt ved er med til at forhøje prisniveauet i samfundet. Også her ligger der en besparelse.

Dernæst er der spørgsmålet om at styrke Forbrugerrådet og Forbrugerinformationens indsats. Det vil også medvirke til at få en bedre og mere gennemsigtig priskonkurrence.

Så skal jeg afslutningsvis komme med et konstant besparelsesforslag. Det er, at vi i finanslovsforslaget fastholder og udbygger trafikpuljen og vejvedligeholdelsespuljen, for det er en investering i trafiksikkerhed, nemlig vejvedligeholdelse og afhjælpning af de sorte pletter, der er i vejlæggene. Det er med til at skabe miljøforbedringer inden for trafikken og dermed minimere antallet af trafikuheld, som belaster sundhedssektoren.

Og så vil vi foreslå, at vi fastholder hastighedsgrænsen på de 110 km. Også her vil vi spare menneskeliv og tilskadekomne, hvilket kan være med til at sikre, at samfundet ikke får så store udgifter til sundhedssektoren.

Alt i alt er det spørgsmålet om, at man skal vælge, hvilken vej man vil gå. Skal vi vælge den snæversynede, der ligger i finanslovsforslaget, eller skal vi bruge muligheden for tid til fremsyn og foretage de investeringer, der er nødvendige af hensyn til at sikre fremtidens velfærdssamfund?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu kender jeg hr. Ole Sohn som en dygtig og normalt også rimelig velafbalanceret herre, men jeg må nok sige, at det var lige før, at jeg blev lidt bekymret for, om han begyndte at hyperventilere heroppe i sin aggression mod det, regeringen har lavet.

Kl. 17.30

Jeg vil tage fat i ét punkt, nemlig hele integrationens delen. Det er med lidt undren, at man hører SF stå og tale om alt, hvad der kan gøres ved hjælp af integration, og hvordan man skal strikke det hele sammen, og at nu skal den nye regering tage sig sammen på det her område, og hvorfor er der ikke kommet noget endnu?

Men der kommer i øvrigt et integrationsudspil her i marts måned.

SF har været den tidligere regerings parlamentariske flertal, men hvorfor har SF og den tidligere regering ikke gjort noget ved den store opgave, som egentlig har været kendt for os alle sammen i mange år?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er ikke, fordi jeg har aftalt med hr. Jens Rohde, at han skulle stille mig spørgsmålet, men jeg er faktisk glad for at få spørgsmålet, for det giver mig anledning til at sige, at er der nogen, der også under den tidligere regering pressede på for at få flyttet debatten væk fra den skingre og negative debat om stramninger over for udlændinge, så har det været SF. Vi har været imod også den diskussion, der er foregået i dele af den tidligere regering, hvor man fokuserer på de negative dele af integrationen. Vi har haft den opfattelse, som også Bonnerupudvalget er kommet frem til, at Danmark er et multietnisk samfund, og at vi er nødt til at sige af hensyn til os selv: Vi skal have en større arbejdsstyrke, ellers har vi

ikke muligheder og forudsætninger for at bevare velfærd i fremtiden.

Vi har en stor arbejdsstyrke, som er sat uden for arbejdsmarkedet, og derfor er vi kommet med forslag, og vi har i øvrigt også fået et gennemført omkring isbryderordningen, nemlig tilskuddene til virksomhederne, som gør en indsats for at ansætte nydanskere. Det har vi foreslået, og det er kommet med i den forrige regerings finanslov. Vi har foreslået den styrket, og det kan vi selvfølgelig også præsentere den nye regering for. Vi har foreslået handlingsforløb for de her 4.000-5.000 nydanskere, som har teknisk-videnskabelig uddannelse, sådan at vi på den måde er med til at gøre en effektiv indsats. Men den kritik, vi har rejst over for den tidligere regering, og den fokusering, vi har på integration på arbejdsmarkedet, forfægter vi både før valget og efter valget.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er ganske udmærket klar over, at SF altid har fornægtet alt, hvad der hedder stramninger. Den diskussion har vi jo aldrig kunnet tage.

Men nu kommer der så i marts måned et integrationsudspil fra regeringen. Kunne man forestille sig den situation, at SF ville smide lidt af al den surhed og også lidt af den galde, som jeg føler at hr. Ole Sohn også smider ud heroppefra, og så gå ind til forhandlinger med regeringen om den her integrationsdel uden berøringsangst og med et åbent sind? Kunne SF have en positiv indgangsvinkel, også i forhold til det, regeringen kunne komme med, så der måske kunne komme noget konstruktivt ud af det ad den vej?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er jo altid med en vis forventning, at man ser hr. Ole Sohn gå på talerstolen, måske med et spinkelt håb om, at nu kommer der da sådan lidt visioner fra den gamle venstrefløj, som vi måske kan lade os inspirere af. Og hvad var det så, man hørte? Hvad var det, man hørte, der var SF's bud på en ny finanslov, på løsninger af en moderne tids problemer? Det var de traditionelle venstrefløjsløsninger, som vi hørte: flere offentligt ansatte, mere kontrol. Hr. Ole Sohn påstod oven i købet, at det ville føre til besparelser.

Der var ikke nogen bud på nytænkning.

Men hr. Ole Sohn og Det Konservative Folkeparti er jo meget enige om, at et af de væsentlige problemer er, at vi skal have integreret indvan-

drerne på vores arbejdsmarked på en positiv måde. Det vil vi meget gerne samarbejde om, og som det også er sagt af andre, kommer der et integrationsudspil fra regeringen i løbet af meget kort tid, så vi virkelig kan få sat gang i den udvikling.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Ole Sohn, som interesserer sig meget for Bonnerupudvalget. Jeg kan forstå, at hr. Ole Sohn er meget enig med Bonnerupudvalgets vurderinger. Men er hr. Ole Sohn så også enig i, at et af elementerne er at skabe bedre økonomisk incitament for indvandrerne til at tage et job på det danske arbejdsmarked?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Lars Barfoed, at jeg ikke her fra talerstolen har sagt, at SF går ind for flere offentligt ansatte. Det er muligt, at det kan være konsekvensen. Jeg har ikke berøringsangst over for, om vi har en stor eller en lille offentlig sektor. Det vil jeg gerne sige.

Kl. 17.35

Jeg tog udtrykkeligt og meget målrettet de steder, hvor samfundet ville kunne få en indtægt til investering i fremtiden ved målrettet at styrke dele af den offentlige sektor. Det er bl.a. forebyggelsesarbejde omkring arbejdsmiljø. Det må da også påvirke hr. Lars Barfoed, at der er 60.000 mennesker, der kommer til skade på grund af dårligt arbejdsmiljø. 60.000 er altså mange personer. Der skal gøres en indsats, der kan forbedre det.

På samme måde med Told og Skat. Hvorfor ikke tage de store indtægter? Hvorfor skal det være den lille mand, der skal betale skatten? Hvorfor skal det ikke være dem, der i dag undrager sig? Man bør foretage investeringer der.

Så til spørgsmålet om integration. Når jeg har været så harm over regeringens udlændingudspil, er det, fordi man har fokuseret udelukkende på at tilfredsstille Dansk Folkeparti i negativitet. Det synes jeg simpelt hen er for uanstændigt for to borgerlige partier som Venstre og De Konservative.

Derfor har SF faktisk fremlagt et udlændingudspil, og vi fremlægger også et integrationsudspil, hvor vi udbygger en række initiativer. Så naturligvis vil vi på baggrund af det udspil, vi kommer med, indgå i forhandlinger om at styrke integrationen på arbejdsmarkedet, for det er forudsætningen for, at vi kan løse fremtidens udfordringer.

Omkring Bonnerupudvalgets bemærkninger om indslusningsløn vil jeg sige: Sådant en har vi faktisk. Der er jo en indslusningsløn på arbejdsmarkedet. Det er der i alle overenskomster, og den skal man da bare gøre brug af.

Der er jo tilrettelagt, hvad man får i løn, når man ikke har nogen kvalifikationer, og hvad får man, når man har dem. Man starter selvfølgelig på indslusningslønnen, altså den overenskomst-mæssige mindsteløn. Efterhånden som man får kvalifikationer, kommer man højere op på løn-skalaen. Eller man bliver ansat som lærling, f.eks. voksenalærling, og så er det en særlig sats eller under særlige vilkår. Alle de dér satses findes altså. Man skal gøre brug af dem.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når hr. Ole Sohn nu begynder at lyde så ophidset, så synes jeg, at det skal han holde op med. Nu er vi jo ikke så mange tilbage i salen, så lad os tage den her snak stille og roligt.

Jeg vil bare spørge hr. Ole Sohn, om han ikke kan bekræfte, at nogle af de arbejdsgrupper, som er hårdest ramt af nedslidning, desværre er de offentlige arbejdsgrupper, og at det rent faktisk er en opgave, vi først og fremmest skal sørge for at løse i den offentlige del af erhvervslivet. Vi skal tage og fejle for egen dør, inden vi fortsætter med at udbygge det kæmpe administrative system, som hr. Ole Sohn og hans side af Folketingssalen har bygget op.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Ole Sohn siger, at han bestemt ikke har nogen tanke om, at der skal være flere offentligt ansatte, og at det ikke er det, der er SF's bud på en ny finanslov.

Det, jeg hørte i hr. Ole Sohns tale – og jeg synes egentlig, at det blev bekræftet nu i svarreplikken – var, at der skulle være flere ansat i Told og Skat. Der skulle være flere ansat i Konkurrencestyrelsen, så man kunne holde mere øje med virksomhederne, som jeg forstår åbenbart overtræder konkurrenceloven i vid udstrækning, siden hr. Ole Sohn mener, at flere ansatte i Konkurrencestyrelsen ville føre til, at man kunne opklare en masse ting, der foregår rundt omkring i dansk erhvervsliv. Det kunne egentlig være interessant at høre hr. Ole Sohn uddybe, hvad han mener med det.

Der skulle også flere i Forbrugerrådet og i Forbrugerinformation. Der skulle ansættes flere

i Arbejdstilsynet. Der skulle i øvrigt også tilføres flere offentlige midler til trafik- og vejinvesteringspuljerne, men det kan da godt være, der ikke blev flere offentligt ansatte af det.

Men alt sammen er eksempler på flere offentligt ansatte. Men når der samlet ikke skal være flere, hvor er det så, hr. Ole Sohn gerne vil spare nogle penge? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Så forstår jeg også, at introduktionsløn allerede findes i den forstand, som Bonnerupudvalget foreslår den. Nu er det interessant, at de jo har beskæftiget sig ret indgående med problemstillingen og altså er nået frem til efter grundige overvejelser at foreslå, at der skal være en introduktionsløn på arbejdsmarkedet for indvandre-re.

Jeg har også hørt, at flere repræsentanter fra fagbevægelsen har vendt sig imod det. De er åbenbart heller ikke klar over, som hr. Ole Sohn ved, at der findes en introduktionsløn allerede. Det synes jeg er spændende.

Men jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn: Hvis det nu viser sig, at hr. Ole Sohn tager fejl, og at der ikke findes en sådan introduktionsløn, som Bonnerupudvalget foreslår, vil hr. Ole Sohn så være villig til at tale for en sådan introduktionsløn som et led i en samlet indsats for at skabe et økonomisk incitament til at tage et arbejde?

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tidligere i debatten var fru Anne Baastrup fra SF inde på spørgsmålet om repatriering, og nu har hr. Ole Sohn jo også selv brugt lidt tid på det her med udlændingeområdet. Derfor synes jeg også, det vil være naturligt nu at få at vide helt klart, hvad SF's politik egentlig er, altså hvad var det egentlig, fru Anne Baastrup mente Dansk Folkeparti skulle støtte, som kunne sikre en øget repatriering? Det er vi meget optaget af.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som SF også har bemærket i forslaget til finanslov under konto 18.31.02, at der ikke er ret mange udgifter til repatriering, at ordningen ikke benyttes i et særligt stort omfang. Man kunne måske tænke sig, at det havde noget at gøre med, at det var en frivillig ordning, om man ville repatrieres eller ej. Tænker SF i regelændringer, der gør, at vi i højere grad kan få repatrieret og få hjulpet folk hjem til det land, de oprindeligt er flygtet fra?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at vi mener, at de midler, som er givet til repatriering, har været for små. Der er jo også flere, der har givet udtryk for, at de ikke har været gode nok, og det synes jeg man skal styrke, for de flygtninge, som har mulighed for det, og som gerne vil vende hjem, skal naturligvis hjælpes også af os.

Omvendt har vi den opfattelse, sikkert i modsætning til Dansk Folkeparti, at de flygtninge, som ikke kan vende hjem, skal integreres i det danske samfund, og vi skal gøre brug af deres ressourcer. Vi har i årevis brugt millioner af kroner på at holde dem ude af arbejdsmarkedet, for ikke at gøre brug af deres ressourcer, på grund af den negative debat, vi har i samfundet. Hvad det ikke påfører samfundet af udgifter til lavtlønnede, arbejdsløse og førtidspensionister, at vi har den ubehagelige, negative debat omkring integrationen! Det er en ret dyr omgang.

Til hr. Kristian Jensen vil jeg sige, at jeg overhovedet ikke er ophidset. Jeg har måske den svaghed som politiker, at jeg en gang imellem bliver engageret. Det synes jeg nu ikke er så tosset en ting.

Jeg vil gerne sige, at det der med de offentligt ansatte er jeg faktisk meget enig i. De offentligt ansatte er – det viser erfaringerne – blandt de hårdest nedslidte, bl.a. inden for det, der i dag hedder social- og sundhedshjælperområdet, altså hjemmehjælperne. Det er et meget hårdt område. Sygehusområdet er et meget hårdt område. Det var faktisk derfor, SF vedblev at kræve og fik gennemført, at man skulle udbygge bedriftssundhedstjenesten inden for sundhedssektoren og inden for social- og sundhedsforvaltningen, netop for at sikre, at man fik forebygget den nedslidning. I dag har vi fået dokumentation for, at hjemmehjælperne slet ikke er i stand til at blive i faget, og derfor har vi faktisk foreslået, at man udvider servicejobordningen, sådan at vi får flere hænder inden for velfærden for at undgå den nedslidning.

Til sidst skal jeg sige til hr. Lars Barfoed, at hvis man styrker Konkurrencestyrelsen, vil vi måske kunne komme den problemstilling til livs, at byggeomkostningerne i Danmark er 25 pct. højere end i landene omkring os, fordi vi ingen konkurrence har, fordi der er karteldannelser. Så hr. Lars Barfoed kan tro, at det vil have en gavnlig effekt på den fair og fri konkurrence til

gavn for de små og mellemstore danske virksomheder, hvis man fik en styrket Konkurrencestyrelse, som kunne sikre en fair konkurrence.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så fik vi klarlagt, at SF's måde at få flere repatrieret på – hvilket jeg kan forstå vi er enige om er en god idé – er ved at sætte ydelsen op. Gennemsnitsudgiften er i henhold til den konto på finansloven, som fru Anne Baastrup jo også henviste til, 22.227 kr. pr. repatrieret i dag. Hvad forestiller SF sig, det skulle sættes op til for at få flere til at blive repatrieret?

Punkt 2: Vil SF, i forbindelse med at vi så i givet fald kunne blive enige om at sætte beløbet op, så vi kan få repatrieret flere, så også være indstillet på at afskaffe fortrydelsesretten? Som det er nu, giver vi direkte folk tilskyndelse til med gode penge på lommen at rejse tilbage til deres oprindelige hjemland, hvor der måske så vil være nogle af dem, der er rimelig velstillede i en periode i forhold til dem, de rejser hjem til, og oven i det har de en fortrydelsesret og kan bestemme sig for at vende tilbage til Danmark igen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Ole Sohn: Sådan helt ærligt, er det ikke lidt tyndt at stille sig op på Folketingets talerstol og sige, at det er debattens skyld – den debat, vi har om udlændinge i Danmark – at integrationen i Danmark ikke er lykkedes?

Kl. 17.45.

Er virkeligheden ikke, at et stort ansvar ligger hos og påhviler den tidligere regering og dermed også den tidligere regerings støtteparti, SF? Det var den ene ting.

Den anden ting er omkring arbejdsskaderne. Der er et spørgsmål, som ikke lige har været oppe her, men som egentlig altid har undret mig, og det er: Hvordan i alverden kan man dog forestille sig, at f.eks. en arbejdsmiljøafgift, som man pålægge virksomhederne, skulle give et bedre arbejdsmiljø på virksomhederne?

Så vidt jeg har forstået, er SF imod, at vi fjerner den arbejdsmiljøafgift. Jeg kan simpelt hen ikke få det til at hænge sammen inde i mit hoved, hvordan en arbejdsmiljøafgift skulle bedre arbejdsmiljøet på virksomhederne. Kan hr. Ole Sohn ikke hjælpe mig lidt på vej med det?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Tak til hr. Ole Sohn for svaret, for så vidt angår Konkurrencestyrelsens aktivitet.

Jeg må sige, at jeg synes, det er et groft angreb på danske virksomheder i byggebranchen at hævde, at hvis Konkurrencestyrelsen fik flere midler, ville man være i stand til at afsløre, må jeg forstå, ulovlige karteldannelser i byggebranchen, som så skulle være skyld i, at priserne dér er højere, end de er internationalt.

Jeg synes nok, at sådan nogle udokumenterede angreb på en vigtig del af dansk erhvervsliv er det temmelig groft at fremsætte fra Folketingets talerstol.

Jeg er helt sikker på, at Konkurrencestyrelsen, efter at der *har* været afsløret karteldannelser, for det har de jo gjort, er helt opmærksom på at holde øje med den slags ting, og jeg tror også, at virksomhederne er opmærksomme på, hvor grænserne for loven går.

Hr. Ole Sohn fik ikke lejlighed til at svare på det med indvandrere, men jeg vil så bare sige til hr. Ole Sohn, at jeg håber, at hr. Ole Sohn vil tage positivt og konstruktivt imod regeringens udspil, som snart kommer, omkring en bedre integration på det danske arbejdsmarked, for det er helt afgørende, at vi tager positivt og konstruktivt imod indvandrerne på arbejdsmarkedet og får flyttet holdninger hos alle parter, så de virkelige kan komme ind på arbejdsmarkedet på en god måde – og på den måde på længere sigt også blive bedre integreret både socialt og kulturelt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med noget meget lidt benyttet af politikere i den her sal og sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg ikke ved, hvor stor ydelsen skal være, for det har jeg ikke forstand på, men det vil jeg tro, at min kollega fru Anne Baastrup har.

Men principielt er jeg ikke tilhænger af, at man fjerner en fortrydelsesparagraf, for det er jo meget følelsesladet. Jeg ved ikke, om man kan forestille sig det, men jeg kender faktisk flygtninge – og jeg ved, hvilke traumer de har være igennem – som meget gerne vil hjem. Men det kræver selvfølgelig også, at de oplever, at de, når de kommer tilbage, også har mulighed for at eksistere dér. Hvis det viser sig ikke at være tilfældet, skal man ikke tvinge dem til at blive et sted, hvor de ikke kan være. Men selve beløbs-

størrelsen ligger uden for min umiddelbare viden.

Til hr. Lars Barfoed vil jeg gerne sige, at det ikke var, fordi jeg ikke ønsker at svare på det med indslusningsløn, men jeg nåede det simpelt hen ikke.

Vi har den opfattelse af overenskomsternes mindsteløn, at parterne har sagt: Det er indslusning for folk, som ikke har kvalifikationer. Når man får kvalifikationer, får man også løn derefter.

Vi har så til gengæld sagt fra SF's side, at vi er opmærksomme på, at virksomhederne har nogle ekstraomkostninger i forbindelse med integrationen. Det kan være i forbindelse med at give dem noget målrettet sprogundervisning i forbindelse med arbejdet, og det kan være nogle andre umiddelbare omkostninger. Dér er vi helt på linje med Foreningen til integration af nydanskere på arbejdsmarkedet i, at dér virker isbryderordningen, altså tilskud til de virksomheder, som gør en indsats, og ikke på samme måde, for de får så nedsat deres omkostninger uden at gribe ind i overenskomsterne, og det ved jeg at hr. Lars Barfoed lægger meget vægt på at vi ikke gør. Derfor vil tilskud via en isbryderordning være en model.

Derfor vil jeg glæde mig til, at regeringen kommer med et udspil omkring integration på arbejdsmarkedet. Det har været savnet længe. Og jeg har faktisk været en af de politikere, vil jeg sige i al beskedenhed, som har sloget for og sagt igen og igen og igen: Arbejdsmarkedet er omdrejningspunktet for integration. Så naturligvis vil vi diskutere det, når den tid kommer.

Med hensyn til det med byggeomkostningerne vil jeg sige, at det ikke er mig, der påstår, at de er 25 pct. højere. Det viser faktisk en undersøgelse, som Erhvervsministeriet har foretaget, og det var bare den, jeg henviste til. Når man svækker Konkurrencestyrelsen, svækker man selvfølgelig også dens muligheder for at holde øje med, hvorvidt der sker karteldannelse eller lignende.

Jeg håber, der er en, der har spørgsmål, så jeg kan svare hr. Jens Rohde i anden omgang.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil først sige tak til hr. Ole Sohn for det klare svar, selvfølgelig, og så sige, at jeg er glad for, at jeg ikke under den tidligere debat med fru Anne Baastrup gav tilsagn om noget specifikt, for vi

kendte jo ikke grundlaget for, hvad det var, vi i givet fald skulle samarbejde om.

Jeg kan da se, at hvis man skal sætte ydelsen markant op i forhold til det niveau, den ligger på i dag, og så ikke engang supplere det med noget som helst krav om, at en repatrieret flygtning skal blive i det land, vedkommende er repatrieret til, men at den repatrierede efter en periode kan fortryde og komme her til Danmark igen og få andel i de offentlige midler en gang til forfra, så er det jo håbløst. Selvfølgelig må der være en sammenhæng mellem tingene.

Vi vil meget gerne have flere repatrieret, men det må være med udgangspunkt i, at så repatrierer vi altså, og så er det ikke noget med, at man kan udnytte sådan et system til i virkeligheden at tage på ferie i sit hjemland i en periode – hvilket undersøgelser jo desværre viser, at der er ganske mange, der gør, selv om de har flygtningestatus – og så efterfølgende vende tilbage til Danmark og igen få adgang til de offentlige kasser. Der må vel være grænser for, hvordan vi skal stille os i forhold til dem, der ønsker at udnytte sådan et system. Det håber jeg bare vil være med i SF's videre betragtninger omkring det her.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Sohn, 1 minut.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil foreslå, at man prøver at undersøge – det er der måske foretaget undersøgelse af, men hvis ikke bør det gøres – hvor mange af de flygtninge, som er blevet repatrieret, som er blevet, og hvor mange der er kommet tilbage igen. Det er utrolig få, der vender tilbage igen. Men de få skal jo ikke afskæres muligheden for det, hvis det viser sig, at de ikke kan få mulighed for at virke i deres hjemland.

I modsætning til Dansk Folkeparti betragter jeg faktisk indvandrere og også flygtninge som ressourcer. Vi har jo valgt i det her samfund at sige, at de skal forsøges af de offentlige kasser. Det er noget, vi også har medvirket til i kraft af debatten. Det er også lige for at svare hr. Jens Rohde. Vi har alle et ansvar. Det mener jeg faktisk ikke der er nogen politiker der kan frasige sig. Vi har alle ansvaret for, at debatten om udlændinge er kørt af sporet. Jeg mener, den er kørt af sporet. Jeg håber, at den er på vej tilbage på sporet, fordi flere og flere nu er kommet til den erkendelse – mere eller mindre i hvert fald –

at vi er nødt til at gøre noget omkring integrationen, og hvis det kan blive omdrejningspunktet, tror jeg også, man får en meget mere konstruktiv debat.

Om det med arbejdsmiljøafgifter vil jeg sige, at en afgift ikke kan forbedre arbejdsmiljøet, medmindre den kan løftes af, hvis man lever op til et bedre arbejdsmiljø, og det er det, der er mekanismen, eller rettere sagt: Det er det, der skal være mekanismen i den. Hvis ikke den virker sådan, skal det bureaukrati, der har været omkring den, fjernes, sådan at afgiften har den effekt, at man forbedrer arbejdsmiljøet. Og når man forbedrer det, skal man selvfølgelig ikke betale afgiften.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det, og tak for overtiden også.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig fastslå Det Radikale Venstres principielle holdning til finanslovsforslaget i 8 punkter.

For det første: Det Radikale Venstre glæder sig over, at regeringen holder fast i den tidligere regerings målsætning for dansk økonomi frem mod år 2010. Det Radikale Venstre fastholder en ansvarlig økonomisk politik, hvor gælden afvikles.

For det andet: Regeringens skattestop er en forkert idé. Den fører til mange forkerte beslutninger. Det er en spændetrøje, det forhindrer nytænkning i skattepolitikken, det er perspektivløst. Det Radikale Venstre har fremlagt sit eget forslag, der sænker skatten på arbejde og forenkler skattesystemet.

For det tredje: Finanslovsforslaget er indadvendt. Beparelserne på dansk ulandsbistand er urimelige og forkerte. Vi er modstandere af at spare på miljøbistanden til Central- og Østeuropa. Det er netop nu, f.eks. de baltiske lande har brug for vores hjælp. Vi er imod, at Demokrati-fonden beskæres, og vi er absolut modstandere af, at Det Danske Center for Menneskerettigheder mister sin uafhængighed.

For det fjerde: Det Radikale Venstre har en aftale med regeringen fra 1998 om, at miljøbistanden skal være på ½ pct. af bruttonationalindkomsten i år 2005; den holder vi regeringen fast på. Forligsbrud undergraver det samarbejdende folkestyre.

For det femte: Vi er imod massive besparelser på forskning og universiteter. Efter Det Radikale Venstres opfattelse er der brug for flere, ikke færre investeringer i fremtiden.

For det sjette: På sundhedsområdet skærer regeringens i uddannelsen af læger, men vi har brug for flere læger. Regeringens politik er selvmordssigende.

For det syvende: Finansministeren udtalte før jul, at han havde glædet sig til den dag, hvor det er bedøvende ligeegyldigt, hvad Det Radikale Venstre siger. Lad mig sige det ligeud til finansministeren: Finanslovsforslaget er blevet derefter. Finansloven indeholder besparelser på alle de ting, der peger fremad: uddannelse, ulandsbistand, forskning, miljø, Øststøtte, og derfor er forslaget et politisk tilbageskridt.

Kl. 17.55

For det ottende: Det er i orden at forsøge at leve op til sine valgløfter, men det er ikke i orden, at man har fortiet konsekvenserne. Og konsekvenserne viser sig nu i form af fyringer og besparelser. Regeringen har aldrig lovet, at den ville skære i uddannelserne. Regeringen lever altså op til noget, den ikke har lovet.

Der er mange store ændringer i denne finanslov, faktisk så store ændringer for folks hverdag, at det er urimeligt, at finansloven skal hastes igennem. Når Folketinget kun har tre uger til rådighed til at behandle så omfattende ændringer i det danske samfund, er det på kanten af det uansvarlige og direkte i modstrid med statsministerens og Folketingets formands intentioner om højere kvalitet i lovgivningsarbejdet.

Men der er skam positive ting at sige om finansloven. Med forslaget overholder den nye regering målsætningerne for fremskrivningen af dansk økonomi indtil 2010. Det Radikale Venstre lægger vægt på ansvarlighed i den økonomiske politik, og vi noterer os, at gælden fortsat afdrages, samtidig med at forslaget lægger op til en finanspolitik, der stort set har samme aktivitetsvirkning som den tidligere regerings forslag.

Vi finder, at i den nuværende konjunktursituation er der grænser for, hvor ekspansiv finanspolitikken bør være. Det er vigtigt, at vi fortsat afdrager på gælden. Vi ved, at der i de kommende år bliver flere ældre i forhold til antallet af erhvervsaktive.

Nu har jeg så sagt noget af det mest positive, jeg kan finde i forslaget. Som vi ser det, er regeringens skattestop roden til mange af regeringens problemer og vil blive det i årene, der kommer.

Vi har fra radikal side fremlagt vores forslag til omlægning af skattesystemet, som sænker skatten på arbejde, laver skat på arbejde og et enklere skattesystem. Vores forslag indebærer, at

sænkningen af skatten på arbejde er fuldt finansieret. Regeringen genbruger nogle af vores finansieringsbidrag, ikke til at sænke skatterne med, men derimod til nye offentlige udgifter.

Det er ikke tilfældigt, at de økonomiske vismænd kritiserer skattestoppet. Den Internationale Valutafond, IMF, peger også på, at skattestoppet modvirker en tiltrængt reform af indkomstskatterne. Skattestoppet konserverer, skattestoppet bevarer, skattestoppet sætter en stopper for nye tanker om skat. IMF peger i øvrigt samtidig på Danmarks bistand til ulandene og udtrykker håb om, at ulandsbistanden undtages fra besparelserne.

Det Radikale Venstre lægger vægt på anstændighed, men regeringens udspil indeholder en besparelse på dansk ulandsbistand på 1 mia. kr. Samtidig beskæres miljøstøtten til ulande med 0,5 mia. kr. Det siger sig selv, at vi er rygende uenige i den prioritering. Det Radikale Venstre har gennem flere årtier arbejdet for at udbygge bistanden til de fattigste på kloden.

Vi har tidligere formået at prioritere midler til at bekæmpe global fattigdom vel at mærke på tidspunkter, hvor dansk økonomi var anderledes svag end nu. I øjeblikket har Danmark jo en af de stærkeste økonomier i Europa.

Finansloven er dermed udtryk for en indadvendt og snæversynet tankegang, hvor hensynet til indenrigspolitik vejer tungere end bidrag til de fattigste på kloden. Det er navlebeskuende, og det er forkert nu, hvor Danmark overtager formandskabet i EU og skal gå i spidsen i det internationale samarbejde. Regeringen bryder en lang tradition på dette område til skade for de fattigste på kloden.

Regeringens forslag sætter reelt en stopper for miljøstøtten til de central- og østeuropæiske lande. For nylig kom der en evaluering af miljøstøtten til Central- og Østeuropa, der viste, at ti års miljøstøtte bl.a. har reduceret udledningen af svovl i Polen svarende til den samlede danske udledning, at dansk miljøstøtte har reduceret udledningen af 17.000 t kvælstof svarende til ca. fire millioner menneskers forbrug til vandmiljøet. Pointen er altså, at dansk miljøstøtte gennem mange år har bidraget afgørende til et renere miljø i vores nærområde, og det er netop nu, de har mest behov for den.

Vi tror også på, at der er et vigtigt erhvervspolitisk sigte i miljøstøtten til Central- og Østeuropa og vel at mærke en form for erhvervs politik med internationalt sigte, udsyn og perspektiv, der så langt overgår regeringens erhvervs-

pakke og forslag om at forlænge moms-kreditterne. Moms-kredit frem for Øststøtte er endnu et eksempel på en indadvendt og snæversynet tankegang. Økonomisk og erhvervspolitisk er udviklingen i produktiviteten den afgørende nøgle til et samfunds langsigtede velstand. Det kræver investeringer i forskning, udvikling og innovation. Hvad vælger regeringen? At forlænge moms-kreditten.

Der spares også på Demokratifonden til støtte for de østeuropæiske landes overgang til demokrati, og det er i et omfang, så det næsten ikke er til at forestille sig, at den tidligere udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, turnerede i Central- og Østeuropa med disse ordninger som formand for selv samme parti, der i dag kræver nedlæggelser og besparelser. Tænk, hvordan et parti kan udvikle sig fra udsyn til snæversyn.

Regeringen har gjort et stort nummer ud af råd, nævn, centre, puljer. Fra radikal side har vi været åbne over for at kigge nærmere på, om ting bør gøres anderledes. Det var den tidligere regering faktisk i gang med i forbindelse med den forrige finansredegørelse, men vi sætter hælene i, når tingene slet ikke må gøres. Jeg tænker selvfølgelig på hele den pinagtige historie om Det Danske Center for Menneskerettigheder. Hvis ikke det var så sørgeligt, kunne man måske trække lidt på smilebåndet og sige o.k., om igen. Men regeringen insisterer jo nærmest på sin ret til at trampe rundt i den fejltagelse.

Kl. 18.00

På det internationale område må det gælde, at troværdighed tager år at bygge op, men kun få uger at rive ned. Regeringen er desværre godt i gang med nedrivningen.

Det Radikale Venstre var initiativtagere til den såkaldte Miljø-, Freds- og Stabilitetsramme. Derfor var det en stor glæde, da vi indgik finanslovaftalen med den nuværende regering i november 1998. Jeg har her en kopi af finanslovaftalen for 1999. I bilag 5 står der klart og tydeligt:

»Miljø-, Freds- og Stabilitetsrammen vil blive gradvis indfaset til ½ pct. af bruttonationalindkomsten i år 2005.«

Mit spørgsmål til finansministeren er: Agter finansministeren at leve op til den aftale, han selv har indgået, eller starter finansministeren sin embedsperiode med at løbe fra aftaler?

Vi har nu gennem flere uger forsøgt at lokke et klart svar ud af statsministeren, men statsministeren har ild i munden, og derfor spørger jeg nu finansministeren. I modsætning til tidligere

hvor finansministeren var finansordfører, kan der ikke tales udenom, altså ja eller nej, finansminister. Vil regeringen overholde finanslovaftalen fra 1999?

På uddannelsesområdet nedlægges den fri ungdomsuddannelse, som Det Radikale Venstre har arbejdet for i årevis. Folkehøjskolerne, folkeoplysningen skal også holde for i et omfang, så Højskolevenstre nu må kunne erklæres for endeligt afgået ved døden.

Det er direkte skadeligt for Danmarks fremtid, når regeringen ønsker at spare mere end 1 mia. kr. på vores uddannelse alene i år og ca. 6,4 mia. kr. i alt over 4 år. Den eneste måde at udvikle viden på er ved uddannelse. Derfor er besparelserne på uddannelse vendt mod den enkelte, mod virksomhederne, mod samfundet og mod vores langsigtede velfærd. Lidt polemisk: En ting er, at regeringen ikke kan lide eksperter, men det er nu at gå temmelig vidt at skære i bevillingerne, så borgerne ligefrem får sværere ved at blive klogere.

Som en nyskabelse blev ekstra udgifter til sundhedsvæsenet kædet sammen med ulandsbistanden i løbet af valgkampen. Det Radikale Venstre er uenige i den sammenkædning. Kæden hopper helt af, når man samtidig vælger at skære ned på lægeuddannelsen, for hvad er hovedproblemet i sundhedspolitikken i dag: mangel på læger.

Så når regeringen foreslår flere penge og samtidig skærer i uddannelsen af nye læger, må det være udtryk for manglende koordination, for det svarer til, at den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør. Regeringen er på den led i færd med at udføre et meget sjældent artistnummer: Med den ene hånd skyder den sig selv i foden, med den anden hånd saver den den gren over, som vi alle sidder på.

Miljøet er en anden af de store tabere ved denne finanslov. Regeringen har valgt at droppe den økologiske bæredygtighedsvurdering af finansloven, som ellers er et helt centralt element ifølge Riotopmødet. Samtidig beskæres Miljøministeriet ned til sokkeholderne. Igen et udtryk for en prioritering, som Det Radikale Venstre er uenig i.

Ulandsbistand, Østeuropa, uddannelse, forskning, miljø, menneskerettigheder – en lang stribe af besparelser, som gør, at denne finanslov vil gå over i historien, nemlig som den finanslov, hvor Danmark vendte verden ryggen. Med regeringens forslag bliver vi mindre, end vi behøver.

Det Radikale Venstre ønsker at præge finansloven. Vi vil kæmpe for at bevare ulandsbistanden og bevillingerne til uddannelser. Vi ser frem til at blive inviteret til forhandlinger og møder op, men udgangspunktet er dystert.

Igen – finansministeren udtalte før jul, at han havde glædet sig til den dag, hvor det var bedøvende ligegyldigt, hvad Det Radikale Venstre siger. Forslaget er som sagt blevet derefter, men vi spørger os selv, om finansministeren virkelig ønsker reelle forhandlinger. Det er lidt svært at tro på med det citat in mente.

Når man læser forslaget, er det tydeligt, at regeringen har valgt side. Det er et forslag, der er skrevet af Dansk Folkeparti til skade for dansk ulandsbistand og til skade for Danmarks internationale ansigt.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg lyttede med interesse til den radikale ordførertale, og jeg kan forstå, at vi med finanslovsforslaget jo nærmest er havnet i en endegyldig jammerdal, både hvad angår indhold og proceduren for finanslovens behandling.

Kl. 18.05

Nu havde vi tidligere i dag en diskussion med den socialdemokratiske ordfører om et af velfærdssamfundets kernepunkter: sundhedsvæsenets tilstand, og der kunne vi igennem den lange diskussion drage den slutning, at Socialdemokratiet mente, at 1,5 mia. kr. i tilførsel til sygehusene ville medføre, at de forkerte patienter ville blive behandlet, og at der derfor nærmest var risiko ved at tilføre sygehusvæsenet yderligere midler.

Nu har Det Radikale Venstre jo bundet sig meget tæt til Socialdemokratiet, og det fremgik også klart af ordførers tale, at der ikke var mange formildende omstændigheder i forhold til den nuværende regerings politik.

Det får mig til at spørge, om Det Radikale Venstre er af den samme opfattelse, som Socialdemokratiet åbenbart er, at sygehusvæsenet ikke har brug for flere midler, at det nærmest vil være forkert i forhold til sygehusvæsenet og patienterne på venteliste at tilføre flere midler.

Jeg vil derfor spørge hr. Morten Helveg Petersen, om Det Radikale Venstre ikke vil støtte, at sygehusvæsenet tilføres de 1,5 mia. kr., som er foreslået i regeringens finanslovsforslag?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er hr. Morten Helveg Petersens højst overraskende syn på dansk erhvervs politik, som kalder mig frem her, for det synes jeg kræver en nærmere forklaring.

Nu har regeringen fremlagt en stærkt vækstorienteret erhvervs politisk plan, som på en lang række områder forbedrer rammevilkårene for danske virksomheder, ikke mindst de små og mellemstore virksomheder, og så skal man høre hr. Morten Helveg Petersen sige, at det er – jeg må forstå det sådan – nærmest perspektivløst, når man, som hr. Morten Helveg Petersen siger det, hellere vil give længere momskredittider end miljøstøtte til Østlandene.

Må jeg godt spørge hr. Morten Helveg Petersen, hvis nu vi spurgte sådan et bredt udsnit af mindre og mellemstore danske virksomheder: Hvad vil I helst have? Regeringens vækstpakke, som bl.a. indeholder bedre momskredittider og en lang række andre tiltag, der betyder lavere omkostninger for dem, eller vil I foretrække, at vi ophæver den og så i stedet for forbedrer miljøstøtten til Østlandene? Hvad tror hr. Morten Helveg Petersen, de små og mellemstore virksomheder ville foretrække?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Hr. Kim Andersen bruger selv ordet jammerdal, men det er for stærkt et udtryk til, at jeg vil bruge det.

Hvad angår spørgsmålet om de 1,5 mia. kr. til sundhedsvæsenet, sagde jeg i min ordførertale, at vi er principielle modstandere af den sammenkædning, regeringen har foretaget mellem at skære i ulandsbistanden og tilføre sundhedsvæsenet ekstra midler. Det, der er behov for, er uddannelse af flere læger. Det er det mest akutte problem i sundhedsvæsenet i dag.

Og vi peger på, at der ingen sammenhæng er i regeringens forslag, når man på den ene side ønsker at tilføre et område flere midler og samtidig beskærer uddannelse af læger, som vi har så utrolig stort behov for.

Jeg skal ikke gå ind og vurdere, om det er decideret forkert at tilføre et område flere midler og da slet ikke sundhedsvæsenet, men jeg peger på, at sammenkædningen er forkert, og vi er principielle modstandere af den.

Så spørger hr. Lars Barfoed, hvad de mindre og mellemstore virksomheder ville foretrække,

hvis man foretog en opinionsundersøgelse blandt dem, og det skal jeg da lade stå åbent.

Det, vi siger fra radikal side, er: Hvor er det, der er mest udsyn, hvor er det, der er mest perspektiv på lang sigt? Er det momskredittider frem for eksempelvis miljøstøtte til Østeuropa? Ja, vi er ikke i tvivl for vores vedkommende.

Vi synes, at det er snæversynet, vi synes, det er indadvendt, at man peger på tiltag som momskredit, samtidig med at man sløjfer miljøstøtte, der bl.a. kan hjælpe danske virksomheder ud på vigtige vækstmarkeder i fremtiden. Det er uden udsyn, og det er det, der er vores kritik.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, at hr. Morten Helveg Petersen ikke rigtig vil give et bud på, hvordan sådan en opinionsundersøgelse ville falde ud. Det tør jeg godt, og jeg er ret sikker på, at jeg har ret.

Hvis hr. Morten Helveg Petersen og jeg lavede en undersøgelse blandt danske små og mellemstore virksomheder og spurgte dem: Hvad vil I helst have, mere miljøstøtte til Østlandene eller regeringens vækstpakke? Så er jeg helt sikker på, at man ville foretrække regeringens vækstpakke.

Men jeg kan da godt forstå, at hr. Morten Helveg Petersen har et problem med det her, for det er jo hr. Morten Helveg Petersens parti, som sammen med Socialdemokratiet år efter år har påført danske virksomheder og ikke mindst de små og mellemstore virksomheder øgede omkostninger og forringet kredittiderne.

Kl. 18.10

Det er det, den her regering nu vender om. Det er der i allerhøjeste grad perspektiv i. Der er enorme perspektiver i at tilbyde danske virksomheder bedre rammevilkår og lavere omkostninger, for så kan de bedre konkurrere også i udlandet, og så får vi vækst og drift i dansk erhvervsliv og mere eksport. Så der er masser af perspektiv i regeringens vækstpakke.

Langt mere perspektiv end i det, der var i den regering, som hr. Morten Helveg Petersen støttede, som kun betød stadig stigende omkostninger for virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg må allerførst sige til hr. Lars Barfoed, at selv med den seneste stramning af momskredittiderne, som blev foretaget, nåede Danmark dårligt

nok ned på gennemsnittet for, hvad der gælder i EU. Så når hr. Lars Barfoed begynder at snakke om, at rammevilkårene skal være i orden, så er vi selvfølgelig enige.

Men når vi, hvad angår momskredittider, oven i købet, så vidt jeg husker, ligger en smule over EU-gennemsnittet, og regeringen med sit nye forslag vil hæve det yderligere, så synes jeg, man mangler et meget væsentligt argument i den debat, når vi oven i købet ligger over EU-gennemsnittet.

Lad mig så endelig sige, at opinionsundersøgelser jo er meget forskellige fra politik. I Det Radikale Venstre er det ikke sådan, at vi lader opinionsundersøgelser være grundlaget for den erhvervs politik, vi ønsker at føre. Det kan godt være, vi har forskelligt syn på det – Det Konservative Folkeparti i forhold til Det Radikale Venstre eller i hvert fald regeringen som helhed.

Men jeg synes ikke, et argument om, hvad folk i givet fald ville foretrække, nødvendigvis er et rigtigt argument. Det kommer da an på den udvikling, man vil have og vil tilstræbe og vil give incitamenter til. Det må da være det, der er det politiske indhold i det.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Morten Helveg Petersen går mere op i nogle politiske koblinger mellem besparelser og udgiftsforøgelser på nogle tiltrængte velfærdsområder.

Nu var der meget på den ene side og på den anden side i hr. Morten Helvegs svar til mig vedrørende Det Radikale Venstres medvirken til at øge sygehusbevillingerne med 1,5 mia. kr., men vil hr. Morten Helveg Petersen ikke gøre mig den tjeneste herfra klart at sige, om De Radikale med den finansieringsplan, der foreligger, er tilhængere af og vil medvirke til, at der tilføres sygehusene yderligere 1,5 mia. kr., således at ventetiderne kan nedbringes og folk kan blive behandlet for deres lidelser, eller om man ikke vil på grund af nogle principielle overvejelser om finansieringen. Ja til positivt at nedbringe ventelisterne og tilføre sygehusene midler eller nej af hensyn til nogle principielle politiske overvejelser. Det må der kunne svares klart på.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Lars Barfoed – sidste spørgsmål i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Morten Helveg Petersen og jeg kan blive enige om én ting, og det er, at man ikke skal føre politik baseret på opinionsundersøgelser. Men vi kan ikke blive enige om, at man ikke skal interessere sig for, hvad folk mener, og ikke mindst interessere sig for, hvad berørte virksomheder mener om den erhvervspolitik, der føres.

Jeg synes egentlig, det er meget relevant, når det nu drejer sig om virksomheders rammevilkår og spørgsmålet om, hvad der tjener virksomhederne bedst, hvilke rammevilkår der er mest afgørende for deres fremtid og deres vækstmuligheder, at interessere sig for, hvordan de virksomheder selv vurderer den situation.

Dér er det, jeg er ret sikker på, at hvis virksomhederne selv skal vurdere, hvilke rammebetingelser der gavner dem mest, så er det de rammebetingelser, vi vil forbedre, når regeringens vækstpakke bliver gennemført, snarere end hr. Morten Helveg Petersens ønske om mere miljøstøtte til østlandene. Der er klart mere perspektiv i regeringens vækstplan end i de tanker, som hr. Morten Helveg Petersen har.

Så det er altså ikke et spørgsmål om at føre politik baseret på opinionsundersøgelser, det er et spørgsmål om at interessere sig for en dialog med erhvervslivet og lytte til, hvordan de selv vurderer deres rammebetingelser.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Allerførst til hr. Kim Andersen. Det er jo regeringen, der har lavet koblingen mellem ulandsbistanden og sundhedsvæsenet, og den kobling er vi aldeles uenige i. Bevillinger forhandles typisk i forbindelse med amtsforhandlinger, og på det seneste er området tilført 1,8 mia. kr. ekstra som følge af en forhandling mellem den daværende regering og Amtsrådsforeningen.

Det vil sige, at der tilføres midler i stort omfang allerede i dag, og vi er rygende uenige i den kobling, der hedder, at man skærer på ulandsbistanden til gavn for de fattigste på kloden for at give til det danske sundhedsvæsen. Vi er uenige i den prioritering, det tror jeg er fremgået meget klart.

Kl. 18.15

Til hr. Lars Barfoed: Jamen regeringens erhvervspakke er jo en opinionsundersøgelse. Der har man jo taget, hvad organisationer og andre særinteresser har prioriteret højt, og så har man

hugget af og tjekket af, og så har man sat det sammen i en pakke på 500 mio. kr.

Det er jo en opinionsundersøgelse. Der er jo ikke noget med, hvor man i øvrigt forudser, at Danmark som videnssamfund skal være henne om 10, 20, 30 år. Og når man samtidig skærer i forskningen og udviklingen, så sender man da et meget klart signal om snæversyn, indadvendthed og fuldstændig mangel på viden, undskyld mig, også om erhvervspolitikken.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører. Og næste ordfører er hr. Ole M. Nielsen, jeg beklager, at tavlen ikke virker.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu kan jeg jo med min ringe alder oprigtigt og uden at snyde på vægten sige, at den fremsatte finanslov er den sorteste, jeg nogen sinde har set. Det er den finanslov, der repræsenterer de hårdeste nedskæringer og de værste forringelser.

Hvis der er nogen herinde, der har været i tvivl om, hvorfor folk er skeptiske, hver gang en politiker udtaler sig, så har vi da Jordens bedste eksempel lige foran os. Erhvervsskolerne, universiteterne, pædagog- og lærerseminarierne skal alle spare mere end 5,5 pct. af deres budgetter. Alle de institutioner har i årevis trængt til flere midler, og flere af de her institutioner er blevet lovet flere penge af regeringen. Ingen af dem har fået løfterne opfyldt, tværtimod skal de gennemføre massive besparelser.

Men det er ikke kun det traditionelle uddannelsessystem, der skal bøde, det er også uddannelsen og omskolingen af arbejdsløse, det er efteruddannelse og opkvalificering af lønmodtagere generelt. Ofte er det blevet sagt, at uddannelse er Danmarks eneste råstof, lige så ofte er det blevet sagt, at der kommer en kæmpeudgift til den voksende gruppe af ældre i samfundet. Jeg forstår ganske simpelt ikke, hvordan Venstre har tænkt sig at skulle finansiere den voksende pensionsudgift, hvis man begynder at underminere samfundets indtægtsgrundlag, nemlig råstoffet uddannelse.

Regeringen har gjort sig til talsmand for fremtidens videnssamfund, de har talt op ad stolper og ned ad vægge om videnssamfundet, og det lyder jo flot, det lyder fremadskudende.

Ét af fire citater i Politiken i går er et citat af sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen, der udtaler: I forhold til Danmarks fremtid er der

vigtigt at ansøre og fremelske de naturvidenskabelige talenter på samme måde, som vi fremelsker fodboldtalenter i superligaen.

Flotte ord, men hvilken handling ligger der bag disse ord? Det er jo handlingen, der er det interessante, ikke den ordstrøm og de flokler, der følger før og efter. Og ser vi på Venstres handlinger, viser det sig jo tydeligt, at Venstre kun er videnssamfundets fortaler af navn, og ikke af gavn. Det fremgår klokkeklart af regeringens finanslovudspil, hvor der er massive nedskæringer på uddannelsesområdet, ikke de forbedringer, som de lovede.

Pressen og mange andre roser regeringen for at være handlekraftig, og det tør man da også svagt antyde at den er. Men det er jo kun positivt at være handlekraftig, hvis ens handlinger er konstruktive og fremadrettede, ikke hvis de er destruktive og underminerer muligheden for ethvert fremskridt. Der er intet konstruktivt eller fremadrettet over regeringens handlekraft.

Tværtimod bomber de uddannelsessystemet tilbage til stenalderen, og det gør de vel vidende, at vores samfund lever af uddannelse, det gør de vel vidende, at de har lovet forbedringer på en lang række af disse uddannelser, og de gør det vel vidende, at forringelserne på kort sigt er til skade for lærlinge, studerende, lønmodtagere og arbejdsløse. På lang sigt er det til skade for samfundet som helhed og for velfærden.

Fordommene om, at politikere siger ét og gør noget andet, synes jeg er blevet bekræftet i 10. potens med den her regerings forslag til finanslov.

Endnu et eksempel på, hvorfor befolkningen er eller bliver skeptiske over for politikere, er regeringens måde at præsentere forslaget til finansloven på. Det ser så pænt og det ser så forsigtigt ud, når finansministeren præsenterer en finanslov, hvor der kun flyttes på 7 mia. kr. Men det er da også noget af en tryllekunstner, der får tallene til at se sådan ud. Det er netop den slags trylleri med tallene, der giver grobund for skepsis og mistro. Der er jo formelt set overhovedet ikke noget snyd forbundet med Thor Pedersens måde at fremlægge tingene på, ikke noget snyd overhovedet. Han siger jo åbent, at tallene skal sammenlignes med SR-regeringens forslag til finansloven fra før valget.

Kl. 18.20

På den baggrund opnår han og regeringen, at tallene kommer til at se meget pænere og meget mere forsigtige ud. For SR-regeringen lagde jo i deres forslag op til en lang række forringelser og

nedskæringer, og Thor Pedersen får det til at se ud, som om han kun står for den sidste lillebitte del, og resten er Socialdemokratiets og De Radikales skyld.

Jamen SR lavede et tåbeligt udkast til finansloven, men Thor Pedersen har lavet et, der er endnu mere tåbeligt, og han får det til at fremstå, som om halvdelen af det er Socialdemokratiets skyld. Det er det ikke. Socialdemokratiet og De Radikale lagde deres forslag åbent frem. Det var muligt at sammenligne deres forslag med sidste års finanslov. Thor Pedersen ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Nej, nu går den ikke mere. Det er finansministeren.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Undskyld. Finansministeren sminker liget og forsøger at få os til at sammenligne ministerens indsats med et forslag, der aldrig er blevet vedtaget.

Det er jo ikke kun 7 mia. kr., der flyttes rundt på denne her finanslov. Det er 7 mia. kr. i forhold til et forslag, der aldrig er blevet vedtaget. Man skal altså virkelig huske at læse det med småt i denne her sammenhæng, og uden for osteklokken på Christiansborg, altså ude i virkelighedens verden, giver det absolut ingen mening at sammenligne med et forslag, der aldrig er blevet vedtaget, et forslag, der derfor aldrig har fået nogen som helst virkning ude i virkeligheden.

Den barske realitet ude i virkelighedens verden er jo, at man skal spare forskellen på sidste års finanslov og dette års finanslov, og det er dette års finanslov, vi behandler her i dag, det er dette års finanslov, der blev fremsat som forslag i tirsdags for offentligheden.

Synes regeringen ikke, at regeringen skylder befolkningen at gøre rede for den reelle størrelse af de nedskæringer, de bliver udsat for i år, i stedet for at sminke tallene ved at sammenligne med et forslag, der aldrig er blevet vedtaget?

Regeringens forslag om at ændre Den Særlige Pensionsopsparing, som vi har talt om tidligere i dag, er et klart udtryk for omvendt Robin Hood-politik. Hidtil har alle betalt 1 pct. af deres løn til Den Særlige Pensionsopsparing, de rigeste har altså betalt mest i kroner og øre. Alle har efterfølgende fået samme beløb udbetalt fra ordningen, de bredeste skulder har altså båret det tungeste læs. Det var Enhedslisten, der sikrede denne udformning af Den Særlige Pensionsopspar-

ring, og det er vi stolte af, det er nemlig rigtig Robin Hood-politik.

Den ordning skal nu ændres, så man får udbetalt det samme beløb, som man har indbetalt, og det er et groft angreb på de fattigste pensionister i de her land. For folk med små indkomster betyder det, at der forsvinder 50.000 kr. Til gengæld får man, hvis man tjener over 1 mio. kr. om året, ca. 370.000 kr. mere i pension. Det er ren klassepolitik, regeringen fører, og man kan endnu en gang undre sig over, hvordan Anders Fogh umiddelbart efter valget kunne sige, at klassekampen var afløst ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det hedder statsministeren.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Undskyld, statsministeren.

Skattestoppet på ejendomsværdiskatten er et udtryk for selvsamme klassepolitik. Kun ejere af boliger, som stiger med mere end 5 pct. i 2002, får glæde af det skattestop. Det er lige præcis de boliger, som ligger i de områder, hvor der bor flest rige danskere. Samtidig indfører man, som det blev gjort klart i denne her debat, en særskat for lejerne i de almennyttige boliger, og det vil altså sige, at i stort og småt holder regeringen fast i en omvendt Robin Hood-politik og en klassepolitik, som vi ikke har set mage til i årevis.

Statsministeren har jo så også tradition for at skære ned på Told og Skat, sådan var det, da han var skatteminister, og sådan er det igen nu. Der ryger et stort antal stillinger, et tal har lydt på 1.130 stillinger inden for Told og Skat i løbet af de næste 4 år. Det gør man, selv om man i forvejen ikke er i stand til at gennemføre en effektiv skatteligning af de multinationale firmaer. Her ligger der ellers ifølge de økonomiske vismænd mellem 7 og 14 mia. kr., det har der så været lidt uenighed om, Skatteministeriet mener, at det er 5 mia., men det er da trods alt også penge, men det vil regeringen ikke.

I stedet skal pengene tages fra vores fælles fremtid ved at nedskære i uddannelserne, det skal tages fra forskningen, det skal tages fra en indsats, der kunne sikre miljøet, herunder arbejdsmiljøet, og det skal tages fra de allerallerfattigste i verden, nemlig ulandene.

Kl. 18.25

De yderligere nedskæringer i Told og Skat vil, som påpeget af direktøren i Told og Skat, føre til yderligere plad og skattefusk og svindel, men så

er vi selvfølgelig også tilbage i de gyldne år for skatteålene i Danmark, hvor statsministeren var skatteminister, og hvor selskabstømmersagerne blev grundlagt.

Den besparelse vil ikke give flere penge i statskassen, men flere penge i skattesnydernes lommer.

Nu har Enhedslisten brugt snart 8 år på at få ryddet op efter statsministeren, som tidligere var skatteminister, få stoppet selskabstømmernes og få lukket hullerne i lovgivningen. Dengang fossede pengene ud af statskassen. Det lægger regeringen op til at de skal gøre igen. Jamen så må vi jo starte forfra, for jeg kan love regeringen, at Enhedslisten vil være over den som en bidsk terrier, hver evig eneste gang der åbnes for mere snyd. Vi vil følge udviklingen i det skamskårede Told og Skat. Vi tror nemlig på, at direktøren i Told og Skat har ret. Der kommer mere snyd og mere svindel som konsekvens af denne her regering.

Regeringen har fundet nogle millioner kroner i satspuljen, som den allernådigst vil bruge til de dårligst stillede. Jamen det er da al ære værd, at vi, et af verdens rigeste samfund, vil gøre noget for de dårligst stillede. Problemet er bare, at satspuljen er penge, som hvert eneste år stjæles netop ud af de dårligst stillede lommer. Det er dagpengemodtageren, det er kontanthjælpsmodtageren, det er pensionisten, der betaler for gildet. Det er dem, der hvert år bliver snydt for 0,3 pct. i regulering.

Jeg synes ærlig talt, det er en smule sjofelt, at regeringen bryster sig af social ansvarlighed, når det er de dårligst stillede, der selv betaler for forbedringerne til de dårligst stillede. Det, man jo gør, er at fodre hunden med dens egen hale.

Derudover, hvad vi også har været inde på i dag, er arbejdsmiljøet. Regeringen taler i sit grundlag om et godt arbejdsmiljø, og det, den så gør, handlingen bag, er, at den skærer kraftigt ned på stort set alle områder, der kan forbedre arbejdsmiljøet. Det er på bedriftssundhedstjenesten, det er på Arbejdstilsynet, og det er på Arbejdsmiljøinstituttet.

Oplysningerne om nedlæggelsen af Arbejdstilsynet på Fyn synes jeg understreger, hvor dybt regeringen skærer. Hvordan har den egentlig tænkt sig, at tilsynet med arbejdsmiljøet rundt omkring på arbejdspladserne skal fungere, når mellem 90 og 130 ud af Arbejdstilsynets 650 ansatte skal fyres?

Hvordan har den tænkt sig, at de tilsynsførende skal kunne yde en god og hurtig hjælp til

de ansatte på en arbejdsplads i Fåborg, når de tilsynsførende selv befinder sig i Slagelse?

Det er i øvrigt ikke kun Fyn, der bliver ramt. Regeringens mål er at indskrænke Arbejdstilsynet til fire centre, to på Sjælland og to i Jylland, og de skal så dække hele landet.

I et papir om nedskæringerne siger Arbejdstilsynets direktion det klart, at tilsynet med virksomhederne reduceres såvel antals- som tidsmæssigt, og i regeringsgrundlaget erkender regeringen, at der er særlig brug for at forbedre arbejdsmiljøet på de offentlige arbejdspladser. Men ikke et eneste ord i det fremsatte forslag til finanslov tyder på, at regeringen tager sit eget grundlag alvorligt. Tværtimod vil stoppet af driftssundhedstjenestens udbygning ramme de offentligt ansatte. Det er dem, som i forvejen er hårdest ramt af nedslidning og stress.

Vi taler altså om, at regeringen nægter at sikre et bedre arbejdsmiljø for 1,7 millioner mennesker igennem ikke at ville gennemføre den lovede bedriftssundhedstjenesteudbygning.

Jeg har også bidt mærke i, hvad der skal ske på arbejdsskadeområdet. Beskæftigelsesministeren har gang på gang givet Enhedslisten ret i, at folk, der kommer til skade på arbejdet, skal have en rimelig erstatning, og at sagsbehandlingstiden skal være hurtigere, end den er i dag. Ministeren har også i et svar til fru Line Barfod tilkendegivet, at der skal blive tale om flere ansatte i Arbejdsskade styrelsen. Men finansloven opererer med færre ansatte og færre udgifter til erstatninger. Så også på det område er regeringens sociale sindelag det rene blålys.

Enhedslisten er enig med regeringen i, at den service, der ydes i form af praktisk og personlig bistand, i daglig tale kaldet hjemmehjælp, er alt, alt for ringe, men desværre er det ikke det, regeringens finanslovudkast retter op på med den halve milliard kroner.

Kl. 18.30

Den halve milliard kroner, der er sat af til ældreområdet, skal ikke bruges til mere hjemmehjælp. Den skal ikke bruges til at øge kapaciteten. Den skal bruges til den merudgift, der er ved at give borgerne frit valg mellem det offentlige og det private. Den halve milliard kroner forsvinder altså ud i den blå luft til bureaukrati og til profit, mere administration og kontrol i kommunerne og mere profit til de private firmaer. Den bruges ikke til mere hjemmehjælp.

Jeg synes, det havde klædt regeringen at tage fat i de reelle problemer på området, nemlig at mangelen på personale er det mest løjnefalden-

de problem. Stort set alle kommuner har problemer med at rekruttere og fastholde personale i hjemmeplejen. Ringe løn og dårligt arbejdsmiljø trækker ikke mange unge mennesker til social- og sundhedsskolerne, og det vil altså sige, at hvis vi skal have en velfungerende hjemmepleje, er den allerstørste udfordring at gøre det attraktivt at arbejde inden for faget.

Mange af nutidens ældre kvinder har f.eks. været husmødre. Deres livs karriere og stolthed handlede om at holde hjemmet rent og pænt og holde ungerne hele og pæne i tøjet. Det er selve deres stolthed, og det er de værdier, der nu gøres vold på og er blevet gjort vold på i årevis, når deres hjem ikke er blevet gjort ordentligt rent og pænt. De værdier tramper regeringen videre på ved ikke at bruge den halve milliard kroner til at sikre mere hjemmehjælp, men i stedet bruge den til at lave omsorg om til at blive en vare.

Værdighed og respekt er ord, der ofte bliver brugt i debatten om hjemmeplejen. Respekt for den enkelte borger, respekt for de ansatte. Det er gode visioner, men de indfries altså ikke med profit og bureaukrati. De indfries ikke ved at lave omsorg om til en vare. De løfter indfries ved, at der kommer mere hjemmehjælp, at den halve milliard kroner bruges til at sikre, at der kommer mere personale inden for hjemmeplejen.

Nu har jeg snart stået heroppe og brokket mig i 20 minutter over det fremsatte forslag til finanslov, og desværre kan jeg ikke nå at brokke mig over alle de dårlige ting, der er i finansloven på kun 20 minutter. Når jeg siger desværre, er det ikke, fordi jeg ønsker en længere taletid. Nej, det er, fordi det er muligt at lave så mange forringelser, at det er umuligt at remse dem op på 20 minutter. Det synes jeg sgu' er godt klaret. Undskyld.

Den her finanslov er simpelt hen asocial, og den underminerer videnssamfundet og dermed velfærdssamfundet på længere sigt. Den tager fra de fattige, og den giver til de rige, og den er direkte skadelig for miljøet. Alt i alt er den her finanslov det stik modsatte af, hvad Enhedslisten vil, og derfor har jeg stået og brokket mig i 20 minutter. Jeg er ellers ikke glad for at stå og være så sur så lang tid ad gangen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har fået den regering, vi bad om, men vi må konstatere, at vi fik et andet parlamentarisk grundlag, end vi ønsker os. Det er jo så problemet.

Jeg indleder med at sige det her, fordi det jo nok kan lyde, som om vi mest er utilfredse, men det er vel ikke unaturligt, at man bruger mest tid på det, man er kritisk over for. Sådan har spørgsmålene jo været i dag til regeringspartierne, og sådan kan det også godt ske, at mit indlæg her kommer til at lyde.

Men jeg vil sige, at vi trods alt er tilfredse med mange af de ting, som regeringen står for. Det er i forhold til erhvervslivet, det er i forhold til arbejdsmarkedet, hvor vi trænger til at få effektiviseret aktiveringen osv., det er opgør med systemtænkning, det er også et spørgsmål om frihed på arbejdsmarkedet – det har ikke noget med finanslov at gøre – det er barselorloven, som vi er tilfredse med, men dog ikke tilfredse med, at man afskaffer børnepasningsorloven. Vi har heller ikke noget imod, at der bliver revurderet en masse ting, selv om vi synes, at det går for vidt.

Men vi må nok sige, at mange af de tiltag, vi ser fra regeringens side, er mere liberale, end vi bryder os om, og det er ikke Dansk Folkeparti, der skal have skylden for det. Jeg tror ikke, at de er mere liberale end Venstre er. Men vi må sige, at den parlamentariske situation har gjort, at Venstre kan fremføre og gennemføre den politik, som partiet altså åbenbart reelt står for. Det må vi finde os i.

Vi havde håbet, at den ville tage lidt mere hensyn til midten. Vi mener, at regeringen i alt for høj grad pleaser dem, der har stemmeret i Danmark på bekostning af de svageste. Det er forståeligt nok, men det er ikke acceptabelt.

Kl. 18.35

Med de svageste tænker jeg på dem i udlandet, i de svage områder af verden. Vi mener, det er til skade for vores omdømme; det er til skade for det globale miljø; det er til skade for sikkerheden og stabiliteten i verden. Det kan da godt ske, at det kan lyde, som om vi overvurderer vores egen indsats og indflydelse, men jeg mener, at vi som et af de mest fordelagtigt stillede lande har en forpligtelse til at gå foran. Vi synes ikke, det er acceptabelt, vi synes heller ikke, det er klogt, og vi synes slet ikke, det er nødvendigt.

Regeringen nævner ofte og altid, hvad vælgerne vil. Det begyndte den med i god tid før valget. Jeg kan huske, at jeg havde en debat her i Folketingssalen med fru Birthe Rønn Hornbech, hvor jeg var stedfortræder i debatten om kasseopgøret, og det, fru Birthe Rønn Hornbech hele tiden henviste til, var, hvad vælgerne ville. Det er da klart, at det har vi politikere i et eller andet

omfang en interesse i at rette ind efter, men jeg mener, vi har brug for politikere, som har visioner og ved, hvad de vil, og går foran. Hvis politikerne kun, hvad skal vi sige, gør efter og appellerer til de dårligste følelser og den lille mand i mennesket, så får man også vælgere efter det. Så er man med til at legalisere en politik, som man i virkeligheden ikke kan være bekendt.

Vi synes, det er fint at revurdere den indsats, der sker i de mange, mange nedskæringer, nationalt og internationalt. Det er helt klart, at et samfund som vores udvikler sig ved knopskydning, men vi er ikke et land i krise. Det er ganske drastiske omlægninger, der sker.

Så siger Venstres ordfører godt nok her tidligere på dagen, at de 7 mia. kr., der bliver flyttet rundt på, er mindre end 2 pct. af statsbudgettet. Jo jo, det er rigtigt nok, men det er nok alligevel imellem 7 og 10 pct. af de beløb, som man reelt kan gøre noget ved, og det er dog meget.

Venstres ordfører sagde også i sit indlæg på et tidspunkt eller i et af sine indlæg, at han var glad for hvert ord i finansloven. Det synes jeg alligevel godt nok er en stramning. Det synes jeg er meget, når man ved, at der sker ganske drastiske omlægninger, som koster mennesker deres job. Selvfølgelig er den slags omlægninger nødvendige. Selvfølgelig kan folk, der er ansat i det offentlige eller i offentligt finansieret virksomhed, miste deres job, ligesom andre mennesker kan i det private erhvervsliv, men når man går til den så hårdt, som man gør, så synes jeg faktisk ikke, at man har nødig også at sige, at man er glad for hvert eneste ord. Det er dog en stramning.

Men man skærer i trafik – det var vi inde på for lidt siden – og forskning på masser af områder, så meget også, at erhvervslivet mener, det er for meget. En af vores moderne erhvervsorganisationer, Dansk Handel & Service, skriver i deres »Kort Nyt« her den anden dag, at finanslovsforslaget rammer vidensamfundet hårdt. Landbruget klager sig også over forskningsnedskæringer.

Forskning og undervisning hænger jo uløseligt sammen. Man skærer også ganske hårdt i undervisningen. Det er vores arbejdskraft, det er vores viden, det er vores udvikling. Det er det bedste aktiv, vi overhovedet har, og jeg kan ikke forstå, at vi skal skære så hårdt. Jeg tror virkelig, at det straffer sig senere, og jeg kan da også huske, at borgerlige politikere i tidligere tider har satset på og ment, at vi skulle forske og undervise bedre.

Så går det ud over de udsatte i vores samfund og internationalt. Det går ud over miljøet. Man skærer hårdt på miljøet. Man skærer hårdt på forskning i energi, økologi, vedvarende energi og så altså allermost på vort internationale engagement.

Vi kan ikke lide den filosofi med at holde gode ting op mod dårlige, det her med at skære i udviklingsbistanden for at skaffe penge til knæ og hofter. Jeg ved ikke, hvor mange gange vi hører det brugt. Vi hører det igen og igen og igen. Det er simpelt hen dårligt med cigarkassepolitik. Det er jo ikke noget at lægge udviklingsbistanden for had for at forbedre eller sikre vores velfærd herhjemme, og det er heller ikke nødvendigt.

Så mener jeg i øvrigt, at satsningen på at nedbringe ventelister, altså satsningen på kirurgi, er skæv i forhold til det lidt, man satser på de medicinske fag og psykiatrien. Det er områder, som er stærkt underprioriteret, fordi de ikke er i lige for tiden.

Venstre kalder det, at der er tid til forandring. Jeg synes, der er tid til forundring.

Venstres ordfører sagde også tidligere på dagen, at på to tredjedele af de hundrede dage, der er gået siden regeringsskiftet, er der sket en fantastisk oprydning og opfriskning. Jeg tror, der er sket en frustrering. Det kan godt ske, at det andet kommer som resultatet af det, man har sat i gang, men at konstatere, at oprydning og opfriskning er sket, synes jeg er for stærkt.

Kl. 18.40

Frustrering er der kommet. Vi mærker det på ministeriernes embedsmænd, når vi møder dem på forskellig vis, og vi mærker også, at ministre ikke ved, hvad hinanden gør. Vi mærker også på gruppernes medlemmer, at de er frustrerede. Det er ikke kun tidligere regeringspartier – jeg har en vis forståelse for, at de er frustrerede – men jeg synes, at vi også kan konstatere, at det går for stærkt for regeringspartierne.

Kristeligt Folkeparti har udarbejdet en række ændringsforslag til finansloven. De er, som vi har for vane, også denne gang fuldt finansierede. Vi har ikke forventninger om, at andre partier synes om alle vores udgifts- og indtægtsforslag, men vi mener dem og synes, at der er god sammenhæng i dem.

Jeg vil allerførst nævne den internationale indsats, som jeg allerede har nævnt nogle gange. Vi er, og det har vi sagt længe før valget, stærkt imod at skære ned på udviklingsbistanden. Vi mener ikke, som der er blevet sagt, at man skal

hjælpe regimer, man skal hjælpe mennesker, og derfor er det forkert, at man har skåret ned på ngo-bistanden. Det er måske den, der har lettest ved at finde uden om regimerne.

Det er måske også et af problemerne for de sektorprogrammer, som vi kører nu om dage, kontra den projektorienteret hjælp. Sektorprogrammerne har nemlig det i sig, at de er knyttet til de etablerede systemer i de lande, og hvis ikke disse systemer er godt etablerede og gode, er der selvfølgelig et problem.

Nedskæringen på miljøstøtten til ulandene er selvfølgelig også forargelig efter vores mening.

Vi kan heller ikke forstå, at vi skal tage 350 mio. kr. af Mifresta-rammen til at betale til forsvarets internationale udgifter. Vi mener, at når der opstår den slags situationer i verden, må vi betale ekstra, eller også skulle man simpelt hen i Mifresta-rammen have en pulje til den slags ting. Det er jo helt naturligt, når den hedder Miljø-, Freds- og Stabilitetsrammen, at der er en pulje til det, i stedet for at man bruger de fleste af pengene eller mange af pengene til den hjemlige flygtningeindsats.

Det allerførste af det hele er måske vores Øststøtteindsats, specielt vores miljøindsats i Østeuropa, som er noget af det fineste internationale arbejde, vi overhovedet gør, hvor vi får flere penge hjem igen som ordrer til danske virksomheder, end vi giver ud, og det er oven i købet penge, vi får hjem fra pilotprojekter, som er med til at hjælpe vores virksomheder ind på markederne i de østeuropæiske lande. Det er kun en bieffekt. Det er selvfølgelig ikke formålet med det hele, men det legaliserer den da i forhold til erhvervslivet og de mennesker, som ikke mener, at vi skal hjælpe i udlandet.

Formålet er selvfølgelig det, som vi flot opnår: at vi hjælper med at kvalificere dem til optagelse i EU, at vi forbedrer deres miljø og er med til give dem et bedre liv og også forbedrer vores eget miljø. Hvor mange gange har vi ikke hørt regeringen sige, at den bedste miljøindsats, vi kan gøre, kan vi gøre i Østeuropa? Nu fjerner man de 658 mio. kr. Jeg håber virkelig, at det er en af de ting, vi kan få løftet tilbage fra § 35.

Så er der en lille ting som Demokratifonden. Hvad har Demokratifonden dog gjort? Jeg synes, at det er en af de flotteste indsatser, der bliver gjort. Det er mange små beløb, der bliver uddelt til projekter – til besøg i Danmark, til undervisning af udenlandske gæster osv. – med et voldsomt dansk folkeligt engagement, som bidrager til international forståelse og tværkultu-

rel indsats. Jeg synes, at det er så flot en indsats. Og man kan ikke engang beskyldte bestyrelsen for at være rød.

Så er vi stærkt kritiske over for nedskæringerne på miljø- og energisiden. Vi foreslår pengene tilbageført til den vedvarende energi, f.eks. til Nordvestjysk Videntcenter, som vi har snakket om så mange gange, men også til alle de lokale miljø- og energikontorer rundtomkring, som er med til at forankre miljø- og energidebatten lokalt ved at give eksempler og give engagement.

Det gælder også generelt på energiområdet, hvor vi tidligere har fremsat forslag om at omlægge afgifterne, så vi kunne fremme brugen af planteolier og bioætanol som brændstof i vores køretøjer. Det forstår vi nu at vi har opbakning til i EU. Så det er også et forslag, som vi vil fremsætte igen.

Kl. 18.45

Så har vi selvfølgelig vores børne- og familieinitiativer, hvor vores barselorlovsforslag selvfølgelig er det allerallervigtigste. Vi er ikke utilfredse med det orlovsforslag, som er fremsat af regeringen. Det opfylder ikke vores ønsker og krav, men det er ikke dårligt. Det negative er, at man skærper børnepasningsorloven væk. Så det er noget af det, som vi gerne vil snakke med regeringen om.

Vi deltager i forargelsen over dødepakken, for at sige det sådan. Det er den forargelse, der er fremført af andre partier, som ikke var med til den der fuldstændig tåbelige cigarkassemanøvre, som sikrede et politiforlig ved hjælp af en dødepakke. Det var dog det mest utiltalende, man kunne forestille sig. Vi foreslår dødepakken fuldstændig annulleret.

Jeg har nævnt, at vi er utilfredse med og uforstående over for nedskæringen på uddannelses- og forskningsområdet, og vi har også en række forslag på det område, men har dog ikke magtet at rette op på alle regeringens nedslag.

Vi har også nogle tiltag på kulturområdet. Vi har f.eks. et forslag om en pulje til teater- og musiktilbud i provinsen, hvor man ikke har etablerede landsdelsscener. Det kan man også betragte som et regionalt tiltag.

Vi står i øvrigt undrende over for, hvor regeringens regionalpolitik er henne. Den har vi meget, meget svært ved at se. Vi synes i virkeligheden, at regeringens finanslovsforslag virker negativt i forhold til den regionale indsats. Sådan noget som at fjerne varslingspuljen, som man bruger ved større fyringer rundtomkring i virksomhederne, men i det hele taget nedskæringer ge-

nerelt over en bred kam, rammer jo først og fremmest de svageste områder. De stærke områder klarer sig nok. Hvis man ikke målretter indsatsen mod de svageste områder i vores land, bliver de altså endnu svagere.

Så ønsker vi et beløb afsat til at udbetale det overarbejde, som politifolkene har til gode for, så de kan få afviklet den pukkel, så de virkelig er fit for fight i forhold til den indsats, som skal gøres også i formandskabsperioden.

Vi har en pulje til de handicappede, hvor vi afsætter penge til ledsagelse til handicappede, som når over pensionsalderen, til ombygninger, så der bliver tilgængelighed, og til etablering af handicapboliger.

Vi er skuffede over regeringens manglende indsats i forhold til misbrugerne. Det er nedskæringer, der sker. Vi mener, at der er brug for det modsatte.

Vi ønsker også at oprette hospicer i samtlige amter. Det er der også andre partier der gør. Jeg tror og håber, at det er noget af det, vi kan arbejde sammen om.

På erhvervsområdet er vi skuffede over, at regeringen ikke afsætter penge til at få lagt det loft over grundskylden på produktionsjord på 8 promille, som vi tidligere fik gennemført skulle gælde for et par år, men som nu er på 12 promille.

Vi undrer os over, at arbejdsmiljøafgiften står i finanslovsforslaget, men jeg forstår på debatten i dag, at det er planen at afvikle den. Det foreslår vi bestemt også. Vi er stærkt imod arbejdsmiljøafgiften. Den giver ikke arbejdsmiljø. Vi er derimod ikke enige med regeringen i at stoppe op over for arbejdsmiljøindsatsen, men det er noget helt andet.

Så vil jeg gerne tilføje til den tidligere debat om moms kreditter til erhvervslivet, som var mellem den radikale ordfører og den konservative hr. Lars Barfoed, at vi faktisk mener, at det er en gammeldags måde at hjælpe erhvervslivet på at give det rådighed over det offentlige penge i en længere periode. Hvis man mener, at erhvervslivet har brug for en kompensation for det administrative bøvvl, så mener jeg, at man skal give det en kompensation, men at lade det ligge og rode rundt med det offentlige penge med tab for det offentlige som følge, kan vi ikke se nogen idé i.

Vi har også en helt ny idé, som går ud på at lette de almenvelgørende organisationer for deres udgifter til købsmoms. Vi foreslår afsat en pulje på 100 mio. kr. det første år, sådan at de al-

menvelgørende organisationer kan komme med en opgørelse, selvfølgelig med behørig kontrol osv., så de kan få godtgjort deres købsmoms.

Vi mener ikke, at de skal være momsfrie, for så gennemhuller vi momssystemet. Men vi mener, at det er urimeligt, at organisationer, foreninger og institutioner, der lever af velgørende midler, indsamlinger osv., skal bruge mange penge på moms. Det er nok et par hundrede millioner kroner på årsbasis, men vi foreslår en plje på 100 mio. kr. det første år til momsrefusion.

Kl. 18.50

Så er der jo hele øvelsen omkring de mange råd og nævn. Det er oplagt, at der er noget, der kan skæres væk. Mange af de der 163, eller hvor mange det nu er, er jo råd, nævn og udvalg, som ikke koster noget, men som kan have haft en mindre sekundær opgave, som nu skal lægges over til en embedsmand i et ministerium. Det er jo ikke de råd og nævn, der betyder noget. De har ikke kostet noget af betydning, men de har dog været fora, hvor eksperter, embedsmænd og fagfolk kunne mødes måske bare en enkelt gang om året eller to og få deres rejseomkostninger betalt. Hvorfor egentlig nedlægge den slags ting? Det har vi svært ved at se.

Der er så andre blandt dem, der er nedlagt, som ville løbe ud helt af sig selv, fordi de kun havde en begrænset opgave.

Endelig er der den idébetonede nedlægning, som jeg vil kalde den, og den forstår vi simpelt hen ikke. Det er Det Danske Center for Menneskerettigheder, som vi selvfølgelig foreslår videreført, men i en selvstændig form. Vi forstår heller ikke, at man nedlægger Vandfonden f.eks. Vi er stærkt utilfredse med, at man nedlægger Transportrådet til fordel for Danmarks Transportforskning, som er en ny institution. Vi ville gøre det omvendte, men vi har en række forslag på det område.

Vi har ikke forventninger om at indgå i et stort forlig i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Vi kommer gerne til de forhandlinger, vi bliver indbudt til, men alene nedskæringen på ulandsbistanden, som vi ikke har forhåbninger om at vi kan få afværget, forhindrer, at vi kan være med i et stort forlig. Vi vil gerne øve indflydelse, og vi vil gerne deltage i forlig på begrænsede områder, hvor vi kan blive enige om noget fornuftigt.

Vi tror i øvrigt ikke, at der på sigt i regeringspartierne, hverken blandt deres folketingsmedlemmer eller blandt deres vælgere, er opbakning til de holdninger, som de meget barske nedskæ-

ringer på mange områder giver udtryk for. Vi tror ikke, at den opbakning er der. Vi tror og håber på, at vi kan få regeringspartierne folk i tale, så vi kan få mere fornuftige finanslove i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Kristeligt Folkeparti fik den regering, de bad om, indledte hr. Ole M. Nielsen med. Man havde jo næsten håbet, at hr. Ole M. Nielsen havde startet med at sige: Af skade bliver man klog. Nu er der jo ikke sket så meget endnu.

Jeg hørte også, hvad det er for elementer, som hr. Ole M. Nielsen og Kristeligt Folkeparti ønsker pillet ud af denne her finanslov, og de fleste punkter er vi sådan set enige i.

Jeg vil blot sige, at det undrer mig, og det har undret Socialdemokratiet og mange socialdemokrater, lige så vel som jeg egentlig også tror, at det undrer en del mennesker, der er medlemmer af Kristeligt Folkeparti, at man kan støtte en regering, som allerede i valgkampen meldte ud, hvad det var for nogle stramminger, man ville lave på udlændingepolitikken, hvad det var for nogle stramminger, man ville lave på udviklingsbistanden.

Det er de svageste lande i verden, der må holde for, og det er de svageste befolkningsgrupper i verden, der må holde for, for at finansiere et i øvrigt fornuftigt perspektiv, nemlig ventelister til sygehuse. Det til trods for, at der så stadig væk vil være nogle medicinske patienter, som får lov til at ligge og kukkelure på sygehusene, fordi de ikke får behandling og støtte via den finanslov, som regeringen nu vil trumfe igennem på de fattigste landes bekostning.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu refererede hr. Ole M. Nielsen til den debat, der for nogen tid udfoldede sig mellem hr. Morten Helveg Petersen og undertegnede.

Jeg kan forstå, at hr. Ole M. Nielsen sådan nærmest er på hr. Morten Helveg Petersens hold i den debat, som jo gik på, at jeg mente, at der var mere perspektiv i at sænke omkostningerne for danske virksomheder, især de små og mellemstore virksomheder, end at give øget miljøbistand til Østlandene. Det troede jeg sådan set nok at virksomhederne ville være enige med mig i, mens hr. Morten Helveg Petersen havde den modsatte opfattelse: at det var bedre at give

miljøstøtte til Østlandene end at sænke omkostningerne for virksomhederne.

Så er der det med kredittiderne på moms, som hr. Ole M. Nielsen hæfter sig ved. Når det blev en særlig del af diskussionen, var det, fordi hr. Morten Helveg Petersen havde en særlig interesse for netop det tema. Men kredittiderne på moms og forbedring af dem, hvilket er en del af regeringens vækstpakke, skal netop ses i sammenhæng med vækstpakken, som indeholder en lang række andre elementer, der tilsammen markant gavner konkurrenceevnen og sænker omkostningerne for virksomhederne i Danmark.

Er hr. Ole M. Nielsen ikke enig med mig i, at det er der i allerhøjeste grad perspektiv i?

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror sådan set ikke, at der var et spørgsmål i hr. Lars Kramer Mikkelsens indlæg, det var vist bare sådan en konstatering, og jeg synes egentlig, jeg har sagt det om de forhold, som der er grund til at sige.

Til hr. Lars Barfoeds spørgsmål: Jeg mener, det lidt er et spørgsmål om at sætte gode ting op imod hinanden. Jeg kan ikke forstå, at man skal sætte vækstpakken op mod Øststøtte. Det synes jeg ikke der er nogen grund til. Jeg mener faktisk, at vi har godt råd til begge dele.

Vi er vældig tilfredse med vækstpakken. Vi er ikke helt tilfredse med enkelte af de ting, man har pillet væk af den tidligere regerings dk21-forslag. Der er nogle af dem, vi gerne ville have fastholdt, men vækstpakken generelt er da god nok.

Jeg synes bare, at tænkningen om lang moms-kredit i virkeligheden er for gammeldags. Den er simpelt hen for gammeldags. Det er jo rigtigt, som hr. Helveg Petersen siger, at den også ligger langt over, hvad den gør andre steder.

Jeg er jo så gammel, at jeg kan huske, da vi indførte momsen, og da var kreditten jo endnu længere. Da var argumentet for den lange kredit simpelt hen at få momsen til at glide ned, for nu at sige det sådan – det var altså kompensation for det bøvl, man skulle have med det.

Det, vi kritiserede den gamle regering for, var, at den lagde bøvl over på erhvervslivet hele tiden, mere og mere bøvl, samtidig med at den afkortede kreditterne. Så havde man ingen kompensation tilbage, og derfor var vi utilfredse med det. Men jeg mener altså, at det er bedre at

fjerne noget bøvl, give en reel kompensation på en eller anden måde og så fastholde de korte kreditter.

Jeg ved godt, at så siger man fra erhvervslivet, jamen vi har jo ikke fået pengene ind endnu. Men undskyld, det må de altså selv ligge og rode med. De må selv finde ud af at afkorte deres kreditter. Det er jo kun et spørgsmål om, at man konkurrerer med hinanden på kreditter. Det tror jeg i øvrigt vi kan være fuldstændig enige om. Så de lange kreditter synes jeg er en dårlig måde at hjælpe erhvervslivet på. Ellers er jeg tilfreds med vækstpakken.

Og med hensyn til Øststøtten mener jeg, at selv om den ikke har til formål at hjælpe dansk industri, er det en ualmindelig positiv sideeffekt ved Øststøtten.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen så skal jeg da komme med spørgsmålet, hvis hr. Ole M. Nielsen ikke mente, at der var noget spørgsmål i det, jeg sagde før. Og det kan han jo have ret i.

Der blev sagt, at det nærmere var tid til forundring end tid til forandring. Det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Men jeg vil godt spørge: Hvad vil Kristeligt Folkeparti så gøre ved det? Er Kristeligt Folkeparti at finde ved forhandlingsbordet om en finanslovaftale, som indeholder skattelettelser til de rigeste i det her samfund og i virkeligheden kun besvær til de fattigste, og i øvrigt de fattigste i resten af verden? Er Kristeligt Folkeparti at finde ved forhandlingsbordet i forhold til en finanslovaftale, hvor Det Danske Center for Menneskerettigheder nedlægges eller andre af de ting, som vi har hørt Kristeligt Folkeparti ikke bryder sig om i finanslovaftalen?

Jeg ønsker blot at få bekræftet, at Kristeligt Folkeparti ikke længere støtter den regering, som de anbefalede i valgkampen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Selv om vi puster os meget op, er vi jo ikke i stand til at vælte regeringen. Hr. Kramer Mikkelsen har nok fundet ud af, at vi kun tæller fire, uanset hvor meget vi gungrer, og hvor meget vi puster os op, så det kan vi altså ikke rigtig gøre noget ved.

Det er klart, at vi er at finde ved forhandlingsbordet. Vi vil gerne forbedre på dårligdommene, men jeg sagde også, at jeg ikke kunne forestille

mig, at vi kunne indgå i et stort samlet forlig om finansloven. Så der er forskellige variationer i det. Vi vil gå ind og påvirke nogle ting, hvis vi kan få noget fornuftigt ud af det. Men vi vil ikke tage medansvar for de dér dårligdomme, som hr. Kramer Mikkelsen nævner.

Så kan man sige, at så skal vi vel ikke til at diskutere, om vi skal stemme for eller imod den endelige finanslov. Der har selv Socialdemokratiet sagt, at man stemmer for finansloven i den sidste ende. Det tror jeg også vi har planer om. Det plejer vi at gøre.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er rigtigt, det er traditionen, og det skal jeg selvfølgelig også fastholde.

Jeg ønsker blot at få konstateret, at man ikke støtter den regerings finanslov – det kan godt være, at man stemmer for den på knappen til sidst, men man støtter ikke den regering, som man i valgkampen anbefalede, og som man gik til dronningen og anbefalede. Det synes jeg da er rart for vælgerne at vide. Det må også være rart at vide for de mennesker, der har stemt på Kristeligt Folkeparti.

Jeg synes, det er rart, at Kristeligt Folkeparti kommer på plads i dansk politik – dér, hvor de skal være.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi sagde allerede før valget, mens vi pegede på regeringen, at vi ikke kunne indgå i en finanslovaftale, der indeholdt den beskæring i ulandsbistanden, som den samme regering, som vi pegede på, gennemførte.

Når vi har det problem er det jo, fordi vi midterpartier altså skal vælge mellem pest og kolera – man kan da selvfølgelig også bruge pænere ord om de to muligheder. Men der er jo bare det – og det synes jeg i øvrigt er et parlamentarisk demokratisk problem i Danmark – at midten er for smal. Vi ville jo meget hellere kunne pege på en statsminister fra et af midterpartierne, men det har vi ikke anset for værende realistisk, og derfor måtte vi altså vælge.

Kl. 19.00

Vi syntes, at vi trængte til et skifte. Vi har fået et skifte. Det er ikke blevet helt så behageligt, som vi kunne ønske, men der bliver jo valg igen, og det tror jeg da også at denne her regering er bevidst om. Og det kan da også påvirke den po-

litik, den kan føre, at der bliver valg igen senest om 4 år. Så det er dér, situationen er.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Vi går videre i ordførerrækken. Hr. Tórbjörn Jacobsen.

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Hr. Anders Fogh Rasmussen kom, så og sejrede. Det politiske establishment på Færøerne lå i næsegrus beundring for denne borgerlige ridder, da han gjorde sit indtog på de stormomsuste øer i årets første måned.

De, der ikke skraldgrinede, græd – ikke af sorg, men af betingelsesløs beundring. Efter dette statsministerielle raid var der ingen, der tvivlede på, at der var sket et slags skifte om end ikke en storpolitisk metamorfose i den danske politik vedrørende Færøerne.

Det, der blev kaldt et systemskifte i Danmark efter folketingsvalget, medførte i hvert fald et kosmetisk tøbrud i den efterhånden fastlåste situation imellem landene. En 4-årig politisk isvinter imellem nationerne, jengrebet fra den forgangne valgperiode, har mistet kraften og bliver helst forevigt i historiebøgerne på behørig vis.

Imens lægestriden i Klaksvik kørte for fulde omdrejninger, blev jeg født i en hospitalsseng i Ærøskøbing, blev døbt ved den hvide font i Marstal Kirke og trådte mine første barnesko i dette særegne maritime miljø inden afrejsen til Færøerne – den genetiske hjemstavn.

Og da dette er min jomfrutale her i Tinget, er det nok også på sin plads, at jeg redegør for det politiske ståsted, jeg er blevet valgt ind i dette høje Ting på.

Tjóðveldisflokkurin blev stiftet også som en konsekvens af den ureglementerede danske håndtering af folkeafstemningen om løsrivelse versus vedvarende kolonistatus, der blev afholdt på Færøerne den 14. september i 1946.

Efter 5-6 års total adskillelse i en sørgelig tid for Europa var mine landsmænd kommet til den erkendelse ud fra egne dyrekøbte erfaringer, at nationen var politisk moden til at stå på sine egne ben.

Da valgresultatet faldt ud til fordel for fuld selvstændighed, blev alle de krumspring gjort, der var politisk mulige, for at varetage imperiets interesser. Sammenfattende blev folkeafstemningen negligeret på det groveste, og historien derefter kender vel de fleste.

Partiet tog sit ideologiske udgangspunkt i fiskernes og arbejdernes vilkår. Således kan man sige, at partiet traditionelt er et venstreorienteret løsrivelsesparti.

Derfor er det et paradoks, at vi i det hele taget opstiller til de to mandater i danskernes parlament, men man har ment, at repræsentationen kunne gøre nytte som en røst, der talte for færøsk selvstændighed. Og det skal ingen hemmelighed være, at jo før de her to færøske folketingsmandater bliver hensat til historiens annaler, des bedre.

Det todimensionelle politiske landskab, både højre kontra venstre og selvstændighed kontra kolonistatus, der har udviklet sig på Færøerne på grund af det uafklarede statsretlige spørgsmål, har været med til at give digtere og kunstnere stof og energi, således om vi kender det fra andre af klodens politiske spændings- og magnetfelter.

En færøsk digter, en af frontfigurerne på den yderste venstrefløj, skriver i en passage af et digt:

Jeg er en færøsk nationalist;
jeg forsøger at drive dette bilandstvesind ud af
min sjæl,
denne sot, som i gode tider kan gøre et helt folk
politisk ansvarsløst.
Og i dårlige tider til jamrende stakler.

Danmarks finanslov for indeværende år, år 2002, er til første behandling i dag. Pr. princip vil en folketingsmand fra Tjøðveldisflokkurin ikke blande sig i danske indenrigsanliggender, men så længe Færøerne figurerer i finansloven som en udgift, som en pestilens, som en sygdomsplanet økonomisk cyklus, der ikke er i stand til at opretholde sig selv ved egen opdrift hverken politisk eller økonomisk, er det vel nok på sin plads, at den politiske lyskaster tager de vedkommende konteringer til behandling.

Den siddende regering, der så sandelig ikke har ligget på den lade side her i hvedebrødsdagene efter det borgerlige bryllup i efteråret, har i næsten 2 måneder barslet med stramninger, justeringer, rationaliseringer og kontroversielle prioriteringer.

Kl. 19.05

Dette har naturligvis skabt utilfredshed og frustration i oppositionen og ude i diverse samfundssystemer. Men der findes som bekendt ingen regel uden undtagelse, og i dette tilfælde er undtagelsen Færøerne.

Det danske bloktilskud til øernes hjemmestyrøkonomi er i forhold til sidste års finanslov reduceret med godt og vel en tredjedel. Herfra skal der hverken lyde jammer eller beklagelser. Dette er nemlig et krav fra selvstyrekoalitionen, der har administreret landets politiske liv i hen imod 4 år. Den præcise reduktion er 366,4 mio. danske kroner. Den politiske dækning skal findes i overtagelsen af skolevæsenet samt almen forsorg. Tilbage står der så 615,5 mio. kr.

En reduktion på 366,4 mio. kr. lyder måske ikke af så meget i danske øren. Den politiske hjertepuls her i landet lader sig næppe forstyrre af sådanne petitesser, men overfører vi denne reduktion i den kollektive færøske samfundshusholdning til danske forhold, ville det betyde, at den danske stat sagde nej tak til en fremmed pengeoverførsel på ca. 40 mia. kr.

Jeg er glad for og ikke så lidt stolt af at have været med i den selvstyrekoalition, der har gjort dette muligt. Det er beviset på, at Færøerne er på vej ud af en ond politisk og økonomisk spiral, er på vej ud i friheden, er ved at etablere sig som en selvstændig nation, som en mindre republik i det globale samfund. Lagtingsvalget i 1998, et jordskredsvalg for selvstyre og ærlig vilje til selvfinansiering, blev en milepæl i Færøernes politiske historie.

Men hvorfor startede den onde spiral? Hvordan kom det dertil, at det færøske folk blev så afhængigt af almisser fra fremmede? Min påstand er, at det er den politiske ufrihed – den ydmygende kolonistatus – der har skabt den økonomiske afhængighed.

Dokumenter fra nyligt åbnede danske arkiver synes også at bevise, at det efter turbulensen omkring folkeafstemningen i 1946 var et bevidst valg fra dansk side, at Færøerne skulle vikles ind i en ond økonomisk afhængighedsspiral, der således skulle sikre Danmark dominansen over et af de tilbageværende territorier i det danske imperium.

Et af dokumenterne, man har fundet, er af særlig interesse for det senere forløb i landets historie. Statsministerens sekretær og rådgiver fra denne tid er underskriver og øjensynligt hovedarkitekten. Dokumentet er dateret den 13. november 1946 i København, og de opridsede planer skulle for en stor dels vedkommende vise sig at gå i opfyldelse. Færøske historikere har kaldt dokumentet for Hjemmestyrereordningens Masterplan.

Under overskriften »Motivering« gav topmedsmanden regeringens medlemmer en detal-

jeret plan for, hvordan Danmark skulle sikre sig suveræniteten over Færøerne, selv om man nu gav færingerne hjemmestyre.

Den skjulte dagsorden var følgende: Danmark skulle stille færøske politikere i udsigt, at hvis de slap planerne om færøsk selvstændighed og i stedet indordnede sig under den danske statsmagt, skulle de få store økonomiske overførsler af Danmark til drift af den færøske samfundshusholdning samt til allehånde anlægsprojekter. Der skulle etableres et åbent økonomisk tagselvbord, og prisen for at få del i festlighederne var klar: Det færøske folk skulle give afkald på suveræniteten over deres eget land.

Dette skulle medføre, at de færinger, der agiterede for fortsat dansk overherredømme, skulle komme til at fremstå som folk, der agiterede for danske penge til Færøerne. Modsat skulle de, der agiterede for selvstændigheden, komme til at fremstå som folk, der ville tage de danske penge fra befolkningen.

Dette blev så og har været det politiske hovedskisma på øerne siden hjemmestyreordningens indførelse. Med andre ord: Danmark skulle kort og godt købe sig til suveræniteten over Færøerne. I hvor stor udstrækning disse gode råd blev brugt er svært at sige, men vi kan i dag konstatere, at embedsmandens målsætning godt og vel er opfyldt i det virkelige liv, operationen lykkedes, mens patienten døde af en overdosis finansiell narkotika.

Den tilsigtede onde spiral kører med større og større hastighed, lige fra hjemmestyreordningens indførelse og frem til det kollektive økonomiske kollaps, der henlægger øerne i en menneskelig, social og økonomisk komatilstand i 1992. Systemet spiller fallit. Hjemmestyreordningen slår revner. Det konstateres, at ordningen fostrer uansvarlige politikere, en fordækt politisk moral og kultur og en politisk undvigelse fra dagligdagens barske realiteter.

Når materien bryder sammen, er der kun åndelige tilstande, man kan klamre sig til i en genoprettelsesproces. Det eneste, der var tilbage af skudens stabilitet, var samfundets kollektivt ejede kultur og sprog og åndelige liv ellers. Derfra startede genoprettningen, fra et materielt scratchpunkt, og med det eneste, der kunne tilbageføre ansvarlighed til det færøske samfund som klar målsætning: nemlig den fulde suveræniteten og den fulde selvstændighed.

Kl. 19.10

Vi vidste, at det ville blive en sej omgang, men som førnævnte digter siger senere i samme digt:

Jeg vil hellere have sammenstød
end udenomssnak,
jeg er altid på vagt, når ordene blegner
og udviskes for mig.

Livet kender heller ingen bestemt mening,
livet kender kun kortere og længere
tidsbegrænsede løsninger.

Alligevel bryder jeg mig ikke om, at vi ender
som udstillingsgenstande oppe på den hylde,
hvor kvadkæmperne, nationalheltene og andre
amatørguder holder til.

Lagtingsvalget i 1998 og den deraf følgende koalition, der som den første siden Anden Verdenskrig satte den færøske suveræniteten på dagsordenen, fik vendt den onde økonomiske og derved den onde politiske spiral på Færøerne. Derfor kommer denne for al evighed til at stå som milepælen, hvorfra frihedsprocessen for alvor tog sin begyndelse.

Forhandlingsresultaterne med den forhenværende regering angående den færøske statsdannelse er der ikke meget at skrive hjem om; de er mere end velkendte i dette forum. Neokolonialismens sidste krampetrækninger fortog sig, imedens den politiske brænding i Nordatlanten ubønhørligt kæmper videre frem imod historiens ultimative mål for enhver nation med respekt for sig selv.

Men efter et politisk vakuum, tomgang i flere runder, valgte man at tage sagen i egne hænder og fik vedtaget et beslutningsforslag i Lagtinget, der har til hensigt at tømme hjemmestyreordningen, hvorefter der bliver holdt en folkeafstemning om den fulde selvstændighed. Senest den 1. januar 2012, dvs. om knap 10 år fra nu af.

Beslutningen skal forstås som et arbejdsprogram for den nuværende koalition, og det færøske krav om overtagelse af skolevæsenet og den almene forsorg og den deraf følgende reduktion i bloktilskuddet er en direkte følge af denne politik.

Det er altså ene og alene selvstyrekraeften på Færøerne, der i år sparer den danske statskasse for 366,4 mio. kr. Hele selvstyrefløjen stod dog ikke sammen om kravet om nedskæring i blokstøtten. Det lille parti Miðflokkurin var imod. Begrundelsen var, at de ser blokstøtten som en betaling for, at Danmark uden om den færøske befolkning har givet USA og NATO frit

spil til militære installationer og deraf følgende aktiviteter på Færøerne. Hvor meget Danmark har tjent på at give USA og NATO fri adgang til sine kolonier, ved vi ikke, men det er et spørgsmål, som den nydannede nordatlantiske gruppe i Folketinget vil søge at få belyst i den kommende tid.

Den afgæede socialdemokratiske regering havde besvær med at tackle de færøske ønsker og viljen til selvstyre. I stedet for konstruktiv dialog og forhandling valgte man den frontale konfrontation. Derfor kan vi, hvad færøske anliggender i dansk politik angår, ikke være andet end tilfredse med det systemskifte, der er sket, og som er en virkelighed i dagens Danmark.

Den nye statsminister har på en af sine første tjenesterejser besøgt Færøerne, og det er ikke for meget sagt, at færingerne var henrykte. De græd og jubede af glæde over den nye tone, over den oprigtige eller muligvis den til situationen specielt anlagte attitude. I hvert fald har vi klart fået at vide, at der ikke bliver nogen danske forhindringer, såfremt man agter at følge lagtingsbeslutningen, der har til hensigt at gøre Færøerne til en selvstændig nation, en selvstændig stat, en republik.

Nu er jeg ikke mere naiv, end at jeg har min tvivl om, hvorvidt en dansk statsminister nogen sinde af egen vilje og med forsæt vil gå med til en yderligere afkolonisering af det danske imperium. Men der findes nogle sætninger i den nye statsministers nytårstale, som uden omsvøb kunne henføres til færøske tilstande, og som muligvis giver et fingerpeg om, at den nye mand i rigets øverste sæde har en anden og mere demokratisk holdning til de forhold, jeg har skitseret i det foregående.

Statsministeren sagde:

»Ansvaret for medmennesket er ikke at gøre sig til det andet menneskes formynder. Ansvaret for medmennesket er ikke at tage selvstændighed fra ham eller hende. Tværtimod er ansvaret for medmennesket at udvikle hans eller hendes selvstændighed, personlighed og selvrespekt.«

Jeg håber, at statsministerens ideologiske visioner ikke kun gælder i Danmark, men at han også er stor nok til at lade dem gælde i regeringens politik over for Færøerne. Det skal være mit inderste håb, at han ikke vil modarbejde den færøske proces mod ansvar og selvstændighed og frihed, men at han vil medvirke til den.

Jeg håber, at han endelig vil begrave den danske politik over for Færøerne, der blev udarbejdet i embedsmandsregi i 1946. Jeg håber, at rege-

ringen Fogh Rasmussen endelig vil begrave den sidste rest af dansk kolonialisme. Vi er i hvert fald på rette vej.

Reduktionen i blokstøtten gør den danske finanslov for 2002 til et historisk dokument i den færøske politiks næsten hundredårige selvstyrebestræbelse. Den er et gyldigt bevis på, at Færøerne er på vej mod selvstændigheden, men det forudsætter selvfølgelig, at den nuværende politiske og økonomiske kurs bliver holdt herfra og frem til målstregen.

Kl. 19.15

Det er selvstyrepartiernes opgave at holde stand imod det massive, reaktionære skyts, der i de kommende måneder vil blive fyret af fra den oppositionelle lejr, hvor et sammenrend af liberale og socialdemokrater sidder og jamrer og er småfornærmet over tingenes nye tilstand, over viljen til at stå på egne ben. Højtstående færøske socialdemokrater har endda bebudet, at de vil forsøge at forhøje bloktilskuddet på ny, såfremt de skulle overtage regeringsmagten efter lagtingsvalget i april måned. Det er altså, hvad de danske skatteydere kan forvente sig fra den kant.

Mit parti, Tjóðveldiflokkurin, finder dette uværdigt. Som partiets grundlægger, legenden Erlendur Patursson, sagde engang: »Skal vi virkelig blive stående som primitive nassere på den danske finanslov for tid og al evighed?«. Nej, siger vi. Vores målsætning er en systematisk reduktion af støtten, og vores største sejr ville være, hvis den var helt væk om 4 år.

Og vi er på vej. Tjóðveldisflokkurin har gennem sin finans- og økonomiminister fået landets økonomi på rette spor igen. De officielle tal er ikke tilgængelige endnu, men jeg overdriver ikke, når jeg siger, at den økonomiske vækst i fjor lå et sted imellem 10 og 11 pct. Vi havde en deflation på ca. 0,7 pct. over de sidste 9 måneder af året, og overskuddet på finansloven blev på omkring 800 mio. danske kroner, et overskud, der overstiger bloktilskuddet i 2002 med knap 200 mio. kr. Bliver der holdt politisk hånd i hanke med denne udvikling, så har Færøerne en selvberørende økonomi allerede på nuværende tidspunkt.

Den nuværende danske statsminister sagde under sit besøg på Færøerne, at han kunne tiltræde, at Færøerne bl.a. fik lov til at overtage retsvæsen og politi. Disse funktioner repræsenterer selve substansen i en suveræn stat, og i en koloni repræsenterer de selvfølgelig centralmagtens overherredømme. Derfor glæder jeg mig

meget over disse udtalelser, men samtidig med at disse overtagelser blev stillet færingerne i udsigt, stadfæstede statsministeren, at det ikke kunne komme på tale, at færingerne fik lov til at rive sig løs af den danske statsforfatning.

Dette hænger ikke sammen. De omtalte funktioner er jo grundfæstede i det danske riges grundlov, der lægger dem under den danske centralmagt.

Hvis statsministeren vælger den linje, der siger, at grundloven hindrer, at selvstyreprocessen gennemføres, kører han i kolonialismens gamle spor. Danmarks ellers udmærkede grundlov er nemlig ikke det færøske folks grundlov. Det færøske folk har aldrig nogen sinde vedtaget eller anerkendt den danske grundlov som sin egen. Derfor kan den danske grundlov aldrig komme i vejen for den færøske selvstændighed.

Hvor der er liv, er der håb, og både i sin nytårstale og under sit besøg på Færøerne tændte statsministeren et håb.

Så lad os nu se, om ordene og gerningerne stemmer overens. Det ser godt ud for øjeblikket. Det dagas, som svenskerne plejer at sige. Norden er på vej til en familieførgelse. Om 4 år er der måske kun de tre kunstnere, digteren Regin Dahl, maleren Ingálvur av Reyni samt instruktøren Eyðun Jóhannesen, der – i gåseøjne – figurerer som færøske udgiftsposter på den danske finanslov. De to ældre kunstneriske nestorer samt Eyðun Jóhannesen burde vi i fællesskab være så glade for, at de bliver stående, så længe de selv nærer et ønske herom. Eyðun fortalte mig ellers engang, at ikke førend den dag, han stod opført på den danske finanslov, blev han blåstemplet som instruktør og skuespiller i sit eget hjemland. Således kan underdanigheden også komme til udtryk.

I Jóanes Nielsens citerede digt siger han, at han til tider har følt vrede mod Danmark, ikke mindst for ydmygelsen i 1992, men så slutter han med disse ord:

Men det eneste, der virkelig giver afkast, og det, jeg inderst inde har tillid til, er det daglige smukke slid for tilværelsen. Derfra udspringer drømmen om republikken Færøerne, og derfra udspringer mine ord.

Ærede folketingsmedlemmer, det er forkeret, at jeg står her i dag. Det er forkeret, at folk i et fremmed land skal vælge medlemmer til Danmarks parlament, og det er forkeret, usundt og uvær-

digt, at Danmark fortsat sidder med suverænitet over Færøerne.

Det eneste værdige er, at vi indleder et respektfuldt samarbejde som ligemænd, et forhold, hvor vi samarbejder om alt det, vi er fælles om, i stedet for altid at strides om det, der skiller os.

Det er det, Tjóðveldisflokkurin kæmper for. Vi er nået langt, så langt, at jeg håber, at vi inden så længe kan mødes som ligemænd.

Republikkin Føroyar er í eygsjón!

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Disse var ordene.

Hr. Kuupik Kleist som ordfører.

Kl. 19.20

Kuupik Kleist (IA):

Rigets statsminister har været en tur i Grønland. Jeg håber, at han havde en god tur, og især håber jeg, at besøget gav det førstehåndskendskab til, hvad der rører sig inden for rigsfællesskabet, som jo var formålet med statsministerens besøg.

Den efterfølgende presseomtale efterlader dog ikke det indtryk, at den nyerhvervede indsigt fører til forandring. Man kan konstatere, at regeringen på godt og ondt fastholder Nyrupregeringens linje i forholdet til Grønland.

Nu er rigets statsminister jo også partiformand for et liberalt parti, der så vidt muligt ønsker at lægge afstand til alt, hvad der ligner socialdemokratisk politik. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvad der ligger i en liberal politik i forhold til rigsfællesskabet, men der er historisk belæg for at kunne sige, at et statsministerbesøg i Grønland i bedste fald fører til en nyvurdering af den førte politik. Man kan også konstatere, at regeringens finanslovsforslag, hvad angår grønlandsrelaterede poster, i det store hele er en videreførelse af den gamle regerings linje. Man kunne forledes til at tro, at alt er som før.

I givet fald er finanslovsudspillet udtryk for den hidtidige opfattelse af, at forholdet mellem vore to lande er af sådan en grundfæstet karakter, at en tilfældig finanslov – selv efter et markant regeringsskifte – ikke skal udnyttes til ensidigt at tage for sig af retterne til egen fordel.

Samtidig er det min antagelse, at situationen med en uændret linje i forhold til Grønland giver luft til overvejelser for såvel regering som opposition om, hvordan og hvorledes et moderniseret rigsfællesskab kan udmøntes også på parlamentarisk plan. Den nuværende aftale om statens bloktilskud løber til 2004, og jeg antager,

at i hvert fald denne aftale holder perioden ud. Det er en udbredt opfattelse, at bloktilskuddet er det kit, der holder kongeriget Danmark sammen. Jeg skal derfor tillade mig at dvæle lidt ved karakteren af og formålet med bloktilskuddet.

Historisk blev bloktilskuddet etableret som en investering i den grønlandske infrastruktur med henblik på at bane vejen for danske erhvervsinteresser. Målet må i en vis udstrækning siges at være nået i den forstand, at danske firmaer i dag er helt dominerende, i den udstrækning der findes et privat erhvervsliv. Det er ikke nogen hemmelighed, at afhængigheden af bloktilskuddet efterhånden er dybt cementeret, og at bloktilskuddet kun i ringe grad har bidraget til større økonomisk selvforsyning.

Det er min opfattelse, at det fremtidige økonomiske forhold mellem Grønland og Danmark i højere grad skal have til formål at skabe en bæredygtig økonomi i Grønland. I den forbindelse er der brug for alle gode kræfter for at nå frem til en fælles forståelse af, hvilke virkemidler der bedst kan tages i brug i et opgør med afhængighedsøkonomien i Grønland. Her tror jeg, at den nye regering virkelig kan gøre en forskel.

Der er faldet mange og relevante bemærkninger om regeringens nedlæggelse af en lang række råd og udvalg, den såkaldte dødsliste. Man kan selvfølgelig have sympati for, at der bliver ryddet op og effektiviseret, og regeringens kommandoraide mod udvalg og råd kan have sin berettigelse, i hvert fald i det omfang udvalgene allerede har nedlagt sig selv eller er uden relevant funktion.

Men jeg synes, at det omfang, det har fået, og den brutalitet, der er faret frem med, er unødvendig og skaber utryghed. Det er objektivt set en magtkoncentration, hvor man forsøger at udelukke input til beslutningstagerne og inspiration fra andre med andre meninger end regeringspartierne. Og det er økonomisk set meget små besparelser, som til gengæld har meget store og negative effekter for rigtig mange mennesker.

Om end den generelle tilstand på miljøområdet og på menneskerettighedsområdet lader meget tilbage at ønske, findes dog en række solstrålehistorier i det grønlandsk-danske internationale samarbejde på netop disse områder. Hvad angår det arktiske miljø, er der mere end nogen sinde behov for en målrettet og effektiv indsats. Arktis er blevet de vestlige civilisationers kemiske losseplads, og en lang række dyr er udsat for en forurening, som er så alvorlig, at eksperter er

begyndt at fraråde os at spise dem. Det er vel at mærke dyr, der lever så langt væk fra de industrialiserede områder, som det overhovedet er muligt.

Grønland og Danmark har i fællesskab i de forløbne år gjort en stor indsats for det arktiske miljø, en indsats, som er internationalt berømmet.

Kl. 19.25

I regeringens forslag er der afsat midler for i år, år 2002, men jeg kan ikke se, at der er budgetteret for årene herefter. Der figurerer ikke tal i overslagsårene. Det får mig til at spørge, om det betyder, at regeringen planlægger at afbryde sin deltagelse i det internationale samarbejde vedrørende det arktiske miljø. Og det får mig også til at spørge om, hvordan regeringen har tænkt sig, at øvrige aktiviteter under den samme ramme skal finansieres.

Med vedtagelsen af FN's havretskonvention, som vel at mærke endnu ikke er ratificeret i Danmark, er det blevet muligt for staterne at gøre krav på havområder, som endnu ikke er underlagt statsligt overherredømme. Dette gælder også nordpolsområdet. Rusland har som den første stat allerede gjort krav på det område, som efter russisk opfattelse bør omfattes af den russiske stat.

Der er mellem Grønlands hjemmestyre og den danske regering indgået en aftale om, at Danmark på vegne af riget gør krav på området nord for Grønland. Der er i havretskonventionen en lang række krav om videnskabelige dokumentationer af havsokkel, dyreliv m.v., og det er velkendt, at en indsamling af disse data er en lang og omstændelig proces, som kan strække sig over en årrække.

Det fremgår af regeringens forslag, at der søges afsat midler for 2002, men ikke i andre år. Når man tænker på, hvad Nordpolen og området nord for Grønland rummer af eventuelle strategiske naturressourcer og ikke mindst, hvordan dette er uløseligt forbundet med spørgsmålet om ejendomsretten og suveræniteten, så er det min gruppes holdning, at alle tiltag, der kan fremme så høj grad af økonomisk selvårenhed som muligt, bør nyde høj prioritet i en fælles dansk-grønlandsk selvstyreprøces. Derfor mener jeg, at det er en pligt for den danske stat at træffe de nødvendige foranstaltninger, som trækker i den rigtige retning. Jeg skal spørge, om regeringen vil afsætte midler til

yderligere videnskabelige undersøgelser i de kommende år.

Et andet område, hvor rigsfællesskabet er gået i front, er det internationale arbejde vedrørende oprindelige folk. Det foreløbige klimaks bliver nået, når FN's permanente forum for oprindelige folk mødes for første gang den 6. maj i år i New York. Her har ngo'erne spillet en meget stor rolle. Danmark har nydt godt af den brede vifte af interesseorganisationer, som har tegnet et billede af et land, hvor menneskerettigheder respekteres og promoveres, og hvor der er plads til mangfoldighed. Jeg har modtaget mange henvendelser fra organisationer og grupper, som udtrykker deres bekymring for, at alt, der er bygget op, med et fingerknips fejes af bordet, og at Danmark fra at have været et foregangsland på menneskerettighedsområdet bliver klassens dumme dreng, som skal sidde i skammekrogen.

Jeg vil her kun omtale de poster, som vedrører Grønland i finanslovsforslaget, men jeg skal også sige, at i det omfang gruppen finder det nødvendigt, vil vi stille ændringsforslag til finanslovsforslaget i den kommende uge.

Lars-Emil Johansen (SIU):

For en enhver ny regering er den første finanslov det fornemste rejskud til realisering af de løfter, som valgkampen blev vundet på, og som folkets flertal dermed har udtrykt ønske om. Det kan derfor ikke undre nogen, at den nye regering, den nye danske regering, har valgt at søge sine intentioner for en ny prioritering af indsatsen for en ændring af samfundet udtrykt med en ny udgave af finansloven for det kommende år.

Vi har i Grønland mange års erfaring med skiftende danske regeringer og deres skiftende forhold til vores interesser over for finansloven, og det er slet ikke altid de ringeste erfaringer, vi har haft med borgerlige danske regeringer i den sammenhæng.

Vi har derfor også med interesse læst det forslag til finanslov, der nu foreligger. Med grønlandske øjne kan man sige, at finansloven indeholder tre forskellige aspekter.

For det første indeholder finansloven en række ændrede prioriteringer for forhold, som er rent dansk indenrigspolitik. I den sammenhæng har vi lige så lidt ønske om at blande os, som vi har ønske om, at danske politikere blander sig i rent interne grønlandske økonomiske tiltag. Vi fordrer og giver retten til politisk prioritering uden indblanding.

For det andet indeholder finansloven en række bevillinger, der direkte relaterer til Grønland. På det område forholder det sig naturligvis omvendt. Her ønsker vi at blande os så meget som muligt med henblik på at sikre de bedst mulige relationer mellem regeringens tiltag og hjemmestyrets ønsker.

For det tredje afspejler finansloven de udenrigspolitiske prioriteringer, som Danmark får. I den sammenhæng er vi jo som bekendt taget som gidsler, idet det stadig ikke er lykkedes for os at opnå retten til en selvstændig udenrigspolitik. Derfor bliver regeringens udenrigspolitik, herunder forsvarspolitikken, hele rigets politik, og vi får uanset vores manglende indflydelse et medansvar. Det image, som Danmark skaber af sig selv i omverdenen, bliver også vores, uden at vi har reel indflydelse herpå. Derfor er det et område, hvor netop vi, der er valgt til Folketinget fra Grønland og Færøerne, bør søge at påvirke rigets holdning mest muligt.

Lad mig derfor begynde med at konstatere, at den nye regering sandelig har ladet handling følge ord i forhold til valgkampens positioner, på visse områder med en sådan iver, at der er sket ændringer, som man næppe havde kunnet aflæse af valgkampen, og som har en sådan omfattende virkning, at det er kommet som en overraskelse for de fleste af os.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at vi fra Grønland ser med en vis bekymring på den tilsyneladende forringelse af de højere uddannelser, som ligger på bordet. En lang række af vores borgere får deres højere uddannelse her i landet, og vi frygter naturligvis, at en ny lavere standard for danske uddannelser også vil smitte af på os.

Omvendt ser vi med glæde på den opprioritering, som sundhedssektoren nu får. Her håber vi til gengæld, at dette får en positiv afsmittende indflydelse også for de patienter, vi er nødt til at sende til Danmark til behandling. Jo hurtigere de kan behandles og rejse hjem igen, jo bedre.

Men som sagt ønsker vi ikke at fordybe os i de danske indenrigspolitiske dispositioner bortset fra sådanne generelle bemærkninger, som naturligvis vil have indflydelse på vores mulige støtte til regeringens politiske intentioner.

Herefter skal jeg give udtryk for tilfredshed med, at regeringen har respekteret de aftaler, der er indgået af den forrige regering med de grønlandske politiske myndigheder, ved ikke at ændre på disse gennem det forslag til finanslov, der er til behandling i dag. Det er godt at konstatere,

at der ikke på nogen væsentlige områder umiddelbart synes at være sket besparelser i forhold til støtten til de grønlandske aktiviteter, hverken de hjemmestyreregulerede eller dem, der stadig foregår i den danske stats regi.

Når det er sagt, er der et par helt konkrete emner, som jeg vil anmode regeringen og partierne om at medtage i den videre behandling af finansloven.

Først og fremmest vil jeg komme ind på de grønlændere, der har bosat sig i Danmark, og som er kommet i alvorlige sociale problemer og misbrugsproblemer af den ene eller den anden art. Selv om der er mange velfungerende grønlændere under uddannelse her i Danmark eller grønlændere, der ganske enkelt har bosat sig her i landet, er der også efterhånden en stor gruppe, som er alt andet end velfungerende. Der gøres et stort og prisværdigt arbejde fra forskellig side, men slet, slet ikke nok. Hovedårsagen til de allerfleste trivselsproblemer synes at være forbundet med misbrug, hovedsagelig alkohol og hash. Nu er jeg i den heldige situation, at jeg har nogle personlige erfaringer, der gør, at jeg ved, at lige præcis den slags problemer er der endog ganske gode muligheder for at gøre noget ved her i Danmark. Jeg ved således, at der findes en lang række behandlingscentre for alkoholens ofre, men også for folk med narkotikaproblemer. På den baggrund vil jeg anmode sundhedsministeren og socialministeren om i fællesskab at tilvejebringe midler til brug for en målrettet indsats for grønlændere, der er kommet i alkohol- og narkotikaproblemer. Såvel Frederiksberg Centret som Kongens Ø har således allerede erfaring med behandling af grønlændere med sådanne problemer, men også andre behandlingssteder her i landet kan komme på tale.

Kl. 19.35

Da sociale og andre trivselsproblemer blandt grønlændere her i Danmark mig bekendt ikke er beskrevet på en måde, der kan give klart indtryk af problemernes omfang og art, vil jeg i forlængelse heraf spørge socialministeren, om hun vil tage initiativ til udarbejdelse af en hvidbog over dette emne, således at vi fremover mere nøjagtigt kan vide, hvilke præcise behov der er for at finde løsninger på de problemer, nogle af vore grønlandske medborgere utvivlsomt har i det danske samfund.

Regeringen har som bekendt taget initiativ til at fjerne eller reducere den danske stats involvering i en række aktiviteter, hvor staten hidtil har spillet en rolle. I den forbindelse er det nærlig-

gende for mig at pege på den danske stats aktier i Grønlandsfly A/S som noget, det burde være nærliggende at tage fat på, når man nu er i gang med at minimere statens aktiviteter rundt omkring.

Jeg vil ganske enkelt spørge finansministeren, om han vil tage initiativ til, at statens aktier i Grønlandsfly A/S afsættes til grønlandske og eventuelt andre virksomheder, der måtte have en mere indlysende interesse i, at flytrafikken i Grønland internt og eksternt afvikles på en måde, der dækker såvel eksporterhvervenes som serviceerhvervenes behov for en mere up to date betjening, end tilfældet i dag er.

Når jeg nævner grønlandske virksomheder og ikke Grønlands hjemmestyre som en eventuel aftager af statens aktier i Grønlandsfly, så skyldes det, at jeg ikke mener, at hjemmestyreovertagelse af statsaktierne vil være nogen løsning af de problemer, som flytrafikken hjemme i Grønland til daglig må kæmpe med. Tværtimod finder jeg, at grønlandske virksomheders eventuelle medejerskab af Grønlands nationale flyselskab dels vil være mere i overensstemmelse med tidsånden, dels vil medføre en mere smidig trafikafvikling i overensstemmelse med de eksisterende behov for en effektiv og prisrigtig afvikling af flytrafikken i, til og fra Grønland.

Jeg mener således, at nogle af de hjemmestyreejede virksomheder har en åbenlys interesse i at sikre sig en medindflydelse i flytrafikken, ligesom private grønlandske og eventuelt andre virksomheder må antages at have en interesse i at være medspillere på dette for hele det grønlandske samfund så væsentlige område.

I samme ombæring vil jeg anmode regeringen om at gøre sin indflydelse i SAS gældende med hensyn til at bringe dette flyselskabs medejerskab i Grønlandsfly til ophør. Jeg mener, at det nuværende ejerskab er en ganske uholdbar og forældet konstruktion, der bevirker, at SAS er aktionær i Grønlandsfly A/S og samtidig, i hvert fald udadtil, konkurrerer på den eksterne beflyvning af Grønland netop med Grønlandsfly.

Her var i hvert fald et par konkrete opgaver at tage fat i med relation til Grønland uden at være hæmmet af den selvvalgte passivitet, den danske stat siden hjemmestyrets indførelse for 23 år siden tilsyneladende har valgt i forhold til Grønland. Det er på tide, at Danmark erkender og reagerer på de grønlandske problemer, som findes midt i det danske samfund, og som direkte sorterer under den danske regerings ressort.

Lad mig også knytte nogle generelle bemærkninger med hensyn til Grønlands fremtidige fortsatte afhængighed af tilførsel af økonomiske ressourcer fra den danske stat.

Jeg tror ikke, at jeg tager meget fejl, hvis jeg antager, at der såvel blandt den danske som den grønlandske offentlighed er et helhjertet ønske om at gøre Grønland økonomisk uafhængig af de danske skatteydere. Dette både opfattes og forklares i den aktuelle situation oftest som velvillighed fra dansk side.

Nu kan velvillighed være en god ting, men at være direkte afhængig af andres velvillighed kan nemt udvikle sig til en tidsindstillet bombe, der i sidste ende kan true ens eksistens og selvstændige identitet som en nation og et folk. Ligesådan kan velvillighed ofte medføre en utidig følelse af ret til at bestemme over dem, velvilligheden angår, og en følelse af at blive udnyttet, hvis ikke tingene foregår, som man havde forestillet sig.

Derfor skal vi bort fra det tågesløv af velvillighed og opofrelse, som i dag præger forholdet mellem Danmark og de nordatlantiske nationer. De økonomiske midler, der cirkulerer mellem vores lande, er netop del af en cirkulær pengestrøm og aldeles ikke ensrettede mod nord. Der er tale om en langt mere kompliceret sammenhæng og gensidig økonomisk nytte, end såvel de danske skatteydere som de grønlandske og færøske borgere i dag får indtryk af.

Kl. 19.40

Det, vi har brug for, er et sandt billede af de faktiske økonomiske forhold omkring Danmarks involvering i Grønland og Færøerne, hvis vores gensidige forhold fremover skal kunne udvikles på et værdigt og demokratisk grundlag. Og det handler hverken om velvillighed eller ydmyghed, men om kolde, økonomiske facts.

På den baggrund vil jeg benytte lejligheden til at annoncere, at den nordatlantiske gruppe, som jeg sammen med min kollega fra Grønland og det ene af de to færøske medlemmer af Tinget tog initiativ til i dagene efter folketingsvalget den 20. november sidste år, nu vil iværksætte en omfattende analyse af Grønlands og Færøernes økonomiske betydning for den danske stats samlede husholdning. Dette vil ske både med hensyn til de hjemmestyrede landes militærstrategiske betydning og deres generelle globale værdi, ikke blot for den danske stat, men for hele den vestlige verdens sikkerhed.

Derudover kan jeg oplyse, at det også er den nordatlantiske gruppes intention at få vores landes folkeretlige status belyst i forhold til vores ønske om selvstændighed, at få undersøgt den nuværende mindretalsbeskyttelse af vore borgere i forhold til de relevante internationale konventioner, at gennemgå de internationale beskyttelsesmuligheder for vores råderet og rettigheder, at undersøge mulighederne for en nordatlantisk trafikkoordinering, at fremme sikringen af det nordatlantiske havmiljø og naturligvis også at undersøge vores muligheder for at spille en selvstændig international rolle i forsvaret af den nordatlantiske hvalfangst.

Alt dette vil vi gøre med det positivt mente formål at søge at sikre den størst mulige viden, indsigt og sandhed i de kommende års drøftelser såvel her i Tinget som mellem vore regeringer omkring udvikling af et samarbejde mellem vore tre lande.

Jeg tillægger det i denne sammenhæng en ganske stor betydning, at det såkaldte rigsfællesskab kommer ud af det dødvande, det har befundet sig i siden Den Anden Verdenskrig. Det er på tide, at vi nu endegyldigt afdækker og samtidig afliver de myter, der hersker omkring specielt Grønlands, men også Færøernes betydning for den internationale sikkerhed, økonomiske muligheder, folkeretlige status og generelle udfoldelsesmuligheder internationalt.

Hvis Grønlands og Færøernes militærstrategiske betydning også indeholder nogle interessante økonomiske aspekter, der kan medføre mulighed for opbygning af en selvstændig grønlandsk og færøsk økonomi, er det for det første ganske påkrævet at få det belyst og for det andet en simpel anstændighed at inddrage det i den løbende debat.

Jeg går i den forbindelse ud fra som givet, at den nye regering ikke har interesse i at spille med skjulte kort i fortsættelse af det under den kolde krig praktiserede dobbeltspil, men også her vil leve op til sine egne ønsker om åbenhed, frihed og demokrati i forhold til omverdenen.

Jeg vil således gerne opfordre regeringen til at støtte enhver form for klarlægning af den fulde sandhed omkring disse forhold, således at debatten om rigsfællesskabets fremtid kan foregå på en mere oplyst, demokratisk og ikke mindst værdig måde, end tilfældet hidtil har efterladt indtryk af.

Under alle omstændigheder bliver et sådant arbejde varslet iværksat i indeværende år på for-

anledning af den nordatlantiske gruppe her i Folketinget.

Med henvisning til min indledning vil jeg ikke undlade til slut at kommentere det generelle billede af Danmark i omverdenen, som den nye regerings noget drastiske økonomiske politik og tiltag over for ikkedanskere i landet her har tegnet, og som jeg har understreget jo også bliver vores ansvar.

Fra Grønlands side har vi været stolte over at kunne være med til at repræsentere den danske regerings hidtil meget progressive politik over for verdens fattigste og mest udsatte mennesker, herunder også de oprindelige folk. Ligesådan har vi med glæde taget medansvar for den holdning til fremme af menneskerettighederne og sikring af disse, som har været et adelsmærke for Danmark internationalt. Vi er heldigvis i et område af verden, hvor der er råd til såvel et godt liv for os selv som til at hjælpe dem, der ikke har været så heldige.

Kl. 19.45

Nu vil vi gerne udtrykke vores bekymring over den holdning over for de andre, som tilsyneladende blæser fra det yderste højre ind over Danmark. Vi, der er danske statsborgere med en anden hudfarve end flertallet, mærker tydeligere end alle andre, hvad dette medfører, både udenlands og indenlands. Derfor vil vi gerne være de første til at advare regeringen mod, hvad den – sikkert utilsigtet – er ved at lade sig føre ud i og trække hele Danmark med i på grund af et mindretal i det danske folk og en usmagelig holdning over for anderledes kulturer og mennesker. Lad os stå sammen om at sikre riget mod sådanne vinde.

Med disse bemærkninger tager jeg regeringens finanslovsforslag i øvrigt til efterretning og vil tilsige en positiv og konstruktiv medvirken i forbindelse med de konkrete emner, jeg her har påpeget.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Lad mig starte med at sige tak til hr. Lars-Emil Johansen for de venlige ord. Og så kan jeg oplyse, at jeg har noteret mig ønsket om, at vi fortsat yder en indsats omkring udsatte grupper, personer, der er ramt af narko- og alkoholmisbrug, og jeg skal sørge for, at det grønlandske ønske også kommer til socialministeren. Det ligger jo i regeringens politik, at vi opprioriterer indsatsen for udsatte grupper, herunder for medborgere fra Grønland.

Jeg har også noteret mig udtalelserne om SAS' medejerskab af Grønlandsfly, og jeg kan sige, at de overvejelser, vi i givet fald måtte gøre os om salg af aktier, hvis det bliver aktuelt på et tidspunkt, selvfølgelig også vil være efter en orientering af og drøftelse med det grønlandske hjemmestyre.

Jeg kan også sige til hr. Lars-Emil Johansen og især til hr. Kuupik Kleist, at midler til miljøstøtte i arktiske områder fortsat vil være en del af Mifresta-rammen, hvor det også er opført nu med et samlet beløb på 100 mio. kr.

Hr. Tórbjørn Jacobsen skal også have tak for en meget engageret og levende tale, selv om der var beklagelse over, at det var nødvendigt at holde den. Men jeg forstod, at der alligevel var en tilfredshed med, at det ønske, man har haft i det færøske hjemmestyre om en reduktion af bloktilskuddet, var til Færøernes tilfredshed. Det er ikke noget, vi har forlangt eller bedt om fra dansk side, men det er en refleksion over et ønske fra det færøske Lagting.

Nu har vi haft en lang og bred debat om finansloven. Der har ikke været mange uventede udsagn eller mange nye synspunkter. Man har konstateret, at regeringen følger den strategi, der er lagt i Danmark frem mod år 2010, den samme linje, som den tidligere regering havde i retning af den økonomiske politik, således at vi har en rimelig fast udgiftspolitik på det offentlige område med en maksimal vækst på 1 pct. frem til 2005, og 0,5 pct. fra 2005 og frem til 2010, og at vi inden for den ramme er i stand til at gennemføre væsentlige forbedringer af velfærdssystemet og den samlede velfærd i Danmark.

Jeg kan nævne, at ventelisteopgøret har taget sin begyndelse, at der bliver tilført de 1,5 mia. kr., at en patient, der er visiteret til behandling – hvis der er et behandlingstilbud – også får mulighed for at vælge det, og at der ikke er penge mellem læge og patient. Med hensyn til umyndiggørelsen af ældre, om ældre kan vælge hjemmehjælp eller ikke kan vælge hjemmehjælp, ikke kan få det plejehjem, de gerne ville have, så bliver der nu mulighed for at sikre, at man selv får lov at bestemme, hvem man lukker ind i sit hjem. Er man ikke tilfreds med den ene, kan man vælge den anden. Er man ikke tilfreds med det kommunale, kan man vælge de private og omvendt.

Vi har lagt vores forslag til barselorlov frem, vi forventer, at der er et flertal. Vi har lagt vores konkurrenceevnepakke frem som et bidrag til at

sikre det rummelige arbejdsmarked og sikre, at der kommer den vækst, beskæftigelse og produktion i den private sektor, der kan finansiere alt det, vi alle sammen gerne vil gøre, og en stor del af det, som er forankret i et fælles ønske her i Folketinget.

Det er gjort inden for rammerne af et skattestop, og skattestoppet er ikke en byrde for regeringen. Det er et ønske om, at når nu alle skatter og alle afgifter i Danmark er rekordhøje, så giver det ingen mening at tale om skatteomlægninger. Så er man nødt til at sige stop for skattestigninger og finde de midler, der gør det muligt at lempe på beskatningen af personlig indkomst, så der kommer en motivation og en fordel for de mange, der i dag ikke har et ekstra udbytte af at gå på arbejde, således at man sikrer, at det altid kan betale sig at arbejde.

Kl. 19.50

Det er jo finansieret, og det har man også berørt. Vi havde ikke forventet, at der var fuld opbakning fra alle partier. Der er kritik fra oppositionen, sådan skal det være. Der er kritik af, at regeringen har valgt at reducere niveauet for dansk bistand. Det vil jeg dog gerne lige knytte et par kommentarer til.

Når det drejer sig om Øststøtten, ligger den stadig på niveauet 2 mia. kr. Det gjorde den også i 2001. Det kommer den også til i 2003. Problemet med den aftale, der er om, at Mifrestra-rammen i år 2005 skal ligge på 0,5 pct. af BNP, er, at den del af Mifrestra-rammen, der er brugt til Øststøtte, de 2 mia. kr., i det væsentlige udmøntes på de 10 lande, der gerne skulle blive medlem af det store europæiske fællesskab den 1. januar 2004, i hvert fald hvis det står til det danske forandskab.

Der vil de støttemidler blive kanaliseret via EU-fællesskabet, og der vil endda være en stigende profil. Jeg kan oplyse, at som det er noteret for øjeblikket, så går de 10 lande fra at have en bilateral støtte, også en støtte fra EU, på 24 mia. kr. til 71 mia. kr. Derfor er det regeringens agt i løbet af foråret før næste finanslovforslag at optage forhandlinger og drøftelse med partierne bag Mifrestra-rammen for at drøfte, hvordan vi forholder os i den nye situation.

Vi skal selvfølgelig ikke tilføre midler til de lande, der nu er blevet en del af EU-fællesskabet og bliver finansieret inden for de rammer og de vilkår, der gælder her.

Jeg vil også godt sige om kritikken af dansk bistand, når det gælder miljøbistand til udviklingslandene, at niveauet i 2002 er på 2 mia. kr.

Det er stadig et meget højt niveau, og det helt afgørende er, at selv med den beskæring, der har fundet sted, så er Danmark det land i verden, der fortsat yder relativt mest. Der er ingen andre nationer, der skal kritisere det danske niveau, medmindre de selv yder mere, så der burde kritikken altså være svær at høre uden for landets grænser.

Så kan vi hver især have en mening om, hvordan niveauet i øvrigt skal være set ud fra danske synspunkter, men vi har fra starten sagt, at det er nødvendigt med en kritisk gennemgang af dansk ulandsbistand. Og det er ikke tilfredsstillende at få en ny rapport fra Rigsrevisionen med udsagn fra statsrevisorerne, der viser, at vi fortsat ikke har fået styr på dansk ulandsbistand, at vi har nogle fine mål om demokrati, om menneskerettigheder, om at bekæmpe korruption og arbejde for god regeringsførelse, men alligevel må revisionen konstatere, at der ikke nødvendigvis er nogen sammenhæng mellem det, vi giver, og de mål, vi har sat os.

Det gælder så meget mere for enkelte projekter, at der ikke er nogen kontrol med, hvorvidt man når de mål, man har sat sig for; man kontrollerer alene, at pengene er brugt. Så der er brug for det, vi har sagt, at man foretager en kritisk gennemgang af de midler og de projekter, der gennemføres, og ikke mindst, at man får nogle klare mål for fremtidig ulandsbistand. Det er præcis den opgave, regeringen har påtaget sig, og det er det, som udenrigsministeren har udtalt sig om.

Se, til den stramme offentlige udgiftspolitik hører også en erkendelse af den problemstilling, vi står over for, med en meget begrænset tilgang til arbejdsmarkedet. Vi har en alderssammensætning i befolkningen, der gør, at vi skal bruge flere og flere af de offentlige midler til at service vores ældre medborgere, samtidig med at tilgangen til arbejdsmarkedet er begrænset, det vil sige, at vi har demografisk modvind.

Her er det helt afgørende, at staten er sig sit ansvar bevidst, at vi gør, hvad vi kan for, at statslige arbejdspladser er moderne, gør brug af ny viden, er spændende arbejdspladser, så vi sikrer, at den arbejdskraft, der er til rådighed, kan få beskæftigelse i kommuner og amter, hvor der er brug for hænder til ældreomsorg, på sygehusene, og at vi samtidig respekterer, at hvis virksomhederne skal kunne få den arbejdskraft, der skal producere de varer, der finansierer hele vores velfærdssamfund, ja, så skal der også være

respekt for, hvor meget vi overhovedet er i stand til at opsuge i den offentlige sektor.

Jeg vil blot sige, at finansloven ikke er baseret på en reduktion i antallet af offentligt ansatte. Der er en forventning om, at der er ca. 37.000 flere offentligt ansatte frem mod år 2010, men ansættelsen vil ske i kommuner og amter og det samtidig med, at der er en forventet vækst i beskæftigelsen i den private sektor på 50.000.

Kl. 19.55

Så er der megen debat om de beskæringer, der har været i lønsummer på statens område. Og det er rigtigt, der er begrænsninger i lønsummerne.

Den tidligere regering havde en begrænsning i lønsummen for perioden 1999 og frem til år 2005 på i alt 4,8 pct. – og det er altså med udgangspunkt i finanslovtallet fra 2001 – og den nuværende regering har så en begrænsning i den samme periode på 8,5 pct.

Det vil sige, at vi over 4 år har 3,7 pct. større begrænsning i lønsummerne end den forrige regering. Men det er også oplyst, at begrænsningen i forhold til tallet for 2001 er på 8,5 pct., altså ca. 2 pct. om året. Som flere ordførere også har sagt, skal det holdes op mod, at der er 12 pct. statslige arbejdspladser i omløb om året eller det, der svarer til ca. 17.000 arbejdspladser. Så under normale omstændigheder vil det være sådan, at man glidende kan tilpasse sig den arbejdsstyrke, som man har brug for, og som man har råd til inden for den definerede lønsum.

Men vi har ikke lagt skjul på, at i forbindelse med en omlægning af strukturerne i regeringen, nemlig dette, at man ændrer ressorter, dette, at man nedlægger råd og nævn, dette, at sekretariater, der har betjent råd og nævn, ikke længere har den opgave, vil disse ting medføre, at der også vil forekomme afskedigelser. Men ellers bør det over årene kunne holdes inden for den naturlige afgangsrammer.

Når det gælder erhvervsskoler og AMU-centre, vil jeg gerne sige, at det, der ligger i regeringens finanslov, er jo, at der er afsat en pulje, der skal bruges til den opgave, som undervisningsministeren nu går i gang med, nemlig at forsøge en integration eller et samarbejde, når det gælder AMU-centre og erhvervsskoler. Det er et ønske, der har været fremført mange gange, og nu vil ministeren forsøge at få reduceret den overskudskapacitet, der ligger både på erhvervsskolesiden og på AMU-siden, og der er afsat reserver til at løse den opgave.

Når det gælder handelsskolerne, er der tilført 50 mio. kr. i finansloven til den taxameterbetaling, der kører på hhx. Det er for så vidt det, som også regeringspartierne ordførere har nævnt. Men der ligger et ønske om, at man også her har en produktivetsprofil, altså at man altid sikrer, at de hold, man etablerer, at den måde, man indretter sig på, at de driftsudgifter, man har, ikke nødvendigvis vil svare til det, der var i går, men vil svare til det, der er kravet fremover. Man stiller altså altid større krav til sig selv i den måde, man tilrettelægger sin uddannelsesprofil på, og den måde, man driver sin virksomhed på.

Det får os så til at bevæge os ind på universitetsområdet og de videregående uddannelser. Her er ønsket nøjagtig det samme: at man også her tænker i produktivitet. Har man indrettet sig rigtigt? Bruger man ressourcerne korrekt? Har man organiseret sig rigtigt? Drift. Anlæg. Forskningsdelen. Hvordan opfylder man forskning i forhold til uddannelse? Hvordan er holdene? Hvor etablerer man uddannelsesholdene? Hvor store skal de være? Hvad er det, man skal nedlægge? Den øvelse skulle helst være en årlig begivenhed i universitetsmiljøet.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, når det gælder universiteterne, at der er et særligt mål, og det vil jeg godt nævne direkte, som det er formuleret:

»Regeringen ønsker en bedre sammenhæng mellem undervisning, forskning og innovation. Der skal i den forbindelse gennemføres en gennemgribende undersøgelse af sektorforskningens rolle med henblik på at overflytte midler fra sektorforskning til den frie forskning.«

Det arbejde er iværksat. Det er sådan, at forskningsrådene er blevet bedt om at komme med en rapport ud fra et kommissorium, som vil foreligge den 1. maj. Det er så et materiale, der skal anvendes til fastlæggelse af niveauerne for finanslov 2003, når det gælder universiteter. Altså at man inddrager hele det volumen, der er i sektorforskningen, gør det synligt, hvad der er af midler, og også sikrer sig, ikke alene at man kan etablere et enstrenget system, men at man vil kunne prioritere forskningsmidler.

Kl. 20.00

Om selve styreformen vil jeg også gerne sige, at det er nævnt direkte i regeringsgrundlaget, at det, vi ønsker, er, at universiteterne skal have et større samspil med erhvervslivet. Det skal ske ved, at man bl.a. øger antallet af erhvervsforskere og åbner universitets ledelse yderligere for

folk udefra. Universiteterne skal være selvejende, og de skal være rammestyrrende.

Det er altså en proces, som skal sættes i gang, og som sandsynligvis ikke når at få virkning før finansloven 2003, måske først 2004. Derfor er det klart, at man ved, der er en omstillingsperiode i 2002. Der har regeringen foreslået, at man tilføjer 400 mio. kr., og de 400 mio. kr. vil dels dække et forskningsmiljø, dels også gå ind med en andel på universitetsområdet, således at der i store træk er balance på universitetsbudgetterne for 2002.

Så har vi en opgave med niveauerne for 2003, 2004 og 2005. Der vil jeg gerne sige, at regeringen, hvad der også er sagt tidligere, har indbudt partierne til forhandling. Vi har indbudt dem på mandag til forhandling om vores uddannelsespolitik, og i øvrigt jo om den samlede finanslov.

Der ligger også en anden opgave ved siden af, når vi ser på forskningsmiljøerne, når vi ser på it, nemlig at forhandle i kredsen af partier bag UMTS-forliget, hvordan salgsprovenuet af mobillicenser på 3,8 mia. kr. bliver fordelt i det her forskningsmiljø, hvor meget der anvendes, og hvor meget der direkte bruges til nedbringelse af statens gæld. Det er jo den opgave, der ligger for de forligspartier at finde den optimale løsning for de midler.

Der ligger altså her et oplæg til forhandlinger, som vi påbegynder i næste uge, og som jeg forventer vil kunne afsluttes enten ved ugens slutning eller umiddelbart i begyndelsen af uge 8, efter at Folketinget har været på vinterferie i uge 7.

Nu er der sagt mange ting om de enkelte forslag. F.eks. sagde den socialdemokratiske ordfører med hensyn til dette, at vi ville behandle flere, der stod på venteliste, at det var de forkerte patienter, man ville operere, eller der blev i virkeligheden sagt, at det var forkert, at de blev opereret, sådan var udsagnet. Så jeg synes egentlig, at man har ledt efter argumenter for at gå imod det, som alle ved vil være til gavn for dem, der står på en venteliste.

Hvis man analyserer regeringens finanslovsforslag, vil man se, at de besparelser, der opnås ved reduktioner, ved beskæringer eller ved nedlæggelse af råd, nævn eller puljer, bruges til at lette danskeres dagligdag her og nu. Vi fokuserer på, hvad det er for problemer, vi står og skal løse her og nu, og hvordan det langsigtede billede efterfølgende vil se ud.

Man har spurgt, hvad nu hvis der ikke er nok i de 1,5 mia. kr. Ja, så er det selvfølgelig et pro-

blem, vi må tage op. Hvis ikke man kan nå at bruge de 1,5 mia. kr. i finansåret 2002, og det kan godt være, man ikke kan nå det i amterne, jamen så kører de ind i finansåret 2003. Hvad med niveauet for ulandsbistand i almindelighed? Der har vi også sagt, at det vil vi have lov at drøfte. Vi vil have lov at lægge et finanslovsforslag frem for år 2003 til august, og tage en drøftelse om det fremtidige niveau.

Vi ønsker også at have bevægelighed til at løse danske kerneopgaver, og vi vil have vished for, at de penge, vi bruger på andre områder, også dér gør maksimal nytte.

Men jeg vil indbyde Folketingets partier til de drøftelser, vi skal have i næste uge. Jeg har forstået, at der er en vilje. Den er måske større nogle steder end andre, men sådan vil det vel være, og i hvert fald har regeringen stor vilje til, at den finanslov, der bliver lagt frem, også bliver gennemført i det maksimale omfang.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er et spørgsmål, som jeg har forsøgt at få afklaret i løbet af dagen med meget lidt held, men jeg formoder, at ministeren også er den rigtige at spørge.

Det fremgår af dagens udgave af Jyllands-Posten, at regeringen er fast besluttet på at sikre, at kommunerne overholder kommuneaftalerne. De har jo overskredet aftalen, fordi de har lyttet til politikernes råd og satset meget på at styrke ældreomsorgen. Hvis man skal overholde kommuneaftalen, så indebærer det, at man skal skære ca. 1,2 mia. kr. af budgetterne rundt omkring i kommunerne, og hvis man tager det for givet, at det nogenlunde følger fordelingen, så henføres ca. en tredjedel af beløbet, hvilket svarer til 400 mio. kr., til ældreområdet.

Er det korrekt forstået, at regeringen agter at sikre, at kommunerne overholder aftalerne, og at man derved må skære ned på den kommunale borgernære service over for ældre med 400 mio. kr., sådan at nettogevinsten i regeringens udspil reelt er 100 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Forskningsministeren bliver i går i Politiken citeret for i slutningen af december at have sagt, at der er behov for at putte flere ressourcer i de naturvidenskabelige uddannelser. Det må vel være i erkendelse af, at der er behov for ekstra midler,

der ikke kan tilvejebringes gennem effektiviseringer og rationaliseringer og færre indkøb, for på det tidspunkt vidste forskningsministeren jo godt, at der var et skattestop, og at der skulle hentes nogle penge.

Jeg kan ikke forstå, hvad der har ændret sig så drastisk på 5 uger – og det vil jeg gerne spørge ministeren om – at man nu vil skære over 5,5 pct. på de uddannelser.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Mit spørgsmål vedrører vores fælles aftale fra finansloven fra 1999 vedrørende miljøbistanden. Som jeg forstod finansministerens svar på mit spørgsmål, så sagde finansministeren, at i løbet af foråret ville der blive indkaldt til drøftelser mellem forligspartierne.

Skal det så forstås på den led, at den besparelse, der er indeholdt i det nuværende finanslovsforslag dermed tages af bordet, så man undgår et forligsbrud, og at man så først til foråret vil diskutere med forligspartierne og overholde aftalen og i øvrigt påbegynde drøftelser?

Det kan vel kun forstås på den led, at regeringen agter at overholde forliget og så dermed tage besparelsen ud af indeværende finanslov.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg ville egentlig gerne have hørt svaret på spørgsmålet fra hr. Helveg Petersen, før jeg stillede mit spørgsmål, for det er i forlængelse af det samme.

Men jeg kan så supplere det med at spørge finansministeren, der i sit indlæg sagde, at Øststøtten fortsat – altså også i år – ville ligge på niveauet 2 mia. kr. Jeg tror faktisk, at jeg har spurgt om det i Finansudvalget og vil få et skriftligt svar på det dér, men det når vi i hvert fald ikke at få her til weekenden.

Jeg tror næsten, at finansministeren kan sit stof så godt, at han måske kan nævne, hvor de ministerier, som nogenlunde er i omegnen af beløbene, står, så vi lige kunne få et overblik over det, for jeg forstår faktisk ikke sammenhængen.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Hr. Ole Sohn spørger til kommunernes overholdelse af kommuneaftalen fra juni måned sidste år.

Regeringens melding er selvfølgelig, at når man indgår en aftale, så overholder man den, og vi har en klar erindring om, at da Kommunernes

Landsforening og dens formand, Anker Boye, kom ud efter forhandling med den tidligere finansminister og den tidligere regering, så var udsagnet, at »vi har fået alt, hvad vi ønskede os.« De var meget tilfredse. Og det er altså den ramme, man var så tilfreds med, der er sprængt.

Regeringens formodning er, at man i de nye byråd forsøger at vurdere, hvad man skal bruge af penge, hvordan økonomien ser ud for 2003, og at nye medlemmer af byrådene også får lov til at påtage sig det ansvar selv at være med til at bestemme, hvordan man fordeler midlerne i erkendelse af, at aftalesystemet jo er båret af, at man forsøger at overholde aftalerne.

Kl. 20.10

Der kan være forklaringer på, at det ikke kan lade sig gøre på delområder, men det mindste, man må gøre, er at forsøge at overholde aftalerne, for ellers har man ikke noget aftalesystem. Den forventning, regeringen har, er, at kommunerne også vil nå frem til en erkendelse af det. Udsagnet om, hvor pengene ligger, er jo ikke rigtigt. Hr. Ole Sohn siger, at det er på ældreområdet, men det er jo på hele budgetområdet. Når en kommune skal se, hvor det er, den bruger pengene eller ikke bruger pengene, ser den på samtlige konti.

Problemet opstod, efter at kommunerne havde indgået aftalen, i og med at de fik ekstra penge, der var en efterbetaling af aktieselskabsbeskatningen i et niveau på op mod 800 mio. kr., og det er for så vidt de penge, der egentlig blev tilført budgetterne i strid med den aftale, som var indgået med regeringen. Men som sagt forventer vi, at kommunerne analyserer deres egen økonomi og har en dialog med regeringen.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil spørger om omlægning og prioritering og tilførsel af midler til universiteterne: Jamen jeg har jo sagt, at vores forslag er, at der i alt på området er en ramme på yderligere 400 mio. kr., der også vedrører universitetsmiljøet, men at processen er at analysere de midler, der i forvejen er på området, inkl. sektorforskningen, og her afdække, hvordan man etablerer et meget målrettet, fremadrettet universitetsmiljø, også med nye strukturer, nye ledelsesformer og i større samklang med det private erhvervsliv.

Vi har ikke sagt, at det ikke kan medføre, at der skal flere penge til, sådan vil det være. Det er regeringen også indstillet på, og det vil også i de drøftelser, der kommer, måske i forbindelse med finanslov 2002, i hvert fald være noget af det, vi vil forholde os til, når vi kender resultatet af den

undersøgelse om sektorforskning, der skal indbygges i finansloven for 2003.

Hr. Morten Helveg Petersen spørger om overholdelse af Mifresta-rammen: Altså forliget for os er, at i år 2005 skal man have et niveau på 0,5 pct. af BNP, og når vi siger, at vi vil optage forhandlinger med partierne, er det altså i foråret før næste års finanslov for at få en drøftelse af, hvad man gør, og hvordan man forholder sig til, at det europæiske billede er ændret, at de Østlande, der tidligere fik en væsentlig del af disse midler, nu er en del af EU, og at disse midler så skal afløses af betaling og støtteordninger fra EU på et meget højere niveau. Det er vi nødt til at forholde os til, det vil vi drøfte, og vores opfattelse er, at det forlig hedder altså 0,5 pct. i år 2005 og heller ikke før.

Hr. Ole M. Nielsen spørger til de 2 mia. kr.: Jamen det er det samlede beløb, der er til rådighed for Øststøtte i år 2002, som også er i år 2003. Der er altså et rullende budget, der kører over flere år, så det, der er opgaven, også i de drøftelser, vi skal have, er jo egentlig, at de midler udfases, samtidig med at EU-fællesskabet overtager støtten. Men niveauet er på 2 mia. kr., og hvis der er bedt om et skriftligt svar, kommer der også et skriftligt svar til udvalget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er helt enig med ministeren i, at når kommunerne og regeringen indgår en aftale, må man selvfølgelig også forvente, at den holdes, det er jo en forudsætning for, at man kan tilrettelægge både den kommunale økonomi og også en finanslov; ingen problemer i dét.

Min pointe er bare, at nu har kommunerne altså disponeret ca. 1,2 mia. kr. mere end aftalen, og en kommunes udgifter fordeler sig stort set med en tredjedel til ældre, en tredjedel til socialområdet og en tredjedel til børn og unge. Hvis man foretager en ligelig reduktion for at overholde aftalen, skal man altså spare samlet ca. 400 mio. kr. på ældreområdet, 400 mio. kr. på socialområdet, 400 mio. kr. på børn og unge.

Hvis man ikke skal spare på ældreområdet, ja, så bliver det jo bare mere på de øvrige, så min pointe er: Er det ikke lettere for regeringen frem for at fastholde en eller anden form for ideologisk sejr ved at sige, at den har givet 0,5 mia. kr., så bare at nøjes med at give 100 mio. kr. ekstra til ældreområdet, for kommunerne har jo tilrettelagt arbejdet? Det ville da være mere enkelt at gøre, for ellers er man da nødt til at sige til kom-

munerne: I får de 500 mio., men I skal først aflevere 400 mio. kr. fra ældreområdet, så kan I få 500 tilbage.

Derfor skal man nok være lidt forsigtig ude i kommunerne med at lade champagnepropperne springe for tidligt. Det var sådan set det, der var min pointe.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg kan forstå, at man skal til at lave en samlet analyse på området, og at man så derefter vil lave en målrettet plan. Hvorfor ikke vente på analysen, før man laver så drastiske ændringer, som man har tænkt sig på universitetsområdet nu? Vi ved jo, at der er masser af gode stillinger for forskerne og andre at få rundtomkring i verden, og derfor kan det være en lille bitte smule problematisk, at man fyrer folk på universitetsområdet, og de derefter drager til udlandet. Når man så vil gå i gang næste år med at udvide området, er de jo væk.

Kl. 20.15

Men jeg kan på baggrund af ministerens svar konkludere, at regeringen handler, før den tænker.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er måske lidt for tosset at diskutere detaljer og teknik og specificerede beløb, men det er faktisk uhyre interessant med den her Øststøtte. Det er selvfølgelig rigtig, når ministeren siger, at det er i omegnen af 2 mia. kr. Jeg ved bare ikke, hvor de er henne, hvor de bliver brugt, eller hvor de kommer fra for at sige det sådan.

Altså Mifresta-rammen er 1,1 mia. kr. Vi ser specificeret under § 35.11.05, at der står 1,1 mia. kr. Så er der altså 900 mio. kr. mere. Det er så inden for fødevarerområdet, inden for arbejdsmarkedsområdet, inden for Udenrigsministeriets område osv. Men jeg kan ikke se nogen beløb nogen steder, som summer op til 900 mio. kr. i alt. Det er det, der undrer mig, for det er vel ikke den konto, som hedder freds- og stabilitetsskabende reserve, 350 mio. kr., som tælles med der? Det hjælper selvfølgelig lidt på det.

Det er det ene spørgsmål, og kan ministeren ikke svare på det nu, er det o.k., så må vi vente på det skriftlige svar.

Det andet spørgsmål, som der kan svares på her og nu, er, at ud af de 1.100 mio. kr. indgår de 678 mio. kr., altså de her millioner, der er flyttet

over og står på § 35, i de 1,1 mia. kr. Det lyder nu på finansministeren, som om de tilhører Øststøtten, de skal altså gives til miljøbistand i Østeuropa. Det har vi ikke kunnet få bekræftet før. Det er jeg utrolig glad for.

Men hvorfor i alverden er de så flyttet over til § 35, hvis det er det, man har bestemt? Hvorfor kan de så ikke blive stående på Miljøministeriets konti for Østbistand? Det er det, jeg ikke fatter, og jeg har ikke kunnet få bekræftet før, at det er oplagt, at de bare skal bruges på miljøbistanden i Østeuropa.

Jeg hører jo også, at de mennesker, som plejer at forvalte de her midler, er ved at blive fyret, i hvert fald i Miljøstyrelsen, så det tyder jo ikke på, at vi sådan kan være helt sikre på den.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil må jeg sige, at det er ikke en her og nu-opgave at ændre hele sektorforskningsmiljøet, at træffe de beslutninger om, hvordan man organiserer det i et stringent system, og det kan ikke gå hurtigere end det, som egentlig er pålagt forskningsrådene, og som de har sagt ja til, nemlig at komme med et oplæg inden maj i år. Det er en stor opgave, og det, vi forventer i regeringen, er, at det kan indføres på finansloven for 2003, at der kan man gøre brug af de resultater, som forskningsrådene er med til at hjælpe regeringen til at drage konklusioner af.

Til hr. Ole Sohn vil jeg bare sige, at de drøftelser er jo nogle, vi har og skal have med Kommunernes Landsforening, dem kan vi ikke føre her i salen, for opgaven er at finde det system eller retablere det system, hvor en aftale er en aftale. Det er helt nødvendigt, hvis vi skal holde kursen »Danmark år 2010«, at den vækst, som jo vil ligge i det kommunale system, kommuner og amter, også er under kontrol.

Den landevej, vi bevæger os frem ad, er ganske smal, når man ser på det økonomisk ansvarlige billede i relation til en valutakurspolitik, hvor der aldrig er usikkerhed om kronen, og at vi også har en lav rente og dermed kan sikre, at vi stadig er i stand til at investere i velfærd og beskæftigelse. Så jeg vil blot sige, at af gode grunde må forhandlingerne altså finde sted, som det altid er respekteret, med Kommunernes Landsforening.

Til hr. Ole M. Nielsen: Altså man har jo flyttet de Øststøttemidler og miljømidler over under Udenrigsministeriet, og de er parkeret på konto 35, men de administreres af udenrigsministeren.

De står på konto 35, den generelle reserve til det samme formål.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er stadig væk ikke uenig med ministeren, men det er jo et spørgsmål om simpel regning. Hvis kommunerne skal overholde aftalen – og det er jeg for så vidt enig i at de skal – så har de altså budgetteret med 1,2 mia. kr. for meget.

KL 20.20

Hvorom alting er: Hvis de skal overholde aftalen, skal de altså aflevere 1,2 mia. kr. til staten, og så bagefter får de 500 mio. kr. Det er jo et simpelt regnestykke.

Eftersom en tredjedel af kommunernes budget går til ældre, er et ganske simpelt regnestykke, at af de 1,2 mia. kr. afleverer de for 400 mio. kr. ældreservice til borgerne, og så kan de få 500 mio. kr.

Så hvis regeringen er indstillet på, at aftalen skal overholdes, er regnestykket ganske enkelt. Så er det netto de 100 mio. kr., man giver ud til kommunerne til ældreomsorg.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu kan hr. Ole Sohn ikke konkludere, hvor meget det er, kommunerne skal spare, for det er ikke et beløb på 1,2 mia. kr., overskridelsen er altså større end 1,2 mia. kr.

Det afgørende er, hvilken vilje kommunerne har til at forsøge at efterleve en aftale. Det er det, opgaven går ud på, og det er altså et bredt bælte af kommuner. Det er jo ikke, som hvis vi går til en tilfældig kommune og siger: Sådan er udgiftsbilledet ligeligt fordelt. Der er meget, meget stor forskel på, hvordan de enkelte kommuners økonomi er. Der er kommuner, der ikke har mulighed for egentlig at undlade at bruge de penge, de har på deres budget for 2002. Der er andre, der godt kan. Det er jo den måde, det kommunale fællesskab egentlig arbejder på, når man indgår en aftale med regeringen.

Jeg vil blot sige, at de mål og analyser, der var, da man indgik aftalen i juni måned år 2001 med den tidligere regering, var på et niveau, hvor KL's formandskab selv sagde: Vi har fået alt, hvad vi ønskede. Hvis man har fået alt, hvad man ønskede sig, og bagefter får meget mere, er det muligt, at man kan undersøge, om der var noget af det meget mere, man burde gemme til år 2003.

Så siger hr. Ole Sohn, at det må kunne gå op i et eller andet billede med, at man ikke får de 500

mio. kr., som regeringen vil give. Man skal blot huske, at det er ikke den samme fordeling.

De 500 mio. kr., som regeringen vil give til kommunerne, skulle gerne fordeles efter antallet af ældre, altså alderssammensætningen i en kommune, der afspejler behovet i en kommune, for at give den service, som vi gerne vil have, nemlig retten til frit at kunne vælge hjemmehjælp, retten til at kunne vælge plejehjem eller plejebolig.

Det er altså en anden måde at fordele pengene på, der ikke hænger sammen med, hvordan det kommunale skattegrundlag er. Derfor er den operation ikke så enkel, som det skulle lyde. Det er ikke bare penge, man bytter lige om mellem de samme kommuner. Det er andre kommuner, der i virkeligheden vil gå ind i en sådan tilskudsprofil.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan berolige med, at det ikke er for at tage en ny stor runde, men at være spærret inde af 1 minuts bemærkninger var der heller ingen grund til, for det er to emner, som godt kan være en lille bitte smule svære at forklare, men jeg vil da forsøge at høre, om finansministeren har i hvert fald skitsen til et svar her i aften, ellers må vi i øvrigt også forfølge det ved skriftlige spørgsmål eller eventuelle samråd.

Det, der har påkaldt sig en del opmærksomhed i dag, er jo perspektivet ud over år 2002, som selvfølgelig er vakt af, at der i budgetoverslagsårene er temmelig meget mere, end der tit og mange gange er at finde, og derfor er det lidt karakteren af: Hvad er budgetoverslagsårene egentlig for nogle?

Det blev yderligere inspireret af oplevelser i de sidste par dage af forskellige ministres reaktioner på: Hvad er det, der ligger som horisont med budgetoverslagsårenes angivelser?

Der har vi jo i hvert fald i den større offentlighed også kunnet erfare, at ministeren for viden, teknologi og udvikling – man kunne måske spare lidt på skiltelængden for at bidrage til at spare lidt nogle steder – at ministeren med denne lange, lange titel har sagt, at man ikke skal tage det så alvorligt, at de her videregående uddannelser bliver udsat for ganske markante besparelser oven i de effektivitetskrav, der i forvejen er indbygget i den flerårsaftale, der gælder, for næste år vil man så komme tilbage med nogle flere penge.

Det har der jo så været lidt yderligere debat internt i regeringen og regeringspartierne om,

og derfor vil jeg gerne spørge: Hvad er budgetoverslagsårene for en størrelse nu? De er tydeligvis mere politisk behandlet og besluttet, end de normalt er. Er de et udtryk for lutter teknik? Eller er de et bedste forsøg på at byde på, hvordan regeringen ser situationen, når man har drøftet den politisk? Eller skal de holdes? Er det sådan, at det er et tegn på, at det er det, regeringen vil? Det er linjen – der kan selvfølgelig være nogle justeringer, man vender jo tilbage år efter år – men det er i princippet dem, der er retningslinjen.

Kl. 20.25

Det er jo uhyre interessant for at kunne bedømme: Hvad er det, der foregår i 2002, og hvad er det for nogle mere eller mindre luftige undskyldninger, bortforklaringer og udskyldelse af besvarelser, vi oplever fra ministrene? Det var det ene emne.

Det andet emne er spørgsmålet om aftalerne, som også andre ordførere har været inde på i dagens løb, også her i de korte bemærkninger. Er det sådan at forstå, at regeringen har tænkt sig først at vedtage det, der passer den, vedrørende Mifresta, herunder Øststøtten, og så engang, når regeringen har fundet ud af, hvordan den mere detaljeret vil forklare, hvad det er, der passer den, vil man invitere til en forhandling?

Det ville jeg synes var en uacceptabel fremgangsmåde. Jeg har såmænd meget respekt for, at man i forhold til Øststøtten vil overveje, hvordan man skal organisere den, når vi forhåbentlig ser en tiltræden fra nye ansøgerlande, forhåbentlig besluttet her i 2002, men det er jo langt fra sikkert, sådan som det ser ud. Når man også ser en vis slækken på ambitioner i det land, der ellers har været forrest i ambitionerne om at få ansøgerlandene med, kan man jo ikke være helt sikker. Optagelsen sker så i hvert fald ikke i 2002. Den sker måske i 2004 med en forholdsvis lang overgangsperiode, hvor nogle lande endda ønsker, at den er betydelig længere. Her taler jeg om EU-landene.

Jeg synes sådan set, at det er fair at tage fat på behandlingen og drøftelserne i en aftalekreds, men jeg synes, at det er aldeles upassende og uacceptabelt, at man standser, og at man begrunder det med noget, som vil ske inden for en endog særdeles lang tidshorisont. Det synes jeg ikke vil klæde det politiske og parlamentariske miljø.

Jeg synes, det ville være både befriende og tilfredsbringende, hvis vi forud for at skulle drøfte mulige andre aftaler fik en tilkendegivelse om,

at man ikke først gør, hvad der passer én, og derefter vender man tilbage og ser, om der er nogen, der vil være med til at rydde op.

Ole Sohn (SF):

Vi har haft en meget lang debat. Vi har vel alle bidraget til det, og jeg skal ikke forsøge at forlænge debatten meget mere. Jeg synes, vi har haft en meget god debat. Den har fremvist en lang række gode holdninger, også forskellige holdninger, som viser, at der også er forskelle på partierne. Det er jo sådan set meget sundt for et demokrati.

Jeg synes også, den har afklaret nogle ting, at vi er kommet lidt længere ned i substansen og bag om overskrifterne.

Vi har fået afklaret spørgsmålet om, hvad regeringen vil med de udsatte grupper, og her viser det sig, at der ikke er andet end det – det er selvfølgelig også noget – der ligger i satspuljeforliget, hvor en kreds af partier igennem år har fordelt en række midler, men den ekstra indsats, som de udsatte grupper havde forestillet sig, er udeblevet.

Så er der spørgsmålet om de 1,5 mia. kr. til sygehusene. Her har vi fået konstateret, at det er et engangsbeløb, og at finansieringen, altså nedskæringerne i ulandsbistanden, er fortløbende.

Vi har også fået konstateret, at der er afsat 1,1 mia. kr. til Mifresta-rammen til en udisponeret pulje. Vi ved fra den tekniske gennemgang af finansloven både i Finansudvalget og i en række fagudvalg, at med hensyn til de projekter, der har været i fagministerierne i forhold til Øststøtten, er beskeden: De skal afvikles i år 2002. Det eneste, der er tilbage på fagministeriernes budget, er afvikling af igangværende projekter. Så er det klart, at det er muligt – det ved vi ikke endnu; det er så det, der kommer – at man kan gensøge nogle af pengene og måske reetablere nogle af projekterne, hvis man kan få penge fra den 1,1 mia. kr.s udisponerede pulje.

Kl. 20.30

Når man så ser i finansloven, står der – det er også det, der er tilkendegivet i forbindelse med overgangen fra 2001 til 2002 – at uforbrugte midler ikke pr. automatik overføres. Derfor vides det ikke endnu, hvorvidt eventuelt ubrugte midler fra den udisponerede 1,1 mia. kr.-fond videreføres, eller om de indgår i finansieringen af den almindelige finanslov som ubrugte midler. Det er også noget af det, der henstår.

Så er der spørgsmålet om de godt og vel 9.000, der fyres i staten. Det er da rigtigt, at der

normalt er et meget stort omløb i den statslige sektor, som sagtens kunne opsuge det. Nu er der bare den lidt ekstraordinære situation, at det ikke er ét ministerium, der skærer ned, men samtlige ministerier, der skærer ned, samtlige departementer, samtlige styrelser, samtlige institutioner, så omløbet går jo fuldstændig i stå, for der er jo ikke noget at omløbe til, i og med at alle skal skære ned. Så derfor skal de ud.

Jeg tror såmænd nok, at de skal finde andet arbejde. Det bekymrer jeg mig ikke så meget over. Men man kan jo ikke sådan helt sammenligne det ved at sige, at de 9.000 nu går ud fra den statslige sektor og ud i den primære borger-nære service i kommunerne. Det er jo en helt anden type medarbejdere, der er brug for dér.

Derfor undrer jeg mig over, at regeringen ikke har givet signal om, hvordan man vil skaffe flere hænder til social- og sundhedshjælperne, altså til hjemmehjælpen. De dukker jo ikke op af den blå luft. Der skal jo foretages en ekstra indsats på uddannelsessiden. Det kunne enten være i form af voksenlærlingen, det kunne være i form af servicejob, eller det kunne være i form af kompetencegivende uddannelse i et aktiveringsforløb, men alle tre dele er udelukket med regeringens finanslovudspil. Det er muligt, at vi kan komme videre under finanslovforhandlingerne, men i udspillet er det helt udelukket. Derfor synes jeg, at det er lidt selvmodsigende.

Dertil kommer faktisk, at regeringen ved integrationsministeren, hr. Bertel Haarder, har tilkendegivet, at man agter at efterleve den aftale, man lavede med CFU om, at antallet af nydanskere i staten skal svare til sammensætningen i befolkningen. Det betyder faktisk, at staten mangler 2.300 nydanskere i den statslige sektor, som skal ansættes inden år 2003. Hvordan kan regeringen leve op til den målsætning i lyset af de nedskæringer, der sker?

Så er der spørgsmålet om handelsskolerne, hvor det på mange forskellige måder er blevet illustreret, hvordan forholdene i virkeligheden er. Den mest klare beskrivelse af, hvordan pengene jonglerer, så nogle af os, der ikke var bundet i salen, i TV 2-nyhederne. Det var en meget, meget fin graf, som viste, hvor mange millioner kroner, der gik ind til handelsskolerne – det var den pulje, man havde lovet, og det var halvdel af det, som Venstre og De Konservative før valget havde lovet – til gengæld er taxametertilskuddene faldet så meget, at der går mere end dobbelt så meget ud. Det synes jeg var en meget fin illustration.

Det samme kan man sige om de højere uddannelser. Her vil jeg godt sige noget, som sådan set er ret afgørende, for det gælder for alle uddannelserne: Det dér med effektivitet og omstilling skal enhver offentlig og privat virksomhed, enhver offentlig og privat institution være parat til. Det er jeg fuldstændig enig i. Man skal bare være opmærksom på, at det her jo ikke er en øvelse, som den her regering har sat i gang. Det er en øvelse, som har stået på år efter år efter år.

Det, der er problemet på en række uddannelsesinstitutioner, primært på universiteterne, er, at man er skåret helt ind til benet. En lang række forskningsbevillinger er skåret ned år efter år efter år, og derfor er det lidt hult.

Jeg vil tro, at de fleste fra universitetsverdenen, som hører det her med, at de må være lidt omstillingsparate, må være lidt mere effektive, har erkendt det og har fortolket ordene. De betyder nemlig reelt: Vi skærer ned på uddannelses-sektoren. Vi forringer uddannelsessektoren.

Erhvervslivet har i øvrigt også meget klart registreret, at det er det, der er tale om, og de advarer imod det, fordi et ordentligt uddannelses-system bredt set, både på de tekniske uddannelser og de videnskabelige uddannelser, jo er forudsætning for, at vi har arbejdskraften til at gå ind og løse fremtidens opgaver til sikring af velfærdssamfundet.

Derfor mener jeg altså, at det var meget præcist det, ministeren sagde i sin besvarelse af debatten: at det, regeringen har lagt an til her, var, som ministeren sagde, nogle her og nu-løsninger for at sikre 1,5 mia. kr. til sygehusene og de 0,5 mia. kr. til kommunerne, som så bliver modregnet i forbindelse med regulering af aftalen, og også til sikring af valgløfterne om barsel.

Det dér med at lave her og nu-løsninger synes jeg var en meget, meget fin og rammende bemærkning og dækkende for finansloven. Men spørgsmålet er, om det er her og nu-løsninger, der er brug for, om ikke tiden er inde til fremsyn, tid til at lægge grunden for at sikre, at vi i det velfærdssamfund, vi har, også har den ressource, den arbejdskraft, den veluddannede arbejdskraft, og at man foretager de investeringer i ny erhvervsudvikling, nye vækstområder, som er en forudsætning for, at vi også kan udvikle samfundet.

Kl. 20.35

Det mangler, og det synes jeg faktisk er skuffende. Og jeg synes heller ikke, det svarer helt til, hvad partierne bag den nuværende regering

ligesom søgte at sige til vælgerne forud for valget. Men det er muligt – man kan jo være utrolig heldig – at der under finanslovforhandlingerne kan ske mirakler. Ellers må vi jo tage den offentlige debat i tiden, der kommer.

Ole M. Nielsen (KRF):

Nu er dagen jo ødelagt alligevel, så hvis vi kan bruge stumperne til at blive lidt klogere, er det jo ikke helt spildt.

Jeg vil først sige noget om det emne, som fru Pia Gjellerup også går op i, og det er sådan helt konkret og praktisk. Jeg har undret mig over, at i finanslovsforslaget ser man f.eks., at arbejdsmiljøafgiften er ført helt ud i BO-årene, uændret ganske vist med 420 mio. kr. hele vejen igennem, lige så vel som de dér udgifter, som staten vil have til de mennesker, der opnår certifikat, også er ført hele vejen ud. Og så troede jeg jo i min enfoldighed, at arbejdsmiljøafgiften skulle fastholdes. Så fik jeg at vide nu her i går, eller hvornår det nu var, at den vil regeringen godt nok afskaffe.

Det samme gælder de frie ungdomsuddannelser, som også står i finansloven ført ud i alle BO-år. Og så hørte vi så i pressen her for et par dage siden, at nu sløjfes de. Det kunne være sjovt, nu vi har finansministeren til rådighed, lige at få et svar på det.

Så vil jeg gerne kvittere for tilsagnet om, at Mifresta-rammen i år 2005 vil udgøre 0,5 pct. af BNI. Det er jeg meget, meget tilfreds med at vi har fået at vide på det formelle sted her.

Men jeg må jo være for dårlig til at stille spørgsmålene om, hvor Øststøtten på de 2 mia. kr. kommer fra ud over fra Mifresta-rammen, og hvor så i øvrigt Mifresta-rammens andel til Øststøtten går hen ud over de dér 1.100 mio. kr., som står på kontoen. Men kan vi ikke få klaring over det her, får vi det nok næste uge på tryk, det tror jeg.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til fru Pia Gjellerup, at det er klart, at det, der binder i finansloven, er 2002. Man vedtager 2002, efterfølgende år er overslagsår. Det hedder også teknisk fremskrivning, det hedder mange ting.

Men det er klart, at der ligger en signalværdi i det, når en regering siger, at man etablerer en aftrappet profil på lønsummer. Og det, der så er mulighed for, er i virkeligheden, at man kan tilrettelægge sin personalepolitik, man kan tilrettelægge sine arbejdsformer og -opgaver efter den

forventning om, hvad det er, man råder over de enkelte år. Det vil sige, at man i samarbejde med personalet kan vurdere: Hvad er det, vi skal gøre for at nå det mål, der er skitseret?

Når vi taler om lønsummer, er det jo noget, der er rimelig veldefineret – opgavens art med at styre en lønsum er rimelig veldefineret. Altså hvad ansætter man? Man skal huske, at man selv styrer lønsummen. Det har ikke noget at gøre med, hvor mange der er ansat. Det kan man ikke sige, for det har noget at gøre med, hvor dyr man er som ansat. Er det en ældre kontorchef? Er det unge fuldmægtige? Har man ledige stillinger? Hvis der er en, der har fratrukket en stilling, ved man, selv om den bliver genbesat, at der går ca. 1 måned, der går 1½, den lønsum beholder man i systemet; ligesom man kan overføre 10 pct. af bruttolønsummen fra det ene år til det andet, og i øvrigt også 10 pct. af det, der hedder øvrig drift, fra det ene år til det andet. Det vil sige, at der er penge i omløb, men lønsumstallet giver signalet for: Hvad er det, vi råder over umiddelbart? Så det har meget stor betydning, når man ser på en personalepolitik i en administration.

Når det gælder universiteterne, hvor vi taler om at omlægge selve universitetsformen, rammerne, at gøre dem selvejende, rammestyrende og delvis også, at de skal kunne finansiere opgaver ved hjælp af udviklingskontrakter, så er det noget nyt. Og der må man medgive, at man er nødt til at etablere de modeller, før man ved: Hvordan etableres det? Hvordan er udgiftsprofilen for et sådant nyt forsknings- og uddannelsesmiljø på et moderne universitet?

Og det er for så vidt den samme opgave, vi har omkring erhvervsskoler og AMU-centre, altså at sige: Hvordan ser profilen ud? Hvordan er opgavens art? Hvad er udgiftsniveauet, når man har rationaliseret og sammenlagt de steder, hvor det er muligt at sammenlægge AMU-centre eller erhvervsskoler?

Og der må budgettet altså i overslagsårene følge af den model eller den løsning, der findes, når det gælder nye styreformer.

Kl. 20.40

Til hr. Ole Sohn vil jeg sige, at de 1,5 mia. kr. har vi hele tiden sagt var en engangsydelse. Vi vil tilføre sygehusene 1,5 mia. kr. direkte til at finansiere merarbejde på de enkelte sygehuse på

de enkelte afdelinger. Og så siger jeg, at det godt kan være, at de her 1,5 mia. kr. ikke engang kan nå at blive brugt i år 2002, så går de ind i 2003.

Så må vi se, hvordan opgaven i øvrigt løses, for underliggende – foruden denne bevillingssystem. Der er jo nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på strukturproblemer i sygehusverdenen og herunder bevillingssystemet, hvordan man kan etablere, at den øvrige del i øvrigt også er produktionsafhængig, når det gælder økonomisk tilgang, altså at man går bort fra, at man får et fast beløb på sygehuse, til at man får en bevilling, der følger det antal operationer, der udføres på sygehuset, altså at det er visitering, der udløser en ret til at blive behandlet på ethvert offentligt sygehus, og at pengene følger patienten også inden for amtet, så man ikke har nogle, der er indenamtspatienter, og nogle, der er udenamtspatienter. Alle kan gå til et sygehus også i eget amt, og de fører pengene med til den afdeling, hvor de bliver behandlet, så der også her ligger en motivation til altid at kunne tage patienter ind fra eget amt og drøfte: Hvordan kan vi gøre noget mere? Behøver vi at stoppe kl. 15 om eftermiddagen, eller kan vi tage en behandling mere eller en operation mere? Kan vi gøre det lørdag, kan vi gøre det søndag?

Det bliver jo en del af en ny budgetteringsreform. Og derfor må man afvente og sige: Jamen hvordan er så egentlig indfasningen af et sådant nyt bevillingssystem – det ved ingen.

Når det gælder tilsagn om Mifresta, skal man forstå det, jeg har sagt, selv om min stemme er undergivet en almindelig sygdom: Vi har en aftale, der siger, at Mifresta-rammen er 0,5 pct. som hensigt i år 2005. Vi vedtager, hvis det står til regeringen, den fordeling af pengene i år 2002, som vi har lagt frem, for vi siger, at aftalen er 0,5 pct. i år 2005. Men det, vi siger, er, at vi ønsker at forhandle med partierne bag forliget om, hvad vi gør efter 2004 i forbindelse med, at de 10 lande forhåbentlig er blevet medlem af EU, og vi af den grund er tvunget til at finde en anden fordeling af de midler, vi vil bruge til både miljøstøtte og til øvrigt bistand i Østeuropa.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 5. februar 2002 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 20.43

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.